

Илија Бранковић
ТУЗЛАНСКА КАПИЈА
РЕЖИРАНА ТРАГЕДИЈА

Илија Бранковић
ТУЗЛАНСКА КАПИЈА
РЕЖИРАНА ТРАГЕДИЈА

Издавачи

„Републички центар за истраживање рата, ратних
злочина и тражење несталих лица“
„Фондација – Правда за генерала Новака Ђукића“
„Филип Вишњић“, Београд

За издаваче

Милорад Којић
Стево Топић
Дејан Мاستиловић

*Фотографије из судских списа
и из њихових експертних анализа и
фотографије са лица места данас*
инж. Миле Попарић

Слог и њрелом

Ратомир Димитријевић

Лектор

Сања Ребић

Фото-блок за њорешње (део 3)

Бранислав Глушица

Техничка асистенција

Татјана Бранковић

Штампа

„Филип Вишњић“
Београд
2019.

Илија Бранковић

**ТУЗЛАНСКА КАПИЈА
РЕЖИРАНА ТРАГЕДИЈА**

„Републички центар за истраживање рата, ратних
злочина и тражење несталих лица“
„Фондација – Правда за генерала Новака Ђукића“
„Филип Вишњић“, Београд

УВОД

Увод у случај „Капија“ град Тузла, БиХ.

Датум и време: 25. мај 1995. година, 20:55 сати.

Крагак садржај: Непозната експлозивна направа експлодирала је на тргу „Капија“ међу неколико стотина цивила (процене Унпрофор-а: од 1000 до 1500 људи, у ширем делу старог града, и 300-400 на самом тргу „Капија“ у Тузли.

Мртвих је примарно, било 64-еро, рањених око 150 људи. Накнадно се број мртвих попео на 71 мртво лице и 150 или чак до 240 теже или лакше рањених, да би се данашње дефинитивне службене цифре, попеле **на 71 погинуло лице. 172 тешко рањена и преко 200 лакше рањених особа..**

Са овим последњим цифрама, власти Тузланског кантона, данас излазе у јавност.

Не брине их експертска процена самог Суда и Тужилаштва БиХ да је на самом ужем тргу „Капија“ било око 300-400 људи од којих је погинуло или рањено 443 особе, као што их не брине ни да је то, наводно, учинила једна једина, експлозија, при чему ни једна околна зграда није теже оштећена.

Старост жртава, је наводно била од 3 до 27 година.

Предметна експлозивна направа је у БиХ препозната као

(једна) ТФ граната М79 или руска ОФ-482М са тренутним, (контактним) упаљачем, испаљена из топа 130 мм М46, са удаљености која је била већа од 17 км.

Експлозија се десила непосредно уз предњу десну гуму паркираног возила голф Мк1, одавно у невозном стању и са неадекватним и давно истеклим регистарским таблицама државе која, тада већ неколико година, не постоји.

Истрагу су отпочели судско-полицијски органи из Тузле, да би им се дан после трагедије придружило полицијско особље из Сарајева, и војно-полицијско особље Унпрофор-а, које потом обједињује и преузима даље руковођење истрагом.

Тадашњи истражитељи закључују да је граната долетела са западног (Озренског) правца са удаљености од више од – најпре 17 км па 20 па 21 км (различито у различитим документима), те да се ради о гранати М79 или руској ОФ-482М калибра 130 мм, испаљеној са положаја ВРС на планини Озрен, са локалитета село Врбак–Церово брдо (око 23,5 км даљине гађања).

Сачињена је обимна фото и графичка документација, видео снимци и службени записници, као и извештај заменика команданта снага Унпрофор-а пуковника **Бранца** бригадиру **Хокланду** – команданту Унпрофор-а за сектор Североисток са више додатака.

На основу ове истраге су предузете последичне радње у кривичном поступку па тако – Кантонални суд у Тузли прослеђује захтев за спровођење истраге Кантоналном тужилаштву Тузла број: КТ-196/96. од 22. 12. 1998. године.

Комплетан предмет је прослеђен Међународном кривичном суду за бившу Југославију у Хагу где су првоосумњичени били пуковник Арсић Момчило и др. (право име тадашњег пуковника није Момчило него Владимир). Предмет је враћен Кантоналном тужилаштву Тузла 2004. године као предмет без довољно доказа да би се предузело

кривично гоњење одређеног лица или више њих, **док истовремено исто тужилаштво из Тузле тада води истрагу против 6 лица из самог града умешаних у тај исти злочин.**

Без повлачења првобитне оптужбе проналази се нови, сада већ ко зна који по реду, осумњичени, и тако више пута, све док, напослетку, није одабран и нанишањен генерал Новак Ђукић који се осуђује на 25 година затвора, 2010. године, а после апелације на 20 година.

После другостепене пресуде, генерал Ђукић је пуштен из затвора у којем је већ до тада провео седам година (заједно са суђењем). Тешко оболео, отпочео је своју одбрану, лечећи се у Београду.

Суд БиХ је своју пресуду о кривици оптуженог засновао на мишљењу др Зечевића. У пресуди, из које су релевантни изводи, Суд наводи тачке у мишљењу др Зечевића које су служиле као основа за осуду г. Новака Ђукића:

- Узрок експлозије
- Правац из којег је долетео пројектил
- Угао удара пројектила

Играјући тако изразиту, ако не и пресудну улогу у осуди генерала Ђукића, вештак тужилаштва **проф др Берко Зечевић**, од раније познат као озлоглашени дежурни вештак и крупни, врбовани и свестрани фалсификатор, између осталог, и у случају „Маркале-1“ и 2, „Алипашино поље“ и многим другим намештеним случајевима у БиХ он је, и у овом случају, **кривотворио све кључне аргументе и постојеће материјалне чињенице упркос постојању многих, необоривих супротних доказа.**

Без обзира на то суд га похваљује да је обавио посао високо стручно, професионално, веома уверљиво и то на посебно високом, математички и научно заснованом нивоу, што се издвојено понавља и у другостепеној пресуди, **уз признање са-**

мог суда да се на том вештачењу заснива главни део те пресуде.

У складу са тим, налазе др Зечевића, у погледу његовог писаног мишљења као и у сведочењу пред судом, треба стално изнова вредновати јер се то, обзиром на све до сада написано и речено, јавља као један важан **цивилизацијски задатак.**

Приступајући одбрани Новак Ђукић је организовао извођење десетине тестова са реалним пројектилама 130 мм који су детонирани на верно изграђеној реплици трга „Капија“ у пуној величини са заменским луткама, 3-Д ласерским скенирањем, бројењем погодака, као и експерименте са вишестраним аренама уз интензивно документовање свим данас расположивим медијским средствима – фотоапаратима, видео – и ултрабрзим камерама, камерама са дрoнова уз озбиљно мултимедијално документовање и језично превођење свих урађених извештаја.

Све је то учињено са циљем да би се испитала и анализирала нека од фундаменталних питања која се тичу ефекта експлозије 130 мм, балистике фрагмената бојеве главе као и природна, у балистици рањавања утемељена, енормна количина људских жртава која фигуришу у овом случају.

Написано је више експертиза које су радили чешки, француски, израелски и домаћи стручњаци, и урађене су адекватне експертизе на српском и енглеском језику.

Јасно се показало да су сви наводи који су били пресудни за осуду генерала Ђукића произвољно индуковани и засновани на темељно погрешним и измишљеним премисама а све са циљем да се осуди један човек који ће насумице бити проглашен кривцем и то више од једне деценије после догађаја а све то после више пута извршене замене оптуживаних и читаве операције тражења и подметања других „погодних криваца“.

Бројним експертизама, које су горе поменуте, темељно погрешни закључци Суда и Тужитељства БиХ, недвосмислено су и необориво доказани, као и да су кључни фотодокази подметнути са другог места и ранијег времена.

Овај текст није још једна експертиза даног случаја. Оне су све одавно урађене крећући се према онима који их требају или којима се нуде. Ово није ни литература, мада жалосни судски случај итекако заслужује неку врсту „Суданије“ и неупоредиво боље перо да га опише. И не само овај јер је бесчисти људске у и на том суду толико да би много пера само за опис требало.

Ово је материјал у виду хрестоматије најважнијих збивања у предметном судском поступку и после њега. Он, као изражајно средство, не користи суви експертски језик формула и констатација типа: „што се баш и не слаже добро“, „ово се у стварности десило нешто другачије“, „то додатно захтева детаљније елаборације“, „није речено одакле је ово преузето“, „ово има тенденцију слагања“, „ово се прилично разликује од реалности“ и слично. Тога има већ превише.

Напротив, овде ће бити показани само они примери и факти који су толико очити да се и без стручне анализе добро зна да су фалсификовани, подметнути у доказе ван знања одбране, измишљени, сакривени од суда, намештени и примитивно лажни али су играли кључну улогу у пресуди.

Овакав, додатни прегледни збир догађања је овде приказан због тога што је у предметном случају толико јефтиних, неприродних и лажних подметања, фалсификата, креирања потребних судских „доказа“ да је тешко сетити се свих а камо ли елаборисати их, па треба погледати само оне кључне.

Они су, овде, тежишно поредани са упутама на изворе и са најупечатљивијим закључцима из свих експертских радова али и из спознаја добијених накнадним обавештајним радом. И

како је кашаљ и љубав тешко прикривати, страшна се провалија људске свести отвара све дубље, а нови и све новији стварни докази испливавају протоком година.

Зато се иронија, лоше досетке и јетки цинизам не могу избећи. Безочне лажи против којих се овде бори захтевају такав језик, у најмању руку, уз истовремено извињење ако оно некеме треба.

Праве размере људске небриге и бесчашћа; спремност на сваку могућу људску гадост да би се постигао миноран политички циљ и неправедно искључио из заједнице један насумице одабран човек појављује се, у предметном случају, у толикој мери да је то људски тешко прихватљиво. То иде дотле да Суд БиХ поднесе као доказ потпуно црн лист хартије. Када се одбрана побуни да се на том листу не види ништа и да то није никакав доказ, Суд формира комисију која после провере устврди да се на листу заиста не види ништа али да они нису овлашћени да мењају доказе који ће ући у списе. Према томе остаје првобитни закључак према ком та црна хартија представља окривљујући доказ.

Баш због тога је то екстремно опасно и захтева борбу и најјодлучнији отпор. Јер на суду БиХ је све могуће; " препуцавајући, ракетни" 130 мм пројектил пролази кроз бројне зидане препреке а експлодира на н-тој од њих од стране суда претходно одабраној, креће од Завидовића, скреће 10-так км на северозапад према Пањику мало пута јужно око Горње Бријеснице па заврће на исток према Тузли.

И све то по природним законима физике.

Зграда 2м од центра експлозије - фасада и излози неће бити руинирани, у истом центру нема мртвих - само на великим удаљењима, пре експлозије се тачно зна колико ће мртвих и рањених бити после, а артефакти из прошлих година се подносе као кључни оптужујући докази за текући догађај, док људи гину толико пута колико пута треба Суду БиХ.

ДЕО ПРВИ

1. ТРГ „КАПИЈА“ ИЛИ ФЕНОМЕНОЛОГИЈА НЕМОГУЋЕГ

Од догађаја на Тузланском тргу „Капија“ прошло је више од 23 године. Интересовање за тај стравични догађај, ма како он био људски трагичан, опало је проласком времена. Потреба да се потсети, да се открију и разобличе злочинци који свега из стоје, није се смањила. То захтевају жртве, и природна потреба човека за истином – поветарац утехе онима које је овај злочин унесрећио.

О пролетњој трагедији у Тузли те 1995. године написано је много. Но читање данас није радња општепозната и омиљена. Утицај писане реч видно слаби а читача је све мање. Зато постоји потреба да се о жалосном мајском догађају пише још једном, једноставно, без сувишних формула и широких објашњења. Само нужно супростављање; ставова суда са једне и елементарне природе са друге стране, да би се дошло до личне истине. А све формуле нека буду искључиво у једном реду.

Као и у сваком рату и у БиХ се дешавало много тога. По обичају, о већини дешавања се зна мало или тек понешто; о жртвама, финансијерима, починиоцима, менторима, потстрекачима и наредбодавцима. О тужним последицама. О ембрионима из којих настају енормне нове мржње које време слабо лечи.

О једном догађају се још мање зна али се упорно ћути. О Тузланској „Капији“, о једном врхунцу инфламаторне и тешке,

срамне кривице правосуђа (првенствено домицилног). О аполгетици физикално немогућег, прању ума и заглупљивању људи као и њиховом прогону у апатију.

То ћутање може да има разне узроке; финансијске, политичке, интересно-договорне, осветничке или било које друге које је могуће претпоставити.

Како било да било, у поменути случај се упетљао и сада већ бивши Међународни суд за ратне злочине у некадашњој СФРЈ. У Хагу. Нису се они баш прославили, али то зависи од тога ко и како то тумачи. Међутим, једна ствар им се не може приговорити. Да нису имали довољно новца, довољно амбиције, воље, тужиоца или судија.

Када је оптужница пристигла из Босне ови вешти хашки људи су запримили предмет о коме је овде реч, па га одмах испустили из руку као врело гвожђе за жигосање. Схватили су да је ово случај без икаквих доказа и да ни са десетином највештијих тужилаца насупрот једног осредњег адвоката одбране не могу да избокосују ништа, да је то нежељен, унапред гарантован губитак и да ту нема чињеница за које би могли да се ухвате. Тако су и написали.

Па су то у Босну експресно и врло експедитивно вратили са поруком да физички не постоји човек кога Тужитељство БиХ у оптужници терети (Арсип Момчило) али ако хоће да пројектовану кривицу на некога, сада неименованог а касније познатог, накнадно усмере, нека траже свога домаћег вештака из Агенције за Фалсификате, проф др Берка Зечевића.

Рекоше при томе да тога великог стручњака који вештачи све и свашта, и у Хагу и у Сарајеву добро знају и чврсто га држе за оне округле артефакте који понајвише личе на бајате и спарушене колаче ораснице.

Њему ће бити лако да сведочи, јер је лако ономе ко мора. А тај баш мора. Толико је до сада лагао и наших сапуна за ис-

пирање узео да нема ни смесе ни воде којом се опрати може. Ако не верујете, питајте Хариса!

Ако Беркан неће казните га са 30.000 еура или ћемо га ми из Хага привести. Ако опет неће бар ви одлично знате шта вам је чинити – радили сте то обилато и раније а и сада радите.

И урадише ови тако, И видеше да је то добро и да сви ћуте. Па се понадаше да је успело.

Али за сваки случај; ако се појави неко из ЦИА у БиХ, турнућемо нашег Беркића крај дотичнога. Да га заштити – требаће он нама још јер нам је нужда за још много лажи на овом свету! А ко ће, болан, жив на ЦИА-у?

Тако је пронађен, одабран, одобрен и потврђен вештак проф др Берко Зечевић. Уствари, невољно прихваћен (па нека буде када већ мора) јер је и од раније био познат као непоуздан, како код куће тако и вани. Највише због самоиницијативних и непотребних лажи којима кити стварност и уместо да их прећути и заобиђе у широком луку хоће на силу да се истакне.

ЦСБ Тузла је савесно и тачно документовао положај возила голф Мк1 на тргу „Капија“ после експлозије. То је урађено у 2 (два) графичка примерка међусобно занемарљиво различита. Један је урадио криминалистички техничар Ирфан Циновић а други сам инспектор криминалистичке технике ЦСБ Тузла Недим Мутапчић, који је одмах, још у ноћи трагедије у Тузли изрекао ону чувену реченицу „...човече, овде је ауџо било, ња ово је било исјод ауџа“!, коју су после, сви осим њега и Ђукићеве одбране, експресно заборавили.

Само једном оригиналном фотографијом је документован положај возила голф Мк1 непосредно после експлозије и трагедије на тргу „Капија“. Не постоји ни један изворни снимак фамозног кратера, али постоје видео записи о његовом постојању у прилично безличној и нераразњивој форми.

Зато је проф др З. Берко на лицу места, а 12 и више година после трагедије, приморан или својевољно (свеједно), почео да преразмешта ствари; како артефакте тако и факте и писане и снимане доказе како му је наређено и да пише своју кривоклетничку „Анализу.“, припремајући оштрицу будућег отровног мача за оног којег његови наредбодавци или њихови ментори своједобно изабери. Па ко год то био и кад год да буде.

Није он своје поступке преписивао од некога. Он је само све преписано са Интернета тумачио наопако док је свој епохални изум љубоморно чувао.

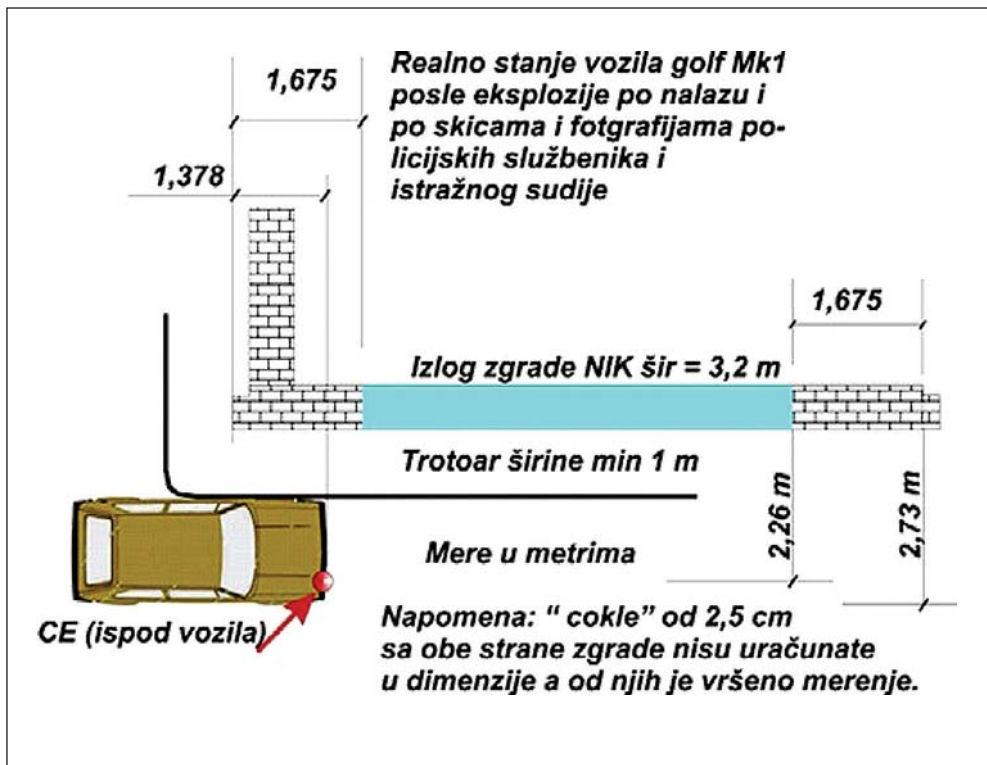
Од раније (1994. г. и пре) фигуришу и друге његове хипотезе о томе како минобацачки пројектил нормално експлодира **испод** нетакнуте бетонске пијачне тезге која се, налази **испод** непробијеног крова-надстрешнице тржнице и као то је било природно, необориво, истинито и веродостојно.

Тек неких 6-8 година касније Виљем Вокер и Хелен Ранта, патолог из Финске пронаћи ће као „чврсте и потпуно необориве доказе“ да људи могу бити прострељени ватреним оружјем а одећа на њима читава што је познати, тзв. (Ранта-Вокер феномен).

Зато др Берко није фалсификат оригинала већ обратно; оригинал ранијег лошег фалсификата. Јер он је, давно пре, још 1994. године НЕОБОРИВО ДОКАЗАО оно на Маркалама 1 и 2, Алипашином пољу и у улици Васе Мискина, што је еклатантно био фаласификат за који данас знају сви.

Ови каснији компилатори и плагијатори врсног др Берка, тј. Хелен Ранта и Виљем Вокер нису се усудили да следе његово револуционарно физикално-логичко откиће па су га знатно ублажили. По њима се све у Рачку дешавало по закону Р-В закону, тј. **истина лежи тачно посред али нужно између две екстремне лажи...**

Мала је, наиме, шанса да су побијени људи у марту јутром јуришали голи и тако су побијени, а нешто већа али једва могућа да су могли бити свучени и побијени па потом изнова одевани. Него како, па зар два минуса не чине плус, а два зла добро? Ако је по горе поменутом закону између ове лажне две крајњости максимално вероватна истина – онда она није била непланирани догађај да би се бомбардовала СРЈ у знак одмазде за наводне масовне злочине. А стање као на Слици 1 пронађено је на тргу „Капија“ у трагичној ноћи 1995. године, доле:

Слика 1. Возило голф 115 до 120 цм од зида и нека експлозија око 138 цм од левог угла „НИК“-а испод аута.

А како је то потом виспрено и генијално истумачио уважени проф др Берко Зечевић – беспрецидентни обавезни истраживач?

Баш онако као му је то тада требало. И баш супротно свему што је могло да буде. Супротно свему рационалном али и супротно свему непосредно документованом у првобитним истражно-полицијским и судским списима. Није то, додуше, њему било потребно, него ономе ко га је на то присилио; претњама, уценама и другим, доступним, државним мерама, увијеним у целофан. Крв на целофану он није приметио; скинули су му наочари пре заматања.

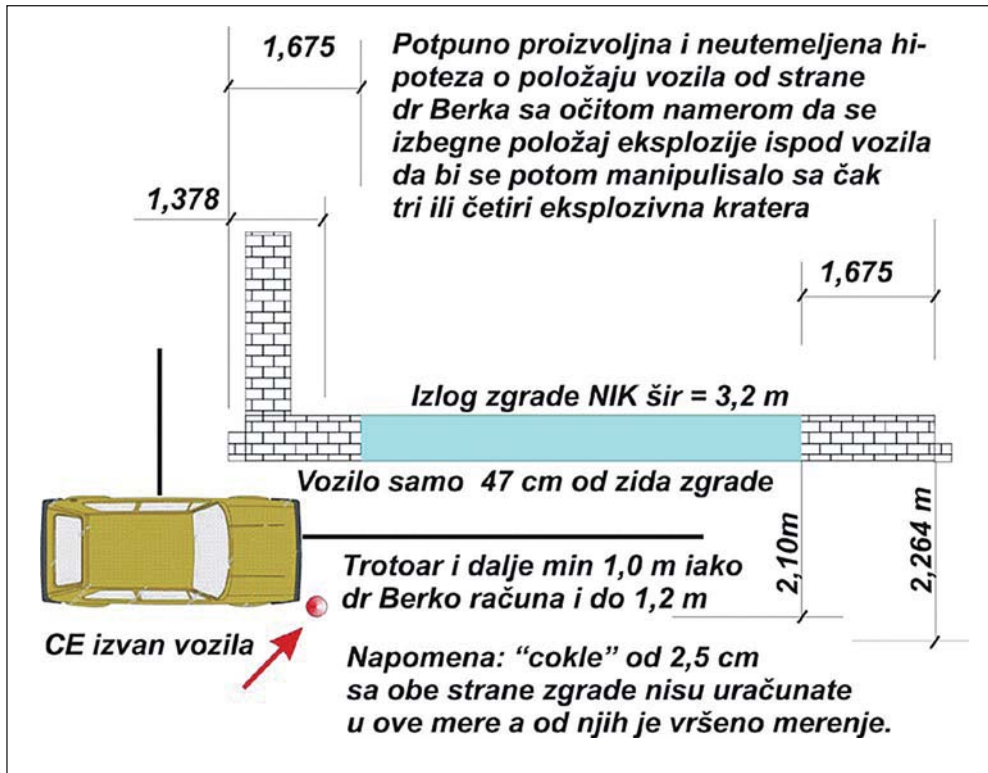
„Шта да се ради, то је Берканов специфични научно-истраживачки модел“ – рећи ће Суд, пропуштајући „домаћу суткињу“ за разводе брака Патришу Вејлен (Patricia Whalen, whale= енг. кит, добар пример, тј. Китоловац) да прва изиђе из судске сале. Бонтон је бонтон и за вампире!

Па као да целим током вештачења доктор вришти: „Хоће ли ко да ми помогне? Докле морам да лажем па да се ви осветите и кажете једно једноставно – доста!“ Нико није рекао.

Само мук је био одговор.

1.1 ИНДИКАТОРИ КОЈИ РУШЕ ОПТУЖНИЦУ

Наравно оно претходно на Слици 1, односно оно стварним мерењем потврђено место и све што са њим иде, никако не одговара. Зна др Берка да граната 130 мм није миш па да се са супротне стране аута под њега подвлачи.

Слика 2. Како је возило голф посве произвољно поставио др Берко.

Зато је, изводећи „реконструкцију“ на лицу места 12,5 година после трагедије, при чему се нашао на урбанистички потпуно промењеном месту, он потпуно произвољно поставио предметни аутомобил на удаљење од 47 цм од зида зграде „НИК“ и 130 цм од југозападног угла зграде, иако је сам раније утврдио супротно, тј. да је ширина плочника у време догађаја била 115 до 120 цм, а према подацима из катастра (Урбанистичког плана) града Тузла, док је лично сам измерио и написао да је тачно 115 цм.

То треба да се злоупотреби и тиме сада, а према Берковим налазима, треба да се манипулише до крајњих граница. **Ово је**

потпуно супротно елементарним доказима сакупљеним на лицу места предметног трагичног догађаја. (Слика 1) па сада може да следи бескрајна серија најбескрупулознијих, ситнолоповских превара добијених овом заменом места возила пре експлозије на тргу у односу на оригиналне податке.

На обим манипулација које је извео вештак тужилаштва указују закључци страних и домаћих експерата који су се, после проучавања судских списа и изведених експеримената, изјаснили о правилности и утемељености рада и закључака из експертизе проф др Берка Зечевића. Они су потпуно оборили његове налазе и тврдње а посебно оне у вези са потпуно произвољним постављањем возила голф Мк1 у циљу доказивања његових неистинитих теза док га својевремено нико у тим лажима и фалсификатима није заустављао. Уосталом они који су покушали, грубо су онемугућени од самог БиХ суда.

Да је вештак тужилаштва проф др Берко Зечевић манипулисао доказима и подметао измишљене податке, доказано је накнадно добијеним експертским налазима. Исто тако, многи експерти су са лакоћом оборили и све инсинуације о постојању експлозије пројектила 130 мм на тргу „Капија“ у Тузли.

У складу са мишљењем израелског форензичара Јозефа Шарон-а (4:31):

Према мерењима спроведеним од стране др. Зечевића и која су додата поднесеном извештају, удаљеност кратера од зида зграде „НИК“ је 2,26 м. Пречник кратера, према мишљењу др Зечевића, је 50 цм. Према мишљењу вештака оптужбе, пројектил је експлодирао само 40 цм од предње десне стране возила. Претпостављајући да је тачка удара пројектила била приближно у центру експлозије, ивице кратера су требале да буду пронађене на удаљености од 15 цм од стране возила ($40 - 25 = 15$). Ова тврдња је потпуно у супротности са фотографијама са лица места, на којима се јасно види да су ивице

кратера експлозије пронађене на само пар центиметара од оквира возила, док је остатак површине кратера испод и испред возила. (крај цитата).

Ако се возило постави чак и произвољно а према др Зечевићу, а правац долета тражи по методу који је он сâм, на Суду, прогласио релевантним, пројектил би пре пада покрај голфа Мк1 **морао претходно да пробије леву бочну и чеону фасаду зграде „НИК“ пре него што би експлодирао.**

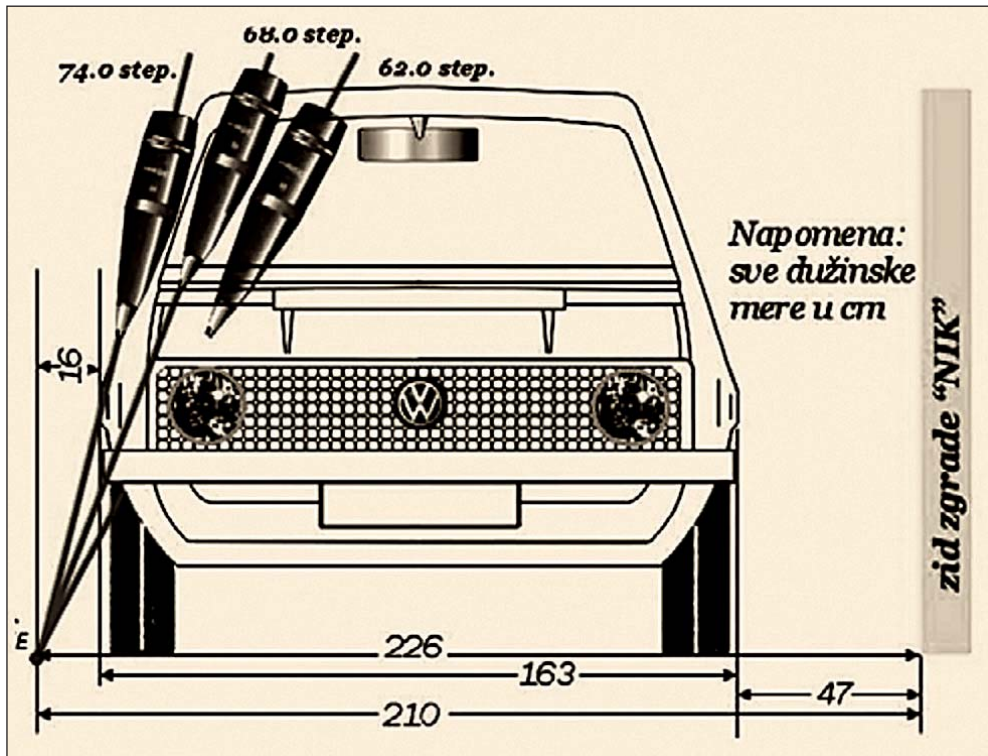
Ово потпуно поништава све предметне шпекулације Тужитељства БиХ, јер у свом раду [3:45-5], проф др Зечевић категорично тврди да је, без обзира на предметно атмосферско време и оруђно-муницијски материјал, смер долета пројектила у вертикалној равни (α) увек једнак смеру опаљења у истој равни (β). Дакле, $\alpha=\beta$! После тога утврди „бразду“ пројектилског упаљача за дати правац опаљења од 91° а одмах затим допусти да је та иста „ α -бразда“ створена ма којим произвољним смером опаљења пројектила, β (нпр. оним од $88,5^\circ$ или $93,5^\circ$), без обзира на већ утврђени смер долета од 91° . (Ето сада и суда и Берка – $\alpha\neq\beta$), а без икаквог осврта на чињеницу да је таква тврдња посве бесмислена и да се супроставља свим првобитним, једино валидним, кључним фактима са лица места.

Уважени експерт Тужитељства БиХ, никада није чуо за деривацију а при томе се криминално игра са ± 10 цм правца на месту наводне експлозије да би дефинисао „правац долета“ што изазива промене правца за дато место ватреног положаја од преко 2070 мм или 4° . Такви су му и резултати.

Закључак ће (али не битно) зависити од тога да ли се центар експлозије узима према скици листа места коју је урадио инспектор Недим Мутапчић или оној криминалистичког техничара Ирфана Џиновића).

У студији чешких аутора-експерата са Универзитета у Брну је непобитно доказано да је и поред намерног померања аутомо-

била према згради „НИК“ које је урадио проф др Берко Зечевић, немогуће пројектилом испаљеним са запада пребацити предметни аутомобил ни са падним углом од 74° , па чак ни са балистички неутемељеним фантазмагоричним падним углом од 86° . (ово последње је према скици Ирфана Џиновића) – види слику 3.

Слика 3. Положај голфа Мк1 и могућност његовог пребацавања са различитим падним угловима према чешким експертима.

Дакле чак ни по поставци др Зечевића а о стварном стању да и не говоримо, требала му је нова поставка возила а после се на суду може манипулисати по вољи. (Слика 3). Он се својски потрудио да ту поставку „створи“ али је то било могуће само уз обилато фалсификовање и испало је врло неуспешно.

И да није радио тако траљаво, Новак Ђукић би био једнако осуђен и у томе лежи сва трагедија. Нашли би они за своје вишедеценијске осуде нешто друго, још бесмисленије, ако је то уопште могуће. Нпр, Новак Ђукић је, гле дрскости, реч „суд и тужилаштво“ написао малим словом.

Зато Берку лажи и нису требале.

„То ионако нико неће гледати, проверавати а онда ни разумети!“ – надао се вештак. Међутим, одмах су се јавиле невоље.

Нека противљења су пројавили они већ два миленијума мртви као Аристотел, јер је још према Аристотеловој дефиницији насилно кретање оно које настаје услед деловања силе на тело.

У том се кретању тело удаљава од свог природног места или, по Аристотелу, – „таква сила одбацује тело“. Кључни појмови су овде „насилно кретање“ и „у оном правцу (смеру) у којем та сила“ делује.

Ове једноставне чињенице човечанство познаје дуже од два миленијума. Невероватно и потпуо несхватљиво је то колико је било спремно Тужитељство БиХ да оде далеко у лажима око толико базичних, свакодневних ствари и чињеница, а све због једне пресуде која одавде гледано не изгледа од пресудне важности за државу.

А онда се ту појавио и онај 3-вековни покојник сер Исак Њутн са:

„Mutationem motus proportionalem esse vi motrici impressae et fieri secundum lineam rectam qua vis illa imprimatur“.

Не разумете одавно умрли језик којим се у научне сврхе, служио сер Исак Њутн? То се преводи отприлике као:

„Промена количине кретања пропорционална је деловању импулса силе и дешава се у смеру те силе“. Импулс

силе, дакле, према Њутновом 2. закону кретања, дешава се у смеру те силе.

Зашто се онда, побогу, само по метафизикусу проф др Берку, сва тела, крећу у смеру супротном од дејства силе, па делови возила срљају уназад према центру експлозије а не удаљавају се од њега, а подаци протурече "доказима"?

„Желите ли да вам нов ауто сам дође на ноге? Па баците експлозив на продавницу аутомобила, ето вама аута!“ – тумачи др Берко. Као на РМУ у Бановићима. Бациш експлозив на рудник – ето теби на ноге обиље доброг угља, па и цео комбинат!

Сер Исак се нелагодно мешкољи у гробу али се Суд баш много не нервира, а још мање поменути доктор Берко. Онај ко је у ово Берково одређење био поверовао крив је као и он или бар као човек који је прескочио све после 4 разреда основне и првог средње, само што таквих у суду или Тужитељству не би требало да буде.

Некада, за време Аустроугарске КУК монархије на њезином делу Балкана је била основна школа од 4 разреда за раднике. Ако би се неко ту боље показао ишао би у школу још годину дана да консолидује научено. Та се школа, али сада од 5 година, звала Петовница а задржала се дуго и у Краљевини Југославији под именом Петовница Друга. Па су неки име ове друге скратили на др, а оне прве на П(роф). Поникло, примило се!

Ко је уосталом тај Исак Њутн? Па имамо ми проф др Берка, другога не требамо! Сви су други квази експерти.

Са било кога становишта да се посматра предметна трагедија у Тузли дана 25. 05. 1995. године, у условима како је то дефинисано у судским документима, мора да се посматра као **ТЕОРИЈСКИ И ПРАКТИЧНО НЕМОГУЋ ДОГАЂАЈ.**

Ни једна од **6 група експерата није потврдила ни једну од чињеница** које су представљене као кључно оптужујуће у предметном случају.

Посебно се истичу бројне контраиндикације везане у предметни аутомобил голф Mk1, како следи:

А. Без њега – погађање простора исоред зграде „НИК“, је врло вероватан догађај али су људски губици екстремни, а што је још важније, доказиво немогуће дистрибуирани.

Б. Са тим аутомобилом на сцени све **што се десило представља немогућ догађај**; па не може да буде приписано експлозији артиљеријског пројектила.

Слика 4. Опит из 2015. године.

В. Преживели људи, а накнадно сведоци на суду БиХ, прошли су чак без озбиљнијих повреда, а били су на удаљености од око 2-3 м од центра смртоносне експлозије 3,64 кг тротила. Мртви, са апсолутно смртоносним повредама од ударног

таласа (бласта) најтеже врсте, су били удаљени и до 10 пута више од оних најближих наводном центру експлозије пројектила 130 мм.

Г. Оштећења предње десне стране аутомобила голф Мк1 одговара маси неконтејнираног (необложеног) експлозива који је око 45 пута лакши (тј. око 80 грама) од експлозива који се налази унутар кошуљице пројектила 130 мм ($3640 \div 80 = 45,5$). Оваквим количином експлозива се пуне ручне бомбе и пројектили за лаке противавионске топове.

Траг уља на тлу доказује да голф ни делом није био на тротоару те да је било минимум 20 цм ближе левом делу излога зграде „НИК“ у односу на месту на којем га је произвољно поставио др Берко.

Слика 5. Голф Мк1 после експерименталне експлозије у фебруару 2016.

Д. Готово неоштећен аутомобил и пројектил који је пребацио каросерију тог аутомобила (крећући се правцем запад-исток) са падним углом који се, ни практично ни теоријски, не може добити гађањем у стварности.

Е. Предње возачко стакло предметно фигуришућег голфа Мк1 је на размеђи између крова возила и отвора на којем се иначе предње возачко стакло налази, што показује да возило није померано експлозивном силом способном да помери возило било куда пореметивши тако релативно кретање тела возила и у вис летећег возачког стакла.

У 13 изведених опита правим пројектилом 130 мм на разним позицијама а све у складу са положајем возила пре експлозије према др Берку, др и професору, предње возачко стакло налази се после експлозије испред возила (смрскано) или напред на хауби. Илустрација горње тврдње на Слици 4, горе и слици 5.

Ж. Изјава главног крим. инспектора полиције Недима Мутапчића из ЦСБ Тузла у ноћи 25. 05. одмах после трагедије.

Он, са својим помоћником показује руком на центар кратера и говори:

„Ово је то, оvdје је било ауто, је... те човече, па ово је било испод аута!“

Предметни диск достављен одбрани од стране Тужилаштва (4 од 5) у времену 25’39” – 25’49”), што је доказ прве вредносне класе са извора а непосредно после догађаја. Зато је склањање човека и доказа било очекивано.

Шта још противуречи поставци др Берка? Ко још или које још елементарне материјалне чињенице неко захтева да би се уверио да др Зечевић није у праву? Треба ли их коме још?

Израелски експерт Јозеф Шарон у својем налазу пише:

Експерт (реферира на др Берка, прим. аут.) „није извршио икакву експерименталну експлозију која би могла да потврди или порекне његову верзију.“

Он ...,није испитао возило и нема налаза да је специјалиста видео возило, јер би онда морао да детаљно прегледа возило и лоцира поготке/оштећења, поготово на доњем делу (мотор), што би могло да укаже на карактеристике фрагмената и притиске блиске центру експлозије“. [4: 34]

Са друге стране, очигледно је да возило голф на тргу „Капија“ на једином оригиналном снимку из предметне ноћи 25. 05. 1995. (Слика 5б) није одбачено са места од ефекта ударног таласа експлозије.

Вероватно и без потребе за доказима осим горњих фотографија, очигледна је недвосмислена фундаментална разлика између ефекта експлозије на возило голф на тргу „Капија“ 25. 05. 1995, и ефекта експлозије у тесту спроведеном на тест-сцени 10. 02. 2016. према сценарију предложеном од стране др Зечевића – посебно.

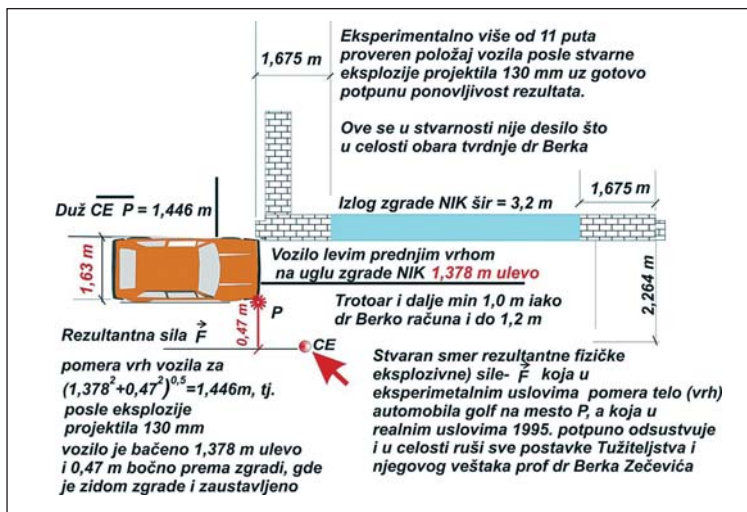
Стварни ефект на тргу од 25. 05. 1995. око 21:30, Слика 5б.
и 26. 05. 1995. око 7:00 – Слика 5а.

Као додатна напомена може се рећи да укупни ефекти на возило голф на тргу „Капија“ указују на фрагментациони ефекат и експлозивни притисак експлозивне направе која садржи само десетине грама експлозива, а не 3,6 кг колико се налази у ТФ пројектилу 130 мм. [4:75]

Штавише, др Зечевић је засновао своје закључке о азимуту и углу пројектила само на положају аутомобила голф,

али, као што је овде доказано, др Зечевић је променио стварни положај аутомобила и положај кратера експлозије тако да одговара његовим калкулацијама. [4:75]

Такође, др Зечевић није подржао своје закључке спровођењем теста. Како сам разумео, др Зечевић је позван да буде присутан на тестовима али је одбио. Да је он био на овим тестовима, могао би схватити да нема могућности да експлозија пројектила 130 мм са 3,64 кг експлозива, на удаљености од 40 цм од аутомобила, заврши са само пар продора фрагмената у бочни панел аутомобила и **благим савијањем панела**. Примећује се да је постављање аутомобила на начин на који је он то урадио једини могући начин да се добије падни угао мање или више компатибилан са пристизањем далекометног пројектила 130 мм са запада. [4:166]

Слика 6. Стање после експеримента, и то код сваког од поновљених на слици 6 – (види и Сл. 4 и Сл. 5). Дуж СЕ-Р указује на укупно померање возила после експерименталне експлозије – односно око 1,446 м. – а подаци о центру експлозије су дати према др вештаку Зечевићу и стрелици. А возило „постављено“ према др Берку, није се ни за милиметар померило после наводне експлозије пројектила 130 мм од 25. маја 1995. године.

Да ли после свега онога што је овде речено некога још чуди дефинитивни закључак овога форензичара у виду:

Закључци мишљења др Зечевића су испитани из скоро сваког могућег угла.

Чак ниједна од тачака, које су испитане за припрему овог извештаја и подржане стварним теренским тестовима, не подржава шпекулације и закључке др Зечевића.

На основу горе наведеног, израелски стручњаци су поднели завршно мишљење и закључке. Инсери из тих закључака су на странама које следе, заједно са одговарајућим изворима из којих су, у целости, преузети.

Закључак (део):

Резултати анализе сваке од карактеристика које је др Зечевић закључио у свом мишљењу указују недвосмислено и јасно да је мишљење др Зечевића фундаментално немогуће, засновано на лажним, недоказаним и непровереним подацима.

Закључак овог писаног експертског мишљења је недвосмислен, штета на возилу „голф“ и фасади зграде „НИК“ указује да нема могућности да је ТФ пројектил 130 мм експлодирао на удаљености од око 2 м од зида и 40 цм од аутомобила голф без значајних оштећења, као што се десило у том случају. [4:165]

Из овога произлази посве јасан и довољно поуздан закључак о погрешном ставу и полазишту Тужитељства БиХ.

После свих ових детаљних провера и доказа подржаних изведеним експериментима, можда би и требало прекинути даљње доказивање, али то би био залудан поступак јер др Берко тешко одустаје од властите „истине“.

ДАКЛЕ, НЕМОГУЋЕ ЈЕ ДА ЈЕ НЕКИ АРТИЉЕРИЈСКИ ПРОЈЕКТИЛ ЕКСПЛОДИРАО НА ПРЕДМЕТНОМ МЕСТУ НА ТРГУ „КАПИЈА“ А ПОСЕБНО ОНАЈ ОД 130 мм!

Ноторна чињеница је да је вештак Тужитељства др Зечевић потпуно игнорисао судску и полицијску документацију са лица места из 1995. године, а да га нико у томе није спречавао па чак ни адвокат одбране.

Међутим, положај кратера и положај аутомобила голф (после експлозије) су добро одређени од стране полиције 1995.

Следи слика стања и последица експлозије када се на месту голфа Мк1 а по др Зечевићу (види Сliku 2) постави возило и изведе детонација пројектила 130 мм за проверу ставова вештака Тужилаштва.

После необоривих факата произашлих из више поновљених експеримената, које је, између осталих, обавио и француски форензичар, професор са Универзитета у Греноблу, Пјер Лик Лоран, после обављених анализа, пише:

Зато, нема разлога нити доказа због којих би проф Берко Зечевић требао поставити аутомобил голф на пола тротара, као што је урадио у свом извештају и током реконструкције. (Слика 2 и Слика 3 – види) [5:14]

Али је зато врло приметно да је постављање аутомобила на начин на који је то др Берко урадио произвољан, у подацима неутемељен и добијен из крајње нужде да се оствари падни угао како тако компатибилан са раније унапред нетачно и напамет одређеним падним углом предметног пројектила 130 мм у предметним условима.

Аутомобил се, у експериментима, померио унатраг између 1,2 м и 1,45 м, у зависности од тога где је, и када мерење вршено и да ли је пре опита пројектил фиксиран уз каросерију аутомобила дрвеном дашчаном подлошком или не. (Слика 4. – фиксиран пројектил даском од 1 цола и Слика 5. – без подложене даске пружене дуж бока каросерије).

Такође, аутомобил у експериментима је гурнут у страну на зид зграде „НИК“ (бочно померање од око 0,47 м али

само зато што даље и не може од зида зграде која га у даљем одбацивању спречава), (Слика 4, 5. и 6).

Цитат: „Насупрот томе, при стварном догађају, 25. 05. године на тргу нема назнака да се аутомобил на тргу помери унатраг или према зиду услед детонације“.

Осим чињенице да је проф др Берко Зечевић морао намерно поставити аутомобил на 0,47 м од зида да би омогућио падни угао (ПУ) потребне величине, експеримент датиран 10. фебруара 2016. потврђује „да овај сценарио није компатибилан са ефектима које би 130 мм пројектил требало да има на аутомобил са те удаљености“. [5:34]

А какви су они били, када се то фотографише, измери и просторно шематизује, бива као на слици 4, 5. и 6. – види горе.

Изворни подаци добијени на лицу места 25. маја 1995. године директно су супростављени налазима вештака Тузитељства и као такви су безвредни и пуни нетачних предубеђења, али су додатне лажи вештака радосно дочекане.

Дакле, оригинална мерења, фотографије и снимци су ту да потврде да је положај аутомобила голф дат од стране проф Зечевића нетачан.

Након експерименталне експлозије, аутомобил голф је насилно одгурнут унатраг и у страну (према северозападу је је на њега деловала сила приложена са десне стране из правца југоистока. оп. аут види Слика бр. 6). Пази, насилно је далеко одгурнут а не привучен према експлозији како то вештак, др Зечевић Берко тумачи.

Цитат: „Количина штете на (експерименталном) аутомобилу је била много већа од оне која се могла видети у реалном догађају у Тузли.

Ово, само по себи, потврђује да сценарио проф Берка Зечевића није тачан“. [5:51]

ДАКЛЕ, НИКАКАВ ПРОЈЕКТИЛ 130 мм НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАО НА ТРГУ „КАПИЈА“! ТИМЕ СЕ ПОНИШТАВАЈУ СВЕ УТВРЂЕНЕ ПОСЛЕДИЦЕ СЕМ САМИХ ПОГИБИЈА ЉУДИ КОЛИМА СУД БиХ НАМЕРНО НИЈЕ УСПЕО ДА ПРОНАЂЕ УЗРОКЕ.

Страни експерти то надаље доказују:

У реконструкцији случаја у Тузли, да би пројектил могао да долети са падним углом од 62° изнад голфа, проф Зечевић мора да помери тај аутомобил у страну макар **пола метра према згради „НИК“**.

Стога, примећујем да проф. Зечевић изводи закључак о положају аутомобила од намереног падног угла, уместо да **рачуна минимални падни угао из познатог положаја аутомобила. [5:50]**

Ако је аутомобил правилно постављен као према фотографијама, пројектил би морао да долети вертикално, што ниједан жироскопски стабилисан пројектил не може. [5:50]

Забринут сам око начина на који је проф Берко Зечевић извршио свој експертски задатак.

Током реконструкције лица места, вештак није поставио аутомобил голф према мерењима, скицама, фотографијама и снимцима полиције. Ово потпуно искључује долет и пад пројектила 130 мм на начин на који је то Тужитељство описало.

Експериментисање је такође показало да би експлозија пројектила 130 мм према сценарију проф др Берка Зечевића резултовала гурањем аутомобила голф и наношењем огромних оштећења том аутомобилу. [5:52] Како је добро познато, ово се није десило 25. маја 1995. у Тузли. [5:53], поништавајући тако једну од основних теза Тужилаштва БиХ.

Дијаметралне разлике и експеримената, па чак и између стварности и резултата првобитне истраге говоре све.

Полицијски документи и фотографије доказују да проф др Зечевић поставља његов голф много ближе зиду зграде „НИК“.

Такво намерно поступање је једини и изнуђени метод да се постигне падни угао мање или више сагласан са положајем топа који се налази на удаљењу већем од 27 км западно од Тузле.

Експериментално је поуздано доказано да фрагменти пројектила не иду тамо где би требали да би изазвали жртве и уништење као у Тузли.

Штета на голфу у Тузли је далеко мања, чак несразмерно и неупоредиво мања, од очекиване.

Неки удари на зидове у Тузли су пронађени тамо где их уопште не би требало бити, с' обзиром да су ван оптичке видљивости од центра експлозије (мртви угао или ефекат слепе тачке).

Проф др Зечевић, који помиње такве поготке, као на пример, на згради БОРАЦ, није истражио ове противречности иако су могли да баце потпуно другачије светло на случај. [5: 54]

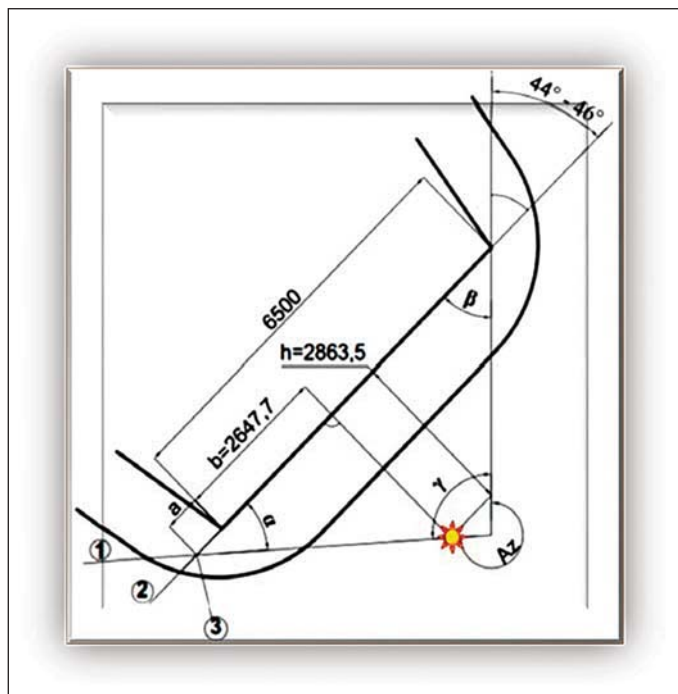
Међутим ово нису једини фалсификати ни једина лажна сведочења којима се служио др Берко. Поменути погоци у мртве углове (слепе тачке) недоступне фрагментима било које експлозије на предметном месту били су у Тузли правило а не изузетак.

Он је у својој („Анализи...“, страна 56, прва 3 реда) утврдио следеће – цитат:

„Центар експлозије је утврђен као пресјек лукова чија су исходишта на крајевима ћошка зграде испред које се десила експлозија, тј. $P1=2,65$ и $P3=5,6$ m. Растојање између ћошкова зграде је $6,5$ m.“ – крај цитата.

Вештак Тужилаштва при томе не наводи одакле је преузео наведене податке. Увидом у скицу лица места коју су сачинили припадници ЦСБ Тузла уочава се да су мере којима је дефинисан положај центра експлозије пројектила најприближније координатама тачке врха ивице кратера на месту експлозије.

У односу на измерено на лицу места вештак тужилаштва је дефинисао ширину зграде, у којој је продавница „НИК“, **$6,50$ m**, уместо **$6,55$ m**, а да је радијус из ближег угла месту експлозије био **$2,65$ m**, уместо **$2,60$ m**. Разлоге за поменуто одступања ових димензија вештак тужилаштва није навео. Није објаснио зашто је за центар експлозије узео тачку са ивице кратера, са радијусима **$2,65$ m** и **$5,60$ m**, иако је и сâм прихватио да је центар експлозије тачка коју су припадници ЦСБ Тузла дефинисали као тачку која је у пресеку радијуса чак **$3,90$ m** и **$4,80$ m** описаних из крајњих тачака зида, али је никада нису прогласили центром било какве експлозије.

Слика 8. Скица дефинисања угла правца долета пројектила урађена према почетним условима које је дефинисао проф др Берко Зечевић, али по којима није радио свој прорачун. Чак је и ширина зграде одређена нетачно.

Али он сам је ту тачку на слици, нацртао, објавио, објашњавао на суду сатима, те лично обележио као „**Мјесто удара пројектила у тло**“, (види Сliku 7), пријавивши ту тачку као један „нови кратер“ који ће надаље фигурисати током његових прорачуна којима ће додатно објашњавати валидност својих неутемељених ставова када из позиције првобитног кратера почну да израђају први неподношљиви проблеми.

Тако вештак надаље пребацује положај **ЦЕ** у другу тачку, са лукова **3,90 m** и **4,80 m** са Сlike 7 у трећу тачку да би имао неограничен простор за манипулације и варање суда (види Сliku 8).

На Слици 7 се одлично види, а она је оригинално Беркова, да се његово „**Mjesto udara projektila u tlo**“, налази на половини растојања између ознаке „N“ за север и бока аута, чему одговара удаљење центра наводног кратера од зида $(2,6835^2 + 2,6477^2)^{1/2} = 3,9$ м.

Са скупа ватрених положаја у ширем рејону Пањика који је одредио проф др Берко Зечевић (па чак и пронашао њихова места после 12,5 година) ово место је немогуће погодити пројектилом десне деривације, па чак и при потпуном одсуству деривације, јер пре пристизања на ту тачку ТФ пројектил са контактним упаљачем мора да експлодира негде у Мајевичкој улици а на северозападној фасади зграде „НИК“.

Тако у оригиналној фотодокументацији фигуришу два различита кратера, а на филму који је снимљен увече 25. маја 1995. полицајац стоји поред кратера који је различит и од ова прва два, и све се документује али суд то игнорише у целости као да та базна чињеница уопште не постоји.

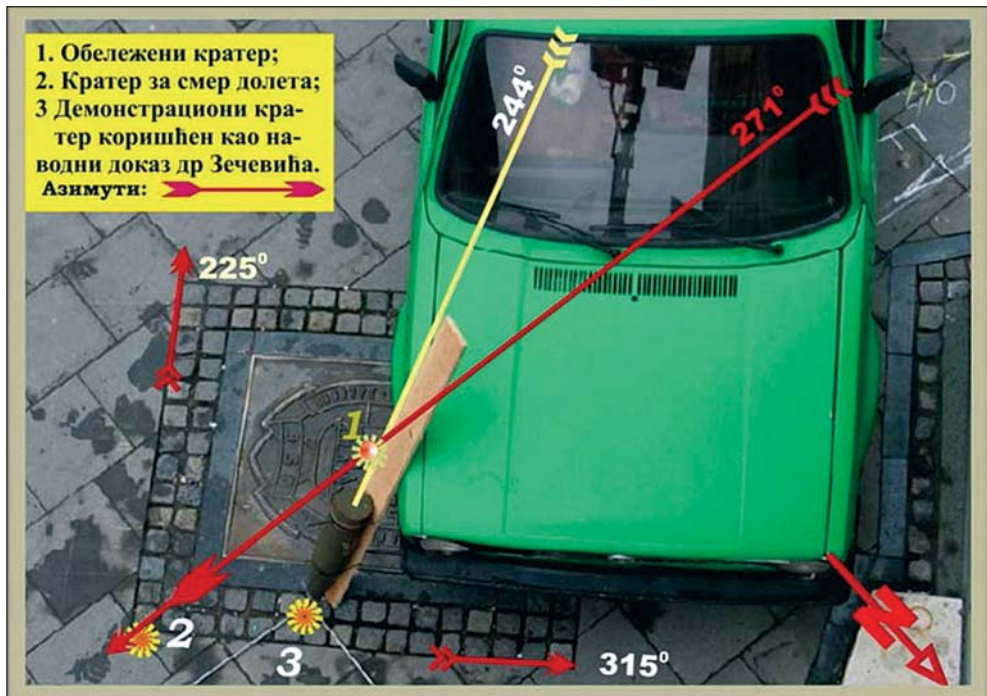
Дакле „место удара пројектила у тло“ је као на сл. 7 а не како он дефинише на страни 58. своје „Анализе...“ и на својој Скици 69, овде Слици 10, када после дефинисања првобитних почетних услова др Берко Зечевић без икаквог објашњења мења положај падне тачке пројектила.

Ту падну тачку пројектила, односно (ЦЕ) коју је сам малопре утврдио, па га одмах затим поставља не у другу тачку дефинисану радијусима $R 2,65 m$ и $R 5,60 m$ (црвени знак на слици бр 8, који је такође описан из угла зграде продавнице „НИК“, што је и центар кратера према налазу истражних органа, већ га необјашњиво избацује бочно на саму ивицу „кратера“ – односно данашње меморијалне плоче (Слика 8), дакле, одмах без икаквог срама и достојанства он истура врх пројектила на Слици 8 ван центра меморијалне плоче где

су људи обележили место неког (никако не од 130 мм) кратера добијајући тако и трећи „кратер“.

Но, без бриге! Ако ово не буде одговарало, др Зечевић може да пронађе толико кратера колико вам треба и то ће ускоро и непорециво доказати. Шта је сама Тузла град ако није један велики сони кратер, госн судија?

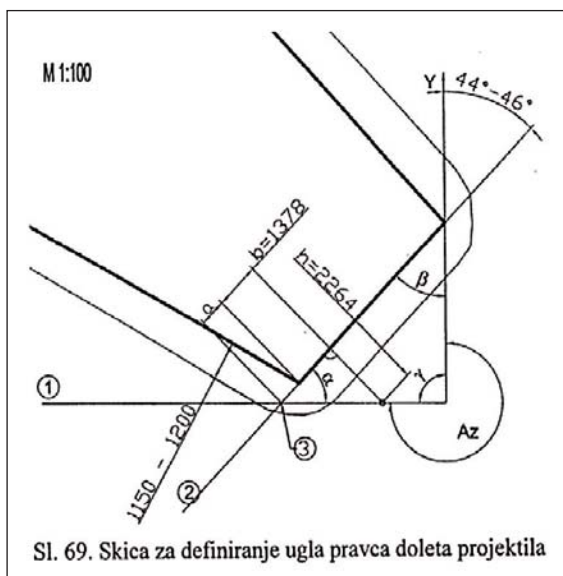
Сада има три кратера, три сета димензија са којима се може срачунати све што је пожелео те може да вара и мути како хоће. (види Слику 8).

Слика 9. Сви „кратери“ др Зечевића како му када затреба. Посебно треба запазити једну пресудну чињеницу; горња слика је са његове незахтеване „реконструкције“ догађаја – смер „извора ватре“ по Берку –реп жуте линије – дно гранате или 244°) и смер који је сам срачунао – и заступао на суду – (црвена стрелица – 271°), разликују се за више од 27° или по правцу више од 14 километара у рејону ватреног положаја. Машала, др Берко!

Што дно пројектила више не гледа према наводном ватреном положају и сектору који је сâм претходно одредио, већ 10-так степени улево, (4845 м јужније – црвена линија на Слици 8) њега нимало не брине.

Мора се истаћи да је посебно стручно недопустиво, математички неисправно скандалозно и безобзирно виртуално премештање једног трага на коловозу из једне тачке за коју и сам др Берко Зечевић првобитно утврдио да је МЕСТО УДАРА ПРОЈЕКТИЛА У ТЛО, (његова слика 32, овде Слика 7) у другу тачку, тј. са описаних лукова 3,90 м и 4,80 м на лукове R 2,65 м и R 5,60 м (Слика 10).

Слика 10. Полицијска скица центра експлозије

Метод др Берка! Само да се нешто констатује! Шушнуло је, зар нисте чули. Ова друга тачка је судски описани центар неке (Слика 10) експлозије али је удаљена од претходне, са слике 7, за око 140 цм.

Слика 11. Нови генијални изум др Зечевића у виду „малог“ (Сл. 7), „великог“ (Сл. 10), и „оперативноно-реконструкционог“ (Слика 8), кратера, а сви они треба да потичу од експлозије једног јединог пројектила 130 мм.

Потом је др Берко наставио извођење доказа као да трагови са ове последње тачке (Слика 10) имају исходиште у оној првој тачки (Слика 7 која није центар (никакве) експлозије, али је др Берко посве заборавио да ју је својевремено проглашавао стварним центром експлозије, док је за своју „реконструкцију“ у Тузли користио помоћни „центар“ Слика 8).

Невероватно!

Напред речено указује да се налаз др Берка Зечевића базиран на потпуно измишљеним материјалним доказима, а то је само делић лажи на којима се заснива предметна пресуда.

Наставак је у виду модерних ТВ реклама. Али то није све! Ако погледате одмах видећете да за вештака др Берку постоји и **четврти кратер!** Ако богда затреба!

А печатом и текст боксом покрива део фасаде да се случајно не види да је нетакнута, после стварне наводне експлозије 130 мм, у мају 1995. Доста је ваљда и ове срамоте са

нетакнутим луткама. Вешта ли доктора!? Важан је печат – тиме још неко јамчи за професоров ум и његова фантастична достигнућа!

Слика 12. Кратер др Зечевића из његове Презентације (нацртао, односно лично фотографисао истинољубиви проф др Берко Зечевић лично и оверено печатом са леве стране а после публиковао).

У журби да оснажи своје злонамерне, вероватно наређене подметачине, још у току суђења, поред властите „Анализе...“ објављује дотични и своју Интернет презентацију; „Случај Тузланска Капија“, масакр младости на Дан младости, да би ту, одмах на почетку објавио и место 4-тог кратера тога 1995. године. Ево те слике (Слика 12).

Ово је фотографија од 26. 05. Ауто је померен улево али је „кратер“ место испред излога тј најмање 200 цм а не 138 цм од левог доњег угла зграде „НИК“, како тврди др Берко. А после експлозије 3,6 кг тротила и неколико хиљада фрагмената по м², лутке још стоје у излогу, готово нетакнуте!

Е, овде престаје свака па и минорна могућност грешке а настаје очита зла намера, иако је место експлозије (ма чега да било) врло реално прикаано.

Наравно, није проф др Берко рачунао да ће његове неистине неко проверавати, чак шта више, он је имао чврста уверавања да је све обезбеђено да то после нико неће проверавати.

А шта се десило када је све проверено? Следи и то.

Слика 13. Поставка пројектила на удаљењу од 1,45 м од аутоа.

Дана 29. 8. 2014. године, на реплици трга је изведен опит.

Према тврдњама проф др Берка са Сlike 7, постављен је врх бојног пројектила 130 мм и изазвана детонација истог.

Врх пројектила је 145 цм а не 140 цм јер је пројектилу недостајао упаљач који је замењен делом за статичко иницирање (види Слику 13).

У низу информативних фотографија на крају овог 3. дела, биће омогућено да се виде пост експлозивни ефекти на излог, зграду у целини, возило и осталу околину.

Слика 14. Предео испред излога и фасада „НИК“ и степен унутрашњег екстремног експерименталног разарања у односу на онај који презентује Тужитељство БиХ у случају „Капија“, нпр. на слици број 12, или на оригиналној слици број 16 из архиве ЦСБ Тузла.

Мишљење вештака после експеримента, под оригиналним натписом:

DOPUNSKO BALISTIČKO VEŠTAČENJE U VEZI SA DOGAĐAJEM I OKOLNOSTIMA U SLUČAJU EKSPLOZIJE NA MESTU „КАПИЈА“ U TUZLI DANA 25. МАЈА 1995. GODINE, IZVEŠTAJ I MIŠLJENJE 33.

гласи:

MIŠLJENJE

- Prilikom izazivanja eksperimentalne eksplozije granate kal. 130 mm OF-482M utvrđeni su tragovi i posledice dejstva po okolne objekte i predmete koji su bitno ili u potpunosti različiti u odnosu na tragove i posledice dejstva eksplozije kakvi su utvrđeni na licu mesta predmetnog događaja dana 25. 05. 1995. god.;
- Sa trasološkog aspekta mesto neposredne eksplozije granate kal. 130 mm OF-482M (krater) nema nikakve objektivne sličnosti sa kraterom koji je pronađen i utvrđen kao trag prilikom uviđaja 25./26. 05. 1995. god. na mestu ispred prodavnice „NIK“;
- Suštinske razlike pomenutih kratera su: u dimenzijama, izgledu i nepostojanju brazde od upaljača u slučaju eksperimentalne eksplozije gore pomenute granate;
- Posledice dejstva produkata eksperimentalne eksplozije (parčadnog dejstva košuljice granate i detonacionog udarnog talasa) na automobil marke VW „GOLF 1“ su potpuno drugačije u odnosu na utvrđene posledice dejstva eksplozije na takav automobil koji se nalazio na mestu Kapija, ispred i levo u odnosu na izlор prodavnice „NIK“ dana 25. 05. 1995. god.;
- Posledice dejstva na izlogu prodavnice „NIK“ i fasadi zgrade u kojoj se istа prodavnica nalazila, sa trasološkog aspekta, nemaju

ni približni stepen sličnosti koji bi davao ma kakav osnov ili opravdanje za uporednu analizu posledica eksplozija od 25. 05. 1995. god. u Tuzli i 29. 08. 2014. god. u Nikincima, naime stepen oštećenja fasade objekta prodavnice „NIK“ dobijen prilikom izvođenja eksperimenta je drastično veći u odnosu na stepen oštećenja fasade prilikom predmetnog događaja;

- Stepen oštećenja lutaka koje su prilikom eksperimenta bile postavljene ispred izloga prodavnice „NIK“ ni približno ne odgovaraju stepenu utvrđenih povreda gore navedenih lica, koja su se u kritičnim momentima predmetnog događaja nalazila na pomenu-tom mestu, bez obzira na činjenicu što su oba lica tom prilikom nastradala. Prilikom eksperimenta obe lutke su bile u celosti razorene parčadnim dejstvom delova košuljice granate, a jednim delom zdrobljene delovanjem detonacionog udarnog talasa;

- Na osnovu gore navedene uporedne analize posledica dejstva na okolne predmete i objekte, posledice eksplozija od 25. 05. 1995. god. u Tuzli i 29. 08. 2014. god. u Nikincima, se takođe značajno i očigledno razlikuju po svim bitnim aspektima;

- Činjenica da su prilikom eksperimenta od 29. 08. 2014. god. u krateru ostale sve granitne kocke i to očigledno bez značajnijih oštećenja, daje osnov za objektivnu i stručno korektnu tvrdnju da na licu mesta predmetnog događaja od 25. 05. 1995. god. u Tuzli nije eksplodirala ma kakva granata;

- Rezultati eksperimenta daju stručno opravdanu osnovu i za pretpostavku da je u predmetnom slučaju, ispred prodavnice „NIK“, aktivirana eksplozivna naprava čija konstrukcija i način aktiviranja bi mogli da budu predmet posebnog analiziranja i veštačenja. Prethodno pomenuto pretpostavlja obavljanja potrebnog broja eksperimenata u poligonskimuslovima;

- Ako se uzmu u obzir činjenice da od jedne eksplozivne naprave, sličnih ubojnih karakteristika kao što su npr. granate ili mine kal. od 120 mm do 155 mm, može da nastrada u proseku oko 20 osoba i pri

tome od 40 do 60 osoba bude ranjeno, u slučaju relativno gusto zaposednutog polja dejstva takve naprave, tada se u predmetnom slučaju nameće kao stručno opravdana pretpostavka i to da je na mestu Kapija u Tuzli dana 25. 05. 1995. god. aktivirano sinhrono ili u vrlo kratkom vremenskom periodu nekoliko eksplozivnih naprava, najmanje tri, a moguće do pet. Ovakva procena je zasnovana na broju nastradalih i povređenih lica u predmetnom slučaju.

Sudski veštak za balistiku, vatreno i hladno oružje,
mr Vlada Kostić, dipl. maš. inž.

Вероватно и без потребе са овим силним поређењима и накнадним опитима, сваки судија са и трунком дигнитета, могао је не основу само неколико базних фотографија да одмах и неодложно ослободи Новака Ђукића, само даје хтео или да је смео.

Три су питања била довољна:

Прво: „Јесте ли поставили свој голф левом страном на 47 цм од зида и носом на 137,8 цм од левог угла „НИК“-а и то написали у својој Анализи... на њеној страни 62 изнад Сlike 75“?

Берко др ово порећи не може и одговор мора бити: „ДА“.

Друго: „Је ли експлозија била испред десног предњег точка возила и по вашој реконструкцији и по полицијским налазима-записнику?“

Др Берко ни ово порећи не може и одговор мора бити: „ДА“.

Треће: „Како се то возило после експлозије нашло на месту где је описано и фотографисано од стране истражних органа?“ (следи показивање одговарајуће слике, овде 56, а у Берковом оригиналу слика 61 на страни 53)? (покрај тротоара и носом на 150 цм од левог угла „НИК“-а на

а левом страном покрај тротоара од 115 до 120 цм (како сами тврдите), што значи 20 цм уздужно према сили и 67 до 73 цм према истој а бочно?)

На ово др Берко не може имати одговор ако неће ту, одмах и директно а пред самим судом, пљује на Исака Њутна који је установио пре 2,5 века:

„Промена количине кретања пропорционална је деловању импулса силе и дешава се у смеру те силе“.

У смеру, дакле, силе или улево и даље а не удесно и ближе!

Судија би потом закључио да је Берков голф требао бити у лево и даље у односу на експлозију (види Сlike 4, 5. и 6, дакако само према овој овде номенклатури) а не онако како га је представио др Зечевић експертизом на сликама/странама 3 /7, 60/53, 62/54, 69/58 и 75/63!

Јер нема никаквог одговора на ово питање. Нема ни истине, чак нема ни најситније трунке сумње у велике неистине које су овде наменски срочене.

Још би ту била неколицина важних питања која проистичу из очито констатованих грубих неистина, али она нису била постављена. Када се зна циљ – лако је схватити зашто.

Разматрање овог проблема је др Берко до те мере закомпликовао да је потребно много слика и текста да би то некое било јасно.

Једно је јасно. Знања доктора Берка о артиљерији далеко су испод знања свршеног артиљеријског водника а чврстина његових знања, вештина и навика у том домену испод рazine просечног десетара.

Само за превару и кривотворење он је свакако и апсолутно доктор наука иако се не декларише и као професор за то. А могао би са пуним правом то да ради. Уствари само да отвори бутигу, далеко би догурао саветујући лажове.

После 12,5 година он се нашао пред неизведивим задатком да потврди немогуће.

Зато је он прибегао свим могућим манипулацијама уплићући их у компликовану а недоказиву математичку мрежу да нико не би схватио. На крају није могао да прати сопствену мрежу лажи и у њима се потпуно изгубио.

Факти са терена а са лица места били су директно против њега, па је требало без престанка додавати све нове и нове податке и доказивати немогуће а првенствено да би се експлозија извукла испод возила.

За то је био потребно изградити преварни математичко-логичко-графички модел за уверавање судија (и себе) у тачност властитих тврдњи.

Упркос свим напорима тај подухват је био потпуно неуспешан када се исход самог процеса не узме у обзир и искључе непосредне наредбе, силна предубеђења и бенеvolentност суда као и према фалсификатима суда којем никаква стручна сведочанства нису била потребна и служила су само као форма за спољни приказ да је све обављено часно и по закону.

Е за то су заиста нашли право а бескрупулозно вољног **вештака- фалсификатора прве врсте!**

За људе који хоће да схвате а да се не упознавају са методама преваре др Зечевића је довољно да виде 3 слике да би им све било јасно.

Прва слика (овде Слика 8) потиче од др Берка лично, друга, (овде 5б) из полицијске документације, а трећа (Слика 15), следи:

Пројектил долеће са запада и пада у тачку ЦЕ која означава центар експлозије (на слици) падајући на „циљ“ под одређеним падним углом. И сада је последица (кратер) у тачки ЦЕ и нема му друге – ту где је ту и остаје.

Но, приликом експлозије пројектила не ствара се никакав секундарни ни терцијални „кратер“ а посебно не нека наредна двојка у виду трећег или четвртог. Чињеница да никаква бразде не настаје приликом пада пројектила под тим углом, посебно на гранитну калдрму, и даље остаје на снази.

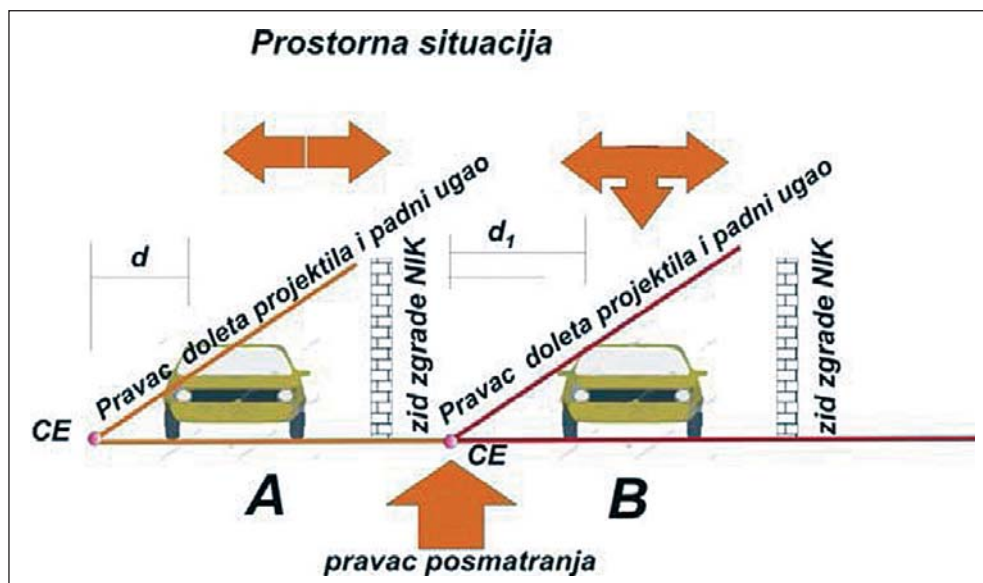
Удаљеност нпр. од десног фара возила до тачке ЦЕ је d према позицији А. Пројектил долеће преко хаубе. Да би стигао у тачку ЦЕ а да не закачи возило треба ауто гурати удесно према зиду а у односу на правац посматрача – позиција А.

Зато га др Берко и гура према зиду зграде „НИК“ на 47 цм удаљености иако је стварно био и до 120 цм удаљен левом страном. Али тиме нису отклоњене невоље. На позицији В, ако се возило помери према посматрачу пројектил више неће прелетати преко 75 цм високе хаубе већ преко 140 цм високог путничког простора.

Сада је удаљеност десног фара возила на растојању d_1 до тачке ЦЕ, а то је много далеко од возила ($d_1 \gg d$) и више не одговара условима, па је потребно гурнути ауто уназад да би под путању дошао нижи крај голфа; то јест поклопац моторног простора а не путничка кабина.

Тиме је возило враћено бар 20 цм уназад, укупно $(20^2+73^2)^{1/2}= 75,7$ цм што је довољно да центар наводне експлозије 130 мм „извири“ испод возила.

„А баш то је и тражено, не брини Беркане остало ће да оправда суд, ти си човече бриљантно лагао, ни цео твој Универзитет не би боље, свака ти част“!

Слика 15. Разлике у удаљењима ЦЕ од возила, d и d_1 при истом заданом углу у зависности од тренутног положаја аутомобила у смеру леводесно (позиција А) и напред-назад (позиција Б).

А стварно нађено стање показује скица са Сlike 15а: **експлозија под возилом**, нема никаквог пројектила 130 мм леви бок возила уз плочик (тротоар) ширине 90 до 120 цм, удаљење центра експлозије од левог угла зграде „НИК“ 253-283 цм, нормала (зид-експлозија) 226 цм, нос возила према слици са лица места око 150 до 155 цм од левог угла зграде а не 137,8 цм.

Одатле се види да је Тужилаштво са својим вештаком импровизовало ситуацију померајући возило бочно према згради и уједно улево да би се избегла кабина те да би тако дотични аутомобил могао бити „пребачен“ наводним пројектилом.

Све, ама баш све, је бескрупулозно намештено упркос свим стварним чињеницама пред очима Суда и света. Реаговао није нико!

Слика 15а. Зграда „НИК“, положај возила и место експлозије према првобитном налазу из 1995. године а према подацима Унпрофор-а.

Слика показује колико је произвољно и криминално поступање Тужитељства БиХ; десна страна возила је до 283 цм од зида, центар експлозије 226 цм, а центар експлозије је по вештаку чак 40-так цм ван бока возила!!! Дакле, 226 цм је за око 40 цм веће од 253-283 цм! И суд БиХ овакво „мерење“ зове „научно-математичким“ доказом великог интелектуалног домета и по томе суди!

За све ове лажи су доктору била потребна бар три кратера – онај четврти, под возилом, је последица неопреза – не може човек остати доследан у безбројној серији лажи. Стварни, пети, овај са слике 15а, он споменути не сме, не дају ментори. Пети „кратер“, овај испод возила табу је био и остао.

1.2. ПАРЦИЈАЛНИ ЗАКЉУЧЦИ

У тока свога сведочења у својству вештака проф др Берко Зечевић је, у потпуности и са очигледно злом намером, одбацио све оригиналне полицијске скице, судски доказане записнике истражног судије, видео записе са лица места и базичне физикално техничке а непорециве чињенице. Тиме је створио сопствени делузиони простор у којем је насупрот фактима и основним принципима физике извлачио лажне и окривљујуће закључке, при чему су га у потпуности и без икаквог ометања подржавали и Суд и Тужилаштво БиХ.

Током вештачења, а што је лако проверљиво у његовој „Анализи...“ као и у судским транскрипцијама, он је устврдио непостојећу чињеницу да експлозијом **једног (1) артиљеријског пројектила настају, ни мање ни више, него четири (4) кратера.**

Један је користио да одреди смер долета пројектила; а то је учинио потпуно аматерски и без икаквих основних познавања артиљеријске праксе. Смер долета далекометног пројектила одређивао је у односу на проглашени лажни кратер простим обртањем азимута за 180° , употребљавајући технику и методе који су напуштени непосредно после I Светског рата.

За одређивање смера долета и места ватреног положаја се још од раних 30-тих година 20. века користи звуковно, светлосно и фотограметријско извиђање да би му се после 50-тих придружило радарско а потом и извиђање из ваздушног простора – авио, сателитско и беспилотним летилицама. Све је то било доступно 1995. године Берковим менторима а ништа није коришћено јер се истина знала одмах, бар за оне који су требали да је знају, као нпр. пуковник Шарлеф Бранц заменик команданта Хокланда за С-И, који фалсификује кључне документе, чак комплетну радну карту) а на суду изјављује да

то чини јер „не морају сви да знају све“ и да оригинали морају да се униште. (види његово сведочење у писаној форми).

Иако др Берку истражитељи Унпрофор-а јасно стављају до знања да његов метод има грешку од мин. 100 хиљадитих (не кажу му је ли то сумарна, средња вероватна или средња квадратна грешка). Када се узме као сумарна, биће то минимална сумарна вредност грешке од 2707 м, (за остале две биће то заиста тужних 7213 м и 9691 м по УН, респективно) док цео Зечевићев сектор, унутар којег је наводни положај топа, широк 2404 м.

Не узимајући у обзир било какве физикално-базичне и и артиљериски-практичне факте, вештак притом занемарује (а по вокацији то никако није могао ни смео) деривацију, ротацију и закривљеност Земље као и смер гађања измештајући могући ватрени положај топа 130 мм потпуно и веома далеко, ван сектора који је сâм претходно дефинисао, а за величину која се мери километрима. При томе на суду изјављује да је он професор и да мора све то да прати, а посебно америчку литературу, јер његови опоненти користе неку, већ заборављену, 50–70 година застарелу руску.

Користећи лицемерно други кратер (??) и узимајући да је Тузла на надморској висини 0 м тј на средњем нивоу мора а Озрен планина на 30 м надморске висине (гле сад планина а на 30 м висине!!) и лажног места положаја возила голф који је произвољно поставио, он одређује падни угао пројектила при чему греша најмање 12° **што даје разлику у висини двају путања од 3,8 километара**. Такву констатацију он директно ставља и у оптужујуће флоскуле своје експертизе на страни 93. зване „Закључци“, тј (падни угао 62° на 26500 м).

1.2.7 Увидевши да се његови горњи подаци обарају најпростијим типом мерења, концем и конопцем на самом аутомобилу тога типа, др Берко установљава **3. кратер** да би

извршио нетражену „реконструкцију“ са (зеленим) голфом, овде слика 8, у Тузли при чему измешта врх пројектила на обод претходно дефинисаног **другог кратера** да би доказао своју тезу а не може да је докаже јер пројектил сада доказује да је дошао из правца од 244° а не из правца од 271° како вештак тврди (поновно видети линијске додатке на Слици 8 и правац долета – црвена линија и данце пројектила).

1.2.8 На крају у својој „Презентацији...“ он етаблира и **четврти кратер** поништавајући све претходно речено и написано иако му то нико није тражио. (види Слику 12). Сви већ знају за **кратер под возилом**, (само он га не сме признати) па ето и **петог** – па то др Берко кад год му затреба скокне на трг по нови „кратер“! Кад год прорачун запне – ето вештака Тузительства у Тузли – трчкара, тражи неки свежи, до тада непронађени, „кратер“ од коју деценију старе експлозије!

Зато, нема ни разлога ни доказа због којих би проф Берко Зечевић поставио аутомобил голф на пола тротоара, као што је урадио у свом извештају и током реконструкције. (Слика 2 и Слика 3 – види) Али се примећује да је постављање аутомобила на начин на који је он то урадио једини начин да се добије падни угао како тако сагласан са пристизањем пројектила 130 мм са запада, док се безочна, зла намера, кроз подметање и фалсификат, директно очитује.

Количина штете на (експерименталном) аутомобилу је била немерено већа од оне која се могла видети у реалном догађају у Тузли. Ако се аутомобил правилно постави као према фотографијама, пројектил би морао да падне готово вертикално, што ниједан жироскопски стабилисан пројектил не може. Последице какве су биле у Тузли 25. 05. 1995. године не може ни издалека да произведе ни статички постављен пројектил 130 мм уз сам точак аутомобила.

Проф Зечевић изводи закључак о положају аутомобила од њему потребног падног угла, уместо да **рачуна минимални падни угао из познатог положаја аутомобила, што је како алгоритамски тако и математички нетачно**. Ово, само по себи, потврђује да је сценарио проф Берка Зечевића фундаментално погрешан и намерно инсцениран.

Према мишљењу вештака оптужбе, пројектил је експлодирао само 40 цм од предње десне стране возила.

Претпостављајући да је тачка удара пројектила била приближно у центру експлозије, ивице кратера су требале да буду пронађене на удаљености од 15 цм од стране возила (4:25).

Дотична тврдња је потпуно у супротности са фотографијама са лица места, на којима се јасно види да су ивице кратера експлозије пронађене на само пар центиметара од оквира возила, док је остатак површине кратера испод и (мало) испред возила.

Штавише, деловање ударног таласа експлозије пројектила на тело возила требало би да гурне тело возила даље од себе према зиду зграде „НИК“.

Деловање ударног таласа је демонстрирано у експериментима спроведеним од стране више аутора, тако да би у ствари возило требало да буде пронађено уз зид зграде а не на путу, као што тврди др Зечевић, зато је тврдња да је возило било паркирано великим делом на тротоару у тренутку експлозије у значајној супротности са објективним налазима на самом лицу места.

Овакав положај возила, у супротности са оним што је наведено у мишљењу вештака оптужбе др Зечевића – тако да потпуно негира тврдњу др Зечевића у вези са правцем опаљења пројектила и углу удара у тло који су одређени као такви али због (самог) положаја возила према сценарију др Зечевића.

Изнесено би требало да буде dostatно сваком суду на свету. Пројектил 130 мм није никада постављен на трг „Капија“ у Тузли осим у току Беркове нетражене „реконструкције“ за коју прилику га је добио из Пакистана.

Он га је после 12,5 година донео на трг али га није детонирао, што је природно, ту су тада мирно живели људи. Али циљ те „реконструкције“ није ни било тражење истине него потрага за оправдањем за будуће неизрециве (а још неизречене) лажи.

СУМАРНО:

- **Пројектил 130 мм није никада пао на трг „Капија“ у Тузли. Како никада није пао није ни испален. Како никада није испален беспредметно је тражити кореспондирајући му ватрени положај, а са таквог непостојећег ватреног положаја, бесмислено је и несврсисходно тражити његову евентуалну припадност одређеној јединици и особље које га је испалило те наредбодавца који је испаливање наредио.**

- **Неиспален и недолетео на трг, пројектил 130 мм не може да узрокује предметне последице у виду смрти и рањавања људи на тргу ни оштећење зграда ни предметно описане моралне ефекте. Доказано је да предметне последице, не може да проузрокује ни експлозија подметнутог, неиспаленог пројектила, па чак ни много већа количина експлозива од оне која се налази унутар нареченог 130 мм смртоносног пројектила.**

- **Али има један суд на свету који ово не признаје. Ко ме је глава у стратосфери а остали делови стиснути окупаторском чизмом. Који је све налазе др Берка прогласио уверљивим научно ванредно високо доказаним и математички ваљано утврђеним чињеницама.**

- **Зато се морају изводити и други докази и то са становишта терминалне балистике (балистике на циљу), балистике рањавања, (техничке и медицинске) и спољне балистике.**

Могуће и са становишта психичке (психијатријске) струке јер у предметној ситуацији постоје људи који 3 пута оживљавају а четири пута умиру у истој ноћи, као и они који умиру од рана 21. 05. и то 20 километара далеко од трга „Капија“ а убијају их после 4 дана на тргу „Капија“, док експлозија 3,64 кг високо експлозивног тротила на око 2 м удаљеном зиду не оставља никакве ознаке, физичка оштећења нити биолошки траг. Тако остаје наредне 23 године.

- **А слика чистог зида из 1995. после експлозије наведеног пројектила 130 мм на 2 м удаљености кружи светом, научним студијама, докторским дисетацијама и Интернетом готово четврт века. И нико не реагује, свима је то могуће иако их сваки дан у животу горко потсећа да је то немогуће. А можда и не знају о томе ништа.**

- **После тога, на захтев суда из Србије, 2018. тј. 23 године после догађаја а 8 година после изречене пресуде, Суд БиХ шаље као доказ примитивно фалсификоване фотографије на којима је фломастером доцртаван ефекат дејства пројектила 130 мм на исти зид али сада према јавно публикованим резултатима опита који су извели припадници тима одбране генерала Ђукића. Чак су на фотографијама видљиви остаци претходних печата из 1995. године, остаци ранијих класификационих обележавања, рекадрирање и осиромашење.**

Дакле:

Ако је био тамо где др Зечевић тврди да је био аутомобил голф Мк1 пројектил 130 мм га никако није могао пребацити,

већ би га разарао ударцем и експлозијом одозго. У супротном, **експлозија је произашла испод тог возила.**

- Доказано је од стране више међународних истраживачких и домаћих екипа састављених од стручњака, а после озбиљних експеримената у симулираном окружењу блиском реалном, да је др Берко Зечевић **манипулисао местом аутомобила према својим потребама** да докаже да је колико толико (а потпуно недовољно) добио тражени му падни угао од 62° или више од тога, што изричито подвлаче сви експерти а страни посебно.

Потпуна експлозија пројектила са 3,64 кг тротила на 2,26 цм од зида зграде „НИК“ и њеног излога не може да остави тај исти зид неоштећен и без икаквих биолошких трагова, при чему су лутке у излогу исте зграде на истих 2,26 м испред експлозије целе и неодбачене, док су на 12 до 15 м даље избациване из излога према вани заједно са робом из унутрашњости, што може само ако се на пријављеном месту десила далеко (око 650-1270 пута већа по количини експлозива) већа експлозија при чему су, пак, блиски ефекти потпуно бесмислени када се то упореди са експлозијом пројектила 130 мм.

- Да је покрај аутомобила (и на некој другој удаљености од оне коју је описао штетак тужилаштва), експлодирао пројектил калибра 130 мм, штете на аутомобилу би биле посве другачије, а да је експлодирао тамо где је нарекао штетак, биле би енормно веће и неупоредиво разорније од оних стварно испорњених на тргу „Капија“ 1995. г.

- Ни једном од описаних случајева аутомобил није могао да остане на месту на којем је био пре експлозије, па чак ни у случају да је покрај њега експлодирала двоструко мања количина експлозива од оне коју садржи пројектил 130 мм.

- Ни једна од претпоставки, које је поставио штетак тужилаштва о положају возила Голф Мк1, пре експлозије нема утемељење основним судским и истражним доказима ни у стварности.

- Сви прорачуни проф др Берке Зечевића су изведени са потпуно произвољно унесеним варијаблама, уз потпуно игнорисање оригиналних судско-полицијских докумената из првобитне истраге и према нечијој раније исказаној потреби. Прорачуни су балистички неадекватни и нетачни;

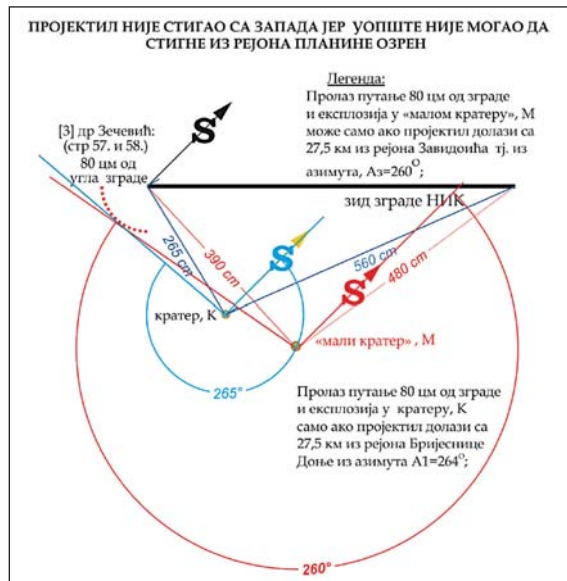
- Накнадна бројна померања аутомобила напред, назад и бочно, обилато фотодокументована, нису рађена са циљем да се измере одговарајући просторни параметри, већ је то очито урађено да би било који од тих положаја возила касније служио унапред постављеном циљу – доказивању немогућег и недогодивог.

НА ОСНОВУ СВЕГА ОВДЕ ДОКАЗАНОГ ЗАКЉУЧАК ЈЕ НЕДВОСМИСЛЕН – ЕКСПЛОЗИЈА ПРОЈЕКТИЛА 130 мм НА, ОД СТРАНЕ ТУЖИЛАШТВА И ЊЕГОВОГ ВЕШТАКА ПРИЈАВЉЕНОМ МЕСТУ, НА ТРГУ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ 25. 05. 1995. ЈЕ НЕПРОВЕРЕНА, ЕКСТРЕМНА И НОТОРНА ЛАЖ – У ЦЕЛИНИ ФИЗИКАЛНО И У ПОСТОЈЕЋИМ ПОЛИЦИЈСКИМ И СУДСКИМ ДОКУМЕНТИМА ТЕ У СВЕДОЧЕЊИМА УЧЕСНИКА НЕУТЕМЕЉЕНА, У СУШТИНИ ВРЛО ЗЛОНАМЕРНА И ПОВРХ СВЕГА – ВЕОМА ЛОШЕ ИНСЦЕНИРАНА.

Треба само погледати слике број 8 и 10 из овога материјала које показују два кратера др Зечевића из његове анализе. На странама 57. и 58. он више пута изричито понавља да је пројектил 130 мм у доласку, а пре пада, прошао 70-90 цм од ивице зграде „НИК“, али потпуно је извесно да је то – средина, тј негде 80 цм, што потиче из „грешака мерења“. „Оградимо“ сада тих 80 цм полупречника у виду полуобода око угла зграде и са свакога од тих кратера пустимо тангенту на кружницу 80 цм полумера на адекватној страни дотичне зграде а из центра оба кратера. Тада тангента на поменути полукруг пружена од центра кратера директно указује на максимални азимут из којег може долетети предметни пројектил (наравно – гледа се

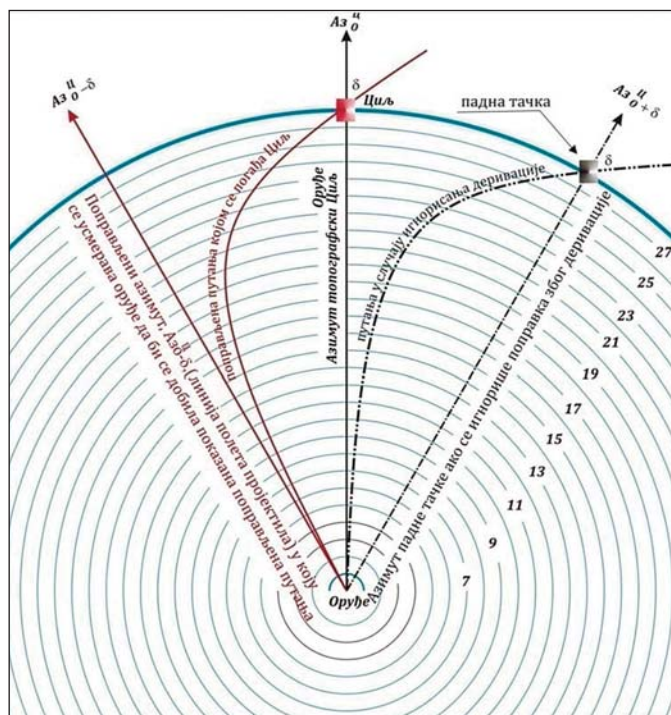
из кратера), а резултат се само минимално разликује ако се узму Зечевићевих 79 или 90 цм, као његови измишљени удаљени правци проласка поред „НИК“-а, који су резултати пусти шпекулације и измишљања.

Слика 15.б све показује. За „мали кратер“, 80 цм са 390 цм удаљености баца тангенту према азимуту 260° као месту извора ватре, а то је негде правац који изводи од Сеоне, Хај-деровића и Завидовића а никако не са Озрена. Учесици ових грозних судских лажи не би требали да се бране већ да умукну већ једном **заувек!** Или нека докажу што су написали!

Слика 15б. Црвени испрекидани полукруг који показује „границу проласка“ од 80 цм, ма где она да је била постављена, има решења за тангенте само у врло уском интервалу, а једно решење указује на 260° а друго на 265° повратног азимута. Фантазмагоричне границе Берковог могућег сектора са средином на повратном азимуту од 271° су апсолутно немогуће чак и у тако несувисло суженом сектору, јер пројектил из средине тог сектора са азимутом од 271° удара у леву северозападну фасаду зграде „НИК“. Др Берко је потпуно сметнуо са ума да пројектил не долеће оним смером којим су његови „часни“ претходници, својевремено, пре 12,5 година метром мерили.

Деривација као појава је потпуно испуштена из Берковог разматрања:

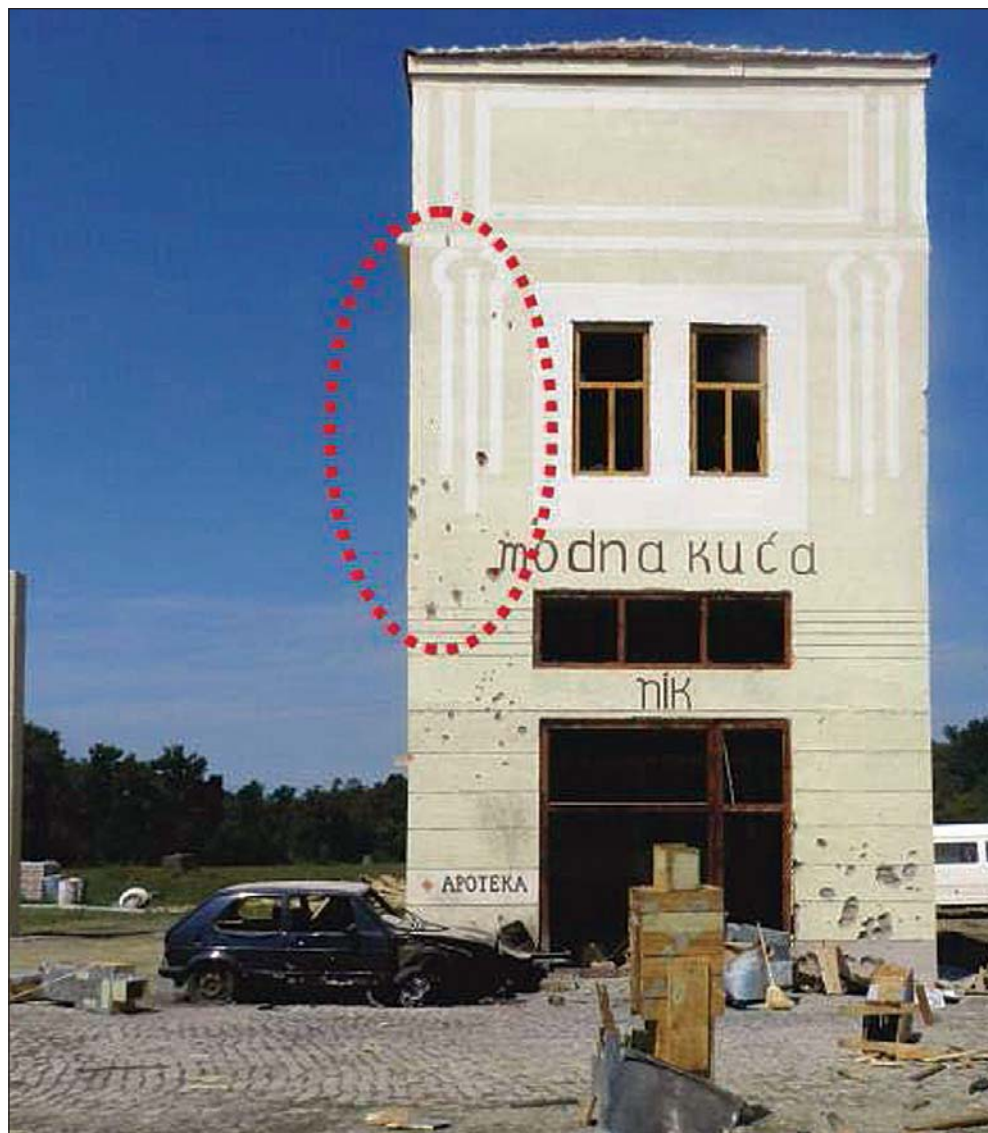
Скица број 3. Пројекција путање пројектила 130 мм на хоризонталну раван; пристизање пројектила на максималну даљину без урачунате поправке због деривације (црна испрекидана линија) и одговарајућа падна тачка далеко од Циља. За погађање циља потребно је да линија полета пројектила буде улево од линије ватрени положај, тј. Оруђе-циљ, а где то приказује црвена линија лево. При овако великој деривацији долет пројектила никада потпуно и директно не следи топографску линију ватрени положај, односно Оруђе-циљ, већ скреће удесно за вредност угла δ тј. за вредност угла деривације. Због тога треба бити екстремно опрезан при проглашавању евентуалне „бразде“ упаљача и смера којим се та „бразда“ протеже а посебно при падном углу већем од 62° . Вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић није исказао овде ни трунку опреза; деривацију није ни поменуо као што није приметио ни њезин утицај на смер долета пројектила 130 мм, а посебно на евентуални траг тога „смера“.

Слика 16. Седам сличица – горе; варијетети постексперименталних оштећења фасаде зграде „НИК“ и излога њене продавнице. Доле – фасада после стварног трагичног догађаја из 1995. године, посебно њен лево-крилни део. Фрагменти узрочници горњих оштећења зида зграде потичу са доњег дела пројектила 130 мм, и током експлозије обавезно захватају део фасаде што због физичког положаја пројектила током експлозије тако и због његове близине у односу на зграду. Удари фрагментата у зидове су нужност која се не може избећи када је експлозија у питању, а тога нема у реалном догађају чиме се потпуно обара теза о присуству експлозије гранате.

Слика 17. Исти опит – видна оштећења леве стране фасаде, уоквирено црвеном елипсом. Ожильци потичу од парчади са репног дела пројектила.

Слика 17. Опит из августа 2014. Види посебно униформност и поновљивост догађања при поређењу са ранијим и каснијим експериментима. Посебно је индикативно, обавезно у сваком експерименту поновљено, разарање три крајње деснокрилне лутке код излога „НИК“-а као и оних преосталих око предметног аутомобила а испоставило се да су у стварности баш ти људи и преживели.

Слика 18. Исто из 2015. године само после поновљених опита.

Слика 19. Реално стање из 1995. – неоштећена фасада „НИК“-а, једнако како се то види на слици 20. и на слици 21. и на свима онима које су фигурисале током целог суђења Н. Ђукићу од 2007. до 2010. године као и током целог послесудбеног рада па све до 2018. године када Тужитељство БиХ започиње одвратан рад на обимном фалсификовању старих судских докумената да избегне одговорност за криминалан, несавестан рад и намештени судски процес са исто таквим „доказима.“

Све фотографије са трагичног догађаја у Тузли 1995 . године, отишле су у свет као и ова, само су се сада после 23 године појавиле „оштећене“ слике фасада дорађене невештом руком неког приземног фалсификатора који може можда и боље али нема зашто да се труди.

Слика 20. Стотину пута приложена и употребљена стварна слика фасаде „НИК“-а после предметне реалне експлозије 1995. године, али ова је једна од новодостављених из 2018. године. Послали је а заборавили да је примитивним фалсификовањем „дораде“ као остале.

Притом је ова слика из 2018. године добијена после многих интервенција, сада са бројем 39.

Исписано шаблоном репагинирана, рекадрирана и поновно другачије обележена па достављена суду у Србији након више интервенција, радикално се разликује од оне оригиналне фотографије из 1995. године, која је фигурисала на суђењу 2007. до 2010. године, јер се види да је изнова слагана и оверавана, док су печати сада са десне а не са леве стране као раније, а број слике је писан помоћу шаблона.

На слици се види да је лева страна фасаде неоштећена експлозијом и да лутке-манекени стоје неодбачени у излогу.

Оквир излога је поштеђен разарања тенда-сенило је не-оборена, доњи леви део фасаде и ивичњак су недирнути и неоштећени фрагментима и/или ударним таласом експлозије.

Иста је дакле оној са слике 21 од пре 23 године. А заједно са осталим – тешко и обилно фалсификованим.

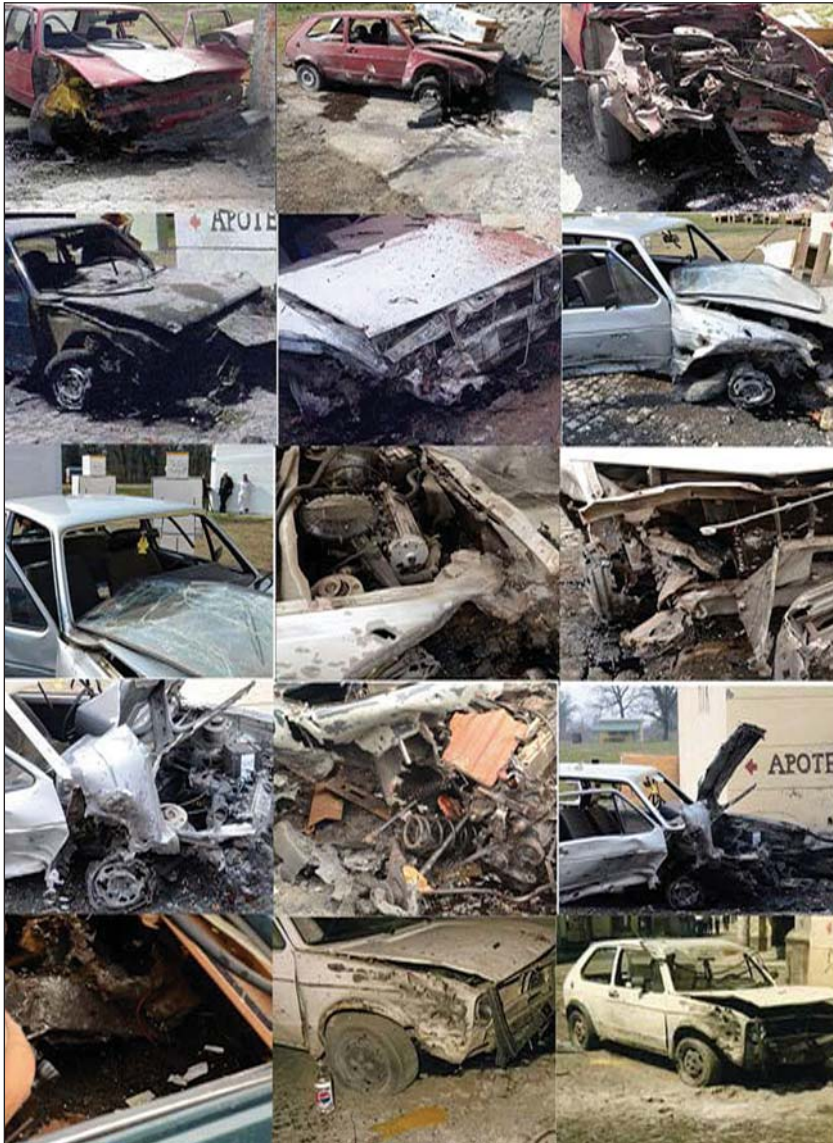

Слика 21. Исто као горе само из 1995. године – чиста фасада. Слика носи број 16, пагинирана је руком и налази се у документацији неизмењена од 1995. године, дакле више од 23 године.

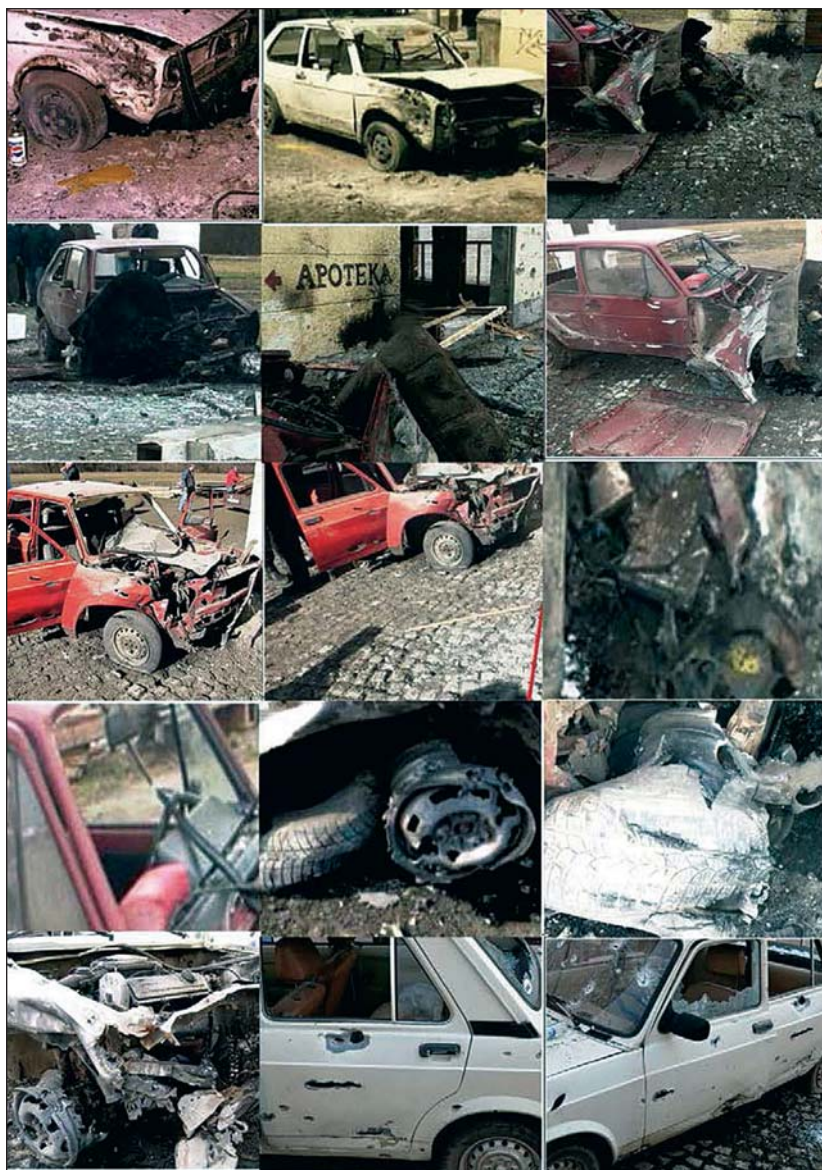

Слика 22. Сада наступа најпрљавији постојећи државни фалсификат и то из 2018. године. На инсистирање суда у Србији Тужитељство БиХ шаље нову „документацију“ а гледајући прибављене туђе слике 15, 16, 17, и 18 добијене експериментима више тимова из света и схватајући катастрофалну властиту грешку, ови руком и фломастером дописују трагове на фасади не водећи рачуна да уз те исте доставља и оне старе, неисправљене слике, публикујући отворено свој одвратни државни фалсификат.

Само ова слика, једна једина и без икаквих додатних доказа, довољна је да ослободи Новака Ђукића.

Слика 23. Поређење: Сва возила уништавана у експериментима којима је проверавана теза др Зечевића; последња два возила су реалне слике из Тузле.

Слика 24. Наставак; прве две слике су са лица места а последње две показују штету на заменском возилу (за 125 ПЗ) – у стварном догађају остало потпуно неоштећеном. Додатно – за поређење – види ДЕО ТРЕЋИ. Екстремне опитне разлике потпуно обезвређују и поништавају све тврдње из предметне оптужнице.

ДЕО ДРУГИ

2. МЕТОДИКА ЗЛОЧИЊЕЊА (STB CUSTOM DESIGN)

Када је вођен предметни спор, а у БиХ и раније, дешавало се у Суду оно чега није смело и није могло да буде. На пример, Тужитељство БиХ и његов велики вештак математички докажу да је нешто потпуно **немогуће на овој Земљи** а одмах потом из таквог става изведу закључак да је у предметном случају то **свакако 100% могуће али и да се обавезно баш то и дешава** будући да тако каже једина мериторна особа на овом свету-њихов ВЕШТАК! Суд-Тужилаштво-Берко; докази по наруџби. STB Custom design evidence.

Само позовите да потребно дозовете! Хокланд, Бранц и Сандс ће да посведоче! Од браће лажљиве браћи кривоклетној! Кооператива без премца.

За овакву логику Суд БиХ даје огромна признања. Кога занима не мора да жури, њихове награде не пресушују! Ко боље лаже њему већа иде.

Наиме, испод поднаслова „Ефекти дјеловања артиљеријских ХЕ (високо експлозивних) пројектила на циљу“, вештак тужилаштва проф др Берко Зечевић, [3] лично пише:

Уопће при дјеловању бојевих глава или пројектила, [а како то, цитирано, наводи и пише и дотични доктор], постоје слиједећи механизми рањавања:

- Рањавање због термичких ефеката,
- Рањавање због дејства ударног таласа (бласт ефект),
- Рањавање због дејства кинетичке енергије фрагмената.

Термички ефекат рањавања битно зависи од величине ватрене сфере и овај **споредни механизам рањавања** није доминантан код артиљеријских пројектила.

„Ударни талас се шири у свим правцима подједнако од центра експлозије суперсоничном брзином..., крај цитата са стране [3:17].“

Потом се, на истој страни, даје формула за одређивање растојања (R_0) на којој ће ударни талас одређене количине експлозива (у датом случају **3,64 кг**) нанети смртоносне повреде људима на отвореном простору а у односу на 1-килограмски еталон тротила, са референтним удаљењем од центра експлозије од $R_0=0,9$ м и са лимитним натпритиском од **11 бара**, као:

$$R = R_0 \times m_e^{1/3} = 0,9 \times 3,6^{1/3} = 1,39 \text{ м}$$

после чега др Зечевић дефинитивно закључује:

Код пројектила 130 мм М79 се на растојању 1,39 м од центра експлозије налази опасна зона дјеловања услјед ударног таласа и натпритиска... крај цитата [3: 17].

Понизно признајемо изјаву! Никако ту не бисмо стајали приликом експлозије наведеног пројектила, **јер како неки други извори (па чак и Беркови омиљени амерички), а посебно немачки, француски, италијански, бразилски и руски, горњу константу R_0 , (зависно од посматраног референтног натпритиска) одређују и као $R_0=1,2$ уместо $0,9$, али за критични 100% смртоносни натпритисак ≥ 7 бара, ови подаци имају тенденцију да се сложе.**

Али, у оба случаја, то очигледно **није опасна, већ, под условима које др Берко сâм констатује, 100% смртоносна зона за ударни талас када имамо случај са дејством артиљерије по незаклоњеним људима.**

То, по свом устаљеном реци – пореци – и одмах изокрени за 180° принципу, у својој „експертизи“ [3:20] показује и сâм др Зечевић скалираним Хопкинс-Кранц-овим законом, а што је још важније према његовој толико фаворизованој америчкој литератури, (страна 21), док истовремено, на страни 23. пише: „а смртоносни исход ће наступити ако је особа изложена натпритиску од 7-15 бара...“ крај цитата... тако да је онај од 11 бара реално 100% **смртоносан**. [ретка Беркова истина].

Углавном, референтни смртоносни натпритисак од 11 бара по др Берку, смртоносан је 100% за незаклоњене људе без изузетка а према снажним и добро утемељеним теоретским и емпиријским референцама у свим познатим изворима, а то и он сâм (др Берко) потврђује властитим спознајама а према „америчкој научној литератури“.

На крају, он пише: [3:18] „*Smrtonosna zona uzrokovana djelovanjem udarnog talasa je značajno veća od zone uzrokovane termičkim efektima eksplozije*“ ... „*Međutim, kod artiljerijskih projektila ova zona je relativno mala u odnosu na zonu djelovanja kinetičke energije fragmenata tijela projektila.*“ – писано анализира и доказује др Зечевић. [3:18]

Сумирање наведених вредносних ставова, критеријума, аксиоматских тврдњи као и кључних одредница-премиса др Берка који фигуришу у његовој снажној потпори „утемељености“ предметне осуде, даје следећих 5 (пет) неопозивих закључака „Анализе...“ др Берка Зечевића:

ВАЖНА НАПОМЕНА:

СУШТИНА – РАДИ СЕ О НЕЗАКЛОЊЕНИМ ЉУДИМА!

1. Око места експлозије пројектила ТФ 130 мм М79, до удаљења $\leq 1,39$ м од центра експлозије наступају 100% смртоносне повреде код људи од дејства ударног таласа и термичког ефекта;

2. На удаљењу већем од 1,39 м од центра експлозије, при експлозији истог ТФ пројектила, не могу да наступе 100% смртоносне повреде од ударног таласа и термичког ефекта*;

3. На удаљењу већем од 1,39 м од центра експлозије тај пројектил дејствује само парчадно;

4. Термички ефекат је незначајан у односу на два друга поменута и јавља се унутар полупречника мањег од 1,39 м;

5. Унутар круга радијуса $\leq 1,39$ м, делују сва три механизма рањавања, а изван њега само парчад одговарајућом кинетичком енергијом (парчад – фрагмети, шрапнели или гелери) металног тела пројектила и/или парчад одбијена од разорене околине.

Овим вештак директно оснажује своје тврдње из текста са стране 17. до 23. и то уграђује у закључке властите „Анализе...“ указујући на то као на неоспорну материјалну истину и научно утемељену потврду како је физички сагласно све што је до тада написао и изјавио.

Важна напомена: Од натпритиска $>4-5$ бара могу наступити тешке и потенцијално смртоносне повреде на удаљењу већем од 1,39 м од центра експлозије пројектила 130 мм М79. Иначе подаци о смртности се разликују али само у детаљима и када се разматрају разне врсте експлозива и начина њихове употребе у пракси. Како је највећи број образаца којима се рачуна смртност од ударног таласа на различитим удаљењима у суштини емпиријске природе, дозвољава се нека разлика у резултатима али никако катастрофална разлика којом се користило Тужитељство БиХ, наравно уз вештакову обилату помоћ и објашњења. У сваком случају, овде је бласт на удаљењу $\gg 6$ м – ислучен.

* Зато што је то, према ставу под 1, ван убојних могућности датог пројектила што сâм вештак потврђује и овде ставовима 2. и 3. и својом формулом на претходној страници).

2.1 ОПРОСТИТЕ – ЧЕСНЕЈШИ ДР БЕРКО ТО НИЈЕ ЗНАО

Судски документи, фотографије, видео и аудио записи са суђења, као и друга изворна истражно-полицијска документација под насловом:

12. – Гранатирање Тузла „Капија 2“ и „5. – Документација за погинуле 1-71“ нуде обиље документованих, изворних и не-оборивих доказа које треба поставити насупрот тврдњи др Берке и компаративним методом потражити како материјалну истину, тако и веродостојност вештака проф др Берке(а) Зечевића, Тужилаштва тј. Тужитељства, и како ће се ускоро видети, и тешке и недопуство непрофесионалне грешке Суда БиХ.

За почетак:

У складу са судским списима и изјавама сведока, на удаљењу радијуса од 1,39 м са возилом Мк1 и зградом у позадини, непосредно уз експлозију наводне гранате 130 мм, у односу на центар експлозије није било никога. Лица која су се у тренутку експлозије налазила у близини, знају се поименце и уведена су у полицијску документацију помоћу видеоснимака и других показатеља као што су нпр. искази сведока.

Додуше, један сведок (**Исић Ахмет**) је видео **Хаџиселимовић Асима** како у алкохолисаном стању, непосредно пре експлозије, плеше на хауби голфа Мк1 на 0,8 м од ЦЕ али је то одлучно одбијено од стране Тужилаштва, његовог вештака др Берке Зечевића као и од стана Суда БиХ, и накнадно, после 2 године, током процеса, и од самог наводног „плесача“ у својству сведока, па горња тврдња ни овде није прихваћена као тачна, иако то апсолутно ништа не мења у закључку јер је дотични преживео и жив сведочио. Дакле дефинитивно:

1 – II. Унутар круга полупречника $\leq 1,39$ м није било никога, па тамо од ударног таласа или од термичког ефекта, нико није погинуо*.

2 – II. Сви погинули на тргу „Капија“ били су на удаљењу већем од 1,39 м, ($R > 1,39\text{м}$) од центра експлозије тј. ван радијуса смртоносног ефекта ударног таласа, који производи ТФ пројектил 130 мм;

3 – КОН-1. Свих 71 погинулих на тргу „Капија“ погинуло је искључиво од парчадног дејста инкриминисаног пројектила 130 мм.

Вешт полемичар и наредбодавно више пута, (код куће у БиХ и шире) наречени апологета свега и свачега, свих Васа Мискина, Маркала и Алипашиног поља, при чему фигуришу његове бројне хипотезе о томе како минобацачки пројектил 120 мм експлодира испод нетакнуте горње бетонске пијачне тезге а испод непробијеног крова-надстрешнице, као и „чврсти и необориви докази“ да људи могу бити прострељени ватреним оружјем а одећа на њима читава (Ранта-Вокер феномен) и сл. неће се дати тако лако омести.

Одмах ће он устврдити да ово горе није тачно и да је могуће да је неко и био на удаљењу $\leq 1,39$ м од центра експлозије гранате 130 мм али га је та иста експлозија инстантно убила – разнела бластом и опекла, а потом снажно одбацила на неку безмерно већу даљину. Некако као др Берков голф Мк1, само веома снажно и у супротну страну!

Као прво, стопала особе која би била између десне стране блатобрана голфа Мк1 и центра експлозије била би посред кратера, па кратера не би ни могло бити што у целости важи и за особу која би се налазила у самом центру експлозије или тик до ње а према тргу.

* Тако је и било у стварном догађају.

Да би пројектил прелетео ту особу и направио кратер, његов центар би био удаљенији од нареченог стварног за најмање $[(200/1,88) = 106 \text{ cm}]$ тј. додатно $(106 + 1,39) \text{ m}$, односно, далеко ван Берковог докторски доказаног бласт периметра)].

При удаљењу од 1 метра од центра експлозије, свако људско биће би у потпуности разорио ударни талас кидајући му тело до потпуне непрепознатљивости на више десетина делова и успут га карбонизујући термичким ефектима.

Само онај ко је имао прилике да види место на којем је погођен човек гранатом 105мм са 2,175 кг експлозива или око 60% мање, имао би право да сведочи у предметном случају а не да шпекулише неутемељеним фактима као Тужитељство БиХ.

Наиме, још постоји велики број живих сведока таквог директног погоotka човека у леђа – ту је у кругу пречника 17 м пронађена само копча од опасача, део пете једне чизме и дечја шака танког крвавог ткива.

Није никако читав одбациван – он је несрећник унаоколо темељно разбациван са свога тренутног стајалишта.

Поред поменутог, при експлозији пројектила 130 мм у кругу полупречника $r \leq 1,39 \text{ m}$, унутар тог смртоносног бласт круга на сваки квадратни дециметар људског тела ударило би, зависно од места и положаја његовог тела, најмање 6 а и до 14 парчади-фрагмената на dm^2 или 400 до 1000 парчади, изузетно велике кинетичке енергије (брзине и преко 1000 м/с).

Ти фрагменти би претварали тело човека у аморфну и непрепознатљиву крваву и спаљену кашу коју нико не би могао да препозна без детаљног и брижљиво документованог прикупљања остатака на дотичном аерату, део по део, уз обавезну ДНК анализу.

Таквог поступка нема у БиХ, 1995. године, али ни шире у свету, он је тек у почетним фазама. А и зашто би трошили десетине милиона фунти када већ све знају.

Када смо већ код ДНК, по могућности је ту анализу требала да ради светски позната, чувена „Metropolitan Police“ због тога што су они ажурни и најбржи – они такву анализу обављају експресно – за највише 30-70 година после догађаја и то када им се јако жури. Јер, боже мој, овде нису искључиво Срби жртве, па им се страшно жури.

А све ово је у предметном случају изостало.

Ничега и није било али ништа није ни поменуто у постојећој судској, полицијској и медицинској документацији. Сви, па и они без руку чија су тела разорена блиским бластом препознати су из прве – дактилоскопски. Са којим су узорцима упоређивани отисци и када ако се није одмах знало ко је погинули? Шта је са онима малолетнима, без руку, и онима чији су отисци у Сребреници, Руми, Зворнику, Грачаници, Живиницама, Бихаћу или Загребу?

Да је било ко и био у поменутом периметру морао је накнадно, по природи блиског дејства 3,64 кг високо експлозивног пуњења, бити проглашен несталим, а таквих у датом, предметном случају, није било. Сем ако посебно не захтевате доказе по мери. Е, ту је онда СТВ машина.

Унутар смртоносног бласт круга није било никаквих биолошких остатака, ни крупнијих а ни ситнијих делова људских тела, само камен, метални делови и остали безвредни отпад.

Бар једна или чак две особе, у потпуном мраку који је наступио, морале су бити, без иједне видљивије експлозивне повреде, прегажене стампедом великог броја бежећих људи под утиском страшног догађаја. Тако нешто, наравно, није забележено.

Само вештак Тужилаштва др Берко Зечевић је био присиљен (или можда и није) да кривотвори и измишља у толикој мери да је у целости могуће урадити бескрајно великодушна допуштења у ублажавању његових иницијално постављених услова па опет доказати да енормно лаже.

Допустимо му да искључујући возило голф и саму околину центра кратера, $\phi = 50$ цм на преосталих $1,5 \text{ м}^2$, ($3 \text{ м}^2/2$), бласт смртоносне зоне коју је вештак прорачунао постави четверо или чак и шестеро људи. То би износило 2,7 до 4 човека на м^2 .

Нека сви они буду одмах 100% усмрћени са сва три механизма рањавања а потом одбачени негде далеко на трг где ће бити нађени а да у кругу пречника $\leq 1,39$ м не остане никакав траг или биолошки остатак (крв, ткиво, делови одеће или ма какав предмет сем металних квака врата и комада пластике).

Уосталом, шест људи на м^2 је четири пута више људи на м^2 од оног које фигурише и описује се у „Анализи...“ од стране др Берка. Тако није ни било нити је могло да буде – али нека буде на вољу вештаку Тужитељства!

Али због тога, уколико се установи да је на тргу „Капија“, од бласт и термичког ефекта погинуло више од 4 или чак више од 6 људи а ван радијуса од 1,39 м од центра експлозије, Тужитељство и његов вештак др Берко З. биће ухваћени у тешком кривоклетству, дубоко уроњени у свесно и наменско подметање и фабрикацију материјалних доказа, те у дубокој логичкој и моралној провалији из које нема излаза.

Суд БиХ ће, пак, морати одмах и без одлагања повући своју, без преседана срамну, неутемељену и фундаментално погрешну, ванправну и нефер пресуду.

Али овде се више не ради само о лажном сведочењу вештака оптужбе или чак Тужитељства. Овде се ради превентивно о самом Суду. Вештак може да тврди шта хоће. Када га после довољно дуго сакрију судити му се за то више не може. Биће застарело, то као што су и застарела сва друга његова тешко лажна, стручна сведочења.

Тако по др Берку свако кретање или убрзање има смер супротан дејствујућој сили, што ће бити накнадно показано.

Али неће он то рећи овако простачки већ лепо, научно: „**Сваки вектор кретања је окомит на вектор силе која га узрокује, или му фул супростављен, па јел’те гос’н судија?**“

Професор на машинском факултету. Шеф катедре за одбрамбене технологије! Доктор наука – па шта онда? Ником ништа! Custom design – докази по жељи и потреби наручиоца. Суд и Тужитељство – ни оловку да гурну и провере! Ни питање да исцеде.

Уосталом, Суд БиХ ни судско веће, (Првостепено и Апелационо) о горе написаном нису морали да знају било шта. О формулама, о гранати и ударном таласу експлозије, о термичким ефектима, Пуасоновском пољу парчади и/или његовој густини над „циљем“.

Судија Патриша Вејлен, посебно није морала. Дотадашњи адвокат, стручњак за разводе брака у САД без икаквог знања босанског језика, по аванзовању у судију за ратне злочине у БиХ, (а и може ли то било где друго на свету) без било каквих писаних превода тада актуелних судских докумената, посебно није требала ни могла да зна ишта од горе поменутог.

Опште је познато да, барем до сада, у вишевековној историји САД није забележен ни један случај да се супружници разводе уз помоћ и употребу крупног колективног наоружања као што је ратно бродовље, авиони US Air Force-а, тенкова или, не дај боже, артиљерије.

Уосталом она топ од општинске прангије и не разазнаје а вероватно не зна ни шта је то прангија. У суду БиХ она је служила као сива еминенција, справљач жабљих кишобрана и грудњака за дивље вепрове.

Апарат за неукусне досетке, типа: „Аха, Вама није било enough (доста) blood (крви), Ви хоћеш још једна већа shell (гранату)“?

Филип Вајнер, немачки судија у другостепеном поступку, је можда био боље квалификован јер је очито имао и већу породично наслеђену а исцрпну окупациону документацију приде (ништа јаче не потстиче домаћи патриотизам од стране окупације, раније или садашње), па се могао добро снаћи и без превода иако је имао мање од 2 седмице да проучи случај од преко 10 000 писаних страница на туђем језику. Рецимо, тек 10 дана.

А према балади „Верујем учена главо да си и учио право да сваком судиш поштено, јер ту су параграфи па заграби нек исто је и ђаволу и ђакону...“.

Јер теби су, уз постојећи здрав вид, на Правном факултету у руке дали метод поуздан и за слепе као и богомдано апсолутно право да сваку ставку тврдњу и хипотезу а посебно конклузију провериш, учио си бар преаристотеловску ако не и Аритотелову логику а вероватно (ма шта вероватно, сигурно а уз извињење гђи Патриши) и ону марксистичко-дијалектичку.

Извињење је можда посве непотребно јер су тамо преко баре боље изучили марксистичко-дијалектичку логику него овде где је то својевремено био државни предмет.

Чак и у случају бежања са наставе за испит је требало да се зна понешто из Хегелов-е, Кант-ове или Бул-ове.

А контрадикција, кривотворених чињеница и наказних силогизама је, у предметном случају, толико да извиру као кипућа вода испод **лошег** поклопца.

То уствари и није никаква логика, то је пракса „онако-је-како-ја-сада-хоћу, а сутра ће исто бити“.

Неће!

А лажи и кривоклетства има довољно и за следеће генерације, па бар да се запише шта ко ни/је радио. Да се осете трагови који воњају. Па ево питања за тај уважени Суд!

Где је нађено, искључиво, и за било кога упућеног, непоречивим ударним таласом експлозије (бластом) а без и једног фрагмента, потпуно разорено тело Армина Шишића?

Снимци др Берка нису били намерно кварени као снимци са „суданије“ господину Новаку Ђукићу, па када су послани ваши нови, 2018. године лепо се види дотично тело испред „Самоизбор“-а према првом апарату за кокице на 11 м од центра експлозије.

Слика 2.1. Ударним таласом девастирано тело Шишић Армина бар 11 м далеко од наводног центра експлозије код „НИК“-а.

Позива се сада формула др Берка са њим лично уз 2 скромна и лака питања:

„Можете ли порећи да се код поменуте жртве ради о типичном и максимално израженом бласт ефекту а поуздано на удаљењу скоро 8 пута већем од 1,39 м од центра експлозије,

или устврдити да овакве повреде од ударног таласа наноси челик пројектила 130 мм а не необложени експлозив на незнатној удаљености а у знатно мањој количини?“

И још, будући да је ово горе апсолутно немогуће:

Колико треба да има експлозива у кошуљици гранате 130 мм, а по вашој формули којом судите, „професор – сам – морам – све – да – пратим“ па да ударни талас експлозије разори дотично тело у том обиму задајући му овакав смртоносан ефекат?

Према властитој тврдњи поменутог доктора техничких наука, све са Тужитељством БиХ и Судом научно је дефинисана а судски беспоговорно прихваћена, удаљеност од центра експлозије за одређену количину експлозива, удаљеност од центра експлозије, R :

$$R = R_0 \cdot m_e^{1/3} = 0,9 \cdot 3,6^{1/3} = 1,39 \text{ м}$$

После кратког преобразовања следи потребна количина експлозива те за дати ефекат:

$m_e^{1/3} = (11/0,9)$ или $m_e = (11/0,9)^3 = 1826$ кг тротила. Дакле, директно, а према проф др Берки Зечевићу и Суду БиХ:

Према 1. На удаљењу $> 1,39$ м од центра експлозије, при експлозији пројектила 130 мм М79 са 3,64 кг ТНТ, не могу да наступе 100% смртоносне повреде од ударног таласа и термичког ефекта код незаклоњених људи;

1 а) Жртва Армин Шишић је погинуо услед видљиво драстичног ударног таласа и термичког ефекта на (8X1,39) или око 8 пута већој удаљености од центра експлозије;

КОН 2. Жртва Армин Шишић никако није погинуо од бласт ефекта експлозије пројектила 130 мм М79.

Од чега онда погибе овај човек? Па лежи на гробљу у Грачаници, зар не?

Закључак који се намеће није могуће обићи или прећи нити се из контрадикције у коју он води може извући. То не могу чак ни у Суду БиХ када суди. Чак и са Патришом, уваженом, Вејлен. Даље:

- **Жртва Армин Шишић је погинуо услед ударног таласа (бласта) узрокованог неком другом, њему далеко ближом, експлозијом.**

- **Није постојала нити је судски призната било која друга експлозија.**

Никоме није било дозвољено ни пре ни током суђења да макар и спомене неку другу експлозију сем ону ТФ пројектила 130 мм.

Сведока који ће потврдити да је то тачно и данас има у изобилју – још су живи.

Постоји ли уопште одговор на ово питање? Дакако да постоји, само се јако вара онај који мисли да то др Берко, проф Зеcheвић није схватио.

Доктор можда није ни нотирао ко је Шишић Армин али је знао да експлозија пројектила 130 мм не наноси ране абразијом тела и да никакви механизми експлозије не усмеравају енергију фрагмената пројектила према оваквим последицама.

Сигурно је знао ако је само смео да зна. Ако је хтео да зна. Али није, па мора да се извлачи, али нажалост нико га није ни питао када је требало. И ево траженог закључка – провалије из које нико не може да се извуче па ни јегуља-вештак др Берко ни његово Тужитељство. Ни Суд БиХ:

А закључак је само један и то само онај за којег сви знају да је немогућ:

КОН 3. Армин Шишић није погинуо ! (sic!)

По Берку Великом, по Суду БиХ и по Славном Тужитељству исте, Армин је жив, а ко је све сахрањен и зашто на Славној Бањи – не зна се. Не зна се ни зашто се суди овом овде човеку. Па, тако је наређено, мора се неко окривити јер нису погинули сви. Неки су преживели а то није смело да се деси, јер је то морао да буде много значајнији перформанс.

Сада све јесте само зато што није. Све што није јесте и ништа није како изгледа – то је метод др Берка. Једини који му је био преостао. Јер моћне силе кажу да тако јесте па зато и мора тако да буде.

АЛИ ОВО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ДЕСИ НИ ДА ЈЕ ПЕРИМЕТАР УДАРНОГ ТАЛАСА ПРИ ЕКСПЛОЗИЈИ ПРОЈЕКТИЛА 130 м 4 (ЧЕТИРИ) ПУТА ВЕЋИ ОД ОВОГА КОЈИ ЈЕ ПРОПИСАО ДР БЕРКО. ШТО СЕ НЕ МОЖЕ ДОСТИЋИ НИ СА ЕКСПЛОЗИЈОМ АУТОМОБИЛА-БОМБЕ.

Ту одмах поновно наступа др Берко – вештак Тужитељства БиХ. Е, ту више он није вештак него истински и непатворени вештац!

Сада он изнова тврди, по свом устаљеном реци-поречи и одмах изокрени за 180° принципу па закључује да је управо **Армин Шишић погинуо од гранате 130 мм** баш како је он то и прорекао, јер је он непоречиво доказао да смртоносна зона пројектила 130 мм у потпуности одговара ефектима уништења људских циљева на тргу „Капија“ 25. 05. 1995. године, а по истом просторном обрасцу који он, на основу савремених амерћ’ких научних достигнућа, понизно констатује и преко кога, као драгоценог медијума, те непроцењиве научне спознаје стижу до ушију истине, права и правде жељних слушаца у Тужитељству и Суду БиХ.

(Тако је говорио др Берко, оваплоћење Заратустре)

Дакле, баш онако и у оном обиму како се то и десило у стварном догађају, тј. предметни бласт ареат пројектила 130 мм и није био већи од $1,39 \times \pi \sim 6/2$ или 3 м^2 .

И овај пример показује методе којима се служило Тужитељство БиХ. **Али то није све!** Овде треба узети јасну и недвосмилену погибију од ударног таласа уз изражене **ефекте неке друге експлозије** на телу погинулог **Мујановић Нешета**.

Спорно је само место његовог налажења после експлозије јер фигуришу 2 места и то на 7,5 према „Самоизбор“-у и код возила Застава 101 у Партизанској улици (око 11 м).

Слика 2.2. Тешке повреде Мујановић Нешет-а од ударног таласа, лева и централна сличица и повреде на његовој ноzi – десно.

Ово друго место је много повољније по осуђеног а оно прво по Тужитељство, па ће **то и бити разматрано**.

25. 05. 1995. године, испред плавог возила, лоцираног близу угла зграде „Самоизбор“, лежао је људски леш. Слика 2.3.

Испитивање филма са камера које су документовале догађај показује да је дим излазио из жртвине тешко разорене

ноге, дуго након експлозије. **Уосталом, ту на 7,5 м од центра експлозије, су нађени његови документи и део тела.**

Ове околности указују да извор дима није био резултат металних фрагмената који су додирнули жртвине ноге.

Штавише, близу места одакле је излазио дим пронађен је објекат који изгледа као танак делимично округли метални објекат дугачак око 10-15 цм. [4]

У првом стадијуму објекат није идентификован, и проблем би требало даље истражити јер очигледно није од ТФ пројектила 130 мм.

Интригантно је то што поменути лим неодољиво потсећа на комору и тело реактивног пројектила 128 мм а још је занимљивија његова СМ боја као и чињеница да је на развоју истог тог реактивног пројектила интензивно радио нико други до **проф др Берко Зечевић.**

Овде се не води полицијска истрага (а требало је) и то се овде неће доказивати али је то за сваког просечног полицајца коинциденција која се не може догодити.

Погибију **Мујановић Нешета** од бласта и уз карбонизацију тела, нико не пориче па чак ни Берко проф доктор. Ни Тужитељство БиХ.

Према ранијем расуђивању за овакву смрт **Мујановић Нешет**-а на заданом месту повољном за Тужитељство, а услед дејства пројектила 130 мм испред фасаде „НИК“-а, требало би да унутар кошуљице дотичног пројектила буде:

$$m_e^{1/3} = (7,5/0,9) \text{ или } m_e = (7,5/0,9)^3 = 579 \text{ кг тротила}$$

Ни мање, ни више него пун доставни камионет.

У случају да је Нешетово тело пронађено тамо где тврди Тужитељство БиХ, у гранати 130 мм требало је да буде 1826 кг тротила (за $R = 11$ м).

Следе тешке бласт повреде Дедић Заде и Бошњаковић Илване. Тешка разарања тела Дедић Заде и Бошњаковић Илване јасно, недвојбено и непогрешиво указују **на бласт повреде нанете од неке друге експлозије у непосредној близини тела погинулих девојака**, јер се на њиховим телима очитује и јак термички ефекат.

Трауматске ампутације и карбонизација тела покојне Бошњаковић Илване дуж обе ноге до руба сукње указује непорециво, а према претходним тврдњама самог др Берка, **да је ова особа требала да налази на удаљењу мањем од 1,39 м од центра експлозије** када се као извор експлозије посматра инкриминисани пројектил 130 мм М79 али је то немогуће. Но проблем се не огледа у томе што је то немогуће; у стручним круговима је општепознато, него је проблем у томе што то зна и Тужитељство и Суд БиХ и његов вештак др Берко. Знају али се не обазире као да та проста чињеница уопште не постоји. Када је њима потребно, из било којих разлога, фантазија и ноћна мора одмах се трансформише у голу истину.

Слика 2.3. Мртво тело Дедић Заде (лево) за које се кобајаги не зна где је било у време експлозије али је сигурно да није пронађено у близини „НИК“-а већ код „Самоизбор“-а; и Бошњаковић Илване (десно) пронађено на десном углу „НИК“-а на 6 м удаљености од ЦЕ што је за 2 метра ближе „Самоизбор“-у од пријављене експлозије код „НИК“-а.

Ако су тврдње др Зечевића исправне, Бошњаковић Илвана је требала бити ближе од 1,39 м центру експлозије код „НИК“-а да би претрпела овакву карбонизацију тела са тешким трауматским ампутацијама а зна се да није била тако близу већ **бар пет пута даље**.

За Дедић Заду да и не говоримо; била је апсолутно предалеко да би теза Тужитељства била иоле оправдана.

За овакве повреде нанете телима **Дедић Заде и Бошњаковић Илване** било би потребно да **пројектил 130 мм буде пуњен са 1214 кг (1,2 тоне) и 296 кг тротила – респективно**.

Др Зечевић ни једном речју није поменуо ко је и где изнајмио камион који је ову количину тротила довео до места употребе као ни ко је и где пунио („шнековао“) предметни пројектил камионом експлозива.

Са овим је фактима свака је мера превршена, свака безочна и нељудска лаж Тужитељства и његовог вештака др Зечевића, разобличена.

Време ће судити свима а онима који су режирали разарање људских тела далеко од нареченог центра експлозије биће такође суђено.

На удаљењу мањем од 1,39 м од центра експлозије а при експлозији пројектила 130 мм М79 тело погинуле Бошњаковић Илване би било дезинтегрисано у целости што због ударног таласа (притисак од неколико десетина хиљада бара) који влада на тим удаљеностима на којој делови коже бивају спаљени што од убојних парчади јер у том смеру и на тој даљини од центра експлозије густина фрагмената премаша 300 фрагмената на м².

Посебно је потребно приметити да је тело Бошњаковић Илване главом окренута према извору експлозије наводног пројектила а то није могуће сем у случају када неко друго физичко тело удара њено испод тачке тежишта.

Удаљеност мртвог тела Дедић Заде, обим и тежина њених повреда, једва видљиво присуство фрагментације као и место њене погибије далеко од зграде „НИК“ указују на повреду која настаје у блиском контакту са количином од око 1 кг необложеног (неконтејнираног) експлозива.

Несрећна Зада је један од најкрупнијих и најпоузданијих индикатора да артиљеријски пројектил 130 мм као и осуђени није ни најмање крив за предметни догађај.

Слика 2.4. Импровизованом експлозивном направом разарана калдрма у непосредној близини места погибије Мујановић Нешета која је дуго времена после експлозије била скривена чаршавима да се експлозивна оштећења не виде, и положај његовог тела (црвена фигура) који указују да на тргу „Капија“, 25. 05. 1995. није експлодирао предметни пројектил.

Њезина погибија на том месту, као и опекотине Хамзић Елдара су докази првог реда који потврђују присутност експлозије код улаза у „Самоизбор“.

Првобитно је вођено да је место где је била ова девојка у време погибије, непознато али су снимци, видеозаписи и сведочења из ноћи трагедије кристално јасни и необориви

Посебно је значајно сведочење њезиних родитеља и њихове даље родбине која ју је и пронашла а потом своја сазнања поделила са професором из Њу Зеланда.

Како је већ речено, место погибије ове девојке, Заде Дедић, првобитно, је вођено као непознато.

Разлози за то су како значајни за судски спор, тако и за истину, јер би објављено место њезине погибије потпуно угрозило предметни судски процес и указало на праве кривце а то ни Суду ни Тужилаштву БиХ није ишло у прилог.

Дакако ни вештаку тужилаштва. Посебно њему.

Шта показује место погибије Дедић Заде које се сада води као познато? Показује да **је ова особа требала да налази на удаљењу једнаком или** мањем од 1,39 м од центра експлозије, како то тврди тужитељство БиХ а стварност показује да је убијена на много већој удаљености при чему то никако није могао да уради инкриминисани пројектил 130 мм.

2.1.1 ПЛАЧ ДЕДИЋ ЗАДЕ ИЛИ ЗАГРОБНА ИСТИНА

Mrs Dedić was the mother of Zada Dedić, aged 21, who was buried in a Muslim cemetery in Tuzla. The family was devastated by Zada's death and Mrs Dedić was unable to deal with any with any funeral arrangement at this time, as she was being sedated to

cope with what had happened. Zada was in Kapija Square on 25 May with her boyfriend Azur Vantić. They were both killed and someone identified the bodies told the Dedić family that Zada and Azur were found holding hands. Confirmation of their deaths could not be made until the following morning when two nephews of Mr and Mrs Dedić went to the hospital. The time delay was caused by the bodies having to be pulled from under collapsed buildings.

*dr Bernard Jervis,
Massey University, Palmerston North, New Zealand, 2007.*

Њезино ситно тело је, дакле, разнесено ударним таласом експлозије која се десила у њеној непосредној близини али је експлозија била бар 3-4 пута мање снаге од оне коју продукује пројектил 130 мм. Све остало пише горе, само се сада поуздано зна на којој је даљини од центра експлозије била. У метар.

Нађена је десно од улаза у „Самоизбор“, на око 9,6 м од наводног, предметног центра експлозије пројектила 130 мм код „НИК“-а, према првом апарату за кокице затрпана кршем од стакла, ламперије, шута и спољних столица за седење. Уз њу је, мртав, био и њен момак Вантић Азур.

Истражни судија је то прећутао са очитом (зло)намером.

Испод крша, дакле, шута и другог грађевинског отпада. Али далеко, далеко од зграде „НИК“-а да би на њу деловао неки други механизам рањавања експлозије пројектила 130 мм сем парчади. **Али њену смрт нису изазвала само и/или парчад.**

Њено је тело разарано моћним блиским ударним таласом неке друге експлозије, удаљене од ње тек метар или једва нешто више од метра.

Како тако блиске експлозије, по др Берковим и судским налазима није било, а Зада доказано није ни близу „НИК“-у и предметној експлозији пројектила 130 мм да би погинула од предметног ударног таласа; други ударни талас не може да потиче од исте експлозије и то је пресудни ДЕИНКРИМИНИШУЋИ ФАКТ у случају Новака Ђукића.

Грађевински је крш био присутан само око улаза у „Самоизбор“. То искључиво показују све фотографије Тужитељства као и оне др Берке Зечевића.

Заду су пронашли нећаци њезине мајке тек ујутро, по ранијем повезу на левој нози јер је остало било готово непрепознатљиво. Није ни скидана са носила нити је постављана на обдукциони сто јер није било шта да се види.

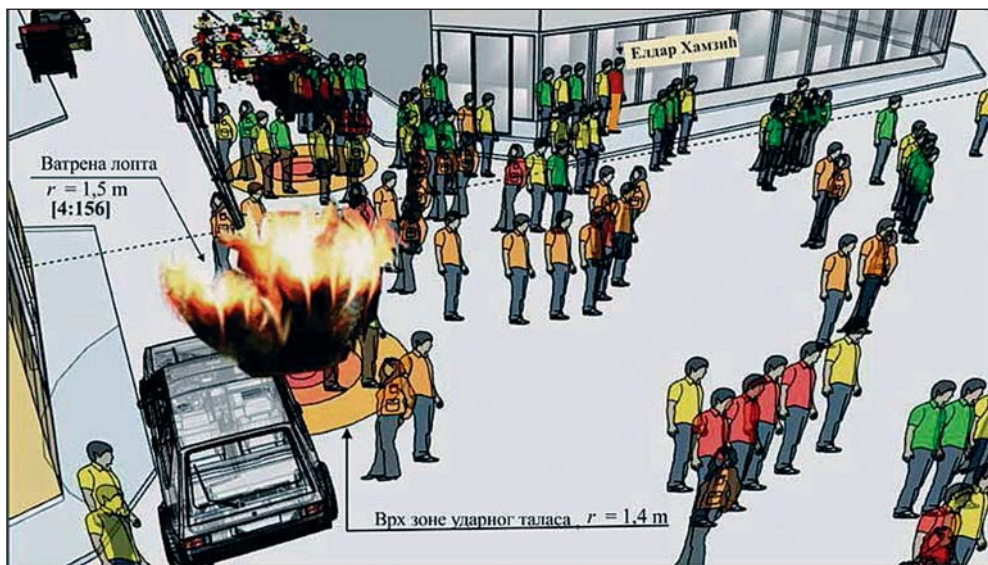
Које па то експлозије, какве и одакле, где је била та експлозија рећи ће Зада много касније из гроба. Хоже ли је из Тузле неко замолити за опрост? Суд, Тужитељство као и „Шеве“ неће. Неће ни др проф Зечевић.

Успут, ту покрај Заде погинуо је од тешких рана и раздвајања удова и познати, тадашњи због дроге и рекета више пута хапшен и затварани тузлански криминалац, Росић [алијас Мујачић] Јасминко, који је наводно сахрањен, али не са презименом Росић него Мујачић на меморијалном гробљу у Славној Бањи, но тај је гроб, по изјави локалног имама, празан а он је сахрањен у Вогошћи или негде другде. Можда тај у Вогошћи и није он, нејасно је.

Место Росићеве погибије се зна, али сведок **Хамзић Елдар** је задобио тешке опекотине лица од термичког ефекта – пламена експлозије штићен телом баш наведеног Росић Јасминка званог „Зверка“, који је био ближе наводној експлозији пројектила 130 мм и мртав пао преко Елдара Хамзића. Дакле, по др Берку, или како он свезнадарски толмакује [3:18]:

„Smrtonosna zona uzrokovana djelovanjem udarnog talasa je značajno veća od zone uzrokovane termičkim efektima eksplozije“... „Međutim, kod artiljerijskih projektila ova zona je relativno mala u odnosu na zonu djelovanja kinetičke energije fragmenata tijela projektila“, изјављује писано др Зечевић. [3:18]

Поред блага на **10-11 м удаљености** од центра наводне експлозије 130 мм, сада, а по СТБ доказном дизајнерском методу, тај исти пројектил емитује и моћни, по живот опасни пламен на удаљености 8 пута већој од оне на којој би пројектил 130 мм могао да произведе бласт ефекат (па шта рече Беркане само неколико редова раније, види властити цитат од пре само неколико редова) упркос томе што сâм велики балистичар др Берко тврди на 18 стр. његове „Анализе...“ и то јасно и изричито да оно горе – једноставно, не може бити.

Слика 2.4.1. Место експлозије и место озледа Хамзић Елдар-а.

Ако је, по истом том доктору Берки, „смртносна зона узрокована дејством ударног таласа значајно већа од зоне

утицаја термичких продуката експлозије“, шта је онда присилило **Хамзић Елдара** да са бакиних лекова против лаких опекотина путује на лечење чак у **Копенхаген** и тамо се дуго задржи, када је могло: „Сад ће то пирни, пирни, пуф, отисло – нема више, срце бакино!“?

Како га дохвати пламен инкриминисане експлозије на удаљењу од 10 м, заштићеног телом другог човека, ако су такви ефекти закључани унутар 1,39 м у односу на центар експлозије 130 мм? И при томе то каже вештак оптужбе!

Наиме, према Берку, уваженом форензичару, ако је неко био на удаљењу од центра експлозије које је 1,39 м или више онда је био подложен мањем притиску него онај који би био на удаљењу <1,39 а при томе би овај други био још и под утицајем термичког ефекта. То је чак и тачно. Ретко!!

На удаљености, дакле, знатно мањој од 1,39 м човек би био разорен и спаљен а то се није десило у конкретном случају. То што је Елдар преживео и сведочио не мења ништа сем што **ДОКАЗУЈЕ** да је све што је о експлозији тог пројектила 130 мм речено, написано, од **Тужитељства потакнуто, Суда БиХ утврђено и срамотно признато, једна енорма и незапамћена, ноторна лаж, са печатом научног толмака, алијас др Берка Зечевића.**

Лаж до лажи – то је готова готско-аријевска истина која пораста, јача и постаје реална сила по мери понављања те лажи – по једном другом доктору – др Гебелсу. Само да и Елдара не ућуткају. Кривца и за то већ имају.

Зна се дакле, **Дедић Зада** (њу више ућуткати не могу) није била ни близу зграде „НИК“ већ далеко на тргу, чак најближе „Самоизбор“-у најмање 9,6 м далеко **ван радијуса бласт повреда од 1,39 м** које наноси експлозија пројектила 130 мм са 3,64 килограма тротила а по никоме другом но по самом проф др, заклетом др Берку, вештаку. Ала им вештака, свака му част!

Зада је сахрањена на локалном мезарју, ван меморијалног гробља изгинуле тузланске омладине у Сланог Бањи. Сада родитељи траже да је пресахране и на то мезарје са осталима ставе, али је меморијални комплекс пун и нема више места. А отац Азуров тражи да му се и син ексхумира и покрај Заде пресахрани, но Задин отац не да – нису били венчани. Нема везе што су се волели. Али чему сва ова прича? Да се види да људи много тога знају али не смеју да проговоре док се не појави неко са стране који „неће одати“.

Када су, на захтев суда у Србији затражени документи, они су добијени, на једвите јаде из трећег покушаја, а са њима су дошли и јасни (некварени) видеоснимци и фотографије на којима се поред Заде, налази још разореније тело Шишић Армина.

Вештак тужилаштва је јако добро знао да такве смртоносне повреде не може да начини ударни талас експлозије пројектила 130 мм. Знао је да за тако нешто **треба близу 2 тоне тротила** унутар кошуљице пројектила 130 мм. А када је та иста кошуљица празна у њу стане тек око 2,2 литра воде. Др проф?

Погинула девојка, Зада, указала је елегантним, витким прстићем своје целе али ломљене леве руке да јој ово зло није нанела граната 130 мм већ нека ближа експлозија коју држе као табу тему негде у сандуку шеика Абдул Асиса Барбаросе, која је убила Јасминка, Азура, Армина и њу, а палила Елдара косећи осталу децу. И људе. Касније – и истину, нажалост!

Из близине а не издалека.

Са њеним показивањем све постаје јасно; левкови експлозија испред улаза у „Самоизбор“, чудесно и досада необјашњиво чупање панела у правцу из продавнице „Самоизбор“ према вани, ломљење стакала према споља, избацивање робе и лутака-манекена из излога нормално на експлозију код „НИК“-а. Разумљиво је потпуно разбијање само задњих аутомобилских стакала супротних у односу на експлозију, рања-

вање **Мујкановић Дамира** седећег прислоњених леђа на зид спољне фасаде „Самоизбор“-а и његово погађање са више фрагмената у леђа прислоњена уза зид са пробојима плућа одо-страг као и одбацивање унапред – од зида „Самоизбор“-а бачен је према месту експлозије код „НИК“-а.

Јасно је и рађавање **Мујачић Аднана** са 22 гелера по једној нози.

Тада је тачно демонстрирано како је десна фасада зграде „НИК“ тешко оштећена фрагментима. Берко, сиромашто није видео, а фасада на 2 м испред експлозије гранате 130 мм – ништа се није десило – све је остало тако чисто.

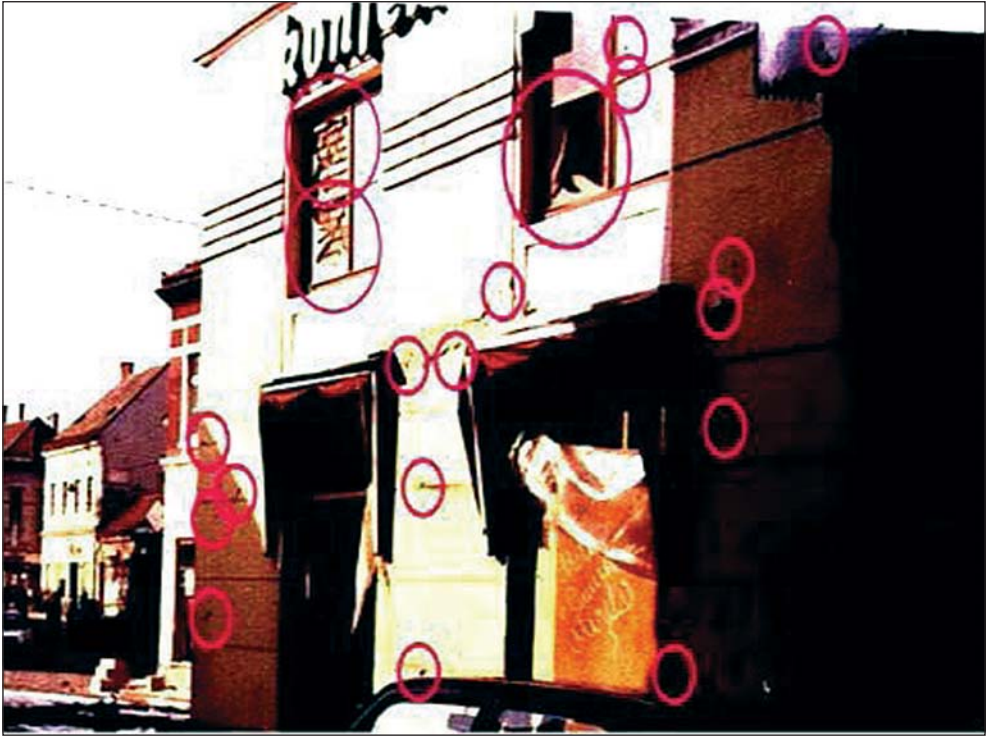
Само граната 130 мм није дечја прскалица па да зид не оштећује са удаљења од 2,2 м.

Тужитељство није хтело да види (а Суд да зна) да фрагменти који долазе из правца кафеа „Гулам“, који је потпуно супротан правцу долазећег, инкриминисаног, пројектила – **не долазе од 130 мм**. Оно није хтело да види а суд да зна, да са предње стране са места наводне експлозије гелери не завијају по 90° улево и удесно да би ударали бочне стране зграде а фронталну штедели да би касније др Берко могао да их нацрта. „Како да црташ ако ти се не потрефе успут, па јел’те, гос’н судија?“

Није ни, гле чуда, др Берко знао да један те исти пројектил може баштинити разне смерове долета – откуда му се свиди.

Па зашто и не би могао, ако шрапнеле успут расипа, све може, па јел’те гос’н судија? „Наставите само господине Зечевићу, наставите, ми ево јако пажљиво слушамо!“ – судија Самарџић ће.

А Патриша Вејлен клима главом, а само мисли како је ће ону Роберту К. тешко натерати да се разведе. Пара јој велика а рађа никаква Неће та хтети да се разводи, па неће. Е, кад би бар могла да наступи као врхунски ауторитет, као овде у Босни!

Слика 2.1.а. Експлозија и голф су тамо негде на оној другој страни ове зграде. Иза ње, са друге стране: „Ово се неко касније шалио, па јел’те госн. судија, а ко зна, не знам, била, јел’те, бежанија војска долазила неко је те рупе као и додатне гранитне коцке доносио неко односио, био бих непоштен да било шта кажем!“ – Берко др Зечевић, на суду.

То није све. Првобитна истрага усмерена искључиво на проналажење аргумената за и против гранате 130 мм, бележила је мртве према удаљености од центра једине пријављене експлозије на 226 цм од зида „НИК“-а и 265 цм од њеног левог доњег угла при чему је сам центар експлозије био удаљен 138 цм од тог истог левог доњег угла а према излогу продавнице „НИК“.

Појава погинулих људи код улаза у „Самоизбор“ у вишеструко већем броју показала је да је од више експлозија у овом рејону (не код левог угла „НИК“-а) те да су згради „Самоиз-

бор“-а много ближи људи као **Бошњаковић Илвана, Дедић Зада, Шишић Армин, Поњавић Русмир, Бргуљак Ема**, као и свих **6-еро** код кафеа „**Гулам**“, што укупно износи **11+6+5=21 човек**.

Дакле 21 погинуо, 12 од њих од ударног таласа, 10-еро поред бласта су тешко задрљани гарежом, 17-еро тешко рањених и 42 лакше, и то само на једном месту **8-17 метара далеко од експлозије код „НИК“-а**, у центру које није погинуо нико (са изузетком двојице полицајаца чији ће случај касније бити детаљније разматран).

То је типични ефекат инпровизованих експлозивних направа постављених уза зид на потезу Кафе, фаст фуд, „Гулам“ – угао „Самоизбор“-а.

Уистину беше задовољан **шеик Абдул Азис Барбароса!** Није било баш квалитетно, али је бар успело. Свршеном послу мане нема!

Када се томе дода **карбонизовано и сасечено тело Бошњаковић Илване** добија се већ **4-та особа која је по повредама морала бити на површини од 1,5 м² у односу на центар експлозије**. А зна се добро да нису биле ни близу, већ неупоредио пута више од **1,39 м од ЦЕ**.

Све што је написао др Берко испале као обична, ординарна лаж и набеда! Али то није била прича уз логорску ватру, ту се судило човеку!

У ужасном албуму на крају наведен је списак најкарактеристичнијих повреда. Убијени и огарављени људи похрањени у својим прераним жалосним урнама не би могли да стану унутар Берковог периметра од 1,39 м, а камо ли у свом нормалном физичком обиму.

Шта сада треба да се ради па да се оправда криво-клетно поступање Тужитељства?

Треба ли снова наћи 30-еро људи и увести их унутар радијуса од 1,39 м од наводног центра експлозије, да би карбонизовали или усмртили ударним таласом изводећи почесну, серијску егзекуцију у групама 5х6 са једном једином 130 мм гранатом у 5 наврата да би се доказале наказне тезе вештака?

На неколико жртава постоји потпуно уништење торзоа и/или абдомена (45, 53, 56, 62). Ове врсте повреда (макар за 53, 56, 62) су типичне за интензивни бласт-ефекат, који може да се деси само у непосредној близини експлозије. За жртву 62, читаво тело је бизарно уништено од ногу до главе. За жртву 45, главна повреда изгледа балистичке природе, али је пројектил морао да буде масиван и енергетски. (4:25)

Такође сам изненађен чињеницом да је око 10 жртава упрљано нечиме што изгледа да је гареж. (10 од 40 чија су се места погибије знала) (4:25)

Нормално, видљиво задрљање гарежом од артиљеријског пројектила је задржано у радијусу од 0,75 метара. У овом случају, гареж је видљива на већем броју жртава али такође и на даљем углу зграде НИК. [4:25]

Укупно, дакле, према експертима, претрпели су:

14 гареж и бласт, додатних 5 само бласт, 19 бласт по [4], 10 од гарежи по [5], тако да је то $19+10 = 29$ или цца 30, али то се односи само на оних 40 погинулих чија су места погибије позната. **75% од тих погинулих 40, погинуло је или од ударног таласа или од термичког ефекта**, а баш по др Берку, ОДАКЛЕ СУ СВИ ДО ЈЕДНОГА ТЈ. 30-ЕРО НУЖНО МОРАЛИ ДА СЕ НАЛАЗЕ УНУТАР РАДИЈУСА ОД 1,39 м ОД ЦЕНТРА ЕКСПЛОЗИЈЕ наводног пројектила 130 мм.

То је утврдио исти вештак Тужитељства, научно и уверљиво а методолошки математички строго и неоспорно доказано, како Суд БиХ каже.

Таква врста противприродног, селективног убијања, то је нешто немогуће. Јасно је да је интерес свију да се такав терористички акт, а имали смо превише таквих аката, санкционише. Дакле, ово је био типични терористички акт па ако кажете да тога нигдје друго није било, сетите се, у 94. години – бомба и 95. хапшење шеика Талата због бомбе бачене на полицијску управу у Ријечи коју су урадили босански муцахедини.

У 96. години, напад на америчку војну базу са експлозивним направама са истим експлозивним елементима које је урадио први командант муцахедина **шеик Абдел Азиз Барбароса**, при чему је 17 људи мртвих а 400 рањених. Један мртав на око 24 рањена. Током 97. године оглашава се сличан концепт ауто-бомбе у Мостару.

И свуда исти принцип, иста средства исти сценарио и режија. Али овај је сценарио прављен за глупе и недовољно освешћене а морално апатичне, за оне који неће ни размишљати ни проверавати. Јер на 17 мртвих при нападу на америчку војну базу 400 је рањених, док у Тузли долази један погинуо на два тешко рањена. Па шта онда, овима овде се може подвалити по вољи! Они сматрају да сем трпљења другог излаза нема и да им је суштина у изгибу. (оп. аут.)

Две узастопне фамозне године – 94/95 Маркале, Васо Мишкин, и покушај убиства Сефера Халиловића првог команданта Изетбеговићеве војске.

Атентат-убиство 96. године директора Хотића у Завидовићима директора фирме „Зико“.

Убиство новинара радио Завидовића Јадранка Божиновића а муцахедини су били ту у Бочињи на граници општине Завидовићи.

Убиство Горана Келера носиоца златне полицијске значке у истим Завидовићима.

Убиство Јозе Леутара гдје је експлозивни материјал остављен испод хаубе аутомобила.

Кад погледамо изјаву коју је дао један од муџахедина оптужен и испоручен из БиХ, на околности ауто-бомбе у Мостару, видимо да је то та иста техника, са којом се служило на Васе Мискина, Маркале 1 и 2 и на Тузланској капији а све то повезује један вештак професор доктор **Берко Зечевић, вештак свакодневни, засвепотребан и преиспољни.**

(цитати Џевада Галијашевића)

Време, околности и наводне коинциденције који прате предметни случај су више него индикативни; напослетку – коме је све то ишло у корист?

На то питање лак и непосредан одговор могу да дају и посве малена деца.

2.2 ПОСТЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ ДОКАЗИ

[6 :112-115]

Основа за ову анализу била је фотографска документација из пост мортем прегледа тела жртава извршена од стране форензичких испитивача из маја 1995, која је била део званичне документације случаја. Лош квалитет слика смањује информациону вредност ових докумената, такође и чињеница да број озбиљних рана није детаљно фотографски документован код већине жртава – поготово на жртвама бр. 10, 20, 31, 40, 55 и

60. Очигледни су различити нивои рањавања изазваних експлозијом од поготка једним фрагментом, преко вишеструких рана од фрагмената, масивних откинућа ткива, до потпуних уништења тела на појединим жртвама.

Абнормалности следе из анализе рана појединих жртва:

- неједнак распоред погодака фрагмената на телима жртва, који је у конфликту са стандардним ефектом ВЕ артиљеријског пројектила, поготово на већим даљинама,
- погоци на телима жртва из више смерова, што је неубичајено након експлозије једног пројектила,
- екстремно разарајуће ране на телима неких жртва које не одговарају рањавајућем потенцијалу артиљеријског пројектила 130 мм,
- запрљање коже и одеће (карбонизација) неких жртва што је тешко објаснити.

Детаљи појединачних горепоменутих ставки:

а) неједнак распоред погодака фрагмената на тела жртва показан локалним погоцима одређених делова тела већим бројем фрагмената, док су остали делови тела погођени минималним бројем фрагмената или уопште нису погођени.

Ова аномалија је примећена у већој или мањој мери на жртвама бр. 3, 6, 10, 11, 14, 22, 26, 28, 30, 36, 42 и 61. Неједнака покривеност неких тела фрагментима може бити изазвана, осим других ствари, и са делимичном заштићеношћу тела жртве насумичном препреком (намештај, зидови зграда, ауто), заштићеношћу другим људима присутним на тргу, или положајем жртве у тренутку експлозије (нпр. седење, клечање, савијање...). Заштићеност свих горепоменутих жртва, или њихов различит положај током експлозије (из лежећег положаја) су мало вероватни узроци ове аномалије.

б) погоци на телима жртава примљени из више смерова су очигледни на жртвама бр. 2, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 22, 25, 33, 46, 55 и 61. Процена овог феномена може бити искривљена чињеницом да није могуће непорециво идентификовати пенетрације и перфорације изазване фрагментима из доступне фотодокументације и нацрта рањавања.

в) многа тела жртава показују екстремно разарајуће ране, често оштро ограничене што није типично за ране изазване фрагментима, поготово ране изазване експлозијом ВЕ пројектила. Поготово жртве, пронађене на већим даљинама од ЦЕ, показују озбиљне ране које је врло тешко објаснити.

Наиме, могуће је утврдити:

- релативно велики број екстремних рана праћених масивним губицима ткива (жртве бр. 2, 10, 20, 23, 31, 32, 33, 37, 43, 45, 47, 50, 55, 57 и 61),
- бројне разарајуће ране на доњим удовима, нпр. жртве бр. 1, 7, 13, 14, 22, 30, 34, 35, 38 и 39,
- трауматске ампутације оба доња уда (35 и 39), трауматске ампутације оба горња уда (33 и 37),
- екстремне ране на глави, страни, и доњем уду на жртви бр. 57, нема очигледних погодака фрагмената (типични ефекат импровизоване експлозивне направе постављене у контејнер који не прави фрагменте); артиљеријски пројектил не може да изазове ове ране на живу мету јер мета мора да буде у непосредној близини ЦЕ да би претрпела ране од ударног таласа и стога би морала бити погођена фрагментима по целом телу јер је густина поља фрагмената на овим даљинама екстремно велика (стотине фрагмената по квадратном метру),
- екстремне ране на глави жртве бр. 58, иако тело не показује ниједан погодак фрагментом,
- жртва бр. 45 показује обимне отворене ране грудног коша и трбушне дупље.

- жртва бр. 37 показује раздвајање удова од тела,
- жртва бр. 11 показује потпуно уништење главе,
- жртве бр. 53, 56, и 62 су претрпеле потпуно уништење читавог тела, слично као бомбаши самоубице; даљина од ЦЕ није позната за ове жртве – али опсег њихових рана одговара непосредној близини ЦЕ,

- потпуно разарање тела жртве бр. 63 која је била 8 м од ЦЕ – овај ефекат је искључен у односу на карактер фрагмената који се растурају и ефекат ударног таласа изазваног експлозијом скоро 4 кг експлозива,

- потпуно разарање читавог тела жртве бр. 64 која је била 16,5 м далеко од ЦЕ – овај ефекат је потпуно искључен због разлога наведених горе. Екстремне ране на жртвама праћене знатним губитком меког ткива могу бити изазване или ефектом ударног таласа или великим и тешким фрагментима. Тешки фрагменти масе 50 г и више су релативно ретко представљени у групи фрагмената – експлозија пројектила 130 мм прави око 100 фрагмената масе веће од 50 г (10-та – 13-та масена класа), тј. приближно 2% свих фрагмената и приближно 3% свих ефективних фрагмената.

Стога је вероватноћа поготка овим фрагментима веома мала, осим других ствари због чињенице да велики фрагменти настају посебно у задњем делу пројектила 130 мм, и након експлозије преојектила крећу се натраг, приближно у смеру лонгитудиналне осе пројектила (накриво навише, супротно смеру кретања пројектила) ван интересне зоне. Ови фрагменти нису могли погодити жртве на Тузланском тргу „Капија“.

г) многе жртве су претрпеле запрљање коже и одеће (карбонизацију) црним агенсом на неким деловима тела (жртве бр. 2, 3, 6, 14, 16, 34, 35, 44, 52, 55, 60 и 63). Ово запрљање може бити изазвано дисперзијом прљавштине са места експлозије (мало вероватно), или спаљивањем и угљенисањем тела током

експлозије. Друга варијанта може да се узме у обзир када жртва није предалеко од места експлозије пројектила, тј. у домету ватрене кугле и димних продуката детонације експлозивног пуњења (приближно 3 м). Али то је искључено код једног броја запрљаних жртава.

После овога, може се узети у обзир запрљање експлозијом неке друге експлозивне направе која садржи нестандардни експлозив (нпр. **ANFO** – **амонијум нитрат/лож уље**).

Велики број жртава није сагласан са експлозијом једног артиљеријског пројектила средњег калибра, осим осталог и због:

- претпоставља се да је пројектил након удара експлодирао у непосредној близини паркираног аутомобила, који би се понашао као штит против фрагмената мање кинетичке енергије; смрт жртва бр. 43 и 48 које су стојале иза аута је стога у супротности са претпоставкама,

- ЦЕ је истовремено био врло близу зиданој згради која би такође својим чврстим зидовима заустављала групу фрагмената, пројектил је експлодирао на отвореном, што ограничава ефекат ударног таласа на живе мете,

- релативно мали простор између зграда на тргу „Капија“ и у суседним улицама не дозвољавају окупљање великог броја људи. Број људи на тргу „Капија“ у тренутку експлозије, према Тужилаштву 1000-1500 људи, не изгледа реалан, види илустративну Слика 3.2 из експеримента у Никинцима.

Укупна површина трга (укључујући одговарајуће спојеве улица) је око 1200 м², што значи за претпостављени број 1000-1500 људи присутних у тренутку експлозије, просечно 1 особа по квадратном метру. Ова густина је карактеристична пре за изборе него за празнично вече када се људи у случају прихватања горепоменог броја присутних људи на тргу „Капија“ у време експлозије, људи близу ЦЕ би деловали као људски шти-

тови и то би искључило убијање људи на већим даљинама од ЦЕ. Тежак фрагмент велике кинетичке енергије може да пробије два или више тела. али је број таквих фрагмената релативно мали у укупној групи фрагмената,

- смртоносна зона покривена смртоносним фрагментима је релативно мала, ограничена зидовима блиских зграда, посебно сектори покривени врло ефикасним бочним снопом који се крећу од ЦЕ хоризонтално лево и десно (везано за претпостављену раван долета пројектила). Ако артиљеријски пројектил погоди трг са падним углом 62° онда ће фрагменти из задњег дела (који се креће ка голфу Мк1) бочног снопа погодити тло (вероватно би рикошетирали од тла у ауто голф Мк1). Фрагменти из предњег дела (који се крећу према тргу „Капија“) бочног снопа би се кретали навише (њихов ефекат је очигледан на горњим деловима фасаде модела зграде Е).

- у бочним секторима је ефикасност поља фрагмената максимална и животи присутних људи би били екстремно угрожени фрагментима артиљеријског пројектила. Док је било доста људи у сектору десног бочног снопа, леви бочни снап је скоро читав био оријентисан у зграду А (зграда продавнице „НИК“). [6:115]

- фрагменти десног дела бочног снопа су погодили простор ћошка зграде и Кафеа „Леонардо“ у Партизанској улици. Ту је, изненађујуће, преживело приближно 8 људи на даљини до 10 м од ЦЕ у три најнефективнија десна бочна сектора растурања (приближно 40 људи је преживело на даљини до 10 м од ЦЕ).

- фрагменти левог дела бочног снопа су погодили зид зграде продавнице „НИК“, улаз улице Мустафе Мујбеговића и супротну зграду са тел. говорницом. Само је минималан број људи био присутан у овом смеру јер није било кафеа (укупно 4 људи је убијено у овом смеру).

- било је много убијених жртава у непосредној близини ћошка зграде према „Самоизбор“-у и кафеу „Гулам“ (укупно 8 жртава), у смеру осе пројектила са релативно малом ефикасношћу поља фрагмената пројектила,

- убиство 8 људи у смеру према кафеу „Капија“ је **очигледно нереално**; 8 људи је убијено на даљини од преко **20 м од ЦЕ** и у близини кафеа „Капија“, што је изван могућности **ВЕ пројектила 130 мм.**

Сумирајући резултате квалитативне анализе може се рећи да од укупно 71 убијене жртве у масакру, није примећена аномалија само на 26 жртава, тј. 37% жртава. Код преосталих 45 жртава (63%) примећене су неке од горепомнутих аномалија.

Код 18 жртава пронађене су вишеструке аномалије. Ово је неуобичајено велики број. То не потврђује верзију Тужилаштва о извору смртоносних рана забележених на тргу „Капија“ у мају 1995. [6:119-120]

Просечан индекс густине фрагмената у односу на стандардно очекивани на тачно одређеном пољу, **и је 8,9** што упућује на нестандаран ефекат пројектила на тела жртава, **док се појединачни индекс густине фрагмената, у неким случајевима, пење и преко 200!** (оп. аут.)

Нема аномалија у ефекту пројектила на телу само на три жртве (**бр. 27, 48 и 59**) од 37 процењених жртава. **У другу руку, једна четвртина од свих процењиваних жртава је процењена са значајним аномалијама.** Број раскорака и аномалија у деструктивним ефектима експлозије на неким жртвама (фрагменти, ударни талас, и талас врелине) следи из анализе рана жртава.

Постоји очигледан раскорак између правих бројева фрагмената који су погодили тела жртава и теоретских бројева фрагмената који су могли да погоде тела. Прави број фрагмената у телима жртава је у просеку 9 пута већи

од теоретског броја погодака у тела жртава који резултују из примене аналитичког модела растурања фрагмената на Тузлански трг „Капија“.

Разлике између теорије и праксе се продубљују са повећањем даљине од ЦЕ. Ово су путокази који показују према чињеници да **ЈЕ ДРУГАЧИЈИ, МОЋНИЈИ ТИП МУНИЦИЈЕ ИЛИ ИМПРОВИЗОВАНЕ ЕКСПЛОЗИВНЕ НАПРАВЕ, ИЛИ ЧАК НЕКОЛИКО МАЊИХ НАПРАВА, ЕКСПЛОДИРАО НА ТРГУ „КАПИЈА“.**

Коришћење нестандардног експлозива потврђују ране жртава бр. 53, 56 и 62, који су претрпели потпуно уништење читавог тела, слично као бомбаши-самоубице. Нажалост, удаљеност од ЦЕ није позната за ове жртве, али опсег њихових рана одговара непосредној близини ЦЕ. [6:120] Све, све али нико од њих није био ни близу центру експлозије! (оп. аут.)

На основу доступних информација, поготово фотодокументације из пост мортем прегледа тела жртава, могуће је, с’обзиром на резултате квалитативне и квантитативне анализе представљене у овом Поглављу, изјавити да већи број тела жртава показује нестандардне ефекте фрагмената и других деструктивних фактора експлозије.

На основу добијених резултата, поготово поређења поредивих података о ефектима експлозије на Тузланском тргу „Капија“, података из експеримената, и теоретских модела, могуће је изјавити да постоје знатне разлике у балистичким ефектима експлозије и пратећег растурања фрагмената на стварним и заменским објектима (људи, зграде, и аутомобили).

ТО НИКАКО НЕ ПОТВРЂУЈЕ ЗАКЉУЧКЕ ТУЖИЛАШТВА ДАЈЕ УЗРОК СМРТИ 71 ОСОБЕ НА ТУЗЛАНСКОМ ТРГУ „КАПИЈА“ 25. 05. 1995. БИО ЕКСПЛОЗИЈА

НА ТЛУ ЈЕДНОГ АРТИЉЕРИЈСКОГ ПРОЈЕКТИЛА КА- ЛИБРА 130 мм ИСПАЉЕНОГ СА УДАЉЕНОСТИ ОД ОКО 27 км.

У односу на резултате представљене овде, може се изјавити да је дистрибуција фрагмената на простору трга „Капија“ током масакра друкчија од дистрибуције фрагмената добијене приликом експеримената.

2.2.1 ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ

Mrs Bojkić was the mother of Damir Bojkić, aged 27, when he was killed in Kapija Square. He was serving at the time in the Bosnian Army. He was in uniform that evening as he was looking for an officer to whom he had to relay a message. Two friends, Franc Kantor and Elvis Alagić, joined him at the Square to help look for the officer. All three were killed by the explosion. [48:83], или:

Госпођа Бојкић (Драгица) је била мајка Дамира Бојкића, 27, који је убијен на тргу „Капија“. Служио је у војсци Армије БиХ. Он је те вечери био у униформи тражећи официра којему је требало да преда поруку. Два пријатеља, Кантор Франц и Елвис Алагич су му се придружили на тргу да траже тог официра. Сва тројица су убијена експлозијом. – *Бојкић Драгица*.

Својевремено, поткрај XX века пишући о Интернету као новом социјалном феномену а за један француски војни часопис, те објашњавајући нешто као тезу због чега је неке на Интернету толико стало да види Наполеона у америчком сивом стетсон шеширу, написао је, мислећи баш на Интернет:

„Када је то тако паклено добро, зашто је толико проклето јефтино?“

Овде се не ламентира о Интернету али се са радошћу констатује једна суштинска а олакшавајућа чињеница; изреци десетак речи и на Интернету ће вам наћи где се оне налазе у било којој књизи на свету – ако се налазе.

Зато се овде неће цитирати јер свако може да пронађе:

„Мој школски друг Бојкић Дамир, није никаква жртва Тузланске Кавије. Он је био борац 2. Корпуса Армије БиХ и борио се за своју земљу и увјерења. Храбро је погинуо на Лисачи на Мајевици 21. 05. 1995. године, ушао у минско поље. Као његов школски друг, лично сам га размијенио када је он био мртав већ шест дан. То може да поврди и официр безбједности 2. К, ако је још жив јер је и онда био доста ситар. Како се два дана после размјене Дамир нашао као жртва на Кавији, треба ишасти неког другог коме је био јако добро одговарало “... Друг.

Нека се дозволи да су ова тројица и била на курирском задатку (нека тешка порука у виду неке велике војне тајне малих народа) и у униформи, откуда то онда зна његова мати и зашто је Дамир на обдукционом столу у плавој кошуљи и фармерима? Где му је та униформа и зашто је пресвлачен?

Пре ће бити да ова тројица нису ни стигла до Тузле јер њихове ране на ногама директно упућују и неодољиво потсећају на ране људи који су ушли у противпешадијско минско поље.

Или су их и по граду постављали? Да нису можда донесени однекуд?

Зашто постоји тако тешко рањавана а погинула бар још 24 човека углавном са ранама као што су делимичне или потпуне трауматолошке ампутације стопала и других доњих делова тела а да се ових људи нико од преко 300 испитаних сведока, нерањених и осталих не сећа – ни ко су, ни где су ни са киме су били, пили, разговарали или шетали, када су одведени-доведени у болницу и ко их је при томе видео или превозио?

Због чега 90% жртава има ране по потколеницама и стопалима што не би могли ни да су сви људи на Капији стајали наглавачке.

Па није ваљда свих 200 људи било у кругу од 2 м око експлозије. Одакле су дошли ови људи?

Могућност њиховог доношења, јер је њихова смрт на Капији, у описаним условима, немогућ догађај, из мртвачнице у Лукавцу или оне из старе зграде болнице у Крајишкој, био би логичан избор.

Само људи нису спајалице за папир за мртве постоје процедуре, мртвозорници, транспортери, задужени чувари, кључари, погребници, администрација, сиве еминенције, други надлежни и они који наређују преко свих.

Слика 2.2.1 Приказ ласерски праћене фрагментације пројектила 130 мм у кружној арени пречника 11 м на којој се види да је најмања удаљеност од центра експлозије једнака око 1,6 м да би се добиле масивне ране доњих екстремитета. Бели круг пречника 3 м указује на приближни бласт периметар.

Ипак, то значи да много људи у Тузли и наоколо зна много више него што сме да каже. И у Лукавцу као и у Бановићима и Симином Хану – такође.

Неко је морао да преиспоручи мртве и добије бар усмено-командну признаницу. Где су ти мртви до после поноћи 25. маја? Како да их нико од сведока није препознао. Није видео ни са њима разговарао?

Како то да их ни главни обавештајац команде СИ мајор Гај Сандс – Пижо није видео, а нико му није могао разгледање да забрани као ни шетање око голфа по обезбеђеном месту, ноћу и у свануће, 25/26. мај уз наређени строги полицијски надзор ареата?

И средства којима су људи убијани су далеко упитна. Не пуне се стандардни војни пројектили смесом АНФО и лож уљем па да црну чађ тргом разбацују.

Топови 130 мм се не стављају у канализационе шахте па да из њих гађају **Едина Хурића** па све 7 пута у потколеницу једне те исте, леве, ноге на **0,04м²** и то док је он у седећем положају а при томе још заклоњен са стотинама људи. Уз такав заклон, томе ни Н°1 снајпериста није дорастао.

Из ефеката се добро види и угао полета парчади при падном углу од 62° са носом пројектила који је усмерен тамо где гледа људска фигура.

Чађ се јавља унутар радијуса од **0,75** метара од центра експлозије код стандардних војних пројектила а не покрива цео трг и 27 карбонизованих људи и више објеката на разним даљинама умрљаних чађу.

„Не дирајте ми Берку, потребнога и нужног“ – рече један човек одлучно и врло гласно.

„Оставите га да непријатеље моје васпитава и гађање им толмакује нагонећи их да ваздан траже да их само стотридесетке, у случају невоља ратних, гађају и посред среде погађају,

јер се може преживети само када те погоде. Будући су то неупотребљива стара сокоћала и праве невероватну колатералну штету. Уствари, када се боље промисли и Берко консултује, најгоре је онда када те онако баш здраво и дебело промаше“.

Једна чињеница из 2018. године је најимпресивнија као доказ да је све на тргу „Капија“ било немештено. И докази су апсолутно унутарентитетски па нема каурских подметања, нити се онима могу инпутирати.

У пропалом покушају преузимања Рудника Мрког Угља у Бановићима, извесни Н. Н. Тузлаци наручују напад на дискотеку РМУ у Бановићима. Чиме него – по добрим претходним искуствима – са експлозивом.

Председник синдиката РМУ Бановићи са потисом и печатом а у име синдиката РМУ **шаље јавни допис називајући подметаче експлозива равним онима „који су убијали младост у Тузли 1995“.** Не каже „гранатирали“ него убијали а чиме – јасно је – експлозивом. Као уосталом и у дискотеци у Бановићима, одмах ту до Тузле. Увежбали људи!

Знају то ови из Бановића много боље од других.

Нека испостава ГТУ (творнице транспортних [техничких!?!] уређаја) „Мрамор“ из Бановића постојала је и ту и правила је импровизоване експлозивне направе за време рата у Тузли.

Бар још седморица од радника који су то радили су живи а има још доста живих руководилца.

А могло би се десити и да је шеик Абдул Асис Барбароса био ту негде као инструктор за производњу и употребу ако није некога другог обучио и овластио. Јер свашта је могуће.

Ако једног дана притисну неког другог вештака.

Зачудо, они из Тузле на које се односи ова наводна клевета остали су неми. Тек се нека организација младих нашла прозвана и погођена натписом, што значи да и међу њима има неко ко добро зна.

Само су шахте у Тузли у које су те импровизоване експлозивне направе постављане – касније уклоњене. Током „редовне наређене“ рестаурације.

Онда када се на брзину поправљала калдрма која ће одмах потом бити уклањана. Отклоњена да се не види где су све дејствовале подметнуте експлозивне направе а место експлозија покривано свиме и свачим; чаршавима, одећом капама и другим предметима док сниматељске екипе не прођу.

Да се Власи, случајно не досете. Као да се не зна да су док су уништени излози и руиниране зграде на тргу „Капија“ зврјали празни, зграде биле без врата и прозора а цео трг покривен маскирајућим белим чаршавима, први рестаураторски радови отпочели баш на санирању тротоара испред подавнице „Самоизбор“ где су се врло јасно видели левкови импровизованих експлозија, и поправка околне калдрме која ће касније бити макнута. (Видети детаљније у Прилогу 1.2)

Па не могу све ТВ куће на свету довека да скривају истину по тузланским наредбама.

2.2.2 ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ЧЕТИРИ ПУТА УМИРАО

Сведоци тврде да је у близини аутомобила голф Мк1 страдао Мујић Самир.

Преприсутни сведок Исић Ахмед тврди да је био у друштву Мујић Самира, Радончић Ненада када је експлодирала граната и да су били два до три метра удаљени од места експлозије.

Кратак опис тумачење и документовање овога догађаја обрадио је инж. Попарић Миле [9:144], па су наредне две стране овде преузете из тога рада, готово дословце.

Неке минорне измене урађене су у складу са новим сазнањима које г. инжењер није имао док је радио своје стручно вештачење. Ко хоће да се боље упозна – поменути Попарићев рад је доступан.

Сведок Дајановић Јасмин је такође био на том месту и тврди да је био у друштву Мујић Самира и Радончић Ненада.

С обзиром да је преживео експлозију врло је интересантна изјава Дајановић Јасмина да је чучнуо иза голфа.

Ако је тачна изјава онда је он морао да прође између голфа и зида **продавнице (где је рефлектовани натпритисак ударног таласа преко 10 пута већи).**

Слика 2.2.2 Распоред лутака-мета као што је било у релном догађају.

У том случају он **није** могао да преживи, **и када би** био заклоњен аутомобилом, он није могао да прође до друге стране голфа, јер је на том пролазу стајао Хасановић Сенад.

То значи да је Дајановић могао да чучне једино поред десне стране голфа и у том случају био би изложен директним дејству експлозије. Овом приликом Мујић Самир је погинуо и остао је без обе ноге изнад колена, Радончић Ненад је преживео и остао без ногу (испод колена).

Дајановић Јасмин је рањен у стопало леве ноге, а Исић Самир је остао неповређен.

Успут, то додатно потврђује чињеница да је Исић Ахмед који је био на истом растојању остао без иједне повреде, што је собзиром на близину од места експлозије и број гелера који се при експлозији ствара скоро невероватан догађај.

Да би се проверило какво је дејство експлозије на месту где се налазио Дајановић изведено је више експеримената у којима је постављена макета људске фигуре приближно на исто место где је могао бити Дајановић Јасмин, реализовано је иницирање правог пројектила.

Опит је праћен дроном, а са тла са две ултрабрзе камере, више фотоапарата и две професионалне ТВ камере.

Да би се видело какво је дејство пројектила 130 mm на особе које се налазе приближно на месту на којем су се налазиле ове две жртве и Исић Ахмед, који је остао неповређен, изведено је додатних 7 експеримената и резултати су порекли све изјављено од стране тога сведока.

Резултати експеримената показују да су места на којима су се налазиле ове особе веома опасне и сигурно су могуће тешке трауматске повреде са готово сигурним смртоносним исходом.

Слика 2.2.3 Експериментална експлозија после поставке сцене са реалним положајем макета. На фотографији се јасно очитују трагови десјства два најсмртоноснија бочна снопа фрагмената; један се креће према истоку (виде се два јасна дуга трага) а други према западу – зиду зграде, као и досег – пречник ватрене лопте узроковане експлозијом.

Особа која се нађе на тим местима може да преживи експлозију пројектила 130 mm у случају предметних услова једино ако је добро заклоњена неким објектом или са више других особа.

На основу карактера повреда и извршених експеримената закључује се да повреде Мујић Самира и Радончић Ненада који су били на 2 до 3 м од центра експлозије нису настале од експлозије пројектила 130 мм.

Слика 2.2.4 Стање после експерименталне експлозије.

У овом експерименту, и једнако у 6 других накнадно изведених, добијена је потпуна деструкција макете, што значи да Дајановић није могао остати жив ако се налазио на том месту, а да је испред аутомобила експлодирао пројектил 130 мм.

Иницијално прикупљени подаци, видео снимци и остали судски докази смештају на 2 до 3 метра удаљености од наводне експлозије пројектила голф Мк1 а поред десног предњег точка два полицајца – Алиспахић Адмир-а и Хасановић Сенад-а.

Због тога се они у свим полазним анализама њихова мртва тела смештају на удаљеност од 2 до 3 м од голфа Мк1 поред излога зграде „НИК“.

Сада је тренутак да се направи кратка дигресија.

Догађаје на Капији снимале су, наводно, одмах две камере које су чекале неки догађај – камера куће Ројтер и камера 2. Корпуса армије БиХ.

Када је закључено да је на лицу места било много више илегалних камера власти у Тузли су саставиле списак од 13 камермана којима је било дозвољено снимање, је одмах покушано да се и то одмах сакрије уклањањем тога списка са списка неспорних докумената, наводно договорених од стране одбране и Тужитељства, са фалсификованим потписом адвоката одбране.

Илегалних, додатних још, пет (5) камера и камермана откривено је приликом истраге а о томе су сведочили како високо рангирани припадници особља Унпрофор-а лично, тако и тузлански полицајци који су ноћу и ујутро 25/26 маја регистровали на тргу људе којима ту није било место али они нису имали овлашћења да их спрече.

Без икакве намере да се порекне присуство ове двојице људи крај експлозије, иако сви подаци говоре другачије (о овоме ће бити више речи касније, овде се наводи један податак – сведочење Салкић Есада који је био у друштву ове двојице када су погинули.

Његова изјава говори нешто посве друго.

Како судије суда БиХ бирају и разлучују поуздане од непоузданих сведока то нико не зна. То нама смртницима није ни дато.

Вишеструке сумње побуђује ово сведочење. Ако је био са њима испред излога „НИК“-а, био је на најопаснијем могућем месту, али је преживео да сведочи. Преживео је иако је био крај Алиспахић Адмир-а који на свом телу има чак 130 рана.

Zbog bolesti svjedok se saslušava u JZU Klinički centar Tuzla, a na osnovu člana 230. stav 3. ZKP-a koji se primjenjuje kao Republički zakon.

Upozoren na dužnost kazivanja istine i posljedice davanja lažnog iskaza izjavi:

Dana 25.5.1995.g. oko 19,30 časova izašao sam iz kuće i sa drugom Alispahić Admirom krenuo prema Korzou. Tamo smo stigli oko 20,00 časova i kada je pala prva granata nalazili smo se ispred slastičarne na Korzou. Poslije njenog pada krenuli smo prema kafiću "Kapija", prošli pored njega i zaustavili se kod prodavnice obuće ("Obuća" Beograd), koja se nalazi odmah pored Prodavnice "NIK". Na tom mjestu stajali smo Alispahić Admir, Hasanović Senad i ja u vrijeme kada je pred "Nik" pala granata oko 21,00 čas. Od eksplozije i detonacije svi smo pali i vidio sam da su tada poginuli Alispahić Admir i Hasanović Senad. Mene su neka nepoznata lica stavila u gepek plave "Lade" i dovezla u bolnicu, gdje mi je pružena pomoć i gdje sam zadržan na liječenju.

Prema licu, odnosno licima koja su odgovorna za moje povredjivanje ističem imovinsko-pravni zahtjev čiju ću visinu naknadno precizirati.

Pridružujem se krivičnom gonjenju.

To je sve što imam da izjavim.

Zapisničar,

Svjedok-oštećeni

Istražni sudija,

Изјава Салкић Есада пред истражним судијом.

Ако је, пак, био тамо сведочи, онда је смрт Алиспахић Адмир-а и Хасановић Сенад-а узроковала нека друга експлозивна направа а не тај наводни пројектил 130 мм пријављен далеко од тога места.

Истовремено, ако је Есадово сведочење истинито онда ова двојица погинулих нису били ни близу „НИК“-у.

Контроверзе око овог парцијалног случаја посебно су но-тиране од свих домаћих али страних експертских екипа, и свака од њих је приложила многе доказе о немогућности оваквог стања описаног током суђења у предметном случају, које ће касније бити експлицитније приказане у тексту који следи.

Сада (и овде) је то мање важно.

Може се у потпуности допустити присуство ове двојице људи крај експлозије код „НИК“-а а да то не промени феноменалну, невероватно срамотну и кловновско-фантазмагоричну лаж и кривоклетство Тужилаштва БиХ – у срцу експлозије на 2,2 м удаљености, снажног пројектила 130 мм, гину тек двоје људи а 69-оро на и до 10 пута већим даљинама.

Зашто није речено да је погинуло троје унутар периметра од 3 м – јер је ту био и Мујић Самир?

Додуше он није умро одмах, али он је највећа од свих контраверзи када се узму и проуче документи са суђења и друга документација.

За њега није ни издалека достатан технички аспект баллистике рањавања и његов случај не би смео ни да се посматра ван медицинског стајалишта.

Уосталом, по свој прилици, патолози су се до до сада већ позабавили овим случајем, мада се може очекивати каквим ће све административним грешкама и пропустима он бити правдан.

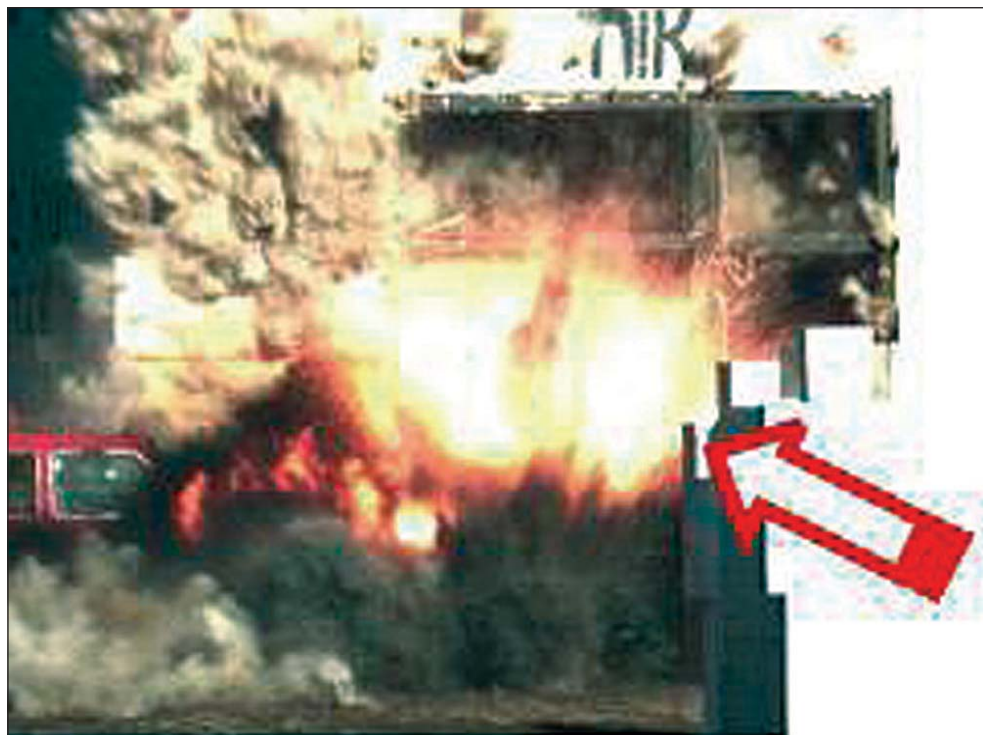
И лаици знају да такво рањавање прати масован губитак крви, ткива и ужасан шок, уједињен са падом крвног притиска и брзим престанком дисања ако се одмах не пружи врло стручна прва помоћ.

На тргу је тада ноћ, без светала и телефонских веза – према подацима истражног судије.

Мртвозорник је забележио време смрти Мујић Самира у 20:55 часова, 25. маја 1995.

Његов друг – преживели сведок са Капије чуо је да је Мујић Самир умро у 21:50 часова, и изјавио то на суду.

Ахмет Исић, који је стајао до њега на Капији, раме уз раме и нагло се окренувши успео да избегне 260 гелера на м² који имају брзину око 1 км/с, видео је како су га (Мујић Самира) још живог донели у болницу на Градини око поноћи где је потом одмах издахнуо, после чега се шокирани, свемуприсутни, сведок Исић Ахмет онесвестио.

Исић Ахмед или преживети на 3 м од експлозије 130 мм без заклона.

И на крају, а према КБЦ у Тузли, Мујић Самир је раније тога 25. маја 1995. примљен на лечење у ту исту медицинску установу да би му отварали трбушну шупљину, вадили бубрег и – према подацима одговорног хирурга, повезивали црева.

Таква операција не траје 15 минута већ сатима. Шта беше са ногама? Откинуте ноге не помиње нико у болничкој документацији.

Ко је примио на тешку операцију трбушне дупље човека а да није приметио недостатак обеју ногу до изнад колена? Ко је каутеризовао тешке ране пре друге а дуготрајне операције? Због којих је рана првобитно примљен?

На крају, болница у Градини издаје фамозну отпусну листу за Мујић Самира у 02:00, 26. 05. исте године са напоменом „exitus lethalis“ тј. постоперативни смртни исход, после отварања трбушне дупље.

Али на фотографији мртвог Мујић Самира не виде се било какви постоперативни траговина трбуху, чак ни убоди. Само отцепљене ноге. Шта све ово треба да значи?

Значи да је суд, само на основу овог документа, могао одмах да ослободи Новака Ђукића, јер по подацима из болнице Самир је, рецимо, био рањен на тргу и доведен на операцију а онда му је неко, монструозно одстрањивао ноге за приказ суду или, што је још злослутније, после смрти одбијао ноге.

Овде ће бити потребан врстан патолог или неколико њих а сумња да се до истине неће ни тада доћи је велика.

У сваком случају само они, лекари, могу да доведу у везу обим повреда са степеном опасности по живот и онда када то другима изгледа банално и нереално.

Како било да било, само је више него очито да је према Тужилаштву БиХ, Мујић Самир умирао четири пута у размаку од 5 часова.

Истина у БиХ мре стално и то учестаније много када се Суду, Тужитељству БиХ или Берки примагне.

И по њој је суђено! Нико ама баш нико је није погледао! То указује да је брига о погинулима била задња рупа на свирали и Суду и Тужитељству БиХ.

Оперативно лечење. Захват на трбушној шупљини. Ноге нико не помиње. Када је примљен у болницу и због каквих је рана примљен?

Где је и када изгубио обе ноге?

Питања и само питања. Одговоре ће тачније знати неко други, али оно што сви виде и знају не мора се доказивати.

Не мора човек бити лекар. И боље је јер је овим и (лекар) збуњен. Датуми су јасни. JSU – KLINIČKI CENTAR TUZLA, 210/2182, XVII/326.

25/26. мај 1995. године. Време пријема и време отпуста после неуспелог оперативног захвата на , па да кажемо, углавном абдомену.

Време је 26. мај 1995. године у 02:10 када је умро Мујић Самир који је примљен на операцију током 25. маја.

Мујић Самир који је погинуо од тешких експлозивно ампутирајућх рана обе потколенице чак и нешто изнад колена, до тада је већ три пута умро и то: у 20:55 по мртвозорнику, после тог око 22:00, према једном другу а по Ахмеду Исићу, негде пред поноћ.

Ево те фамозне отпусне листе!

Онда поновно, али сада са израслим ногама око 02 часа после поноћи.

JZU - KLINIČKI CENTAR TUZLA		ČUVATI OTPUSNICU
Odjeljenje: HIRURŠKA KLINIKA INTENZIVNA TERAPIJA		210/2182 XVII/526
Otpusnica iz bolnice.		
Ime i prezime: MUJIĆ SAMIR		
iz _____	liječen-a je u ovoj bolnici na odjelenju _____	
	od 25.05.95.	do 26.05.95. godine
od bolesti: Vulnus explorat. lumbalis et abdominalis l. sin.		
Način liječenja (kratak opis bolesničke terapije): Laesio renis sin. et lienalis. Laesio colonis et jejuni		
Peritonitis sc. stercoralis. Shock haemorrhagicus. I. suff.		
respiratoria, defectus res. lumbalis		
Način liječenja: Operativno		
Operisan-a je dana _____ 19____ godine i tom prilikom izvršena operacija _____		
Laparotomia m. d. sup. et inferior. Resectio colonis flexurae		
lienalis. Colostomia. Ostomia colonis. Ostomia jejuni / III /		
nephrectomia l. sin. Trauma Douglasi. Obstrukt. vulneris.		
Otpusta se kao: IZLIJEČEN-a. OPORAVLJEN-a. NEIZLIJEČEN-a.		
Potrebno je daljnje liječenje _____		
Exitus letalis 26.05.1995. u 02 i 10'		
Dr. S. Hadžišelimić, anestezijolog	Dr. sc. Amir Kabil	

Потписао се и анестезиолог; без њега нема праве операције као и doc. dr sci Emir Kabil, црно на бело. Да не буде заблуде да је пацијент био на хируршкој а не на трауматолошкој клиници.

Чему или коме сада треба веровати. Веровати је можда тешка реч. Можда је боље питати о чему се овде ради. Патолози ће рећи своје. Други људи – како који али ће сумња остати.

Грешити је људски. Јер, невоља је била уистину велика и за веће и за много опремљеније медицинске центре. Разумели би то људи да не стоји бок уз бок, раменом до рамена са галеријом најординарнијих и одвратних људских лажи које се могу замислити, а претходно су описане и документоване.

2.2.3 ГДЕ ГОД ДА СУ БИЛИ – САДА ЈЕ СВЕЈЕДНО

Случај двојице полицајаца већ је раније поменут. Ради се о погинулима Алиспахић Адмиру и Хасановић Сенаду, као и о човеку који тврди да је био са њима у време експлозије – 19-годишњим учеником, Есад-ом Салкић-ем.

Речено је и колико је камера све снимало од самог почетка. Нормално је то јер су камермани чекали спремни. Али и да су имали укључене камере у рукама није са на снимцима могло појавити време, рецимо, 01:22 у минутама.

То само указује на време у односу на тренутак почетка снимања и ништа више.

Ни на којем од многих видео снимака не види се истовремено, рецимо, истовремено 3 возила како превозе повређене,

па је разумно претпоставити да су неки људи преношени до возила за транспорт и чекали ред за утовар.

Због тога нико не може да тврди да су ова двојица људи били код излога „НИК“-а иако се то види на снимцима.

Треба поновити; овде не постоји ни трунка намере да се оспори место проналажења тела ове двојице људи, јер је то за истину небитно.

Свака смрт је трагедија, оне бесмислене су још горе. Али када се погинули обезличе и почну да користе као статистичка маса којом ће неко да се оптужује и осуђује, како је то учинио суд БиХ, Тужитељство и сам његов вештак, онда је изјава да су ова двојица погинула покрај центра експлозије 130 мм пројектила и од баш те експлозије, па још да су погинули само они и нико више, насупрот изјави да су погинули негде другде једнака повику човека који је саслушавши да је негде пало 20 литара кише на м², поскочио јаросно викнувши: „Овај лаже, пало је 20,1 литар“!

Зашто се онда уопште разматра ако је небитно?

Зато да се дефинитивно разобличи дијаболичне лажи Тужилаштва БиХ које исто претвара у аксиоме нове науке о подметањима, лажима, преварама и операцијама под лажним заставама.

Зато је боље не умовати и препустити да говоре они који су овај, уистину посебан, случај детаљно изучавали [9:144-146 стр.]

Поред излога продавнице „НИК“ налазиле су се најмање три особе: Хасановић Сенад, Алиспахић Адмир и Салкић Есад.

Хасановић Сенад је у тренутку несреће био на тротоару у непосредној близини аутомобила голф 1, свега 20 до 30 цм од левог блатобрана аутомобила, то је око 2 м од центра експлозије.

Алиспахић Адмир је био исто на тротоару, али мало ближе улазним вратима у продавницу „НИК“ што се може видети на видео запису.

Не зна се тачна позиција Салкић Есада, али се зна да је он том приликом рањен и да је преживео несрећу.

Сва три ова лица налазила су се у зони где ударни талас сигурно изазива тешки бласт ефект, смртоносан са високом вероватноћом.

Изведено је седам експеримената у којима су макете људских фигура постављене на местима на којима су налазила ова двојица страдалих, а потом је активиран тренутно фугасни пројектил калибра 130 мм.

Пројектил је био у разним положајима али увек на приближно истим растојањима у односу на настрадале.

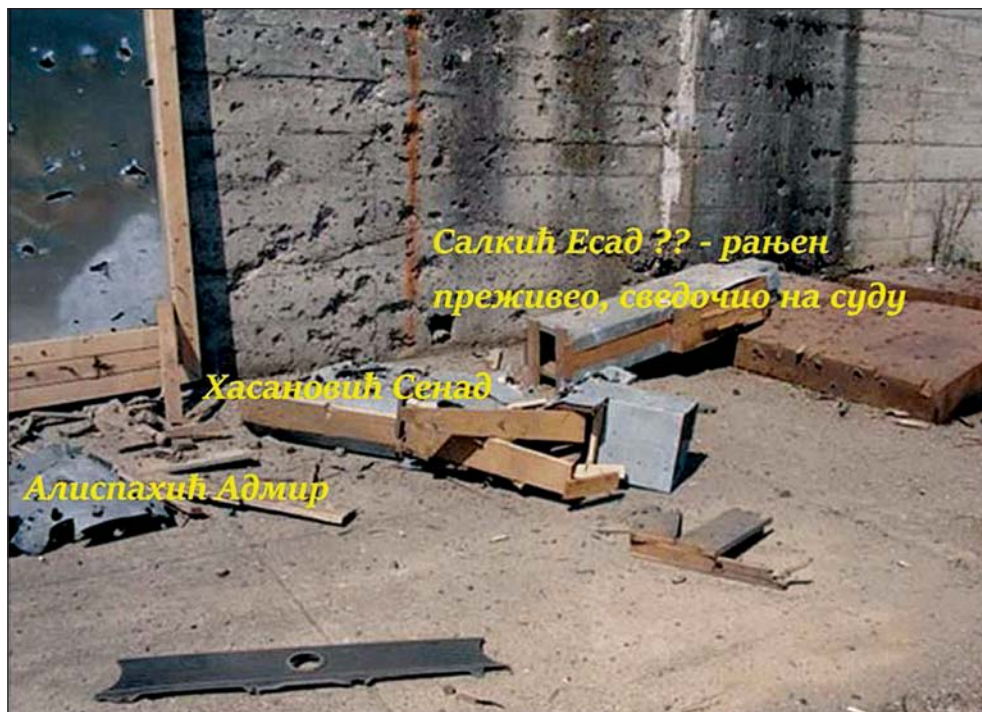
У свим експериментима ове макете су претрпеле потпуну деструкцију са веома великим бројем пробоја гелера по целом телу.

Доле лево на слици 2.2.5 види се опитни оквир вратију на НИК-у а испред и десно од њих ударним таласом и фрагментима велике кинетичке енергије, разорена „тела“ **Алиспахић Адмир-а и Хасановић Сенад-а.**

Ако су ови људи били ту а остали у нађеном стању, непоцепане одеће и неразорених тела онда у близини није експлодирао никакав топовски пројектил 130 мм па чак ни онај најмањи из ове класе.

Ако пак нису били ту онда је још горе: онда Суд и Тужитељство БиХ све са вештаком својим возљубљеним сином лагачем тврди да има место на свету на којем може да експлодира пројектил 130 мм а да не погине нико од густо присутних људи.

Изнова, на слици 2.2.5 види се опитни оквир излога на „НИК“-у а полудесно од њих ударним таласом и фрагментима велике кинетичке енергије, потпуно разорена „тела“ **Алиспахић Адмир-а и Хасановић Сенад-а.**

Слика 2.2.5 Макете које су биле на местима на којима су се налазили Хасановић Сенад и Алиспахић Адмир, након активирања пројектила 130 мм.

Ефекти који се добијају при опитној експлозији пројектила 130 мм нису ни приближни повредама које су задобила ова двојица страдалих. Ране Алиспахић Адмира су изразито бројне, али ситне и игличасте, на његовом је телу много гарежи али најјаснија је потврда да на обојици одећа није поцепана што је немогуће у случају да је на њих деловао врло снажан ударни талас као и огроман број фрагмената кошуљице пројектила. Треба напоменути да су се ова двојица налазила на једном од најопаснијих могућих места, јер би, да је ту стварно експлодирао пројектил 130 мм, на удаљености од око 2 м од центра наводне експлозије било 360 фрагмената на 1 м², а на удаљености од 1 м чак 1440 фрагмената на 1 м².

Слика 2.2.6 Слика двојице тела из опита 2014. године.

Вероватно и без следећих упоредних фотографија свако може да закључи да је посве немогућ догађај да помента двојица, иако погинули остану у једном комаду, без поцепане одеће и тешких озледа узроковани још увек високо смртоносним натпритиском који прелази 7 (седам) бара.

При томе треба додатно запазити, намерно, изведено додатно ојачање ових заменских лутака да се покаже да ће и тако ојачане претрпети енормно несразмерни степен зарања у односу на актуелна тела поменутих двојице погинулих људи, Алиспахић Адмир-а и Хасановић Сенад-а.

Међутим, овде се не ради о једном или два, већ о седам експеримената насупрот тужиочевих нула (0), из којих је изведен закључак о кривици.

Права је истина надамак руке и у њу се може уверити свако ко је вољан да и мало потражи.

Слика 2.2.7 Исто – после опита од 25 августа 2014. године

Слика 2.2.8 Исто – експеримент од 11. фебруара 2016. године

Израелски форензичар, Јозеф Шарон, по обављању своја два теста са реалним експлозијама пројектила 130 мм, на по-

лигону у Никинцима, пише: Као што је наведено, фигуре људи су постављене на места жртви 3 и 36.

Постоји посебан значај у поређењу резултата експлозије на жртвама бр. 3 (Хасановић Сенад) и бр. 36 (Алиспахић Адмир), два полицајца који су, у време експлозије стајали испред зграде „НИК“, врло близу возила Голф.

Као резултат експлозије 2 полицајца су убијена и њихова тела су остала на тротоару испред зграде, као што је приказано на слици.

Испитивање тела указује на велики број малих фрагментата који су изазвали повреде дуж тела – на жртви бр. 36, од колена дуж бочну леву страну, укључујући предњи део и главу.

На жртви бр. 3 – повреде су концентрисане на бочну леву страну груди и на глави. На оба тела има знакова запрљања од гаражи на простору који није био прекривен одећом.

Фотографије сцене догађаја и жртава снимљене у болници показују да **је одећа мртвих остала нетакнута и није била поцепана као резултат експлозије.** 104

Ефекти на фигуре људи у Тесту су били потпуно другачији од ефеката у Тузланском догађају.

„Ноге“ фигура људи су потпуно смрвљене. Грудни део је претрпео значајне повреде што се рефлектује у масивном ломљењу дрвених фигура људи.

Значајна количина гаражи је пронађена на фигури човека бр. 3.

„...јосиоји фундаменџална разлика између два сценарија. У Тесту су фигуре људи биле изложене веома јаком десџрукџивном ефекџу екџлозива јројекџила 130 мм. Са друге сџране, у сџварном догађају је очигледно да су жрџве јовређене оружјем са далеко слабијим екџлозивним ефекџом који јроизводи мању и бројнију фрагменџацију (јојуџ екџлозивног ефекџа ручне бомбе или нечег сличног), која садржи ек-

їлозиве са негаїївним балансом кисеоника, їоїуїї ТНТ и коїи їроизводи јако зацрњење од гарежи. У суїроїїном, наводни „Ценїїар Ексїлозиїе је био даље него шїїо се їїврди“. Жрїїве бр. 3 и 36 – [4:99-104]

Толико о посебним случајевима. Тек да се види континуитет дијаболничних извртања материјалне истине са врло подлом а јасно изрженом намером, која се виде у раду Тужилства БиХ и његовог вештака проф др Берке Зечевића.

Тек да се уочи како се од измишљотина или онога што је неко уснио граде паранормални аксиоми и намећу здравом свету у главу гвозденим печатима силе.

Онда су се документовању и истрази укључили Чеси са Универзитета у Брну:

Констатовали су одмах после експеримента са правом експлозијом:

Слика 2.2.9 Поставка макета двојице наведених жртава бр 3 и 36 пре опита.

Нестандардни ефекат је очигледан из поређења експлозивног ефекта пројектила на лутке бр. 3 и 36) и експлозивног ефекта на жртве које су биле веома близу ЦЕ. Док су лутке бр. 3 и 36, као и лутка бр. 39, биле потпуно уништене након експлозије пројектила 130 мм дотле су **ране на Тузланским жртвама (3 – Сенад Хасановић и 36 – Алиспахић Адмир) такве да никако не одговарају њиховим позицијама у односу на ЦЕ.**

Слично, лутка бр. 26 са жутом линијом која је стајала приближно 6 м од ЦЕ, је погођена у свој горњи део великим бројем фрагмената чија се енергија може означити као смртоносна, **али је ова особа на двоструко већем удаљењу од центра експлозије од наведених полицајаца, у стварном случају, преживела експлозију)**

Слика 2.2.10 Остатак од макете-лутке бр 3 (Алиспахић Адмир) после опита из марта 2015. године.

У другу руку, лутке постављене на веће удаљености од центра експлозије (ван домашаја бочног снопа фрагмената из ВЕ пројектила 130 мм) су врло ретко погођене фрагментима; у стварним условима се може очекивати само минималан број смртоносних или озбиљних рана.

Лутке испред Кафе-сластичарне „Капија“ (на удаљености од више од 20 м од места експлозије) уопште нису погођене фрагментима. Испред Кафеа „Гулам“ ситуација је била врло слична. Примери су представљени на сликама. [6: 59-62].

Снег углавном не пада да би покривао брегове. То наводи неке на помисао да пада само из једног разлога – да зверкама прикрије трагове. У овом случају он пада већ више од четврт века. Зверке су се слободно шетале, а то им се не може замерити. Зато су и створене.

Али оне подмукле људске звери није нико тражио, а када је то учинио без великог је напора и брзо видео колико смрде неки стари снегови и трагови који нечовјештвом воњају.

Овде се видео велики део тога воња. И његови су се носиоци показали.

Сведочили су живи и здрави они од којег ни праха не би остало да су се нашли на местима где су сведочили да су били у времену трагедије и у блиском контакту са експлозијом пројектила 130 мм, а погинули су они које таква експлозија никако не може да дохвати.

И њу, гранату, целом путањом од Озрена до „циља“ на тргу „Капија“, високо надзвучне брзине, сем кратког интервала око темена, чули су сви у Тузли. Посебно неки гдин. Алић са изразито радарским ушима.

И то поред галаме 3000 (по Унпрофор-у) људи на самом тргу, буке, хиљада моторних возила у раду, упркос фабрикама, свим тузланским шпоретима, фрижидерима и другим бучним електричним направама и поред све остале градске вреве, текуће воде и гласне „празничке“ музике, те додатног јављања хоца са минарета.

Ма бадава чак и др Берка проф Зечевић писао и говорио да је нико није могао чути чак ни са неким сокоћалима за ту намену.

Џаба што већина сведока није ни рекла да је нешто чула, узалуд што су несрећни инструисани полицајци чули силно „препуцавање“ додатног максималног пуњења као да стварно нешто „препуцава“ после **опаљења и током лета надзвучног (130 мм ракетног!) пројектила** – да, све је залудно јер само паранормално и измишљено, само оно из ноћних мора и стравично небулозних снова игра улогу „најјачих круцијалних и незаобилазних доказа“ на Суду БиХ.

Гелер лети д центра експлозије брзином од око 1000 м/с. Чак и више. Два до 3 м он прелеће за 2 до 3 милисекунде. А по Исићу Ахмету – он виде бљесак и побеже са тог 1-метарског опасног простора у те 2 до 3 милисекунде и свих 300 гелера га промашише.

Тек му подераше кошуљу. Исићева брзина – 400 м/с или 1440 км/час. Какав 357 магнум, каква мускета, какво ђуле. Ахмет их Исић ту танад зубима хвата без огреботина. И свих четири стотине људи на тргу „Капија“ ником по калдрми поникоше, само он Исић Ахмед остаде на ногама на три метра од експлозије.

А да ли је заиста Исић тако брзо трчао по тргу „Капија“ као др Зечевић при бежању од граната у Сарајеву (то он сам на суду наводи као добар део своје персоналне компентенције, ПК) или тамо није ни експлодирао 130 мм већ нешто друго – е то је већ друга прича и мотивише ово писање.

Да није можда тај исти Исић Ахмед и понајнајбољи сведок одбране, мада се не зна од кога тражи одштету за себе и брата. Том његовом брату Мухамеду скоро одсекло руку на 15 м код „Гулам“-а, а Ахмеду на мање од 3 м од експлозије ама баш – ништа. Има нешто код тог Исић Ахмеда. Сведочивши да је једини остао на ногама на тргу „Капија“ он је уствари сведочио да је близу њега била некаква импровизована експлозивна направа која је експлодирала, а не топовски пројектил 130 мм.

Зато јер тамо где су те јаче направе биле, оне су рушиле људе, а код њега, ето, ништа. Јер да је он био на 2-3 м од експлозије пројектила 130 мм заувек би тужан занемео а име би његово било тамо на Сланог Бањи. Срећом, није.

Него, чује се да ће од сада суци из БиХ, предвођени Њезином пречасном екселенцијом Патришом Вејлен судити и на летњим Олимпијадама, али само када буде трчао – такмичио се неко из Тужитељства а посебно др Берка Зечевић. Јер они имају СБЗ [СТРИКА-БЕРКА-ЗЕЦЕВИЦ] часовнике – швајцарски им не могу ни да примиришу. Амерћ’ки Ролекс, па Омега, Тагхојер, Касио – никако. Какав Шафхаусен, Филип Патек или Сеико, па то је застарело, знам ја, професор сам и морам да то пратим, па јел’те гос’н судијо!

2.2.4 ФАНТАСТИЧНИ ПОДМЕТНУТИ БРОЈЕВИ

И то је кука на коју се као на удицу за лакоме ухватио наш уважени доктор, професор балистике, Берка Зечевић.

Ако је у бојни потенцијал пројектила 130 мм производња 510 убојних парчади, при чему по једно парче треба да погоди простор сваког m^2 , онда и површина тога простора треба да има површину од $510 m^2$.

Као су Руси добили онох Зечевићевих 27 м? Прво, сматрали су да је просечан војник у чизмама и са шлемом висок око 175 цм, а да је средњи нагиб у рејону циља унутар неких 20 м полупречника једнак у средњем око 3,3%, одакле произлази да се у рејону успешног дејства пројектила може да налази циљ висок 175+125 или 300 цм тј. 3 метра висине. На ту висину се онда нивелишу и дрвене ограде, јер парчад која иде нагоре преко

те висине нема током дејства никаквог утицаја на циљ. Када се 510 м^2 подели са висином од 3 метра, добија се дужина кружне, (три) 3 метра високе ограде од око 170 м а што је уједно обим ограде, а будући да је тражени полупречник дотичне ограде, $R = (510/3)/(2\pi) = 170/6,283$ тј. 27,06 или ~ 27 метара.

У Тузли нема висинских варијација па је, просечна, Зечевићева екстремно претерана просечна висина људи од 1,8 м, где су и женска деца минималне висине преко 175 цм (јер је преко 60 људи било у седећем положају у кафићима или на картонским кутијама), па је укупна површина оградног простора једнака $(510 \times 1,8)/3 = 306 \text{ м}^2$ ($510 \text{ м}^2 \times 1,8/3$), или око 306 м^2 .

Али то је оградни простор висок 1,8 м и за цео круг 2Rл. Нема гелера уназад од аутомобила и пет зграда па др Берка може да рачуна само на половину или 153 м^2 са 153 фрагмената укупно, па је сада то само **1 убојни фрагмент на цм², или чак знатно мање због затвореног простора трга.**

Али у овом разматраном случају пројектил је постављен у арену вертикално, чиме су минимизовани губици у парчадима који се усмеравају на бочне зидове, а максимизован учинак.

Када пројектил има нагиб од 62° према хоризонту, увис и унапред високо иде око 30% парчади, а доље у земљу и возило, као на тргу „Капија“ још 10%, док 30% парчади је у виду ситно самлевених металних честица које повреде не наносе. На сâм трг сручиће се око осталих 1800 парчади од којих ће тек свако десето бити убојно, или око 180 њих. То важи за онај најквалитетније урађен пројектил, док за онај који продукује око 5000 парчади сручиће на трг око 1500 фрагмената, од којих ће тек свако десето бити убојно, или око 150 њих.

То је теорија. У пракси су многа парчад заустављена зградама и на трг се расипа тек око 1000 њих или 100 убојних. То није довољно ни за рањавање пријављеног броја људи а камо ли остале очевидне ефекте.

Са друге стране експлозија под долазним углом од 62° одашиље предњи снап фрагмената према „Самоизбор“-у и делимично према кафеу „Капија“ увис под углом од 21° .

Тај снап фрагмената усмерен је преко људи и на удаљењу од 5 м од центра експлозије има висину већу од висине 1,80 м, и неће наносити повреде људима.

Треба признати да ти високи фрагменти одбијају секундарну парчад у виду малтера, цигли, стакла, црепова и олука формирајући секундарну опасну парчад, па је разумно ову удаљеност од 5 м повећати чак 2 или чак 3 пута.

Али у предњем смеру (правцу долета око 91°) учестанијих смрти на удаљеностима већим од 10 м од центра експлозије бити не може а најчешће ни случајно, посебно не када су у питању седећи људи.

На стварном месту, те трагичне ноћи у Тузли, све је било другачије. 30% смрти и тешких повреда се обрушило на угао „Самоизбор“-а и кафе фаст фуд „Гулам“, док је запрепашћујућих 40-еро људи преживело најопаснији десни бочни снап према кафеу „Леонардо“, а највећим делом, тј. готово сви, онај леви који напада зграду „НИК“ и угао улице др Мустафе Мујбеговића.

Тактичко технички подаци за пројектил 130 мм су јасни: регуларно распрснуће резултира са 5000-6000 фрагмената од чега 30% чине они безопасни ситни и метални прах.

Наредних 30% иде у вис (репни део са данцетом), и унапред и увис – део око упаљача.

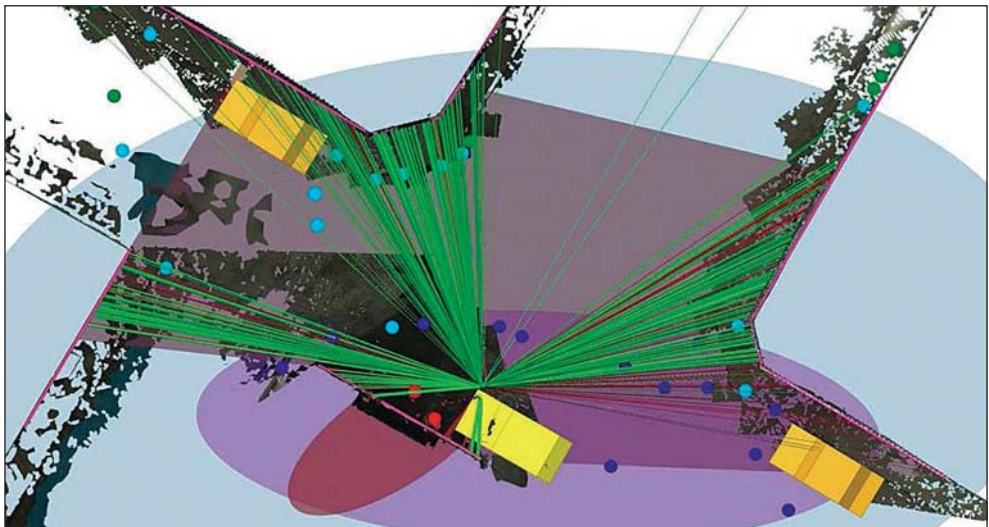
При падном углу од 62° још 10% парчади иде у земљу и увис, тј остаје око 1500 до 1800 фрагмената, а ту је 150 до 180 убојних.

Од ових преосталих сви фрагменти при наведеном падном углу од 62° наћи ће се изнад просечне људске висине на удаљености од 5,5 м од центра експлозије и неће наносити никакве повреде људима; или ће свој пут завршити на горњим спратовима зграда.

Због релативно великог падног угла велики број парчади лети увис и не завршава ни на зградама ни на људима већ слободно пада након извесног времена. Овакви фрагменти не изазивају смртоносне повреде.

На трг практично избројано, долази тек нешто око 1000 парчади (100 убојних).

То је три пута проверавано експлозијом реалног 130 мм пројектила и праћено 3-Д ласером и то се потпуно поклапа са овим горе поједностављеним резултатима.

Резултати 3-Д скенирања јасно указују правце кретања фрагмената и њихове висине над појединим деловима трга „Капија“.

Са друге стране тактичко-технички подаци врло су јасни: пројектил 130 мм при експлозији продукује укупно **480 до 540 убојних парчади**, зависно да ли се ради о убрзаној ратној или мирнодопској, добро контролисаној, производњи.

Обично је то осредњено, одакле произлази јасно: 510 убојних парчади је бојна способност веома добро урађеног пројектила 130 мм.

У Табели број 1, наведено је 12 пронађених жртава наводног артиљеријског напада једним пројектилом, пријављених као погинули на тргу „Капија“ 25. 05.1995 године. Редом је приказан номенклатурни број под којим су погинули заведени у судском и истражном списку, потом је наведе кодни број гробног места на Сланој Бањи у Тузли за оне сахрањене у меморијалном комплексу, па име и презиме.

После тога је, у последњој колони наведен број повреда које је претрпела свака од погинулих особа.

За жртву под редним бојем **36**. зна се, иако не 100% поуздано, место погибије – испред излога зграде „НИК“, као и за жртву број **39** (3 м од голфа Мк1). На отприлике истом удаљењу од 3,5 м налазила се и особа под редним бројем **14**. Погинула особа под редним бројем **63** се налазила на око 8 м од улаза у зграду „Самоизбор“-а, а број **19** на истом месту удаљен око 10 м од центра експлозије. За Едису Мемиић (**15**) и Чајић Сању (**16**), као и за жртву под бројем **22**, не зна се, сада, место погибије, што се односи и на особу под бројем **33** и **34** и **42** и **51**, али нико није био ни близу **ЦЕ**.

Ном. рбр.	Кодни број гробног места	Презиме и име	Погођен /а са фрг.
36.	P3.6	Алиспахић Адмир	130
19.	P5.13	Хујдуровић Аднан	68
16.	–	Чајић Сања	55
42.	P4.12	Бучук Леила	55
33.	–	Чекић Амир	53
14.	P2.3	Курталић Весна	46
15.	P3.3	Мемиић Едиса	45
22.	–	Кантор Франц	43
34.	P2.4	Окановић Индира	35
39.	P.53	Мујић Самир	33
63.	P1.3	Милић Адријана	33
51.	P3.5	Алагић Елвис	33

Ових 12 жртава примиле су укупно 629 фрагмената, 53 по особи или просечно 66 фрагмената по површини од 1м². Из прегледа – Табеле 3, види се да је таква густина у најопаснијем снопу парчади при експлозији пројектила 130 мм, али само на 5 м удаљености од експлозије, тј сви ови људи су се требали наалазити у кругу радијуса 2,5 м, али не у правцу трга и не у правцу улице Мајевичке иза аутомобила већ само крај десног угла зграде „НИК“ за посматрача који гледа предњу фасаду те зграде.

Центар тога замишљеног круга је на десном углу зграде НИК али ту простор десјтва више није круг површине 19 м² већ ромб површине око 9 м².

Од наведених доле погинулих ту се, наводно, налазио само Алиспахић Адмир и при томе смртно страдао. Нико од осталих није био ни близу поменутом смртоносном ромбу који залази у улицу Мустафе Мујбеговића.

У трагедији на тузланском тргу „Капија“ погинула је 71 особа. Према медицинској документацији те погинуле особе примиле су чак **1431** погодак фрагмената (гелера) у своја тела. Како према тузланским подацима има 71-оро погинулих лица 150 (сада већ 172) тешко рањена и 200 лакше рањених, онда је потпуно разумљиво да су оних 200 лакше рањених морали бити рањени бар са једним парчетом (иначе не би били рањени), а они теже и тешко рањени бар по два, ако не и више што рањени потврђују. То укупно износи још 500-544 фрагмената. На зградама је избројано још 978 фрагмената после опита на (додуше) празном тргу и у аутомобилима 163.

Само она погинула деца примила су **просечно по 21 гелер у своје тело**. Абсорбовали су апсолутно свако парче кошуљице гранате које је могло да стигне до трга „Капија“ или чак и 400 фрагмената више. Шта је рушило и додатно рањавало тешко и лако, а посебно – откуда је и како креирано преко

25 екстремно снажних бласт центара од једне експлозије пројектила 130 мм и бар још **27 центара** где је деловао **јак ефекат пламене лопте нагарављујући тела људи на великим удаљеностима од центра експлозије?**

Свеукупно, то износи **3072 фрагмента „ухваћених“ на тргу „Капија“**. Шта је са онима који су одлетели увис?. Какав је то био пројектил? Када се од нпр. 5000 парчади одузме 30% преситних и неопасних и оних 30% репних и чеоних – остаје 2000 парчади, а од укупно 6000 само 2400.

Али на тргу је регистровано поуздано више од 3000. Одакле? Вероватно је жестоко експлодирала зграда Суда БиХ са др Берком и са све додатним Тужитељством заједно. Само зграда им још стоји.

Само 12-еро од 71-ог погинулог примило је **629** фрагмената (гелера или парчади или 66 на м². Осталих 59-оро, **802** фрагмента или по 13,6 фрагмената по погинулом, или 17 фрагмената/м².

Ко је сачинио овај пројектил и одакле се он нашао на овој планети, јер када би артиљеријски пројектили средњег калибра били тако летални као овај инкриминисани – никога од нас на овом свету не би преостало.

2.2.5 БАЛИСТИКА РАЊАВАЊА И ОШТЕЋЕЊА (технички аспект)

Посматрање предметног догађаја – суданије у случају „Гузланска Капија“ носи са собом извесне методолошке посебности.

Са њима се правници, форензичари и друго пратеће високо квалификовано особље среће врло ретко а најчешће никада, без обзира на невероватне нијансе различитости на које

се у тим пословима наилази. Посебно ретко са овим проблемом срећу се војници.

Овде се ради о случају у којем се колективно наоружање (артиљерија) користи од стране организоване војне групе за дејство по незаклоњеном цивилном становништву.

Ималац (habitant) артиљерије не може бити приватно лице и најчешће је то држава, па би овакво дејство имало обележје државног терора.

Тако је тај случај и окарактерисан од власти у БиХ и већине међународне заједнице (бар оне мање упућене). Тако су они то и описали.

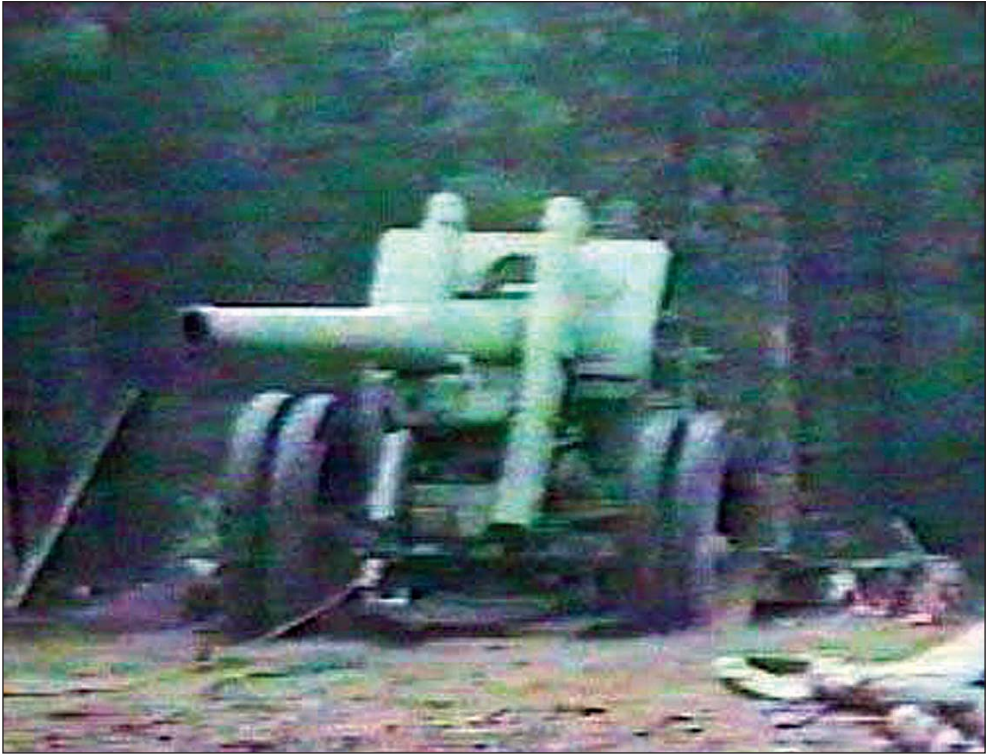
Но, РС тада није препозната као држава, па је терор приписан накнадно одређеном, посебно циљаном, поједицу, не узимајући у обзир да ли је могао, као такав, да легално поседује средство за извршење злочина.

Успут, средство за извршење злочина никада није пронађено. Срамотно је што пред официрским домом у Тузли стоји предратни топ 122 мм из 30-тих година 20. века са дометом од 21 км, који се означава као оруђе којим је предметни злочин почињен.

Сада се наилази на прву суштинску препреку. Према расположивим документима је јасно да није гађала артиљерија у смислу у којем се појам гађања користи.

Наводно, а према оптужници, дејствовало је 1 (једно) артиљеријско оруђе са једним јединим пројектилом.

Топови 130 мм имају јасно одређене задатке у борби. Велике саобраћајне раскрснице, концентрације трупа у виду тенковских, механизованих и моторизованих јединица, колоне крупних тактичких јединица на маршу групације бродовља уз обалу и сл.

Слика 2.2.5.1 Наводни „злочиначки“ топ 130 мм, „заробљен“ на Озрену од храбрих ослободитеља. „Када га пре склепаше?“ – чуде се Руси.

Појединачно – топови се користе ретко или никада али увек у склопу неког посебно задатка. На даљини од 27 км се не отвара ватра из ових оруђа на циљ мањи од 4-6 хектара, а посебно не на онај 100-150 пута мањи као што је то трг „Капија“ од приближно 4 ара.

Гађање тако малене површине дозвољено је само онда када је циљ нуклеарни лансер али се, у таквом случају, обавезно захтева ватра пука или бригаде (72 до 216 оруђа).

Чак ни тада, у најгорој од свих досадашњих нужди, то се не ради са топовима 130 мм на крајњем домету. Обавезно би било да се потражи евентуална ближа артиљеријска јединица

која би имала веће шансе у елиминацији циља или би се од гађања одустало као од немогуће мисије.

Онај који би, на овако великом крајњем домету, користио ово оруђе био би обавезно строго кажњен због залудног трошења државне имовине без икаквих изгледа на успех.

Треба знати да је укупна слика растурања пројектила 130 мм на даљини од 27 км око 6 хектара а површина трга „Капија“ је 150 пута мања. Да би се у тим условима бар једном погодио циљ (центар трга „Капија“ потребно је са даљине од 27 километара, али обавезно истовремено, испалити бар 60 пројектила 130 мм да би бар једном погодио трг, док је сигурност дешавања таквог догађаја занемарљива.

Набеђеном починиоцу на Озрену био је, дакле, потребан обавезно једновремени плотун из бар 60 оруђа да би се добио ефекаат који су, као у предметном случају, натурали као реално природну појаву, Тужитељство БиХ и њен суд. А било је, по њима, само једно оруђе и један хитац. И последична недоказана кривица.

Истовремено да би пројектили 130 мм проузроковали избацивање из строја толиког броја људи, требало би такво плотунско дејство поновити 5 до 6 пута. Чак и тада резултатат би био посве упитан јер би се у међувремену људи разбежали, јер је још важније да ватра отворена серијски има велику мањкавост – убијена се особа не може по други пут убити.

Јесте. Истина је да је случај слеп. Истина је да погађање трга „Капија“ као ово из оптужнице може да се деси само онда када за то не постоји људска намера. Баш онда када човек тако нешто неће. Када му се омакне.

Дешава се када неко ван овога света усмери топ 130 мм у азимут гађања са даљине од 27000 м у правац са резолуцијом од 2 м, инструментом какав у тадашњој држави не постоји (у УСА је постојао али ко ће да докаже да су американци усмеравали то-

пове ВРС). Јер ако се то не удеси одоше пројектили далеко један у парк други у Мајевичку улицу, а сваки благи удар дланом у нишанску справу баца пројектиле далеко ван трга „Капија“.

Али је такође сушта истина да пројектил 130 мм који долеће на тај трг физички не може да падне на место које је дефинисали Тужитељство БиХ. Или возило голф Мк1 није било ту где Тужитељство БиХ и његов вештак тврди (а није било), или наводни пројектил није пао ту где они тврде да је пао (а није ни пао), јер би да је ту пао морао да удари у хаубу возила одозго. То се није десило и то је јасно.

Да је ударио одоздо, не би било никаквог кратера. Не би нико морао у ноћи трагедије да га прекопава и изнова затрпава да би га поновно отварао на другом месту као др Берко и то 4 пута, сваки пута на другом месту – како већ коме и када затреба.

Уствари првобитна истрага, не она Беркова од 12,5 година закашњења, одмах је открила да је експлозија била испод возила голф Мк1. То је изјавио нико други него сâм инспектор криминалистичке технике ЦСБ Тузла, пола часа после догађаја на „Капији“, снимљено је и са осталим доказима предано и тиму одбране. Само пројектил 130 мм није миш – не завлачи се испод возила. Под возилом је експлодирало нешто друго.

Онда су увидели и у Сарајеву, а у Хагу посебно, обим ове подвале. Схватили су куда води снимак и дотична изјава. Па су они у Хагу одбили даље процесуирање случаја, али они из Сарајева нису. Они су наставили.

Најпре су искључили и склонили дотичног инспектора, приморавши га физички да промени првобитни налаз и истину. Учинио је овај то млако, али се отада више не појављује нигде – ни као високи полицијски службеник ни како стручни ни као обични сведок.

Потом су порекли постојање тога снимка којег су лично доставили одбрани и који још постоји па га је немогуће по-

рећи. Потом се без икаквих кочница наставило са лажима и фалсификатима док пуна кола нису кренула низбрдо, и то у једној изразито брдско-планинској земљи.

Па сад види шта ће бити! Још се котрљају а леђа нико не подмеће.

Јесте. Истина је да је случај слеп, али је истина и да напаја многа сува корита и да чини да многи већ отписани оболели прездраве. Да се лажи и обмане открију саме од себе. Или их открију неопрезни лажови.

Само се случајеви чуда невиђених код Тужитељства БиХ дешавају учестано, свакога дана по више пута. Сваки пут све апсурдније и безобзирније. Све је само коинциденција али само онда ако се о њима ради. И увек ако њима иде у корист. И др Берки.

Он експертски, поносно, сакупио све делиће, у Сарајеву распрснутог, топовског пројектила 76 мм и послагао на леп чаршав. А међу њима, тренутни упаљач, наводно од тог истог пројектила, и то цело.

Па је тако по Берки, онај упаљач који својом властитом експлозијом побуђује експлозију пројектила остао читав!!! Све остало у делићима само је остао овај неексплодирани доказ који аргументовано казује све супротно.

„Па како би, болан, и могао да буде доказ стручног и преданог рада – експертизе да је експлодирао, па јел’ те гос’н судија?“

Но, постоји и друга страна те медаље. Истина је, такође, да је живот људски једна од најломнијих појава али је ретко ко тако платежно способан као заводи који тај исти ломни живот осигуравају.

Зашто, питате. Па имају методу. Процесирају, планирају и обавезно рачунају, не шпекулишу као Тужитељство БиХ и његов вештак др Берка. Испитују а не убијају појединачног човека по унапред планираној замисли да би испунили властите прогнозе.

Никада не тврде да је, са становишта личне сигурности, најсигурније по човека бити у самом центру експлозије артиљеријског пројектила. Ма ни у лудилу они не би осигурали, ни на једну пару, живот човека којем је свакодневна обавеза дочекивање упаљача испалених артиљеријских пројектила челом и широм отворених устију.

Изабрана жртва, Новак Ђукић, инкриминисан је аргументима лишеним сваког природног основа и закона, ван било каквих методолошких правила, опскрбљиван лажним доказима и сведоцима, вођен логиком подметања, опструкцијом одбране па чак и поступцима грубог физичког подметања и фалсификовања неспорних података те резолутног (мораш, или...) одбијања сваког истински утемељеног контрадоказа.

Насупрот – доказивање нужне некривице оптуженога и осуђенога је добро утемељено у науци и може се документовати веома строго и научно необориво.

Тужитељство БиХ, а посебно његов „зови-ме-кад-год-мене-требаш“ вештак, проф др Берко Зечевић заборавили су да постоји неколико добро познатих математичких метода које потпуно обарају његово сведочење и доказују да је оно што јесте – **измишљено, фалсификовано, неутемељено, недоказано, непроверено и фундаментално погрешно.**

Довољне су само 2 формуле, а те две су најскупље плаћене формуле у историји цивилизације и коштале су преко 100 милиона људских жртава само у 20. веку. Те формуле говоре шта се може очекивати од експлозије једног пројектила 130 мм са тренутним упаљачем, а стање се ни дан данас ни најмање не мења.

За основне карактеристике ефикасности гађања и погађања, зна се:

Величина материјалног ефекта артиљерије на циљу је случајна величина, али су познате и научно чврсто утемељене математичке методе и алгоритми помоћу којих се одређује

закон расподеле материјалног ефекта – учинка артиљерије на познатом циљу у познатим условима.

Из тога закона расподеле материјалног ефекта изводи се оцена ефикасности сваког појединог гађања.

Оцена ефикасности се изводи пре, у току и после пројектовања и израде оруђног система а наставља се праћењем његовог понашања у борбеним дејствима у маси у којој ми то не би волели да постоји, али то, нажалост, постоји и нико се до сада на убојност средства није жалио.

Математичке карактеристике које описују оцену ефикасности гађања, зову се **показатељи ефикасности гађања.**

Да би се узели бар основни показатељи а без мучних формула, треба поближе дефинисати циљеве – објекте дејатва, а они су, углавном:

- **Јединични или елементарни** (транспортер, возило, лансер, тенк, човек-војник, итд), и

- **Групни** тј. комбинација разних врста од горе наведених, при чему групни циљ може да буде **једнородан** или **неједнородан.**

Из реченог следи директно да се 1995. године у Тузли радило о **групном једнородном циљу – маси претежно стојећих људи**, који по својој природи спадају у сам врх најосетљивијих и најнеотпорнијих циљева.

Због тога је математичко одређивање **функције распрострања материјалног ефекта дејства $F(a)$ на групном једнородном циљу састављеном од искључиво незаклоњених људи**, показатељ који потпуно и готово непогрешиво оцењује, прихватајући или одбијајући, тачност ставова Тужитељства БиХ у предметном случају а са становишта људских губитака, што је у предметном случају од првостепеног значаја.

Ако је поред **функције распрострања материјалног ефекта дејства** познат и **условни закон доношења губитака просторном једнородном циљу**, а добро је познат, онда се до-

бија и **потпуна вероватноћа nanoшења губитака том истом циљу и комплетна процена успешности гађања..**

Простирање материјалног ефекта када се ради незаклоњеном људству је добро познато а проверено је огромним бројем, нажалост реалних дејстава, детаљно и у миру и у рату. Проверено је и колико редова људи треба да стоји између некога ко је „циљ“ и експлозије испред њега, па да се прокламовани „циљ“ више не би смео сматрати незаклоњеним. Пет људи испред као и земљани грудобран од 1,5 м.

Дакле, све се ово може одредити веома тачно.

Када се приступа конструкцији новог оруђног система прво се раде тактичко-технички захтеви који се пред систем постављају. Неопходна и врло битна особина ових захтева односи се на борбену леталност датог оруђног пројектила.

Завршени систем иде на строга теренска и војно-теренска практичка испитивања. Ако им не удовољи систем се враћа на поправке и усавршавање.

Ако прође ова испитивања уводи се у оперативну употребу после чега почиње праћење тога система у борби као и у току бојних, опитних и тренажних гађања.

Финални закључци не искључују стално поправљање резултата у складу са новим спознајама, али у случају топа 130 мм није било никаквих измена – превише су добро произвођачи познавали и препознавали понашање леталности једног од својих важних међукалибара, тада веома великог домета.

Када је СФРЈ куповала 2. серију оруђа, пристигле су само незнатне напомене о појави повратног пламена при 1. пуњењу са полазним углом мањим од 10° , као и неке опаске о гађању са великим полазним угловима са покретне платформе која се креће релативно великом брзином.

И ништа више, посебно не о летаности пројектила, а исцрпни подаци о њему су достављени приликом куповине ли-

ценце за производњу пројектила и др Берка их је имао. **Никада у СФРЈ није проверавано простирање материјалног ефекта (координатни закон уништења) за пројектил 130 мм**, ни било којег другог хаубичког или топовског пројектила. Зашто др Берка енормо и бескрупулозно лаже да је многим таквим испитивањима лично присуствовао и у њима учествовао, не зна се. Само он зна.

ТОЦ (технички опитни центар) је стара и угледна институција која испитује средства наоружања и војне опреме. Упркос социјалним и осталим превирања и распаду претходне државе, установа је одржала свој углед. Не може тамо да уђе нико нерегистрован а уписује се када је дошао којим поводом и када је напустио полигон центра и посебно када је напустио сâм центар. И колико је пута тамо Берко ушао овим поводом – треба видети јер је крајње непристојно рећи колико је стравична разлика између његове тврдње и ваљано документоване истине..

Откуда сада још и у СНО 5021 (Стандард Народне Одбране)?

Због чега се вештак проф др Берка Зечевић уплео у СНО 5021 (Стандард Народне Одбране) који о томе уопште не говори (пише) већ о нечему посве другом не зна се, али дословце одговара методу фалсификовања др Зечевића који сетом података који карактерише појаву *А*, тумачи, прихвата или одбацује појаву *Б*. Мало шта боље описује фалсификат од овога горе.

Према томе, све се могло рационално растумачити и објаснити да је то суду било у интересу.

Али у суду то нико није ни покушао, јер их уопште нису занимали људи који су изгинули. Нико се није питао како су, а посебно никога није било брига где су погинули. Ни поменута није била могућност да предметни пројектил ударним таласом разори тело човека на 20 м удаљености од експлозије.

Повреде су углавном одавно описане и архивиране. Сваки лекар позван као стручни сведок од мах би запазио неспојиво и несагледиво крупну разлику између повреда и типа експлозије.

Ако не би био као др Цирхларж, који потписује вечерашњу смрт на смртовници човека погинулог пре пет дана. Зато он није ни дошао да сведочи. Није хтео то још једном слушати. Само за њега нема „sub pena“.

Нико, дакле, није питао како су и где гинули предметни људи.

Како би и могли упитати тако нешто када врховни ауторитет др Берка Зечевић каже да се то може десити **само на удаљености од 1,39 м од центра експлозије**.

А Дедић Зада, Шишић Армин, Мујановић Нешет, Росић Јасминко, Атиковић Лејла, Милић Адријана, Хидановић Ален, Саламовић Сенаид, Чирак Самир, Мостачевић Шабан, Мујић Самир, Ђедовић Разија, Бошњаковић Илвана, Курбеговић Вања, Алагић Елвис, Теримовић Алмаза, Ђузел Амир, Вуковић Мустафа и да се више не набраја. А има их још.

Зар су осамнаестеро ових почивших стајали на једном квадратном метру око центра експлозије, у колу загрљени, очекајући долазак наводног пројектила 130 мм? „Као да су сви чували у кругу и гледали нешто што се налазило доле“ – изјавио је Ј. Шарон из Израела док је прегледао фајлове погинулих.

Нису ни издалека. То није природа коју познајемо, то није суд већ најгора фарса судска, то је тртљање да се мумла, да се губи време и ствара привид суда од суданије и спрдње. Е само због те спрдње треба рећи истину. На лакат треба проговорити.

Јер је сушта истина та да нико од ових рахметли набројаних није био ни близу један другом, а исто тако било који од ових несрећника није се налазио ни близу голфа Мк1 ни наречене експлозије пројектила 130 мм поред његовог предњег десног точка.

Одакле онда толико пројектила које изроди тај један једини испаљени па да њима колико их је већ било нанесе оволико тешке и смртоносне повреде када то по самом вештаку Тужитељстава уваженом доктору наука, професору, балистичару специјалисти за спољну и терминалну балистику, никако није могуће ван радијуса од 1,39 м од центра експлозије?

Није могуће каже и болдованим фонтом пише сâм др Берк.

Није могуће. Немогуће је, а ако гледамо и на већи периметар, ударног таласа нпр. од 5 м, опет је немогуће.

Е, ОВО ЈЕ ЈЕДИНА ИСТИНИТА ИЗЈАВА ДР БЕРКЕ ЗЕЧЕВИЋА У ВАСЦЕЛОЈ ЊЕГОВОЈ ЕКСПЕРТИЗИ И МОРА СЕ ПОДВУЋИ ПОДЕБЉАНИМ СЛОВИМА.

Можда има још понека/е преписана са Интернета али та не придноси решењу, јер је бирана од стране „једне врло пажљиве особе“ каква је др Берко.

Можда на пример она како евентуално долазећу надзвучну гранату у Тузли није могао да чује нико али су је сви чули.

Посебно је то чула „Istina i Pomirenje.ba“, па зато истину и подрива и минира.

Уосталом, као дискотеку у РМУ Бановићи данас. Принцип је проверен нијансе се подешавају приликама.

Описани познати показатељи, докази о фалсификовању и прикривању факата из судске истраге, склањање докумената од суштинске су важности и саставни су део рада Суда БиХ те показују да се догађај у Тузли користио као политичка замка и подметнута кривица за уклањање једног човека који је накнадно изабран када је то некоме затребало.

Са друге стране, нажалост, емпиријске чињенице, алгоритми, модели и поступци засновани на милионима људских

жртава из прошлих век и по, остали су посве по страни у предметном суђењу.

Иначе, због тако великог а грозоморног узорка је учестаност страдања људи од ватреног оружја давно избегла мајчинске, статистичке, скуте и побегла све до врха аксиоматске теорије вероватноће.

Методологија којом се одређује шта се највероватније десило те трагичне ноћи 1995. године у Тузли, заснована на горе одређеним математичким параметрима ретко греша или никако. Свака сила до времена, а невоља у виду истине, редом иде.

Опет, са друге стране, тешко математичким законима пред лицем суда БиХ. Они су до сада у свет послали коначне податке и њима сада баратају а [види нпр. 38:25] према којима је на тргу „Капија“ погинуо 71 човек, тешко рањено 150 људи и лакше 200 људи, или укупно 421 човек.

Како сада да се појави неки збуњени, жгољави и чкиљави четириочко, форензичар са својим формулама поред клеветничког др Берке па да тражи вероватноћу да је од 400 људи на тргу „Капија“ (како тврди Берко и тужитељска комп.) повређено 421 дакле више људи него што је на тргу било а по самом вештаку. Или чак 441 по новим кантонским подацима.

Тога нема. Ту стоји само једна велика нула која зауставља сва сведочења. Нико не зна шта ће са њом, сем самог др Берке. „Ако само има неке нуле, онда је све што се рекне – истина!“ – то је хаупт метод свемогућег вештака и зналца. И њему низ длаку пузећег Тужитељства БиХ.

Остаје му само да муца будући да само добри др Берка то може да елеборише: „Па паз’те гос’н судија, ја нисам то тако рек’о, ја сам једна врло пажљива особа, ја сам рек’о нешто око четири стотине а не 400, то је гос’н судија велика разлика, па јел’те?“

Ако је то тако, и ако се верује фалсификаторском суду БиХ који мења форму и суштину већине судских докумената током и између процеса, играјући уз сталну промену правила у току суђења, онда је на тргу морало бити, и било је, много више људи јер има бар још стотињак њих који су изјавили да су били ту.

Онда се густина људи на тргу опасно приближила зони ризика и после експлозије би у људском стампеду страдало више људи.

Али тај ризик се није очитовао у последичним губицима – сви су рањени и мртви, лепо и у реду, превезени у току од пола часа у адекватне болнице и мртвачнице, добро су скривени и распоређени – а довезени су и неки не толико свежи лешеве из дугих мртвачница јер смо сви ми по њима једна богата земља..

Према горе написаном и приступ разматрања предметне проблематике треба променити. Ако ништа, укупно досадашње спознаје и судска подметања приморавају на такве поступке.

Не треба порицати јер је очигледно. У Тузли се радило о **просторном, једнородном (хомогеном) циљу густо распоређеном на релативно скромној површини** о иницијално 4 ара а реално знатно мањој.

Дуж зграда „Самоизбор“ и трговина „Капија“ су били тротоари на којима су седели људи иза импровизованих продајних пултова, било је и 5 или чак 6 аутомобила, два апарата за кокице и два кафеа са столовима где су такође људи седели заузимајући знатно већи простор од појединачно стојећих особа. То указује да је стварна густина на слободном простору трга била видно већа – (људи по m^2), јер је добар део истог простора био знатно ређе попуњен, а по висини, услед доста седећих, у средњем и бар 20% нижи.

Уз то је познато да постоји огромна контрадикција између тврдњи Тужилаштва и очигледне материјалне истине – од

првог апарата за кокице па до краја зграде „Самоизбор“ и даље улево у бочној тада ул. Н. Тесле сви су прозори-излози разбијени а роба из продавница растурена исцепана и разбацана а без иједне људске ране или погибије испред тих излога, на дужини од читавих 15 метара.

Будући да не постоји никаква могућност такве штете на продавници конфекције „Самоизбор“ а без жртава онда је логично сматрати да је тај простор био празан – иначе све сем експлозија унутар саме трговине нема ама баш никаквог смисла.

Генерално узевши, сем људи у непосредној близини центра експлозије, где делује и снажан смртоносни ударни талас и термички ефекат, људи на тргу су изложени парчадном (пенетрационом) дејству фрагмената. Пробоји и убоји гелера изазивају лаке, тешке и смртоносне повреде.

Брзо и веће експлозивно парче преноси велик део своје кинетичке енергије на људско тело узрокујући ударни талас (стрес) који се кроз меко људско ткиво преноси брзином од 1,5 километара у секунди. Иако ударни импулс траје тек милисекунду или и краће, притисак на ткиво може да досегне и до 100 бара, упркос инерцији ткива које се опире (амортизује) преносу стреса.

Овакве насилне промене у стању ткива довољне су да изазову ломове костију, цепање органа, крвних судова и нерава на путу таквог фрагмента.

Терминална балистика која је углавном окренута изучавању проблема пенетрације тела пројектила унутар тврдих циљева (тенковски или бродски оклоп, бетон или армирани бетон, набијена земља, или сл), овде није од нарочите помоћи, сем донекле када се ради о оштећењу зграда, а оно је ионако минорно.

Ово је подвучено чињеницом да су чврсти објекти минимално оштећени а у потпуној супротности са огромним и непроцењивим људским жртвама.

Чак су сви аутомобили на тргу после експлозије у стању које их чини јефтино поправљивим и употребљивим у наредним деценијама – посебно на Балкану, док штете на објектима не прелазе цену савременог луксузног аутомобила.

Према написаном и у случају посматрања предменог случаја са становишта балистике рањавања и терминалне балистике, бавимо се у оба посматрана случаја, проблемима пенетрације страних тела у људски организам и последица које из тога произлазе.

Зар оно рат беше ишта друго до надчовечанских напора да се стране тело забије у људско тело?

На крају – у погледу пенетрације обе се балистике слажу, и додатно, у још једном, односно у погледу стреса – њега не мора да изазове само директни удар ваздушног таласа него и крупно парче велике кинетичке енергије, са једном великом разликом – **обим рањавања се драматично разликује** што и обични посматрачи могу лако да разазнају а лекари увек, тачно и необориво.

Треба подвући и обрнут случај у којем ударни талас пројектила (јако сабијени ваздушни зид), сам по себи недовољан да убије, али способан за трансалцију неког објекта одређене масе, баца људско тело на чврсту и масивну препреку узрокујући исте резултате и врло сличне крајње ефекте као и удар крупног фрагмента велике кинетичке енергије (тело жртве 71 – Дијане Нинић).

Зато овде треба подвући:

Сваки карактеристични случај биће разматран истовремено са свих могућих аспеката али ће **балистика рањавања остати овде у облику њезиног техничког аспекта, док ће медицински аспект бити остављен лекарима**, што је и једино исправно.

Мора се признати да им је дан обилан и тежак посао без средстава за рад. Само ће они моћи да препознају финесе у

којима наизглед безазлене ране резултују смртним исходом а тешке спашавањем и рехебилитацијом како у случају Радончић Ненада којему су, у предметном случају, одбијене обе ноге у експлозији али је преживео, захваљујући правовременој и адекватно пруженој првој помоћи.

Терминална балистика и њени основни постулати биће коришћена ретко и то само онда када се буду разматале штете на зградама и могућности да се таква оштећења догоде, као и онда када се буде разматрала могућност неког од испољених феномена који се не уклапају у познате обрасце физике експлозије а који су у предметном случају очитовани.

Број таквих очитаних аномалија у предметном случају а у односу на оно што се у пракси очитује а у теорији доказује је тако велик да заслужује посебну пажњу.

Уопште, сад је могуће поставити неколико главних хипотеза, које се, генерализовањем, могу удружити у једну општу а потпуно обарају тезе Тужитељства БиХ и његовог стручног сведока др Берке Зечевића.

ХИПОТЕЗЕ

1. У сектору унутар којег су Тужитељство и његов вештак сместили предметни ватрени положај инкриминисаног оруђа 130 мм не постоји место које испуњава услове за ватрени положај које су Тужитељство и његов вештак сами устврдили.

[ПРОСТОРНА НЕМОГУЋНОСТ]

2. Пад пројектила 130 мм на место које је од стране Тужитељства и његовог вештака одређено као центар екс-

пловије је немогуће, теоријски и практично неоствариво услед просторно-топографских и метео-балистичких услова али је и дијаметрално је супротно месту одређеном у првобитној истрази.

[БАЛИСТИЧКА НЕСАГЛАСНОСТ]

3. Експлозија пројектила 130 мм није могла да произведе преко 20 различитих локално размештених периметара у којима ће дејствовати смртоносним ударним таласом а широм целог трга „Капија“, већ само један строго ограничени такав периметар.

[ГРУБА НЕСАГЛАСНОСТ ЕФЕКТА]

4. 90% жртава имају ране на најнижим деловима доњих екстремитета а посебно по стопалима и ножним чланцима, што је немогуће у случају дејстава артиљеријског пројектила 130 мм, док, потпуно неприродно, количина таквих повреда енормно расте са порастом удаљености од центра једне једине пријављене експлозије.

[ПОТПУНА СУПРОТНОСТ ЕФЕКТА]

5. Оштећење већег броја места у мртвим угловима и погоци људи те штете на зградама реализоване фрагментима долазећим из више праваца.

[ФИЗИЧКИ НЕМОГУЋИ ДОГАЂАЈИ]

6. Грубо и безобзирно фалсификовање и подметање „доказа“ те накнадно уништавање оригиналних судских

докумената што је све доказано на истом Суду БиХ још током предметног суђења.

[НАМЕРНО ОПШТЕ ФАЛСИФИКОВАЊЕ ДОКАЗА]

7. Тврдњи у закључку своје експертизе који нигде на свету не постоје у изворима и које су најодвратнији службени фалсификат подложен тешкој казни.

[ИНТЕНЗИВНО ПАРЦИЈАЛНО ФАЛСИФИКОВАЊЕ]

8. Доцртавање лажних графичких података на судске документе после суђења а при њиховом архивирању (рекадрирање, репагинација) дописивање и доцртавање непостојећих тешко инкриминишућих факата који, у таквој форми и са таквом суштином, нису фигурисали на суђењу.

[КРЕИРАЊЕ НЕПОСТОЈЕЋИХ ИНКРИМИНИШУЋИХ
ЧИЊЕНИЦА]

2.2.6 ПЛАНИРАЊЕ И ИЗВОЂЕЊЕ ДИВЕРЗИЈЕ НА ТРГУ „КАПИЈА“

Ниво нових спознаја добијен комбинованим методама анализе садржаја, експерименталног рада подржаног оригиналним документима произвођача оруђа и муниције као и обавештајним радом, омогућавају да се данас могу у целости реконструирати идејно-изведбени план диверзије на тргу „Капија“ 1995. године.

Основни циљ операције под лажном заставом је да се креирају последице које ће тешко окривити РС и ВРС за извођење терористичког напада.

Инсценирати такав напад и изазвати реакцију међународне заједнице:

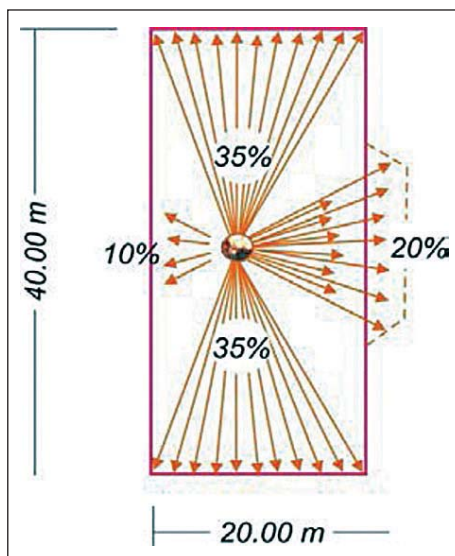
1. Напад мора имати карактер „црног лабуда“ – односно број мртвих и трајно осакаћених треба да буде до 100 или мало преко тога;

2. Будући да се линије раздвајања налазе на 20 км од центра Тузле, „кривац“ за последице терористичког акта може да буде само артиљерија ВРС;

3. То је најнеизвеснији и најзахтевнији задатак за реализацију због:

а) Погађање је веома слабо и неизвесно са даљина од преко 20 км;

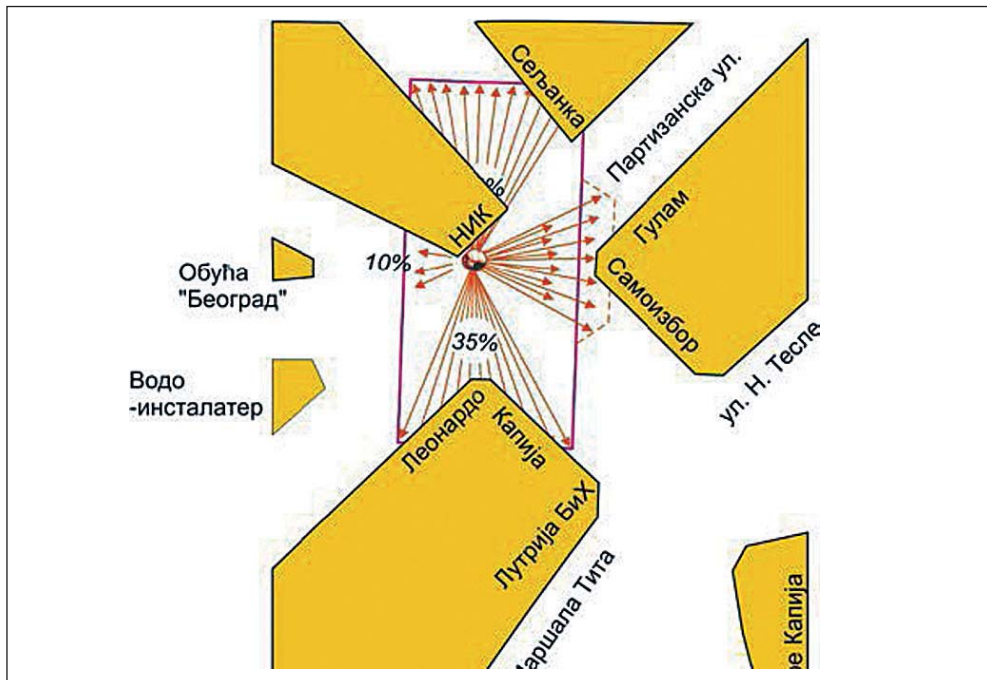
б) У 70-годишњој терористичкој пракси од дејства артиљерије страда годишње 1,8 људи по хицу а од експлозива б-еро људи по једном постављању експлозива – исто тако, тј на годишњем нивоу.

Слика 2.2.6
Разлетање убојних
парчади предметног
пројектила.

Од тих 1,8 људи само 30% жртава гине и рањено је од диверзија правим артиљеријским оружјем а 70% од пешадијских оружја која не припадају роду артиљерије као што су мине РГП-а, минобацача а у последње време и ПТ ракете, чији је учинак близак учинку артиљеријске муниције али им је домет мален.

Подметнути „чист“ неконтениран експлозив, дакле, бар 11 пута је ефикаснији од артиљерије. То показује да је коришћење артиљерије у овакве сврхе врло неповољно, па наречено импровизовано дејство наводног пројектила треба појачати. Појачање дејства у овакве сврхе постиже се само инсценацијом што се заиста мора посебно учити методом покушаја и грешака комбиновањем научних метода и постепеним практичним проверама.

Слика 2.2.6.1 Експлозија топовског пројектила на тлу и практични досези фрагментације.

Не сме се заборавити да је артиљеријом потребно и тачно погађање за учинак, па је тако узевши постављање експлозива и до 30 пута ефикасније када се посматра терористички акт, што је у круговима оних који то практикују изузетно добро изучено и познато.

Б) ОБЈАШЊЕЊЕ

За разлику од вештака Тужитељства др проф Берке Зечевића, Абдул Азисови ученици добро знају како на циљ у делује артиљеријски пројектил 130 мм и шта треба да се то уради ефикасно а да томе наликује. Стражњи и ослабији снап парчади, у предметном случају, делом завршава у аутомобилу а већим делом иде увис и оштећује леву страну фасаде „НИК“-а.

На површини од $40 \times 20 \text{ м} = 800 \text{ м}^2$, као на приложеној слици разлећу се фрагменти кошуљице пројектила после експлозије. То представља општепознату зону од 800 м^2 за људе у стојећем ставу ван заклона, а не 2290 м^2 или $(27^2 \times \pi) \text{ м}^2$, како је то устврдио др Берка који је, ха, ха, ха, ха вештака ли искренога и стручнога, сам лично присуствовао и опаљењима и испитивањима убојних зона пројектила.

Посебно испитивању координатног закона уништења 130 мм којима је још и лично често присуствовао у главној улози а које нико није изводио у Вогошћи, ТОЦ-у и на полигону „Плаве воде“.

Све то је радио здружено да би, касније када му затреба, могао да до 3 пута повећа смртоносну зону предметног пројектила да би исти могао ефикасно или бар некако да учини оно што су Беркини ментори предвидели.

Распоред зграда око трга „Капија“ и избрани „кривац“ нагони на налаз да долет пројектила мора бити са запада (или са истока).

Леви од два најмоћнија бочна снопа парчади креће се према десној фасади зграде „НИК“ (посматрач гледа у фасаду) и према згради продавнице „Сељанка“ у улици др Мустафе Мујбеговића али до фасаде те продавнице могу да стигну само она парчад која би претходно поломила излоге двају прозора десне фасаде „НИК“-а.

У улици др Мустафе Мујбеговића нема кафића ни других окупљалишта младих, па је и посматрање овога простора излишно: чак и да волшебним путем парчад тамо стигла, не би имала никаквог ефекта на људе.

Други бочни снап усмерен је на кафе „Леонардо“ и према трговини „Капија“, а слабији чеони снап према „Гулам“-у и „Самоизбор“-у чији је улаз на око 8-9 м од места наводне једине експлозије пројектила 130 мм.

То је посве недовољно да узрокује последице виђене 25. 05. 1995. године.

Површина од неких 200 м², са око 6 присутних аутомобила (са по 6 м²) површине, дакле преостаје 160 м², столице, седећи људи, што оставља огромни простор омеђен објектима „Лутрија БиХ“ – „Борац“ – кафе „Капија“, ул. Н. Тесле – центар „Самоизбор“-а ван опсега дејства предметног пројектила.

Ако се испод возила голф Мк1 стави више од 500 гр (око 1 фунте) неамбалажираног експлозива резултат ће бити јако разарање возила много јаче него да је мало даље поред њега и мало испред постављен пројектил 130 мм. Тако умањена количина експлозива, опет, узроковаће много мање повреде од планираних, па се ови „недостаци“ обавезно морају отклонити.

Због овога горе је потребно попунити губицима додатних 200-300 м² простора. Две експлозивне направе усмеренога дејства са по 1,5 до 2 фунте експлозива треба поставити и то **источно и западно од кафеа „Капија“** да усмерено дејствују према „Лутрији БиХ“ и према улици Н. Тесле.

Једну од таквих направа направљених, као и претходне 2 у ТТУ погону треба поставити посред изложбене фасаде „Самоизбор“-а по средини, али ова не треба чак не сме бити пуњена металнимм отпадом већ искључиво куглицама кугличних лежајева до $\phi 10$ мм. За ову се зна и ко ју је правио.

Наредне 2 експлозивне направе треба да се поставе унутар стварних или импровизованих шахти код зграде „Обућа Београд“ и зграде где је била водоинсталатерска радња.

Следеће 2 ИЕН треба поставити близу кафеа „Гулам“ и код самог улаза у продавницу „Самоизбор“, а да би убитачни простор био боље покривен једна од ИЕН треба да се налази на споју улица др Мустафе Мујбеговића и Партизанске улице – укупно њих 8 заједно са оном 8-ом код голфа Мк1.

Насупрот – тренутно дејство гранате (мине) је такво дејство по циљу које се остварује парчадима гранате (мине) после експлозије.

Такво дејство гранате (мине) се користи углавном за неутралисање (уништење) откривене живе силе непријатеља, као што је то пешадија у рејонима прикупљања, на маршу, послуге код оруђа и сл. У даљем разматрању, под појмом откривене (незаштићене) живе силе као циља подразумеваћемо одвојеног човека (људе) у стојећем ставу мада је велик број у реалном случају седео. Једновремено са парчадима, када дође до експлозије гранате појављује се и ударни талас (притисак), који, такођер, наноси оштећење циљу.

Радијус дејства ударног таласа на откривено људство је знатно мањи од радијуса дејства убојне парчади. Због тога се код разматрања тренутног (ударног) дејства по откривеном људству, а и по неким врстама борбене технике, разматра само дејство убојних парчади а дејство ударног таласа се не узима у обзир.

Тренутно дејство може бити код ударног или код темпирног гађања. Да би се код ударног гађања постигло тренутно дејство

подешава се упаљач на такво дејство, или на успорење ради добијања рикошета. Код подешавања упаљача на тренутно дејство експлозија гранате је тренутна скоро у самом моменту сусрета са површином земље или са другом препреком.

При томе ефекат дејства гранате (мине) зависи од састава тла и земљишта у рејону циља, а и од угла под којим се граната сусреће са препреком.

Без обзира на тренутност дејства гранате код сусрета са препреком, у препреци се ствара извесни левак и део парчади одлази у његове зидове. При коришћењу тренутног упаљача левак најчешће не твори тело пројектила већ притисак насталих гасова.

Слика 2.2.6.16
Вертикално усмерен
топовски пројектил
за експериментисање.

Најпогоднији услови за постизање што ефикаснијег дејства тренутне гранате су тврдо тло и равно земљиште у рејону циља. Ефикасност дејства тренутних граната у великој мери зависи од угла под којим се граната сусреће са препреком. Ако је препрека равна земљишна површина, онда ефекат тренутног дејства гранате зависи од величине падног угла.

Најефикасније дејство тренутне гранате се постиже код експлозије на хоризонталној површини под углом Θ блиским 90° или под углом $\Theta = 90^\circ$, јер се тада убојна парчад равномерно разлећу по кругу), (али не и у пракси, јер такав стварни падни угао не постоји ни код минобацача).

На тврдим подлогама (камен, бетон, асфалтни пут) обично се и не формира левак, већ се уочавају само незнатна оштећења површине подлоге, јер се пројектил распада на парчад пре него што успе да продре у препреку. Оштећења на подлози, потичу углавном од притиска и делимично, парчади.

Левак знатнијих димензија се примећује само ако је упаљач био подешен на инерционо или дејство са успорењем (фугасно дејство).

Са смањењем величине падног угла, нагло опада број убојних парчади који дејствују по циљу.

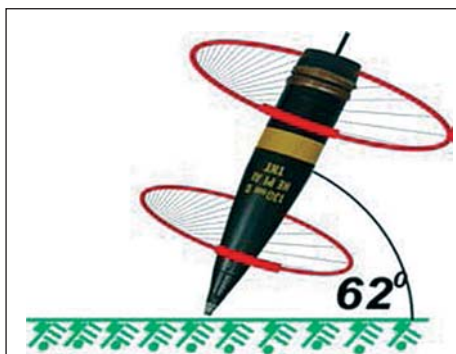
То се објашњава тиме што се, код малих падних углова, парчад која лете наниже, забијају у земљу, а парчад која лете вертикално у вис описују стрму путању и код пада губе ударну енергију због савлађивања силе отпора на пењућем краку своје путање.

Слика 2.2.6.4

Дејство по циљу, при тако маленом падном углу ће остваривати само парчад која лете у страну. Карактер разлетања убојних парчади при малом падном (ударном) углу је приказан на слици **2.2.6.4**. На следећој се слици види дејство гранате под углом од 62° .

Видљиво је да парчад око данцета пројектила лети увис и уназад и не наноси повреде људима.

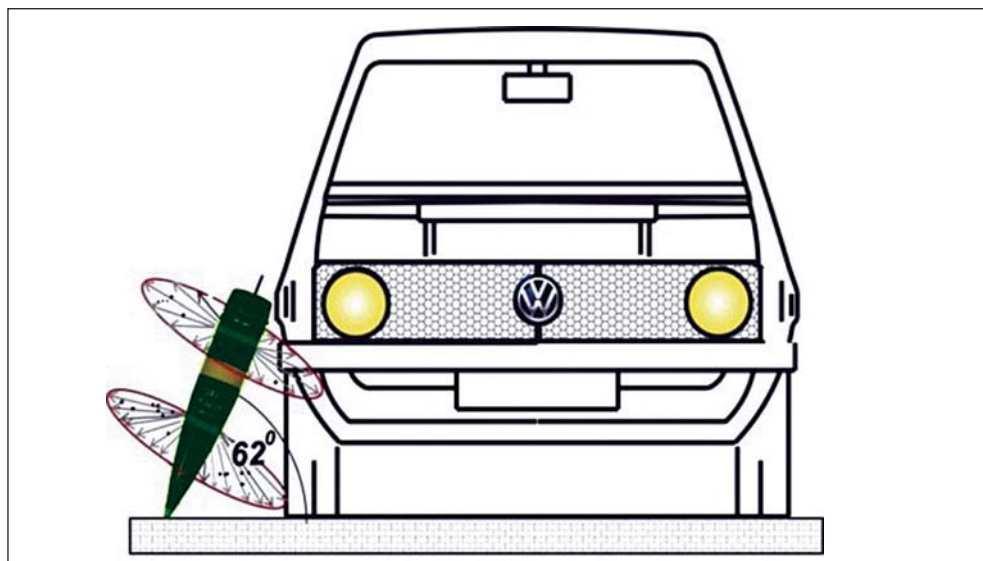
Слика 2.2.4.66

Узгред, то су крупна парчад велике кинетичке енергије што се односи и на носни део пројектила.

У целости ови делови кошуљице пројектила продукују око 120 таквих врло крупних парчади и то веома опасних али их при већим угловима пада експлозија одашиље увис без значајних ефеката.

Исто је тако видљиво да ће добар део предметних парчади бити апсорбован **од стране самог тла** и тела аутомобила, а ту је да се подсетимо и сама зграда „НИК“. То ће, у реалним условима знатно умањити број убојних парчади под претпоставком да се у конкретном случају уопште ради о фрагментима (гелерима) пројектила 130 мм.

Две претходне, заједно са овом и наредном илустрацијом указује од колико све, поред општих, услова овиси простирање фрагмената тј. простирање ефекатаа успешног дејства пројектила после експлозије. Зато је видљиво колико је (намерн о) грешио професор др Зечевић корис-тећи своју строго наменску методологију оцене успешног дејства гранате **у којој се пројектил поставља вертикално** са упаљачем који је усмерен према тлу.

Слика 2.2.6.5 Парчадно дејство усмерено на каросерију возила при падном углу блиском 62° .

Пројектил, посебно онај топовски и жиростабилисани никада не може пасти вертикално, па се ни резултати који се добијају у таквим условима не представљају стварне последице експлозије нити смеју бити представљени пред судом како је то учинио вештак Тужилаштва БиХ.

Употреба података који су одређени стандардом СНО 5021 за тумачење последица експлозије пројектила 130 мм представља фалсификат и тешку злоупотребу материјалне истине којом се убојна способност пројектила 130 мм повећава 3 пута креирајући неистините последице који се, у пракси, не могу десити.

Тренутно дејство гранате по различитим циљевима се оцењује помоћу координатног закона успешног дејства, који успоставља зависност између одређеног степена вероватноће неутралисања (уништења) циља и удаљености експлозије гранате од њега.

Методика одређивања координатног закона успешног дејства на основу резултата опитних гађања (експлозија граната у рејону циља) се састоји у следећем:

После припреме посебне метне ситуације, са специфичном четвоространом или шестостраном оградом за прихват парчади после експлозије, врше се опитна гађања (изазивају експлозије) у рејону циља, односно постављене метне шеме.

Аналитички облик координатног закона успешног дејства код тренутног дејства гранате се одређује рачунско-опитним путем на основу резултата испитивања експлозија у рејону циља.

Није ни др Берка весла сисао. Било је њему врло јасно да онаква последице није начинио никакав топовски пројектил, јер се то тако не дешава.

Карактер фрагментационог и пенетрационог дејства, координатног закона уништења јединичног и групног циља при различитом дејству пројектила и уз постојеће услове унутар којих се одвија процес гађања је један од фундаменталног предмета изучавања терминалне балистике.

Др Зечевић се декларише као стручњак за балистику.

Балистици припада унутарња балистика, спољна, међубалистика, балистика рањавања и терминална балистика.

Дотични доктор и универзитетски професор се, дакле, балистком бави професионално на универзитетском нивоу.

Није потребно да познаје сва подручја балистике али основе треба да познаје у далеко већем обиму него обични људи док нека подручја, која су унутар његове персоналне компетенције, треба да му буду фамилијарна где он као експерт зна све о нечему, наравно, на нивоу који се данас зна и познаје.

Он сâм то понавља на суђењу без престанка: „Професор сам, морам то да пратим све, па јел’те гос’н судија“?

Међутим, он је изабрао најгоре и на начин на који се то не може чинити без зле намере. Изабрао је метод који се користи у војној индустрији нпр. када се унутар фабрике муниције смене или пензионишу радници и дођу нови на линију за ковање или наливање кошуљица пројектила експлозивом или после ма какве смене технологије.

У таквим се случајевима сваки пута при изради нових серија пројектила иде на опитну проверу униформности и квалитета производње.

Наручилац мора да се увери да је добио стандардизовану муницију без обзира на указане смене током производње.

За проверу се зато користи јефтинији и мање скуп поступак, али то овде нипошто није битно.

Битно је да поступак користи положај пројектила који гађањем није и не може бити доведен у положај у којем је био при извођењу експеримента или приликом стварног гађања, а др Берко снажно лаже употребљавајући фалсификоване податке који не одговарају предмету који тумачи.

Сâm поступак испитивања квалитета различитих серија муниције и поступак испитивања убојне ефикасности има само неке ретке заједничке елементе али је овај други окренут према посве другачијем циљу и усмерава се према потпуно различитим потребама.

Од II CP у СФРЈ није испитивана ефикасност жиростабилисаних пројектила јер су сви калибри били урађени по узорима, немачким, америчким или руским а за њих су првобитни произвођачи благовремено, и са поседујућим знањем, урадили све потребне спецификације.

Чак и омиљени турбореактивни пројектил 128 мм, толико омиљен др Берки, амерички је, послератни (II CP) пројектил USAF, док је пројектил ВЛ Р 252 мм провераван на убојност у Ираку.

У СФРЈ је проверавана убојност само за АР мину за минобацач 120 мм, где је, могуће, био умешан и предметни доктор Берка проф Зечевић. СНО 5021 на који се вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић позива је технолошки стандард којим се проверава уједначеност производње муниције од серије до серије, како је већ речено, дакле **условна убојност**.

За разлику од тога, стандард за оцену бојне способности пројектила у разним ситуацијама испитује се знатно другачије.

Падни углови, а посебно код топова, не могу ни прићи вредности од 90° колико се користи у арени, па је и поступак испитивања другачији. Овде није време и место да се то објашњава али би др Берко, по вокацији, то обавезно морао да зна.

Морао је а није хтео да зна да је за живу силу ван заклона изведена зона уништења за пројектил 130 мм зона од **$\Phi \times Д$ 40x20 м² а не $2 \times 27^2 \pi = 2290 \text{ м}^2$** .

Поступајући овако вештак Тужитељства је протумачио да мина 160 мм дејствује једнако као и топовски пројектил а уствари изведена смртоносна зона те мине је бар 3-4 пута већа од оног код предметног 130 мм пројектила. Као универзитетски професор имао је и доступну литературу и знао је шта ће права суперпозиција експлозије пројектила 130 мм показати на тргу.

Ово што следи је десетинама хиљада пута проверен приказ координатног закона дејства пројектила 130 мм су-понираног на реалне димензије трга „Капија“. „Лепеза“ одговара распрснућу пројектила 130 мм по падним углом већим од 60°. Њезине су димензије **40x20 м или око 800 м²**.

Најмасовнија најсмртоноснија су два бочна снопа фрагмената, (увелико опструисана блиском зградом „НИК“-а и кафеом „Леонардо“) док су чеони и задњи знатно слабији. Према војничком углу гледања, а он је овде строжији од онога којем

се служе форензичари, сваки погодак у елементарну површину Δsi , избацује човека из строја али са одговарајућом вероватноћом која рапидно опада са удаљењем од центра експлозије.

Зашто и по којем закону, по којој регули или аналогу, Тужитељство БиХ и његов вештак прихватају и тумаче потпуно обрнуту, а неутемељену, сумануту и ванприродну варијанту, по којој вероватноћа погибије пораста по мери удаљења човека од центра експлозије, то нико не зна.

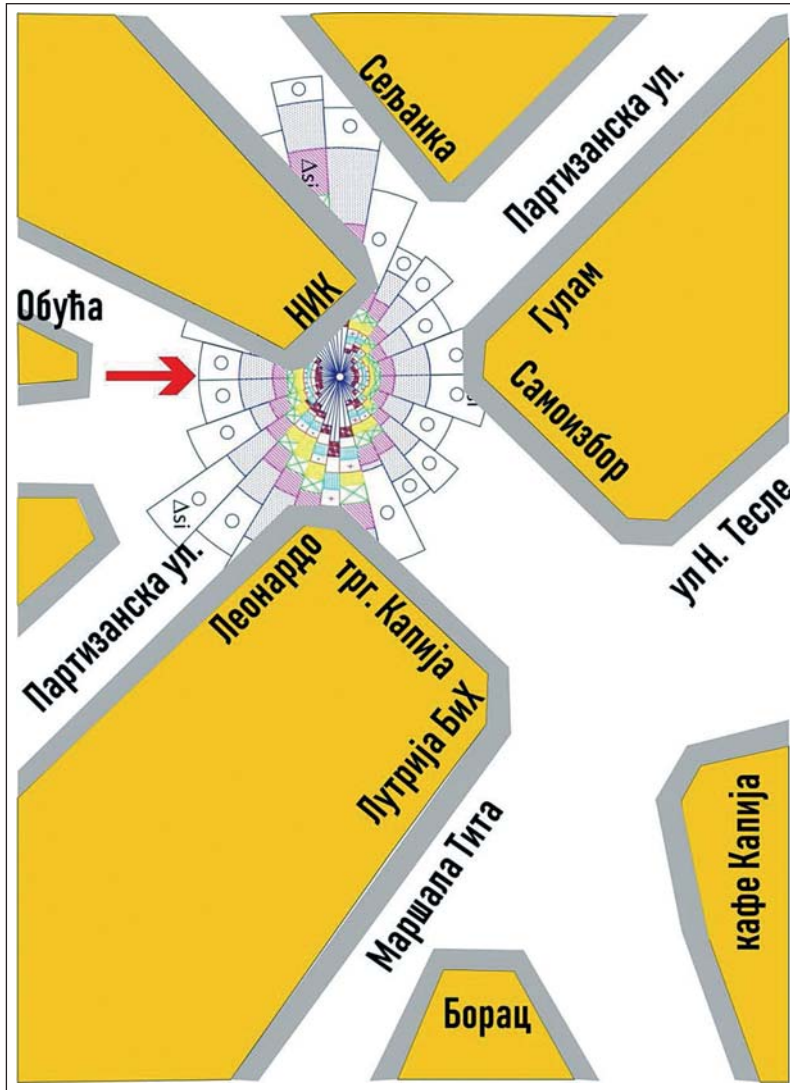
Заправо, они знају али не смеју рећи. Знају да не смеју тако нешто да тумаче ни као посебни прецедент. Нека то буде само овде и сада, само за овај пут а после ће се видети како ћемо.

Јер у БиХ још нема, хвала богу, прецедентног права по којем ће судови као папагај, надаље и у недоглед, понављати научену мантру о принципима фрагментације бојне главе пројектила која повећава степен уништења по мери удаљења од циља на који је намерена. Бар за сада нема – опекали су се.

Мада, никада се не зна! Суђаху они својевремено 15 година робије човеку зато што је поседовао малецно огледалце за бријање.

Резултат је готово идентичан као на скици трга, а густина постојећих зграда и велика густина људи говори нешто посве друго од онога што је суду представило Тужитељство БиХ. Да је на предметном месту експлодирао пројектил 130 мм, зграда трговине „Капија“ изгледала би као на горњем делу слике у Прилогу 1, на страници 326. а не онако како следи на доњем делу исте слике са масовним ударцима крупних округлих фрагмената, велике кинетичке енергије у самом приземљу зграде и читавом висином приземља, а не тангенцијално и под успињућим углом од 21° на првом спрату, као на горњем делу слике у Прилогу 1.

У истом Прилогу број 1 (доња слика - 3.1.) се налазе 2 беле нумерисане елипсе, 7 белих нумерисаних кругова 4 бела круга без бројних ознака.

Слика 2.2.6.5 а Графички приказ простирања материјалног ефекта дејства за пројектил 130 мм који на тргу експлодира под падним улом од 62° , правац долета (црвена стрелица) и досези убојности са припадајућим вероватноћама. То је дводимензионални координатни закон уништења незаклоњеног циља предметним пројектилом који долеће са падним углом од 62° простирући своје смртоносне фрагменте на простору величине предметног трга.

Ово су ознаке које указују на оне трагове (оштећења на згради) који потпуно искључују могућност да су последица дејства ма којег артиљеријског пројектила, а посебно оног од 130 мм.

На графици су трагови на фасади објекта бивше адвокатске кацеларије „Пацић“ који су приписани наводном дејству пројектила 130 мм.

Посебно се истичу следећи трагови који у потпуности искључују могућност да су последица експлозије артиљеријског пројектила, а означени су нумерисаним и круговима без ознака.

1. Олук савијен у смеру извора експлозије;
2. Пробој олука из правца супротног од правца простирања експлозије;
3. Ма која експлозија испред зграде „НИК“, не може да узрокује овакво оштећење а да остави нетакнуту ивицу зида која спаја ознаке 4 и 7.
4. Ово су такође, **ван сваке сумње**, трагови дејства објекта који су долетели из правца супротног од правца простирања експлозије наводног пројектила 130 мм
5. Оштећења на зиду (ознака 5) на месту које је олуком заклоњено а без икаквог видљивог трага оштећења олука са стране која је окренута према центру експлозије.
6. Мноштво оштећења изазваних крупним фрагментима а у приземљу зграде „Капија“ трговине а највећи број тих оштећења има округао облик потпуно некарактеристичан за фрагменте кошуљице пројектила;
7. Претежно груписање фрагмената у приземљу док их експерименталне експлозије формирају на спрату.

Додатно, још следи:

При чему се добро види по калдрми претвореној у прашину, испред „Самоизбор“-а, где је била та ИЕН, која је у фази разређења притиска **избацивала ствари из излога продавнице према вани.**

Слика 2.2.6.б Очита места експлозије на десном доњем углу слике – камена прашина, а испред „Самоизбор“-а трагови гаражи на столици на удаљењу од 9 м од центра експлозије наводног пројектила 130 мм.

Сада је све то требало некеме и објашњавати пошто свршеном послу мана нема. Прво треба обрлатити Тужитељство са Мирсадом Стриком на челу а онда и суд БиХ и друге несрећне Тузлаке, па др Берка прави своју личну опасну зону пројектила какву је сâм он и нико други и најбоље од свих других, урадио на полигону „Плаве Воде“ и додао му нешто плавог камена приде да буде мање прозирно. Треба се вратити на оно што је др Берко највише радио. На полигону „Плава земља“ и у Вогошћу.

Он се убијао и исцрпљивао на свим тим полигонима да изради опасну зону и координатни закон уништења који узрокује пројектил 130 мм незаклоњеној живо сили која се збија у редовима пред концертним подијумима, стадионима, „Зетра“-ма и „Мекдоналдс“-овим радњама, дакле у зонама великих гужви и ризика али само за гађање са једним пројектилом јер за уваженог балистичара др Берка, то, та вероватноћа погађања

гомиле и у гомилу нема никакве благе везе са успехом. Посебно код овако застарелих и лоших оруђа. Он је управо због тога, као уважени гост-експериментатор стотине пута ТОЦ походио и тамо био са захвалношћу приман. А „Плаве воде“, е то посебно.

Слика 2.2.6.10 Беркова „сртносна“ зона за пројектил 130 мм на тргу.

То је његова „зона од 27 м радијуса“, која изгледа овако као на горњој слици:

Како пројектил топовски не убија зграде онда др Берко своди своју замишљену екстремно проширену, кружну(?) опасну зону на мању а још претеранију. Како се, са те слике када се она нанесе на трг „Капија“ у размери, види да не добацује до краја зграда „Самоизбор“ и „Лутрија БиХ“, он никако не може да објасни убиство Стјепановић Саве на преко 30 м од центра експлозије и Раифа Рахманија на 28 м, ни Чирак Самира, ни Рамић Фахрудина ни Нинић Дијане као ни рањавање огромног броја људи седећих на тротоару око „Лото“ продавнице и пред кафеом „Капија“ до 40 м удаљености од ЦЕ и то – где чуда – све по стопалима, скочним зглобовима и потколеницама. **Однос повреда потколенице и главе погинулих стоји у размери 23:1.** Одакле одбијено стопало у Титовој улици?

Но и за то има објашњење.

Уосталом ускоро треба да се очекује и специјализована студија др Берке у „Scientific American“ о, лукавим а до сада непознатим, прикривено нископузећим гелерима јер је он вештак-сведок до сада недвојбено доказао да сила мржње на тргу „Капија“ неколико пута надилази силу теже и тако је велика да се ни тешки метални фрагменти, ни за дециметар, не могу подићи. Зато и има 90% мртвих и рањених са осакаћеним доњим екстремитетима.

Монтирано је како је горе речено, а свету приказано у складу са овде горе написаним. Режирано је, а све другачије, па чак и помишљено, постављено под строги ембарго. Биле су то добре процене утемељене на проверама и застрашивању.

Треба без оклевања уклонити свакога ко нешто зна а писне и то треба задржати у том стању бар 5 година.

После тога ће све бити небитно, никнуће мржња која се неће дати косити и прерашће у крупно шибље и дрвеће. Успех средства не бира и не очекује да буду.

Ценили су исправно. Књиге „Балистика рањавања“ и „Терминална балистика“ не постоје у домаћем издању нити у преводима.

Искуство грађана је минорно. Последице терористичких аката су им слабо или никако познате што важи за народ уопште али и за државни естаблишмент и интелектуалну техничку елиту.

Неке се ствари спорадично али недовољно изучавају у војсци и унутар медицинских установа али су ординарни официри копнене војске „оперисани“ од медицинских знања а медицинари од знања о оружју.

Оне који су нешто научили за време рата треба склонити у страну тако што се о догађају неће моћи много говорити ни писати, са рачунањем на спољну и унутрашњу, строго контролисану и тешко санкционисану „омерту“.

Посебно треба извести низ усмерених акција које треба да наизглед сараднички увуку естаблишмент Републике Српске у могуће извођење овога акта. Наши људи треба да им то понуде као сјајну могућност и прилику а као у строгом поверењу, онако као „пријатељ“ пријатељу.

Слика 2.2.6.11. Поглед од кафеа „Капија“ Едина Хурића према центру експлозије под условом да је трг између експлозије и жртве потпуно празан.

Ако дође до неког преиспитивања ови ће људи бити најбоља и најснажнија кочница откривању истине јер ће бити уплашени за своју личну безбедност.

Један од најкарактеристичнијих примера екстремне, беспризорне лажи и судског кривоклетства које је одабрано да буде кључни доказ:

На удаљености од 38 или чак више м од наводног центра експлозије пројектила 130 мм код предњег десног точка „голфа Мк1“ према властитом исказу, седео је Един Хурић у башти кафеа „Капија“. После експлозије њега погађа 7 гелера у потколеницу леве ноге на површини од 40 x 10 цм. (0,04м²)

Трг је пун. Најмање 30 редова људи или чак више, заклања **Едина** од експлозије. Али то овде није од интереса. Нека он сам седи на празном тргу.

Лева нога, та повређена не сме бити испружена унапред јер потколеница неће моћи да буде погођена. Не сме бити ни повијена уназад јер ће свих чак 7 фрагмената погодити стопало одоздо. Ни лева нога не сме бити, уобичајено, кафански, пребачена преко десне.

Шрапнели који погађају ту потколеницу Хурићеву не смеју имати висину већу од седалног дела столице иначе ће пробијати наслон и рањавати Едина у леђа.

Познато је: [40:92-102,285] При заданом месту експлозије „циљ“ је наткривен Пуасоновским, ординарним, беспоследицим и неравномерним пољем парчади са дефинисаном густином тога поља на јединицу површине (нпр. 1,7 фрагмент на м²).

Захтеви за прорачун могу бити различити, али овде, на жалост, располажемо са медицинском документацијом која, иако непрофесионална и непотпуна, ипак даје довољно детаљну слику рана погинулих и рањених на тргу „Капија“. Хурићеве ране су наведене. Предметна површина пројекције „циља“ на раван на којој се посматра парчадно поље **0,04** м². Да би се до-

било поменутих 7 погодака на ову површину густина поља треба да буде

$$[7x(1/0,04)] = 7x25 = 175 \text{ парчади по м}^2.$$

Колика је вероватноћа да се ово заиста догоди?

Из произвођачких спецификација за пројектил који су се у потпуности потврдили у властитим опитима у 2016. години, показују да је математичко очекивање μ броја шрапнела у датом сектору и на тој даљини једнака нули, па је прорачун бесмислен. Зато ће Един Хурић виртуелно бити „приближен“ експлозији за 10 м, нпр. на 30 м, где је, математичко очекивање, μ броја парчади једнако $\mu = 0,12$ парчади/м².

То није једноставан прорачун па треба консултовати некога ко се у то разуме, или потражити на Интернету позицију „*Poisson distribution calculator*“ која помаже да се наведена проблематика схвати. Тамо има разних калкулатора и касније ће бити препоручено које је најлакше користити. Једни преферишу статистички приступ где се свако $1x10^{-7}$ третира као практична 0.

Слика 2.2.6.12 Ова слика врло очито показује да болесна машта Суда, Тужитељства БиХ и вештака Берке Зечевића нема краја ни било каквих лимита јер са оваквим фантазмагоријама човек мора да се роди; Хурићева потколеница, експлозија крај голфа при потпуно празном тргу „Капија“ и седам погодака у потколеницу једне ноге.

Математичари, теоретичари вероватноће и теорије грешка ово не воле и не желе да се баве сигурним нулама и јединицама јер за њих вероватноћа дешавања неке појаве може да буде унутар интервала између 0 и јединице и то за изабран проивољно мален број већи од нуле или мањи од јединице.

Потребан број фрагмената да на површину од $0,04 \text{ м}^2$ падне x , $x = 7$ гелера је $7/0,04 = 175$, или $x = 175$. Математичко очекивање броја погодака у том рејону на 1 м^2 , $\mu = 0,12$ парчади по м^2 што (означава mean или математичко очекивање или average number of occurrences која карактерише задане услове, уместо μ се каткада употребљава и ознака λ тј, $\lambda = 0,12$).

Траже се одговори:

Колика је вероватноћа да ће се на простору у којем је Хурићева потколеница а на површини од $0,04 \text{ м}^2$ наћи тачно 7 гелера (фрагмената) или 175 на м^2 што се захтева да би тачно 7 њих погодило „мету“ **под основном претпоставком да је трг између Едина и експлозије потпуно празан и без икаквих препрека у виду људи?**

Колика је вероватноћа да ће тих гелера бити мање од 7 на $0,04 \text{ м}^2$ или мање од $175/\text{м}^2$ у „мету“

Колика је вероватноћа да ће их бити не мање од 7 а на $0,04 \text{ м}^2$, или $175/\text{м}^2$?

Колика је вероватноћа да ће их бити више од 7 на $0,04 \text{ м}^2$?

Колика је вероватноћа да ће их бити 7 или више на $0,04 \text{ м}^2$?

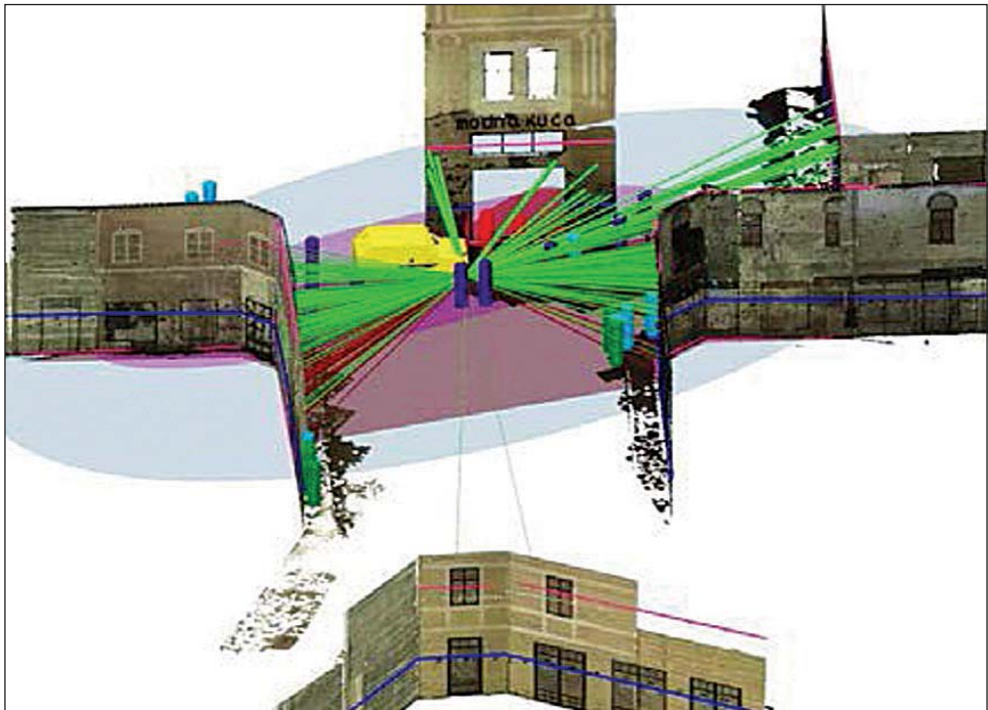
Мера фрагмената по м^2 се користи јер је тако урађена експериментална Таблица математичких очекивања а мете могу бити веома различите по површини, па је боље њих прилагођавати једном систему мера.

Вероватноћа да је дотични г. Хурић од експлозије предметног пројектила 130 мм на пријављеном месту експлозије задобио баш 7 рана у потколеницу на површини од $0,04 \text{ м}^2$, једнака је таквом маленом броју да се на прсте једне руке у

овом свету могу набројати људи који тај број могу да схвате, тј. ($P=5,67 \times 10^{-480}$) али га треба схватити као нулу, односно као **немогућ догађај**.

Вероватноћа да Един Хурић задобије **мање од 7 рана** у потколеницу на површини од $0,04 \text{ m}^2$, **или не више од 7 рана**, **сигуран је догађај**.

Добијање више од 7 рана на површини од $0,04 \text{ m}^2$, **или 7 и више немогућ је догађај**.

Слика 2.2.6.13 Са ове слике је очигледно је да ни под претоставком да је трг „Капија“ био потпуно празан и без људи парчад наводне експлозије 130 мм не уопште стиже до места где је седео Един Хурић испред кафеа „Капија“ а посебно не стиже специјални сноп који погађа само потколеницу на више од 30 м удаљености и са 400 људи међу њим и експлозијом. Посебно су немогуће бројне ране код људи искључно на доњим екстремитетима, а на толикој удаљености од наведене експлозије.

Замислите да у руци држите грађевински ласер или ону ласерску играчку којом се деца често играју. Погледајте слику 2.2.6.13.г. Нпр. ви стојите крај десног фара тога возила. На тргу је 400 људи или још више, мичу се крећу и комуницирају на разне начине, а ви са крајњим напором покушавате да кроз ту екстремно густу гомилу својим светлом пронађете Единову леву потколеницу. „Игра“ се завршава када угледате светлу тачку на поменутој потколеници и то 7 пута у $1 / (7 \times 25)$ секунде. Јер толико дуго, $1 / 25$ с, лети шрапнел. Или мало дужи, ма нека буде и $1 / 40$ с, потпуно је неважно.

Једно је сигурно; ту успеха никада неће бити.

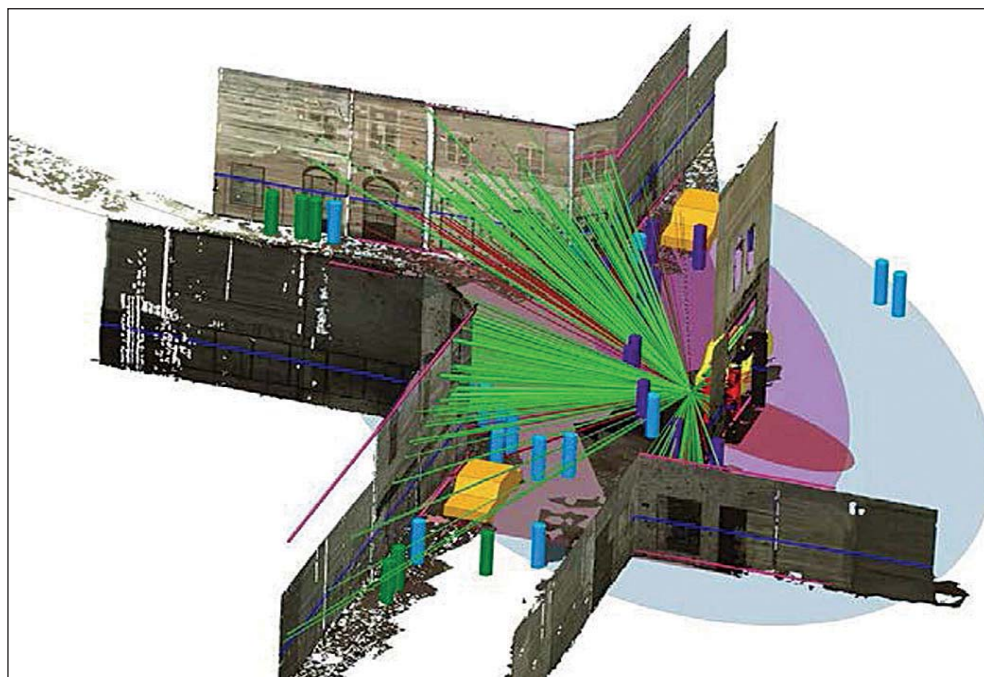
Све је ово срачунато под претпоставком да је преостали део трга „Капија“ потпуно празан и без људи. Не треба никоме рачун када се ту додају људи.

**ПРЕМА СВИМ ПАРАМЕТРИМА ОВАКВЕ
ПОСЛЕДИЦЕ У ДАТИМ УСЛОВИМА СУ ЗА
ПРОЈЕКТИЛ 130 мм, НЕМОГУЋ ДОГАЂАЈ.**

Али је очигледна необорива чињеница да је Един тако рањен. Као што је сада необорива чињеница да то није урадила експлозија 130 мм пројектила већ нека друга експлозија поред кафеа „Капија“ чиме се доказује горе изнете тврдње о намештању false flag сцене.

Зелене линије спајају центар пројектила са тачкама које је ласер забележио као ударе гелера на зидовима, али су то линије које прелазе просечну висину људи и мање или више су по њих безопасне.

Црвене линије указују на опасне зоне моћних и релативно опасних гелера који могу повредити људе, али они ни у које случају не допиру до кафеа „Капија“ ни када би трг био потпуно пуст и без људи а у случају предметне попуњености – никако. 3-Д ласерски скенер то потпуно потврђује.

Слика 2.2.6.13а Поглед на исту експерименталну ситуацију из другог угла; фрагментационо простирање три главна снопа парчади где се види да они ни при празном тргу не стижу до кафеа „Капија“ и да су фрагменти махом усмерени изнад нормалне људске висине.

Тамно плаве фигуре индицирају места подложна врло снажној фрагментацији са великим бројем гелера по m^2 , док светло плаве показују зоне фрагментације мање густине. Црвена боја означава периметар разорног дејства и ударног таласа. Ситуација на тргу „Капија“ 25. 05. 1995. године, била је дијаметрално супротна; тамо где је експериментална фрагментација најређа стварна је била прекомерна и обрнуто.

То јасно показује да је већи број ИЕН слабије снаге дејствовао на људе на тргу „Капија“ при чему је укупна количина употребљеног експлозива много већа од оне у пројектилу 130 мм, али ни једна од тих појединачних експло-

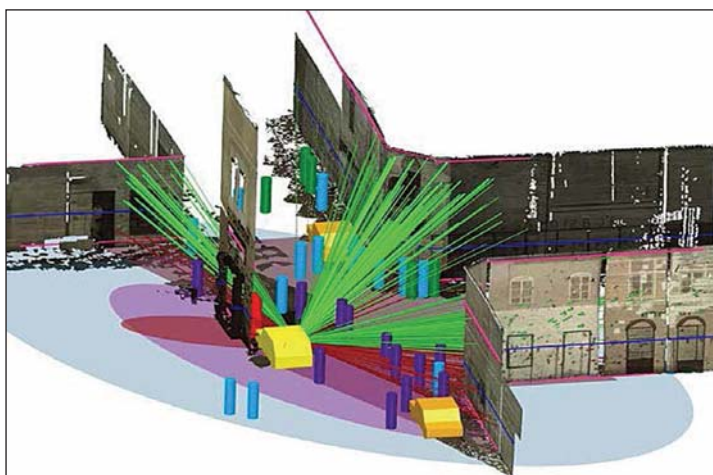
зија није поседовала довољно сопствене снаге за озбиљније ефекте на тврде циљеве – тј. на околне зграде.

Употребом 3-Д ласера омогућено је директно пребројавање погодака на препрекама на одређеним даљинама услед чињенице да висока резолуција снимања дозвољава јасно уочавање места погађања, после чега је пребројавање рутински посао подржан рачунаром и врло тачан.

На тргу „Капија“ овакво регистравање је обављено у три наврата – сва три пута са истим циљем само су га обављали различити субјекти.

Посебно је проверавана могућност ниских погодака на даљинама већим од 5,5 м, где се манифестовао негативни притисак.

Резултати се нису разликовали од до сада познатих закона фрагментације бојне главе само су поступци били силно убрзани.

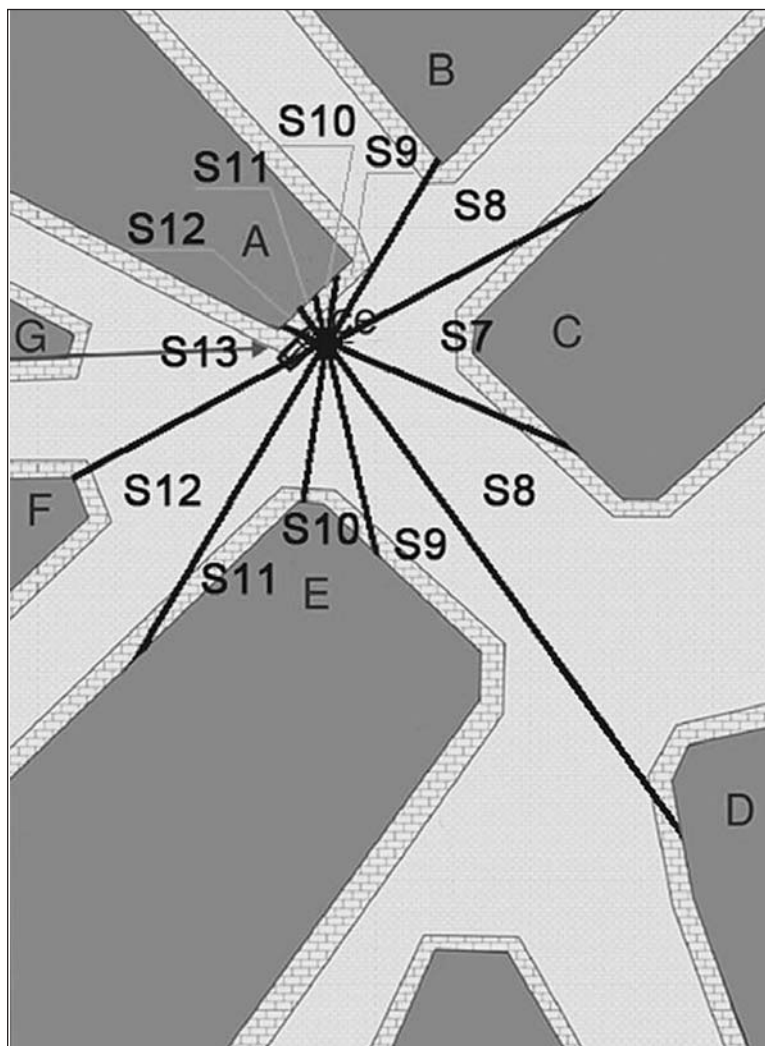

Слика 2.2.6.13 б Поглед на исту експерименталну ситуацију из правца севера према југозападу и југоистоку; фрагментационо простирање три главна снопа парчади где се такође види где су људи изложени парчадном дејству (плаве фигуре) а где су требали да буду безбедни (зелене фигуре) а они то нису били – обратити посебно пажњу на леви горњи део слике код продавнице „Лото“-а где су изгинули људи у седећем положају са заклоном од више десетина испред стојећих особа.

3-Д скенер је врло добро средство за овакве намене. Најпре се на одговарајућем месту провоцира експлозија потребне врсте после чега ласер снима површине изложене и то неколико милиона или чак више тачака добијајући слику. Ожиљци на објектима се потом спајају са извором експлозије (линије -зелене и црвене).

Double densities H_p of field of effective fragments with specific limit energy of 50J,							Table 2
R [m]	Sector7	Sector8	Sector9	Sector10	Sector11	Sector12	Sector13
1	741	509	595	1440	1347	600	1556
2	185	127	149	360	337	150	389
3	82	57	66	160	150	67	173
4	46	32	37	90	84	38	97
5	30	20	24	58	54	24	62
6	21	14	17	40	37	17	43
7	5.4	10	12	29	27	12	32
8	4.1	8.0	9.3	23	21	9.4	24
9	3.2	6.3	7.3	18	17	7.4	19
10	2.6	5.1	5.9	14	13	6.0	5.5
11	2.2	4.2	4.9	12	11	5.0	4.6
12	1.8	1.1	3.5	8.5	8.0	3.6	3.3
13	1.6	1.1	3.5	8.5	8.0	3.6	3.3
14	1.3	0.92	3.0	7.3	6.9	1.1	2.8
15	1.2	0.80	2.6	6.4	6.0	0.94	2.4
16	0.78	0.7	0.82	5.6	5.3	0.83	2.2
17	0.69	0.62	0.73	5.0	1.7	0.74	1.9
18	0.61	0.56	0.65	4.4	1.5	0.66	1.7
19	0.55	0.50	0.58	1.4	1.3	0.59	1.5
20	0.50	0.45	0.53	1.3	1.2	0.53	1.0
21	0.45	0.41	0.48	1.2	1.1	0.48	0.95
22	0.32	0.37	0.44	1.1	0.99	0.44	0.86
23	0.29	0.26	0.4	0.96	0.90	0.40	0.79
24	0.27	0.24	0.37	0.89	0.83	0.37	0.73
25	0.25	0.22	0.34	0.82	0.76	0.26	0.67
26	0.23	0.20	0.31	0.75	0.71	0.24	0.62
27	0.21	0.19	0.29	0.70	0.65	0.22	0.44
28	0.20	0.17	0.27	0.65	0.61	0.21	0.41
29	0.18	0.16	0.19	0.61	0.43	0.19	0.38
30	0.17	0.12	0.18	0.57	0.40	0.18	0.36

У претходној табlici види се велико поштравање постављених експерименталних услова – треба нотирати двоструко повећане густине фрагмената по m^2 уз истовремену захтевану двоструко мању убојну енергију парчета од опште прихваћених 100J, а све да би се обезбедила поузданост резултата.

Слика 2.2.6.13.в Слика трга „Капија“ са уцртаним секторима фрагментације за секторе 7 до 13.

На горњој слици су индивидуални сектори број 7 до 13 супонирани на трг „Капија“ у размери. Двоструке бројне величине фрагмената по m^2 увећане су 2 пута у складу са одабраном стандардном процедуром због фрагмената који би експлозија и парчад пројектила изстиснула и избацила из околине.

Са Таблицом бр 2.2 и следећом сликом наведених сектора, свако може да израчуна какве су вероватноће дешавања појединих догађаја на тргу „Капија“.

На пример, ако нас интересује пок. Мариновић Пера, погинула код продавнице „Лото“ – (Лутрије БиХ) на 19 м од центра експлозије наводног пројектила 130 мм, примивши при томе у своје тело **10 тешких погодака од фрагмената, поступа се по следећем:**

У документацији за погинуле, пребројавањем и општим увидом у тежину рана) проналази се, и узимајући за тужиоца оптимални случај да је она била окренута лицем или леђима према центру експлозије, истурајући према њој максималну површину тела од $0,8 m^2$, наставља се прикупљање наредних података:

Увидом у слику са секторима, „Лото“ продавница **се налази у сектору број 9**. Мариновић Пера је била на удаљењу од 19 м, у сектору бр. 9. Да би на $0,8 m^2$ површине свога тела примила 10 погодака, густина поља фрагмената на том делу фрагментационог простора треба да буде $10:0,8 \approx 13$ фрагмената на m^2 , тј. мора бити цео број због особености расподеле, па се узима 13 фраг m^2 .

Увидом у Табелу 2, (означено жутом бојом) математичко очекивање броја фрагмената (mean или average number of occurrences – називано различито у зависности од типа калкулатора и његовог произвођача) једнако је $0,58$ фрагмената по m^2 .

То указује на чињеницу да је емпиријски и експериментално а после великог броја опаљења пројектила 130 мм и об-

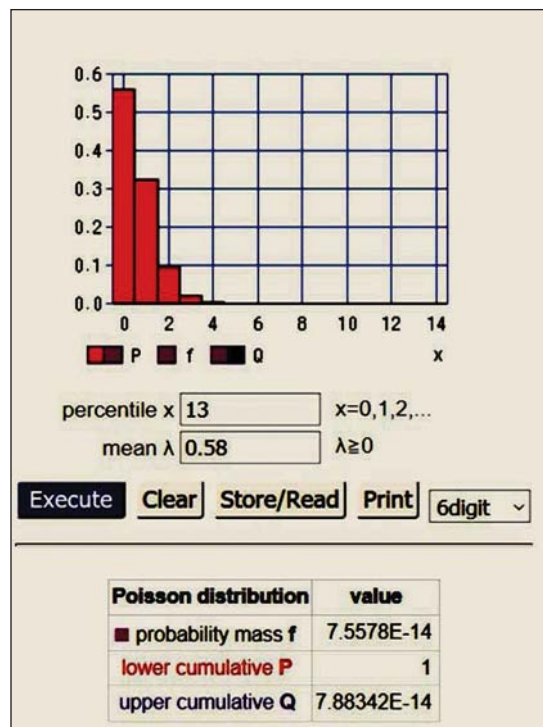
раде резултата са мерењима утврђено да је у том и том азимуту и на тој одређеној даљини од центра експлозије тога пројектила математичко очекивање (просек) парчади износи нпр **0,58** парчади на m^2 , или неку другу вредност из дотичне таблице али за друге полазне услове.

Прорачун је урађен научним калкулатором CASIO и решења значе:

Вероватноћа да је Пера могла да добије баш 10 рана или 13 на m^2 једнака је: $P(10)=7,56 \times 10^{-14}$, или $7,56 \div 100\ 000\ 000\ 000\ 000$.

Вероватноћа добијања оваквих озледа је, према приказаном:

Посвећено покојној Мариновић Пери:
и практично немогућ догађај.

Вероватноћа да је Мариновић Пера требала, обзиром на свој положај у односу на центар експлозије пројектила 130 мм, да задобије **мање од 10 рана сигуран је догађај**, док је (upper cumulative Q) вероватноћа да је могла добити више од седам рана је:

$$7,88 \times 10^{-14}, \text{ тј. } 7,88 / 100\,000\,000\,000\,000,$$

тј. **теоретски и практично то је, опет, немогућ догађај.**

Због бољег разумевања позван ће бити један једноставнији статистички калкулатор (Арепим).

- За пок. гђу Мариновић Перу, важи:
- Вероватноћа да ће она задобити баш 10 рана по телу (или 13 на m^2) са математичким очекивањем од 0,58 погодака на m^2 је 0%.
- Вероватноћа да ће она задобити **мање од 10 рана по телу** (или мање од 13 на m^2 што је кумулативна вероватноћа) са математичким очекивањем од 0,58 погодака на m^2 је **1,000 или 100%**.
- Вероватноћа да ће она задобити **више од 10 рана по телу** (или више од 13 на m^2 што је кумулативна вероватноћа) са математичким очекивањем од 0,58 погодака на m^2 је **0,000 или 0%**.

Овако нешто је, дакле, свакако невероватан догађај што показују сви прорачуни ма којим методама и средствима да су изведени и ма како да су тумачени.

Супротна вероватноћа, тј вероватноћа да ће бити, у овим условима, не мање од 10 рана (или не мање од 13 на m^2 , дакле 13 или више) добија се одбијањем од јединице вредности из треће колоне таблице.

Подаци доле односе на пок. Мариновић Перу, а срачунати су другим једноставнијим, статистички оријентисаним калкулатором у циљу бољ разумевања проблема.

Ово је моћан алат којим сваки појединац може да евалуира веродостојност догађаја који су му достављени као улти-

мативна и једина доступна истина од стране Тужитељства БиХ и његовог вештака проф др Берке Зечевића.

Строго узевши оба калкулатора рачунају исти проблем и дају, у основи, једнаке резултате само су они у мало измењеном облику.

Да би се потпуно овладало рачунањем за исти овај проблем биће позван и математички (вероватносни) калкулатор, после чега ће за поједине случајеве бити навођени само резултати прорачуна без слика које приказују калкулаторски интерфејс.

У кључном предмету као онај о **Хурић Едину** те за случај наслона столице у „Гулам“-у од 0,25 м² пробијене 13 пута као и стола пробијаног одоздо, поново ће бити урађени потпуни прорачуни.

- The probability of getting **exactly 13** occurrences of an event with a mean rate of success of 0,58 is 0,000 or **0%**.

- The probability of getting **13 or fewer** occurrences (cumulative probability) is **1.000** or **100%**.

- The probability of getting **more than 13** occurrences of an event with a mean rate of success of 0,58 is 0,000 or **0%**.

N ^o of occurrences	Exact probability	Cumulative probability
0	0,560	0,560
1	0,325	0,885
2	0,094	0,979
3	0,018	0,997
4	0,003	1,000
5	0,000	1,000
6	0,000	1,000
7	0,000	1,000
8	0,000	1,000
9	0,000	1,000
10	0,000	1,000
11	0,000	1,000
12	0,000	1,000
13	0,000	1,000

Ма како дакле да је рачунато, резултат је истоветан.

У непосредној близини истог места где се налазила погинула **Мариновић Пера**, били су још и **Тодић Илинка**, **Борић Индира**, **Хакић Хамдија**, а 10-так метара даље према кафеу „Капија“ још и **Стјепановић Сава**, **Заимовић Аднан** и **Рахмани Раиф**.

Сви они, а по новим спознајама и **Окановић Индира**, погинули су од мултиплих рана на местима где су их делимично заклањале зграде или преко 30 редова људи. Сава и Раиф су били на местима до којих ни при потпуном одсуству људи не допиру парчад распрснутог пројектила 130 мм када се у симулираним условима блиским реалним детонира предметни пројектил.

За све њих следи једногласан аналитички прорачун, тј. погибија ових осмеро људи према кафеу „Капија“ је **немогућ догађај** – вероватноћа да на предметно утврђеном месту задобију такве повреде какве су реално задобили и од њих изгубе живот једнаке су нули.

Осам или 11% од свих погинулих овиме је потпуно искључено као последица дејства експлозије једног 130 мм пројектила на тргу „Капија“. Други тек чекају.

Већ је писано о томе колико је експеримената изведено током провере ставова Тужилаштва БиХ везаних за предметни случај. Током тих опита, **резултати су многострано документовани помоћу више мулти медијалних средстава.**

У ваздух су дизани дрoнови а ултрабрзе камере и ТВ камермани са својим уређајима постављани у, засебне, мобилне бетонске бункере који, додуше, нуде безбедност оператору и делимичну камери али не и комфор и потребан квалитет слике.

Један од ТВ камермана је чуо, од некога коме је он веровао, да је место где је погинуо **Сава Стјепановић**, **Заимовић Аднан** и **Рахмани Раиф** скоро **извесно потпуно безбедно**, па се сакрио од обезбеђења полигона и са места где су ови поги-

нули снимиио целу целцату секвенцу са **експлозијом реалног пројектила 130 мм.**

Касније је признао да се није баш осећао пријатно и да ну се повраћало али су и он и камера остали недирнути.

Резултати прорачуна су идентични само им је запис нешто различит, зависно од тога којем типу проблема су те рачунске справе прилагођене. Математичари воле запис као онај са 154. стране, јер им додатно нуди представу о реду величииа уопште.

Иначе да их питате да ли ће се кладити са шансом од $1 \times 1,1 \times 10^{-480}$ или на неку од $2,4 \times 10^{-63}$, једнако би вам се насмејали.

Mean $\mu = \lambda = \frac{17}{100} = 0.17.$

Variance $\sigma^2 = \lambda = \frac{17}{100} = 0.17.$

Hurić Elvira

ANSWER

$P(X = 35) = 9.49837994816676 \cdot 10^{-68}.$

$P(X < 35) = 1.0.$

Са статистичке тачке гледања вероватноћа од $7,8834229 7855838 \cdot 10^{-14}$ или $7,9 \cdot 10^{-14}$ посматра се **практично као нулта вероватноћа.**

Следећи пример да ће код кафеа Капија бити (28↔35) пута бити погођена Хурић Елвира још је мања.

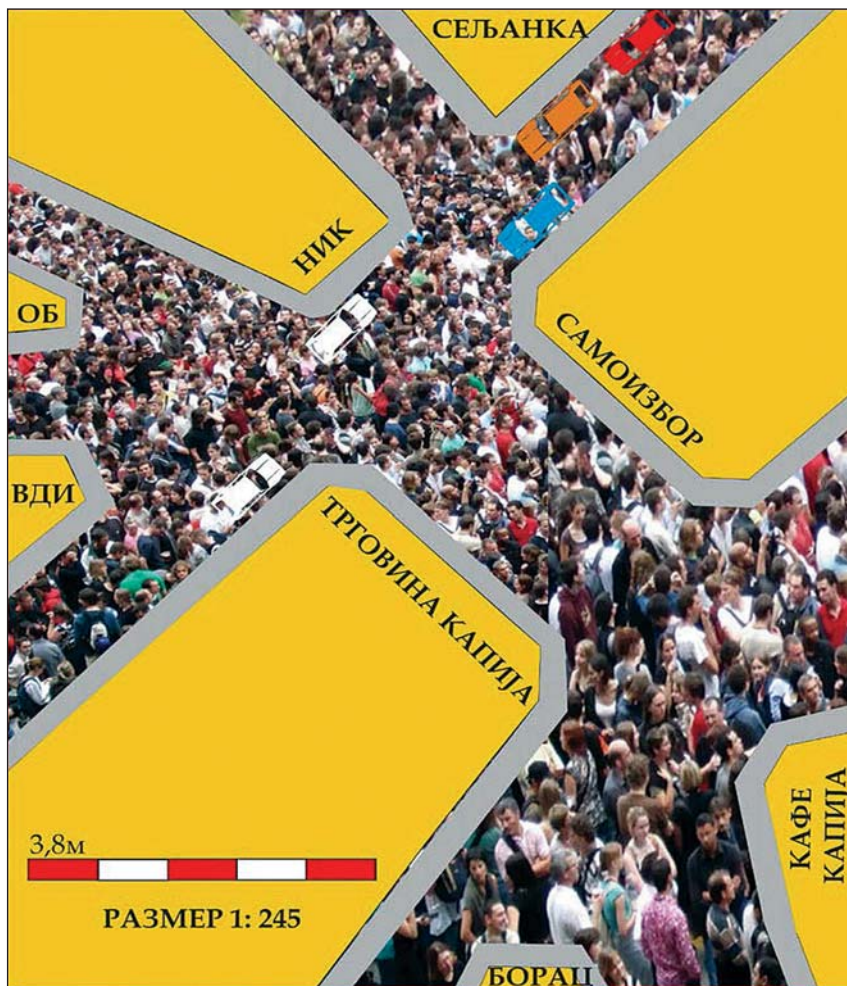
И тај број је тешко појмити, али се може упоредити са једном тврдњом Ханса Фројдентала из његове књиге „Wahrscheinlichkeit und Statistik“ да је Земља настала пре око 10^{-20} .

И најопрезнији људи на тој истој Земљи резултат са оваквим очекивањем зову **невероватним догађајем.** Ето, чак и опрезни, математички искључиво усмерен калкулатор, олако пише: $P(X < 35) = 1.0.$

Најбољи сведоци одбране, да је генерал Ђукић имао праведно суђење, били би сами „докази“ Тужитељства.

Међу њима је и једна слика-фотографија и прелиминарни подаци о местима погинулих код кафеа фаст-фуда „Гулам“.

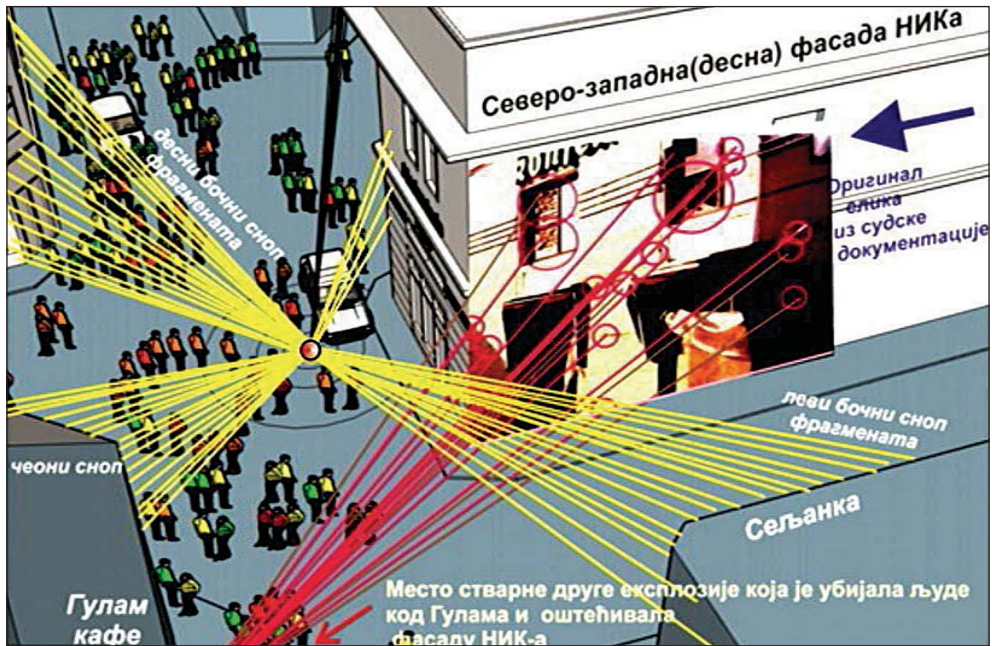
Они све показују.

Слика 2.2.6.13.г План трга „Капија“ на који је аплицирана људска скупина од око 350 људи, при погледу са врха зграде кафеа „Капија“. Та слика је најбоља илустрација која показује заштићеност људи посред трга као и оних који су седели уз тротоаре „Самоизбор“-а и трговине „Капија“.

Исто тако искључена је могућност дејства фрагмената у ул. Титовој и Н. Тесле, а посебно је искључена свака могућност ниских удара фрагмената по стопалима и скочним зглобовима људи код зграде кафе „Капија“.

Замислите најбољи фото-апарат данашњице код голфа при згради „НИК“-а, наместите га на неку дужу од експозиција (јер таква треба) нпр. на 1/25 с и покушајте да снимате Единову ногу код кафеа „Капија“ али тако да ухватите свих седам фрагмента једним снимком, тј. унутар 1/25 с, без понављања (јер за други нема времена). Не смете да заборавите – фрагменти не могу да стигну једновремено јер нема два једнака по облику, маси и брзини. Замислите се сада над податком помоћу којег је невин човек осуђен на дугогодишњу робију.

2.2.6.14 Слика показује одакле су долазили фрагменти који су оштећивали северозападну фасаду зграду „НИК“-а, (црвене линије) и то казује више од речи.

Због положаја центра експлозије који се јасно види на слици НЕМОГУЋЕ ЈЕ ДА ФРОНТАЛНИА ФАСАДА ОСТАНЕ НЕОШТЕЋЕНА А ТО СЕ ДЕСИЛО У РЕЛНОМ ДОГАЂЈУ – експериментални подаци означени жутиим линијама.

Такође је НЕМОГУЋЕ овако масивно оштећење северо-западне фасаде „НИК“-а (стварна оштећења приказана су црвеним линијама) што је могла да уради само експлозија неке друге направе а не оне код „НИК“-а.

Део слике (средина десно – исечак) је оригинална слика из судске документације и показује десну северо-западну фасаду зграде „НИК“ до које никако нису могли да стигну фрагменти (ама баш никако, јер је то одличан заклон од ефекта експлозије, али су неким волшебним судским путем ипак стигли са тужитељским оправањем) са предње стране зграде где је наречена наводна експлозија долетелог пројектила 130 мм.

Жутиим линијама приказано је експериментално фрагментационо ширење продуката експлозије 130 мм, и то три главна и најопаснија снопа, десни леви гледајући из азимута наводног долета пројектила.

Леви бок је великим делом запречен зидовима и излогом зграде „НИК“, а у улицу М. Мујбеговића досежу само парчад која је пробила прозоре на северо-западној фасади „НИК“-а. А види чуда!

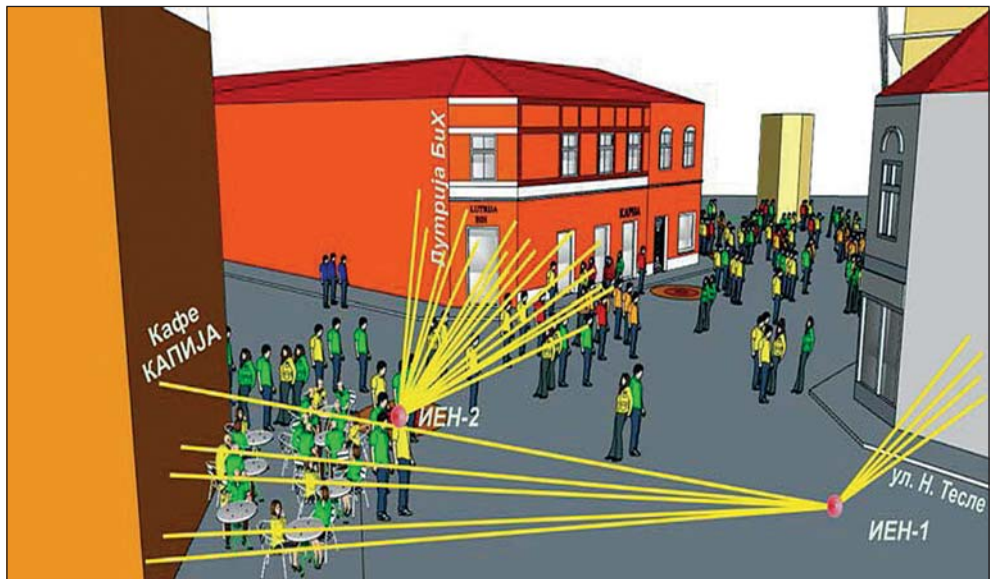
У реалној 1995. ситуацији, лутке остале у излогу а зграда једва да је такнута са фронта. Десни, подједнако снажан и убитачан снап парчади, напада угао зграде кафеа „Леонардо“ и зграде где је била трговина „Капија“ а предњи, најслабији на угао Самоизбора и то горње делове тих локалитета.

Остало се јасно види са слике. Види се, пре свега, да је претежућа маса фрагмената усмерена високо и то на висину првог спрата а не у приземље.

Негде око кафеа „Гулам“ постављена је била једна а можда и две импровизоване експлозивне направе јер само то може да објасни да су штете (по суду и Тужитељству БиХ) могле бити на 17 м удаљености од наводне експлозије топовског пројектила 130 мм, биле пет (5) пута веће на тим објектима него у самом центру експлозије, као и број погибија а исто тако је и са бројем погинулих лакше, тешко рањених, и нагарављених пламеном (или дејством невојним, нестандартним експлозивом) људи.

Горња 2.2.6.14. слика говори о томе одакле су долазили фрагменти који су оштећивли северо-западну зграду НИК-а, и то казује више од речи.

Следећа, 2.2.6.15 показује једини начин да се добије фрагментација и облик оштећења објеката на начин на који се то десило у стварном догађају у Тузли 1995. године.

2.2.6.15 Стварна ситуација – поглед од кафеа „Капија“ према „Лото“-у и углу улице Н. Тесле до које парчад од „НИК“-а никако није могла доћи.

Које су ИЕН-експлозије убијале људе код „Лутрије“ и трговине „Капија“ (осмеро), убијајући двоје (2) код кафеа „Капија“, рањавале 40-еро у башти тог истог кафеа и наносећи им ране по стопалима и скочним зглобовима, оштећивале фасаду кафеа „Капија“ до које парчад пројектила 130 мм не може ни да стигне па чак и онда ако нема мртвих углова као овде код „Лутрије“ и у улици Н. Тесле (некадашњој) сада Јеврејској.

2.2.7 ТАЈНИ СВЕДОК ОДБРАНЕ МЕМИЋ ЕДИСА И УЋУТКАНИ СВЕДОК

Тужно је али истинито да су најбољи адвокати Н. Ђукића само мртве ствари и погинули људи. За то мора да постоји врло добар разлог и њега неће бити тешко пронаћи.

Током неколико година рада више истраживачких тимова се тежишно руководило жртвама чија су места погибије била установљена а без покушаја да се упуштају у шпекулације о непознатим местима погибије 31-ног човека.

После свега и на њих је дошао ред, и њихово је време дошло. [43:151]

1. 68 лица није страдало од експлозије пројектила 130 мм,
2. За 3 лица није могуће ни потврдити ни негирати да су страдали од експлозије пројектила 130 мм,
3. 30 лица је погођено из једног правца,
4. 2 лица су погођена из једног, а можда и два правца,
5. 28 лица је погођено из два правца,
6. 2 лица су погођена из три правца,
7. Једно лице је погођено из три, а можда и четири правца,
8. 4 лица су претрпели веома велику деструкцију тела од којих су два лица били изнад експлозивне направе, а друге две особе су биле веома близу експлозивне направе.

9. Сви страдали на тргу „Капија“ страдали су од истовремене експлозије више експлозивних направа размештених по целом тргу. [43:151]

Бавећи се само телима која су до тада (2015. године) била испитана др Мирјана Анђелковић Лукић, наводи:

- погођени са једне стране тела (7 особа)
- погођени са две стране тела (9 особа)
- погођени са три стране тела (12 особа)
- погођени са четри стране (15 особа) [8:30-33].

Она очито не узима у обзир свих 71-о погинуло лице.

Није ни могла да их узме у обзир (31-о) јер се за њихово место наласка није знало и, како у полицијској и судској тако и у медицинској документацији о погинулима, није наведено место погибије и нотирано је као непознато.

А време је пролазило па једног уторка, 5. маја 2005. године, 2 године пре почетка суђења новоизабраној жртви Н. Ђукићу, мајка погинуле **Сарајлић Јасминке** (23 г), гробно место на меморијалном гробљу у Сланој Бањи број Р2.8, **Фатмира Сарајлић** изјављује јавно:

„Двадесет и петог маја Јасминка је изашла на трг „Капија“ са млађим братом, који је сада студент у Сарајеву. Он је ишао испред сестре а за њом још и **Амира Мехиновић и Мемиић Едиса – гробно место Р3.3.**“

Брат јој је био лицем окренут експлозији избегао је експлозију, само **је теже рањен.**

Чуо је сестру како јауче па је покушао да је извуче испод мртвих **Амире и Едисе**, али није могао јер је био претешко рањен.

Неко му је помогао и одвезао их до болнице у Градини, а он се после указане помоћи (!) вратио кући да јави родитељима.

Нашли су **Јасминку** тек ујутро живу али али она више није долазила свести и преминула је у 7:55 часова 29. маја, а

потајно је после више одлагања – према изјавама) сахрањена раним јутром око 4:00 у петак 2. јуна 1995. године.

Јасминка је погођена са 21-ним фрагментом, **Амира** са 19, а **Едиса Мемих** са чак 45 фрагмената.

Мајка само даје да се наслути да деца нису била ни близу наводне експлозије код зграде „НИК“. Да су и били, а били су знатно даље од 15 м, нису могли да приме 85 гелера у своја тела плус оне братове – несмртне.

А како су били далеко даље и од 15 метара од центра експлозије они су угрозили целу инсценацију и по претњу животом забрањено им је да о томе говоре.

Зато се Јасминин **отац Ибрахим**, увек позван да дође на интервју и да дадне своју изјаву, никада не појави. Разболи се, сваки пут, у задњи тренутак. Са Јасмининим братом је исто тако.

Мора да ћути. Али он зна, мајка зна и отац, а добро зна и онај који је Сарајлића децу возио у болницу на Градини јер су Сарајлићеви добро познати у Тузли.

Но они нису проблем. Проблем је мртва а прегласна **Мемих Едиса**.

Она је најбољи сведок Ђукићеве одбране. Да нема ње не би људи ни знали колико страна тела има човек. Збунили би се и патолози.

Јер је **Едиса** погођена у главу одозго и у десну обрву, те у оба рамена између плећке и кључне кости, онда страга и спреда у леђа и прса више пута, споља по бедрима и потколеницама обе ноге без пробоја тих удова, по обема бутинама и потколеницама ногу са унутрашње стране, те по обе руке и са спољне и са унутрашње стране.

Само су још табани остали неозлеђени.

Па ко данас још на овом свету верује у гранату а не у Абдул Азисо-ову мину из шахта као узрок оваквим бројним повредама. Откуда толико фрагмената пројектилу на тој даљини

и при тлу када се добро зна су они ту на висини која прелази висину седморице високих мушкараца?

Јер та девојка није гинула од гелера неке имагинарне гранате које лете и до 1 км/с, она је гинула од сукцесивних експлозија активираних у делићу секунде и погађана је у ходу, током падања и после пада на своју већ мртву другарицу Америу.

А нико не сме да каже ништа. Ни данас.

Али није само Едиса сведок. За све три ове девојке није се знало место погибије. Само за 40 људи се знало. За 31 погинуло лице – није.

Сада то место не треба више ни да се тражи, јер је посве довољно то што оно није било ни близу наводне експлозије 130 мм.

Поле проналаска Армина Шишића и места ове (3) три девојке, број непознатих се свео на 27 (двадесет и седам).

Брат Јасминкин је и даље нем. Ћути. А био је тешко рањен и није сестру могао да извуче испод других тела. Али га нема нигде ни међу лакше рањенима ни теже, ни међу онима неповређенима.

Нема га ни међу сведоцима. Не постоји јер се за њега знати не сме. Сарајлић не сме бити рањен он и није био тамо на тргу. Не може ни сведок да буде.

Јер како то да ових преосталих 27 нико од 300 испитаних Тузлака није видео, није са њима, пре експлозије те вечери, прозборио реч нити се поздравио, не зна где су погинули, није њихово место погибије видео нити је чуо за њега, ни на тргу ни касније 25. маја на Градини у болници. Невиђени, непостојећи, неприсутни а тек у смрти искрсли!

Рањени их не спомињу, неповређени ништа не знају.

Ни Гај Сандс-Пижо, обавештајац сектора Североисток их није видео – само 40-так и то тек после поноћи 26. маја. А нико га није могао спречити да шета где год хоће.

Ма зна његоф шеф Шарлеф Бранц, пуковник, заменик бригадира Хокланда, јако добро и то и на суду изјављује: „Не мора да сви све знају!“

Да ли нико од ово 31 погинуло лице нико није био одмах мртав, па да буде одмах и покупљен и донесен са Капије, него тек касније, другог дана? Или после поноћи када не види нико, директно из мртвачнице у мртвачницу.

Ко је њих превозио од „ко-зна-кога“ трга до Градине? Јесу ли то била возила са регистарским таблицама бивше СФРЈ или RF? Ако је неко ипак био превозник, зашто не каже: „Nous avons été forcées!“ („Били смо присиљени!“) Зашто само они са најтежим смртним ранама, у блиској заједници, никога познатој немају?

Како им је свима експресно утврђен идентитет? Да се можда није одраније знао? „Je sais tout ne pas demander!“ („Знам ја све, не питај!“)

Да нису можда невидљиво подвргавани ранијим оперативним захватима у болници чији се трагови показују невидљивим после извесног кратког времена као они којих уопште нема код покојног Мујић Самира а обилато су поткрепљени анамнезама, описом опертивних поступака, документовани и антидатирани за те критичне дане? Знаће се и то једног дана. Сада се само зна да ништа што је представљено као да се десило не одговара истини чак ни ако се она узме само провизорно.

2.2.8 СТОЛИЦА И ЈЕДАН КАФАНСКИ СТО

Испред кафеа „Гулам“, тамо где је у ноћи 25. 05. 1995. године многима пружана прва помоћ, нашао је један сто и неколико столова. Место је, у средњем, удаљено око 17 м од наводног центра експлозије пројектила 130 мм код зграде „НИК“.

Столови су ломљени експлозивно а не парчадима а то пројектил 130 мм не може тако темељно да обави на таквој даљини. Али на страну што су тако ломљени; много је битније да једна од тих столица има 13 рупа од фрагмената на наслону седишта површине $0,25 \text{ м}^2$.

2.2.6.16 Башта кафеа „Гулам“ после експлозије 1995. године.

Слика казује више; и како су столице ломљене и разбациване по целом тргу и какву је темељиту штету нека експлозија начинила на околним фасадама и унутар радњи и по улици. А све то је, наводно, урадила она експлозија 130 м, 17 м далеко, и то овде, док тамо у самом центру експлозије где притисци, основни и рефлектовани, износе десетине бара, лутке у излогу стоје непомично. Да би на $\frac{1}{4}$ метра квадратног наслона обележене пластичне столице пало 13 парчади (гелера) густина поља фрагмената на том месту треба да буде $4 \times 13 = 52$ парчета на м^2 .

Ако се испред зграде „НИК“, на предметном месту, детонира пројектил 130 мм а да на тргу не буду десетине људи или чак још и аутомобила између експлозије и ове кафе-баште, математичко очекивање броја парчади биће, $=0,62$ парчета/м² односно, потребна густина поља фрагмената би требала да буде око 86,67 пута већа од оне оствариве.

То је добар повод да се провери могућност оваквог догађаја:

Одговори су јасни. Вероватноћа да ће наслон столице, од експлозије пројектила 130 мм бити погођен баш 13 пута (52 фрагмента/м²) – не постоји и једнака је 0%, **па се ради о теоријски и практично немогућем догађају.**

Вероватноћа да ће наслон столице, од експлозије пројектила 130 мм бити погођен **не више од 13 пута (≤ 13 пута)** (52 фрагмента/м²) – **сигуран је догађај.**

Вероватноћа да ће наслон столице, од експлозије пројектила 130 мм бити погођен више од 13 пута (52 фрагмента/м²) не постоји – **невероватан је догађај.**

Ова Таблица показује резултате прорачуна за овај задатак. Нека минорна вероватноћа од 0,3% или 0,003 и постоји да би се ова столица погодила, 4 пута, али више - **ТО ЈЕ НЕМОГУЋ ДОГАЂАЈ.**

НЕ ПОСТОЈИ, ДАКЛЕ, ФИЗИЧКА МОГУЋНОСТ ДА СЕ ОВАКАВ ДОГАЂАЈ ДОГОДИ И ДА ИСПОЉЕНО ДЕСТВО ПО НАСЛОНУ ОВЕ СТОЛИЦЕ БУДЕ ТАКВО КАКВО СЕ ДЕСИЛО У ПРЕДМЕТНОМ СЛУЧАЈУ.

Предметни случај је и иначе пун контрадикторности.

Израелци су запазили изразиту разлику између повреда људи и оштећења објеката који нужно потичу из два извора експлозије, и то на умешаност великих количина експлзива када се ради о повређивању људи и мањег код оштећења околних зграда.

Чеси су то и израчунали.

Постекспериментална регресиона анализа показује да је просечан број погодака око 9 пута већи у односу на онај који би креирао атиљеријски пројектил 130 мм, а у појединачним случајевима (као код Едина Хурића) и до 175 пет пута већи.

Чак је и на зградама и на објектима у околини, како се види горе уочена знатно повећана количина фрагментације.

Number of occurrences	Exact probability	Cumulative Probability	Number of occurrences	Exact probability	Cumulative Probability
0	0.538	0.538			
1	0.334	0.871	27	0.000	1.000
2	0.103	0.975	28	0.000	1.000
3	0.021	0.998	29	0.000	1.000
4	0.003	1.000	30	0.000	1.000
5	0.000	1.000	31	0.000	1.000
6	0.000	1.000	32	0.000	1.000
7	0.000	1.000	33	0.000	1.000
8	0.000	1.000	34	0.000	1.000
9	0.000	1.000	35	0.000	1.000
10	0.000	1.000	36	0.000	1.000
11	0.000	1.000	37	0.000	1.000
12	0.000	1.000	38	0.000	1.000
13	0.000	1.000	39	0.000	1.000
14	0.000	1.000	40	0.000	1.000
15	0.000	1.000	41	0.000	1.000
16	0.000	1.000	42	0.000	1.000
17	0.000	1.000	43	0.000	1.000
18	0.000	1.000	44	0.000	1.000
19	0.000	1.000	45	0.000	1.000
20	0.000	1.000	46	0.000	1.000
21	0.000	1.000	47	0.000	1.000
22	0.000	1.000	48	0.000	1.000
23	0.000	1.000	49	0.000	1.000
24	0.000	1.000	50	0.000	1.000
25	0.000	1.000	51	0.000	1.000
26	0.000	1.000	52	0.000	1.000

У наслову је споменут и један сто. Он је метални и налазио се после предметног догађаја преврнут у башти кафеа „Гулам“. Не би то било ништа посебно да овај сто са малим црвеним кружићима са доње стране стоне плоче не говори више него цео Суд, Тужитељство БиХ и сви његови сведоци и вештаци. Је тај је столић два пута **избушен гелерима ни мање ни више – но одоздо**, са доње стране плоче стола.

Постоји нешто што зовемо **време људске перцепције**, и то нас уче при полагању возачког испита. То је оно време које је потребно од тренутка када човек уочи па док не схвати претећу опасност за коју мозак захтева реакцију. То време износи од $\frac{1}{4}$ до $\frac{1}{2}$ секунде.

Када људски мозак уочи опасност наступа период **људског времена реакције** и оно износи од $\frac{1}{4}$ – $\frac{3}{4}$ секунде.

То је укупно од 0,5 па до 1,25 секунди. За младог и здравог спорташа на врхунцу снаге. Уколико је под дејством алкохола то може бити и до 4 или више секунди.

Слика 2.2.6.17
Детаљ са претходне
слике 22.2.6.16 испред
„Гулам“ кафеа.

Ако је дотични човек био у седећем ставу, било му је потребно време да устане (скочи са седишта) а то такође, захтева бар секунду.

Под претпоставком да је тамо седео супер-брзи на тренутно дејство подешен, проф др Берка Зечевић, њему ово време не треба – јербо он скаче брзином као и његов бриљантни ум, са нешто већом предношћу ногу.

Човек, седећи на столици уочава бљесак експлозије код „НИК“-а, скаче са столице и обара сто – одмах, не одложено и не неко други, (јер је то много много горе за оптужбу). Нека му за то треба само секунда. Једна једина.

Где ће бити гелери од „НИК“-а? Километар далеко, односно давно би пали на тло. Па нека парчад не путују том брзином нека су две трећине брзине већ изгубила и нека им је остало само 340 м/с, после 0,05 с фрагменти ће, у 10 пута краћем времену од оног које треба човеку да уопште схвати да му предстоји опасност, прелетети сто и све столице, мада су очи дотичног уочиле а ум схватио предстојећу опасност.

Какво превртање стола као реакција на предстојећу опасност? Све се то са експлозијом дешава далеко брже од људског поимања. Тако брзо и хитро, да схвати, да скочи и да сто преврне пре доласка гелера који путују надзвучно, може да уради само *superquick* сведок Тужитељства проф др Берка Зечевић а он, како се зна, није био ни близу. Звали га 13 год. касније.

Зато и сведочи. Очи затворио, уши подвезао, прсте опекао, уста затворио, мозак искључио. Право отелотворење богиње правде.

И мудрости. Ухватио се човек Холивуда, Сема Пекинпоа и иних амерћ'ких филмова у којима је омиљени спорт постало бежање од надзвучног ударног таласа експлозије и фрагмената кроз уске и дугачке тунеле и где се смртно рањеним сматрају само они са највише кечапа просутог по телу.

Како су онда гелери пробили сто одоздо, разбијали столице, разарали прочеља и унутрашњост 5 околних зграда за разлику оне „НИК“-ове миловане покрај које је непосредно пао наводни пројектил?

Или можда по наређењу није смела да буде дирнута је је она бивша КУК Хофманова?

Није то било никакво обарање столова – то су ствари ван људских моћи у датом временском интервалу.

То је урадила она иста експлозија код „Гулам“-а која је својим фрагментима оштећивала северо-западну фасаду „НИК“-а, и убијала људе унутар тог кафеа „Гулам“ начинивши губитке на том месту неупоредиво већим од оних који су узроковани у самом центру експлозије наводног пројектила 130 мм код „НИК“-а. (види слику 2.2.6.14)

Па ко још тврди да обичан метални сто није одличан и јасан сведок?

2.2.9 АДНАНОВИ ШРАПНЕЛИ

Посебно је карактеристичан случај **Мујачић Аднана** који је према једном новинском чланку седео на једној столици и при томе је погођен са 22 гелера. Треба ли рачунати могућност оваквог догађаја? Не треба.

При томе се располаже са 2 податка: један је изрекао сâм сведок Аднан Мујачић излажући да је седео на 10-так метара од наводног центра експлозије и да је при томе задобио 22 гелера, што је невероватан догађај у случају распрскавања пројектила 130 мм. Други извор је чланак из *Justice Report*, од 10. новембра 2008. год.

„На сличан начин преживио је и Аднан Мујачић, који је испричао да је стајао „само пет до 10 метара од мјеста експлозије“, те су га погодила 22 гелера.

*„У њих неколико мейџара између мене и мјестџа удара гра-
наџе било је сигурно 50 људи, заџо сам и џреживио. Имао сам
ране од гелера у оку, ногама, и чак близу срца, али су већ били
сџори јер су џрошли кроз џолико људи“*, испрџао је дрхтавим
гласом у судници Мујачић.

Свакако за потврду ове тврдње потребан је увид у меди-
цинску документацију Мујичић Аднана, која веровтно постоји
у медицинским установама у којима је лечен, јер се болес-
нички картони чувају 40 година.

Али близу Аднана је и Мујкановић Дамир. Ако је Аднан
час седео час стајао, како је већ изјављивао, за Дамира двојбе
нема; он је седео на барској столици испред улаза у „Самоиз-
бор“ са пићем у рукама, када му је чеона експлозија, која је
произашла код „НИК“-а, 8-9 м далеко, пробила леђа ударајући
га одостраг кроз зид из смера унутрашњости продавнице „Са-
моизбор“. То мора да је радио тај исти пројектил чију је он ек-
сплозију одгледао а онда га је још и бацио главом према себи тј.
према самој згради „НИК“.

Очи му нису страдале само леђа и плућа пробијена са
задње стране супротно од стране из које је долазила експло-
зија. Онда, ту је био и неки студент **Хамзић Елдар**, запаљен од
тог истог пројектила са све на 8,5 до 11 м од центра експло-
зије. Ово се зна и у Копенхагену, јер они тамо разликују опе-
котине од огреботина.

Ту негде су нађени и **Вантић Азур** и **Дедић Зада** и
Шишић Армин. И **Мујановић Нешет**. И **Росић Јасминко**. И
Хоџић Недим и **Милић Адријана**, **Курбеговић Вања** и **Ну-**
хановић Селма. **Хујдуровић Аднан**, **Хидановић Ален**, **Ха-**
џић Аго и **Чаушевић Селма**.

Шта би тек било да се тамо упутио један од јачих фраг-
ментационих снопова а не онај високи а најслабији?

2.2.10 КРВАВА БЕСЧАСНА ЖЕТВА

Овлаш поглед на мртве на тргу „Капија“ 25. 05. године, открива ужас. Свака је смрт мање или више бесмислена а ове додатно залудне згражавају. Али начини на које дејствује артиљеријски пројектил су познати. Ко је преблизу биће смртоносно рањен, разнесен у делове, а ако је даље и без заклона разорен дејством парчади. **Али овде се, искључиво, ради о људима који нису ни били близу експлозији пројектила 130 мм.**

Нису се, дакле, ни приближили наводном извору своје смрти, били су заштићени по сим људски познатим мерилима а изгинули су. Овај парадокс захтева обавезан одговор а иоле бољи увид и изучавање застрашује другим стравичнијим ужасом; шта су све људи у стању да ураде да задовоље своје приземне потребе и циљеве.

Крај самог места експлозије пројектила не може да стане много људи – тек неколико њих. **Али ту на самом изворишту неумитне смрти – преживеше готово сви,** тек са лакшим озадама, орни и припремљени да касније сведоче.

У непосредној близини експлозије разарање, ударни талас и бројна парчад дејствују застрашујуће моћно и у стању су да нанесу озбиљне повреде људима и да изазове смрт више њих.

Следе слике из судске документације о 25-еро људи који су били у директном контакту са ниско постављеним импровизованим експлозивним направама (ИЕН).

И овде важи – ко је преблизу биће смртоносно рањен, разнесен у делове, али са онима на већој удаљености није више исто; битно је каква је експлозивна направа деловала, је ли парчад (облогу) уопште поседовала и о каквом се експлозиву ради. Али овде се, треба то изнова поновити; **искључиво ради о људима за које се документовано зна који нису ни били близу експлозији пројектила 130 мм.**

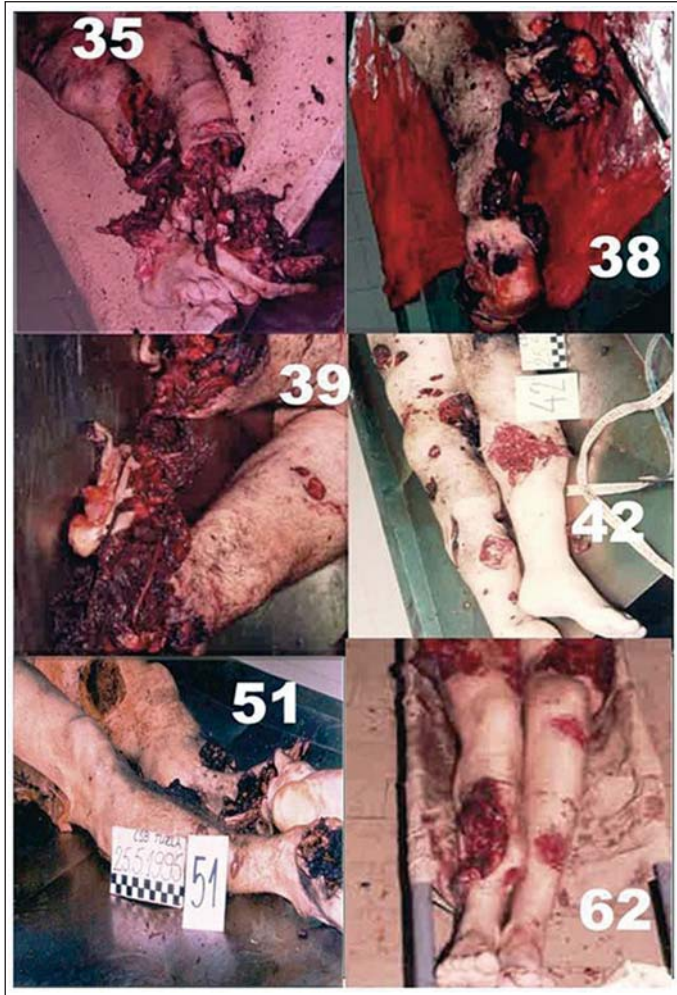
У непосредној близини експлозије разарање, ударни талас и бројна парчад дејствују застрашујуће моћно и у стању су да нанесу озбиљне повреде људима и да изазове смрт више њих. **То су тешке ране које настају у непосредној близини експлозије али исто тако и код експлозије са далеко мањом количином експлозива од оне коју поседује пројектил 130 мм.**

Овде их је деветоро. Има их још. Ни један од ових људи није губио удове и живот од дејства фрагмената артиљеријског пројектила јер су му били врло далеко и ван опсега његове убојне моћи . У документацији је наведено и колико далеко за све оне за које се то зна. Тешко је замислити ум који би био у стању да раније испланира све што је наступило доцније, откривајући истину.

Јесте ли већ уочили нумерацију погинулих? Њихови блиски бројеви (1-18; 19-34; и 35-62; под којима су примљени у болницу по мери довођења – доношења) у свакој од три представљене групе јасно показују да су сакупљани са три различита места, на сваком од којих су, а према одређеној ИЕН, настајале карактеристичне ране како по месту настанка тако и по карактеру и тежини повреда. Чињеница да никоме на суду нису пале у очи количине изразито ниских повреда код 90% људи ма како повређених – а при паду једног јединог наводног пројектила под углом већим од 62° – запрепашћујућа је.

Као да су сви они сами, прилазећи у колони, приносили своје ноге на жртвеник безумљу у виду серијских експлозија!

Овде је тело погинуле Атиковић Лејле – још једно тело али изванредно; јасно показује колико су лагали о њиховим смртима.

Слика тела Атиковић Лејле на обдукционом столу.

Да је Лејла била близу експлозије пројектила 130 мм, а овде се ради о удаљености до 1 м од центра експлозија – њено би тело било разнето.

Али на њему се виде уздижуће озледе од стопала према коленима. Због тога она је морала бити изузетно близу центру експлозије али не оне 130 мм пројектила него покрај подметнуте ИЕН.

Овако енормно велики број људи разнетих доњих екстремитета показује више него јасно шта је убијало и тешко сакаатило младе људе на тргу „Капија“ 25. 05. 1995. године.

Устврдити да је од 71 погинулог човека 62 мртва и 57 тешко рањених претрпели ране у виду губитака ногу и потколеница од једог јединог артиљеријског пројектила – то је бесмислено – то је бесмислено посебно у светлу спознаја да је најмање још 50 теже рањених погођено ниско по но-

гама; потколенице и скочни зглобови а пораст њихових повреда коинцидира са удаљењем мета рањавања од центра пријављене експлозије.

У предметну пресуду уграђена је најгора лаж на свету.

Анализа садржаја показује да су, од **71 погинулог, 62 особе или 87% рањене, претежно, по ногама** вишебројним ранама и то из више смерова. Најтеже су ране на ногама у пределу потколеница и скочних зглобова са преломима костију и уз обилату гараж по телу.

Од теже рањених особа **57-еро њих је рањено по ногама** а 60% од њих искључиво по скочним зглобовима. Само 13-оро њих је рањено у друге делове тела. Од 17-еро лакше рањених чак је 13-оро рањено по ногама.

Локације постексперименталних погодака фрагмената у пределу 1. спрата зграде „Самоизбор“. Стање заменских лутака је приказано горе, доле су лутке оборене због накнадног регистовања погодака. Кључне су високе експерименталне групације фрагмената на обе слике фасаде – горња и доња слика, које показују да су неистините тврдње Тужитељства БиХ о претежној маси ниских, приземних фрагмената који су „узроковали“ погибије на тргу „Капија“.

Слика из архиве после опитне експлозије од 25. 08. 2014. Насупрот овом стању, у стварном случају на горњем 1. спрату нема оштећења и она су груписана само у приземљу. Посебно је индикативно: У предметном случају удесно од жуте линије сви излози у приземљу су уништени као и унутрашњост продавнице а испред нема ни мртвих ни рањених. То је и судски потврђено а свако може да уочи драстичне разлике.

Добро све ово знају и многи Тузлаци. На пример, мајка погинулог Муриса Фатусић-а, Хава у својем интвјуу од 21. јула 2005. године изјавила је да она не очекује да ће кривци бити кажњени за овај чин, а нарочито ништа не очекује од суда. Изјављује да се 2004. године срела с јавним тужиоцем у Тузли који је тада изјавио да се до **тада зна да је шест људи из Тузле умешано.**

Statement of the mother from 21 July 2005, 9 a.m: Mrs Fatusić mother of decd. Muris Fatušić, 15, Grave code R4.8), He could not think what punishment could be applied to the perpetrators of this crime. She did not expect anything to come out of the

*Court. She stated that in 2004 he met with the Public Prosecutor in Tuzla who said at that **time that six people from Tuzla were implicated**. Statement that the families had laid with the Court in 1995 have been returned and as of this time nothing more had been done. According to Mrs Fatusić the Public Prosecutor had stated to her that details could be obtained by the families from the Prosecutor's office. (48:86).*

Зна то и Суад Хасановић, брат погинулог Сенада који ономе ко га интервјуише ујутро у јуну 2005. године док пре-причава ничим необјашњив дуги временски интервал између идентификације погинулих и њихове сахране који је изазвао огромну љутњу породица.

...He explained the process between the time bodies were being held in the hospital morgue and the actual burial. he could not remember how long that was, but it was an extended period of time and he believed that may explain why some people decided to use other cemeteries... Families were becoming very anxious, he said, about the bodies not being buried within two days (it is islamic practice that a body should be buried by sunset on the day they die if that is possible, or the following day) – (48: 89)

Знају и многи други као на пример мајка погинулог Ненада Марковића, која тврди **да њочиниоци овога дела неће бити кажњени и да је њо у божјим рукама јер верује да је Дан Младоси намерно изабран и њо њој доказује да су њу били „информери“ из саме Тузле.**

Индикативна је та изјава мајке Веронике Марковић, која својим зрелим расуђивањем, а после разочарења у ауторитете власти поводом рада на предметном случају, сама доноси своје закључке, који су бољи од већине оних које су извукли многи службени органи задужени за истрагу. Она никога не оптужује, она нема доказе за то али има необориве индикације да је неистина све оно шта јој је до тада речено.

Veronika Marković, Friday 22 July 2005, 9. a.m.

Mrs Marković believed that nothing can be done to those who perpetrated this crime and she left it in God's hands to deal with them. She believed that the shelling of the Square was deliberate (Day of the Youth) which suggested to her that there had been „informers” within town's population. (48:107)

У свом „филантропском“ ламенту над изгинулим људима у Тузли, кука и нариче још један од „доктора“, др Бернард Цервис, само што тај није балистичар него „филозоф“ и антрополог. Он строго забрањује употребу свога рада сем у приватне научне сврхе, али то не важи јер он, као свој крунски доказ, објављује више енормних фото-лажи, односно чист зид зграде „НИК“ после експлозије 3,64 кг ТНТ-а на 2 м од њезиног зида.. Енормна је и blasphemична та лаж бар двоструко; и по обиму и по димензијама слике(а) на самом почетку рада.

Али лажи немају заштиту! Бар не би требало да је имају! Нека тужи, бар ће неко да га подучи елементарном методолошком поступку!

Па тај хомо објашњава како је на мезарју у Сланој Бањи на споменицима 29 полумесеца, 11 ружа, 8 цветова љиљана, две отворене књиге и 1 гроб без ознаке. [48:255] Па онда каже:

„Дивно – толики љиљани указују да се ту преферира припадност Босни а не религији“ (8 љиљана напрама 29 полумесеца). Заиста је дивно, мртвих хришћана ту има подоста – али ни једног крста нема! Заиста је красно – велики број изјава унесрећених Тузлака узет је у неком хотелу у Дубровнику.

А на другом месту бајковитим бојама осликава заједницу у којој се сви знају и сви се међусобно испомажу и воле а знају и да опраштају и да не злопамте. Ето чуда невиђеног од још једног „доктора“.

У питорескном домаћем месту, посред корзоа, одједном се нађе 27-еро људи које нико ама баш нико, од три стотине присутних, прилично фамилијарних, сведока током свечаног

вечерњег мајског дернека, није видео, није препознао, није са њима разговарао, једноставно нису били ту!

А они сви погинули на истом месту, од исте гранате, свима ноге искасапљене или поодбијане, сви до једног носе тешке и најтеже ране! И још једно чудо! Већину од њих нико не тражи! Ама да је бар једног од њих неко препознао у тој кобној ноћи или да посведочи да је бар, те вечери раније био или бар разговарао са њим, па хајде боже! Али нико, баш нико! Е, па мора доћи дан када ћете бити присиљени да своје лажи гутате као туђе прљаве чарапе!

ДЕО ТРЕЋИ

3. СПОЉНО-БАЛИСТИЧКА АПОКАЛИПСА

У овом делу се превенствено разматра предметни судски случај „Капија“ и тезе које су се током тог суђења појавиле као инкриминишуће – а све посматрано, углавном, са становишта спољне балистике, као и терминалне где је то директно везано.

Посебан осврт ће бити усмерен на сведочење вештака Тужилаштва др Берка Зечевића на којем се, по изричитом признању самог суда, углавном темељи пресуда генералу Новаку Ђукићу. И то не на целокупно његово сведочење јер је у њему толико ординарних и пре свега ниских лажи да би за све то много књига требало.

Зато овде неће бити трактата и формула из спољне балистике. Биће приказане смо базичне научне чињенице и одакле потичу извори. Потом ће исте бити постављене поред тврдњи и „доказа“ др Зечевића. Закључци ће призаћи сами по себи. И за оне који Брајево писмо користе.

Пре тога треба усвојити неколико основних факата и по могућности их узети у обзир да би се наредни текст разумео.

Прво – вештак Тужилаштва Берко Зечевић је доктор наука. Техничких наука. При томе је он још и дугогодишњи универзитетски професор и не само то; он председава катедри за Одбрамбене Технологије Машинског факултета у Сарајеву, бар

у време писања своје експертизе [3], у којој декларише своју персоналну компетентност као експерт за спољну и терминалну балистику. [3:1]

Он дакле није лаик и никако не може бити лаик. Такав се на факултету не би смео ни могао наћи међу професорима. Дуже задржати – никако. Не би му дали да се ту нађе они други људи што држе до себе. Ако је и испао лаик, онако, случајно, па то га ни мало не оправдава. Зашто је вештачио?

Неке основне ствари из ове две гране балистике он је морао да зна, а базне дефиниције да поседује у свом речнику и може да их опише у простопроширеној реченици.

Бар да, као балистичар, дакле онај који нешто гађа, (посебно са топом 130 мм) зна где не сме да се стоји приликом опаљења топа (испред и позади) и да бар познаје разлику између тачности и прецизности, дисперзије и варијансе, стандарда или стандардне девијације, средње вероватне и кружне вероватне грешке, мере тачности, моде медијане итд. а да не глуми спортског коментатора.

Од основних ствари, он је показао да не познаје ни једну. А све их је радосно тумачио а на туђу штету и рачун. Насупрот дигнитету судског експерта – сведока. Насупрот људском образу и изреченој речи. Насупрот оној опаснијој речи – написаној.

А израелски форензичар, човек пажљив и опрезан одмерених реченица, који ништа не узима здраво за готово док лично не провери, није могао да се уздржи, па пише:

Закључци мишљења Др. Зечевића су испитани из скоро сваког могућег угла.

Чак ниједна од тачака, које су испитане за припрему овог Извештаја и подржане стварним теренским тестовима, не подржава шпекулације и закључке др Зечевића.

Резултати анализе сваке од карактеристика које је др Зечевић закључио у свом мишљењу указују недвосмислено и јасно

да је мишљење др Зечевића фундаментално немогуће, засновано на лажним, недоказаним и непровереним подацима. [4:165]

На овом се свету, за све ово, могу наћи само три разлога, од стране проф др Берке (**генитив, датив и локатив у босанском језику**) Зечевића за основне спољно балистичке лажи, подметања и кривотворења а исто тако терминално-балистичке бесмислице какве је изрекао и написао и тврдо заступао др Берко током предметног суђења.

Зато ће се његово име у падежима користити на једнак начин на који он користи судско-истражне и полицијске доказе, тј. потпуно произвољно. Да се сакрије потпуно игноранција – баш онако како он то чини.

Један од 3 поменута разлога је крајња зла намера и огорчена, безраложна, неутемељена и ирационална мржња. Други уцена или примораност по цену живота. Трећи је новац. Само ово друго и треће се може се, бар донекле, како тако разумети.

3.1 КАТЕХИЗИС ДР БЕРКЕ УЧЕНОГА

Суд БиХ и његово Тужитељство, дакако, врховни је бог. Берка је, и за њих и за оне у Хагу, већ дуго времена, главни расул-пророк. Други се штовати не смеју. Толико о основном усмерењу према крајњем ауторитету и вољи Његовој, остало је онако, више лутеровски и смислу неког резимеа – катехизис са основама коме, како и у шта треба веровати.

Па и времену то некако одговара, тј. 16 веку када су немачки grosмајстери за артиљерију говорили: „*Schießen, das ist kein Kunst, sondern eine reine Gottesgunst!*“, тј „гађање није никаква уметност то је чиста воља (угода) божја“, односно у приближном преводу, ти опали куда хоћеш, ђуле ионако по вољи божјој иде.

У Берка, доктора, учење отаца-гросмајстера се запатило и остало. Он и данас, када му затреба, на исти староочински начин Готбајунс – балистику тумачи а посебно када то неком са стране за затирање опасних помисли затреба.

Како ће се показати – ово је један од резиме-а балистичке науке др Берке.

Одмах пошто се легитимисао као балистичар, он пише [3:3]:

7. Gledajući kvalitet M46, 130 mm granate i parametre, može se potvrditi da je stari centar, generalno uzevši, bio precizan cilj. Zbog toga se ne može isključiti direktno gađanje područja „КА-РИЈЕ“.

Одмах потом, такође [3:3]:

Напомена: Visina zgrade nije precizno određena i također podaci od dometu projektila 130 mm OF 482 za dati upadni ugao ne odgovaraju podacima iz tablica gađanja za artiljerijski sistem 130 mm M46 i projektil 130 mm OF 482.

Др Зечевић је написао 94 странице и то прогласио Анализом... Пет страница а то је више од 5% укупног текста, посветио је појмовима тачности и прецизности, преписујући безочно, уместо да се посвети стварној анализи дешавања тог трагичног дана.

Рецимо, бар погибији **Мемиић Едисе**, тој несрећници, која је примила ране за двадесетеро људи тамо где год људско биће може да их задобије. Свуда – с десна с лева, одозго, отпозади и спреда, по рукама и ногама са спољне и унурашње стране и по раменима и глави одозго. Само су јој табани остали нетакнути.

Па да уважени доктор мало промисли да ли то може да уради граната **130 мм, на таквој даљини а не да преписује трактате са Интернета.**

И то што је преписао са Интернета је тачно, само је овде потпуно непотребно. Ван контекста и у складу са напијањем гладног. Па онда, „прецизна висина“ па „прецизан циљ“. **А горњих прецизних 45 рана?**

Овове једва могу очи веровати! Балистичар, др наука, професор, шеф катедре! Па он на две стране пише потупну бесмислицу користећи термин „прецизан циљ“, а потом на следећој страни термин „није прецизно одређена висина зграде.“ А пројектил 130 мм се распрскава у бурету? Па ту ставе тужну Едису са металним полатима да је са свих могућих страна сем по табанима решетају гелерима а да јој тело нигде не пробију. Е то по Берки није препрецизно ни ненормално, брига њега за Едису!

О овове ће касније бити речи, овде се прелази на нешто релевантније. По претходно пажљивим проверама подацима др Берка:

Narednik G2 Artiljerije Sektor sjevero-istok CHESHIRE u svom izvještaju Annex F, Appendix I od 27. 05 .1995, god. navodi, – citirano.

Analiza kratera/identifikacija gelera. Sprovedena je istraga i dokazane su sljedeće činjenice.

Artiljerijska granata eksplodirala je na zapadnoj ivici trga prouzročivši da se većina gelera rasprska naprijed i na sve strane unaokolo popunjavajući lako trg sa stotinama komadića metalnih fragmenata.

Pokusno je izračunato da je pravac ispaljenja 270 stepeni (4800 mils), nakon što su ovome dodane lokalne ispravke, to je 4870 mils koordinata (dozvoljena greška u analizi kratera od 100 mils).

Vrsta municije je sljedeća:

- a. Kalibar 130 mm
 - b. Tip HE Frag
 - c. Ident (projektil) OF-482 M (upotrijebljen sa jačim punjenjem) Oružje-M 46 vučna srednja haubica
- O ovim pojedinostima vidi Anex B.

Ovaj dio je sklopu Izvještaja Unprofor-a, a ne Izvještaja zajedničke komisije. U Annex F, Appendix 4 je izvršena prva analiza minimalnog ugla upada, na osnovu mjerenja parametara objekata u blizini mjesta događaja tj. najbliže zgrade i pravcu doleta.

Izvršeno je snimanje visine i udaljenosti zgrade u odnosu na mjesto eksplozije i određen minimalni ugaо upada. – крај citata.

Тако је бар написао др Берко. [3:4]. Чак шта више, позвао се на то. Оснажио себе тим аргументима без икакве вере у њих. Комисија Унпрофора је написала своје [види АНЕКС Ф], и то овако:

с. Падни угао. Најмањи угао пада из правца 270 степени је **31,6°** или **510 хиљадитих (подјела 60-00)**. Из овога проистиче да су тврдње у параграфу а. тачне и да је кориштено максимално пуњење (sic). Стога најмања удаљеност са које је испалена граната је између **20 и 21 км.** – крај citata.

Кључне речи из Извештаја првобитне Заједничке комисије Унпрофор-а и власти БиХ – трагови на тлу указују на **правац од 270 ± 10 степени, мали падни угао од око 31,6° или 510 хиљадитих (у подели 60-00) и даљину између 20 и 21 км.**

Наредник Чесајер је израчунао падни угао на лицу места, и нацртао га. Своју префињену и однеговану одвратност према варварском, масовном и неизазваном убиству невиних а емпатију према искреној боли породица погинулих показао је тако што је овај докуменат-цртеж нацртао на истргнутом блоку папира из неког рекламног блок-меморандума са логом-натписом неке штедне банке Väst.

Онда је, са олакшањем, отишао у Симин Хан на вечеру.

Али то је то. Показаће се, и и поред поменутог, да је то Унпрофор-ово рачунање било неупоредиво разумније. И да се морало уважавати, барем по обавези ако не и по струци. Баш то са следећим **УН бројкама: 31,6°, (510 хиљадитих), унутар сектора 270 ±10 и 20 до 21 км)**

Е, сада треба погледати опет цитат др Берка [3:3]:

... podaci od dometu projektila 130 mm OF 482 za dati upadni ugao ne odgovaraju podacima iz tablica gađanja za artiljerijski sistem 130 mm M46 i projektil 130 mm OF 482. [3:3]:

Па шта сада, пак, значи овакав горњи Берков исказ да: **„podaci od dometu projektila 130 mm OF 482 za dati upadni ugao ne odgovaraju podacima iz tablica gađanja za artiljerijski sistem 130 mm M46 i projektil 130 mm OF 482.“**

Чиме се онда гађало у предметним условима? Рецептот за кисељење купуса? Како се може гађати оруђем са неодоварајућим Таблицама гађања? Зар из овога није јасно да:

**СВАКАКО НИЈЕ ГАЂАНО ТОПОМ 130 мм
И ПРОЈЕКТИЛОМ ОФ 482, ЈЕР ПОДАЦИ ИЗ
ТАБЛИЦА ГАЂАЊА НЕ ОДГОВАРАЈУ.**

УНПРОФОР ЈЕ ОВИМ ОСЛОБОДИО Н. ЂУКИЋА А СУД
У ХАГУ ОДБИО ЈЕ ДА ПРОЦЕСУИРА ПРЕДМЕТ.
ТО ЈЕ ДР БЕРКО ДОБРО ЗНАО АЛИ НИЈЕ ХТЕО ДА ЗНА
НИ ДА ЧУЈЕ!

Сада ИЗНОВА наступа чувени вештак за балистику (површно-спољашњу гледано-импровизовану). Посебно ће негирати податке које су људи мерили на лицу места при чему онај несрећни голф нису ни споменули.

Сада др Зечевић мења све од почетка до краја дезавуишући све резултате претходне колективне истраге.

Па он на то место ставља своје апокалиптичне, **Зечевићевске податке, вађене из др Беркиног личног катехизиса:**

Гле вештине, гле знања! Сада трагови на тлу не указују више на првобитни Унпрофор-ов правац; указују на нов сектор са правцем од 271 ± 2.5 степени, велики падни угао минимално 62° или **1034** хиљадитих (у подели 60-00) и даљину између **26720**

и **27480** м. Гледајте и учите, цукуни! Овако се зграде пребацују! После 12,5 година променио пројектил своје мишљење. Сада само др Берку слуша. Само он може да га преврће, диже или спушта по својој вољи. Да га ракетизује успут, на „препуцавање“ у лету да га присили и глумима да се сам најави.

Рејон долета је вештак тужилаштва проф др Берко Зечевић угловно смањио **4** пута у односу на онај Унпрофор-ов, тј. по површини ни више ни мање од **38** пута, падни угао повећао **2** и више од два пута [**3:64** – 3. пасус], а даљину повећао за 24%. (око **6** до 10 километара – опет ни више ни мање), **тврдећи упорно да он није мењао ништа!**

А све је супротно, потпуно супротно поставио. Треба упоредити Анекс Ф под с. са овим Берковим из другог пасуса са ове стране. Па видети.

**ШТА ЈЕ УОПШТЕ ЗАДРЖАО ОД ПРВОБИТНОГ НАЛАЗА?
НИШТА!**

Не сме се заборавити да су горњи налази Унпрофор-ове комисије утврђени непосредно након догађаја док је кратер био мање или више свеж а околина неконтаминирана многобројним људским активностима.

Шта ради др Берко?

ПА ОН ВИЧЕ НА САВ ГЛАС:

Рекао сам вам да сам ја један једини свемоћни и свемогући, када се из Суда изузнем. Најпре га је Унпрофор ослободио, а хашки суд изванка одбио да му суди.

Онда сам га и ја ослободио даказавши да оно не може да уради ни топ ни његов пројектил 130 мм, јер то не одговара његовим таблицама.

Па сам то и написао шта још хоћете, имам баш при руци један роковник. Да вам нацртам, на папиру?

Не може се далекометним топом гађати са Таблицама за препоручене масе здравих оброка. Осим ако судије нису близу и низ длаку.

Не само да се ништа није слагало са Таблицама гађања. Са оним углом Унпрофора-а од $31,6^\circ$ граната удара и разара леву страну возила голф Мк1, а не пада поред насупротног десног точка како пише у Записнику истражног судије и полиције.

Ослободих, дакле, е сада ћу и да га изнова оптужим јер ми се хоће. Могу и хоћу јер тако морам а, успут, биће то и корисно.

Упркос Хагу и Унпрофор-у!! Само је метод у питању а ови лаици ни онако појма немају.

Могу, дабоме, да га оптужим; променићу све податке Унпрофор-а, да од њих трага не остане, као што сам и урадио, горе и опет ће бити како сам рекао, јер онај горе мене штити. Ја се питам и само ја!

Сведочећи у судском процесу против бившег председника Републике Српске Радована Караџића пред ICTY у Хагу он све фино објашњава. Да ли овај, наизглед миран и сабран грађанин, академски образован може оволико безочно да лаже, када је сам устврдио да је:

$$21\ 000 = 27480:$$

$$31,6^\circ = 62^\circ + 6$$

$$271^{\pm 2,5} = 270^{\pm 10}$$

Слика 3.1.1 др Берко у суду у Хагу „продаје“ истину лажући да је 21 км исто што и 27,48 км, а 271° исто што и 270° – и ништа се не разликује, ни у једној тачци!

Па ту пред лицем света изјављује:

„Ни у једној тачци налаз који је вршила међународна организација, заправо комисија Унпрофор-а и оно што сам ја са својим тимом урадио ни у једној тачци се не искључује. Нигдје се не постоји супротност.“ – цитат.

Ко буде пратио ове редове уочиће да се ништа, ама баш ништа, не слаже, па чак ни тај правац долета, и да је све потпуно супротно. И толико супротно да је врло тужно и непријатно гледати редове текста др Берка и слушати горњи видео запис.

„Ниси чуо како лажи грме док не чујеш проф доктора Берка Зечевића!“

Невероватно је да се на ову лаж нико није ни осврнуо током пуних пет година, иако су они који су то слушали и по томе судили – знали све.

Од 1995. године до данас једина непромењена константа која је садржана у свим истрагама на основу којих је донесена предметна срамна пресуда, је – „правац запада“ тј. смер одакле је, наводно, долетео смртоносни пројектил.

Само флоскула – садржана у изразу – „правац запада“ – могла је да инкриминише команданта Тактичке групе „Озрен“ тако да је скоро немогуће не приметити малициозну упорност у осуди једног човека за којег не постоје ни минорни докази о кривици.

Све остале референце, премисе и судски „неоспорно утврђени“ факти су мењани крајње волунтаристички, како је коме у датом тренутку требало и онолико пута колико је требало.

Посебно је то радио др Зечевић, по принципу мало овако али немогуће а као да је могуће – (па супротно на другој страници текста), па онда другачије а опет никако, али оно прво улази у закључке, као на пример:

„Тузла има много соли у и око себе. Зна се да је со на и у мору. Зато је и Тузла на мору и има надморску висину 0 м“ – ово је установљено од стране др Зечевића а по најновијој амерћ’кој сателт’ској технологији.

Констатација Унпофор-а да: „**трагови на плочнику одговарају оним траговима који настају приликом експлозије гранате под малим углом**“, од пресудног је значаја, посебно јер је анализа јако отежана ако околина кратера није чиста и ако около има сувишних објеката, а кратер био контаминиран одмах после догађаја, док 12,5 година касније, фигурише као непостојећи факт.

Наиме, ако трагови на плочнику одговарају оним траговима који настају приликом **експлозије гранате под малим углом**, онда је др Берко Зечевић утврдио даљину са које је могла да дође наводна граната, тј. негде испод линије раздвајања од 21 до 22 км.

Али то никако није могло да буде из бар 5 и више километара удаљенијег рејона засеока Пањик! Никако, у светлу вештакових базних полазишта, ни балистички ни просторно-топографски.

Нема „малог“ падног угла са тих даљина, господине докторе! Бар за, и до дан данас, далекометни топ 130 мм (и данас са преко 40 км дometа са base-bleed пројектилом).

Све би било и остало у привидном складу да нема дефинисаног падног угла пројектила 130 мм од 31,6° са којим се **никако не може пребацити суседна зграда обуће „Београд“ а ни лева страна предметног возила голф Мк1.**

Тешко је, односно немогуће пребацити чак и саму леву, западну, страну возила голф Мк1 а да о поклопцу моторног простора истог и не говоримо, јер је то, у датим условима, немогуће урадити са било којим физички постојећим падним углом за, далекометни, жиростабилисани топовски пројектил 130 мм.

Али, то се према др Зечевићу десило, а иако је то физички са таквим падним углом (око или чак два пута више од 31,6°) теоријски и практично неизводљиво.

Много је доказа да је клима линча почела да се формира још у ноћи када се десио догађај а интензивирана током наредних дана. Изговарано као мантра. **На суду никоме није било дозвољено да говори о било чему сем о експлозији високо-експлозивне гранате 130 мм.** Ни одбрани, ни оптуженом ни вештаку одбране.

Поновљено хиљадама пута. Чак ни онима који су по својој вокацији требали да истражују узроке није било дозвољено да говоре о нечем другом. Ако би неко само и посумњао у број жртава, на ноге лагане би скакала пречасна суткиња за разводе брака Патриша Вејлен, вичући: „А тако, Вама још није доста крви Black bearded Balkan Ravens (гаврани једни брадати)“!?

Томе је свакако, у значајној мери, допринео „his master voice“ у виду једног дописа-извештаја команданта Унпрофор-а за Североисток бригадног генерала Хокланда генерал мајору Руперту Смиту, у којем, између осталог стоји:

„Као такав, овај извештај има циљ да потврди почетне налазе до којих се дошло непосредно након гранатирања и да послужи као веродостојан записник о овом догађају тако да закључци овог извештаја не могу бити предмет никакве сумње.“ – [види АНЕКС Ф]. што је свакако ароганција најгоре могуће врсте учињена од стране једног неутемељено нарцисоидног и умишљеног човека знатно поремећене перцепције.

Била то бласфемија или не, тек истрага Унпрофор-а је валидни и правовремено рађен судски скуп доказа чак и онда када као у овом случају садржи озбиљне грешке и мора се савесно разматрати од стране свакога па и од стране проф др Берка Зечевића, јер истрагу није лично спроводио бригадир Хокланд већ више, за такав посао оспособљених, официра Унпрофор-а.

Право на грешку је саставни део људске природе, неодојиво од човека и прашта се, али се право на преиспитивање не може и не сме оспоравати!

У склопу тог Извештаја се налазе и одговарајући прилози, као нпр. ANNEX F, из којег се врло јасно види да наводни фрагменти (ма откуда они дошли) потичу од руског **пројектила ОФ 482М** (не од пројектила М79 како неопозиво или тачно по његовим речима „**недвојбено**“ тврди проф др Берко Зечевић), те да се калибар 130 мм М46 који се „обично користи у систему „TOP charge“, тј. са максималним пуњењем* (каква плупост!)... и уобичајено се користи за домете између 17 и 27 км, – оруђе је (према констатацији из овог извештаја) „**вучна хаубица средњег калибра**“, што су најобичније бесмислице са дубоко утемељеним смислом – ЗЛОМ НАМЕРОМ.

То је лако доказати увидом у Таблице гађања или било који технички приручник намењен десетарима у артиљерији.

Уважени форензичари треба да овом приликом покажу човека којему је икада било дозвољено да гађа топом 130 мм посредно пуним пуњењем на даљини мањој од **20** км.

У Таблицама гађања, за **пуно пуњење** (TOP charge) оригиналних Таблица које је дао произвођач оруђа а наручило ГАУ (Главное Артиллерийское Управление) Оружаних снага СССР, Издање 3, јасно пише да овим оруђем и пуним пуњењем:

(ЗАПРЕЩАЕТ СТРЕЛЬБАБЕЗ КРАЙНЕЙ
НЕОБХОДИМОСТЫ)
(ЗАБРАЊУЈЕ СЕ ГАЂАЊЕ БЕЗ ПОСТОЈАЊА КРАЈЊЕ
НУЖДЕ)

а исто тако постоје и „**Таблице за избор пуњења**“ унутар домаћих Таблица гађања које је издао ВИЗ 1984. године, а на које се позива и вештак тужилаштва проф Зечевић, које јасно

* „Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46“, ТС/ГАУ N0 265, издание *третье*, Главное артиллерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва – 1961: *стр.* 5.

показују да је тврдња да се пуно пуњење користи за домете између **17 и 27 км** (а како стоју у документу ANNEX F, обична бесмислица, јер постоје два строго подељена метка за те намене.

(Треба погледати и подтаблице „ИЗБОР ПУЊЕЊА“ у домаћим Таблицама гађања), које не дозвољавају овако произвољну употребу пуњења током гађања и стриктно ограничавају својевољу послуге током гађања, **али истовремено указују на квалитет анализе на основу које се сумњичи, оптужује и осуђује невин човек.**

И тако, од сада па на даље сви ми без обзира на провинијенцију, претходне спознаје и врсту основне едукације, укључујући посебно вештатака тужилаштва, би нужно требали да поверујемо у све овакве и сличне бесмислице као у од Њега прокламован **закон изван сваке сумње**, и закон изнад свих закона са ставкама и параграфима који „**не могу бити предмет никакве сумње**“ – ма шта тамо у том закону писало.

Сме ли уопште, такав „закон“ и да се чита од стране нишчих? Јер чему читање ако се ништа исправити не може?

И ко то дозвољава читање неких тамо назови докумената ако су преписани и преведени на проскрибовани језик а тумачени од стране неписмених полудивљака? Зашто би уопште ико и сумњао када је Истина Врховна прокламована од Онога ко је довољно горе а прихватљиво гори?

Очигледно је, ипак, да је поменути дежурни **вештак тужилаштва** посумњао и када је врховна истина прокламована од Онога ко је довољно доказани вештак за све и свја па је тако са дубоким страхопоштовањем **примио све ове налазе што он и признаје у уводу своје експертизе, и поверовао у скоро све њих ван сваке сумње.**

Ону, пак, у коју ни проф др Берко Зечевић није могао да поверује умотао је у само њему познато замешателство и подбацио као мамац типа – АПП (ако прође прође!) његов следећи налаз.

И гле чуда! Идући у сусрет својем главном страху пред огромном лажи – гле одједном, ето похвале за врхунски обављен посао! *CUM LAUDA!*

Ту једину твдњу (налаз) у коју он није поверовао (иако ју је прећутно прихвативши прогутао) била је она којом није могао да докаже оно што му је било наређено да докаже, а то је, удаљеност и правац долета гранате.

Наиме у поменутом извештају у чијој је изради, према Анексу Ф учествовао већи број високих официра Унпрофор-а, јасно стоји – цитат:

а. Правац. Трагови на плочнику одговарају оним траговима који настају приликом експлозије гранате под малим углом. Оштећење на подлози начињено ударом упалача од гранате и „крила“ су довољно јасни да се на основу тога прецизно (опет!) може одредити из кога је правца граната долетела.

б. Падни угао. Најмањи угао пада из правца 270 степени је 31,60 или 510 хиљадитих (подјела 60-00). Из овога проистиче да су тврдње у параграфу а. тачне и да је кориштено максимално пуњење (sic).

Стога најмања удаљеност са које је испалена граната је између 20 и 21 км. – крај цитата.

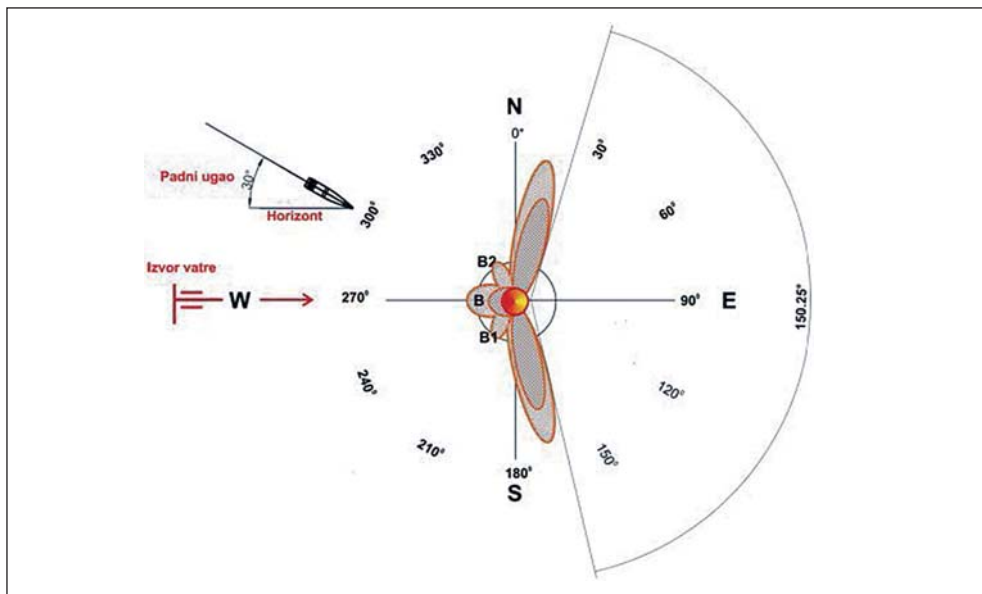
Овај цитат у три кључне ставке-твдње је алфа и омега предметног случаја, која указује на све накнадне фалсификате и измишљотине вештака Тужитељства БиХ проф др Зечевића:

Кључне речи из Извештаја првобитне Заједничке комисије Унпрофор-а и власти БиХ – трагови на тлу указују на правац од 270 ± 10 степени, мали падни угао од око $31,6^\circ$ или 510 хиљадитих (у подели 60-00) и даљину између 20 и 21 км.

Сада искачу друге тврдоглаве чињенице. Ако је тачно оно што је написао др Берко о падном углу, онда трагови експлозије на тлу треба да радикално мењају изглед.

Но то се није десило. Проф др Берко Зечевић мења падни угао повећавајући га два и више пута али му се трагови фрагментације у падној тачки не мењају. То само код њега може, суд о томе не мора да зна било шта.

Ваљда трагови и не треба да се мењају – па он је човек стручњак за терминалну балистику. Бар тако сам каже. Ко ће то да порекне? Само, током своје истраге, комисија Унпрофор-а је констатовала да трагови на тлу изгледају као под б, из чега се извлачи посве изрочит закључак, јер по изразу: „Трагови на плочнику одговарају оним траговима који настају приликом експлозије гранате под малим углом“.

Слика 3.1.2 Трагови фрагментације на тлу при експлозији пројектила за падни угао око 300 при његовом долету са запада (планине Озрен) по Унпрофор-у Анекс Ф – коректан приказ за апсолутно неостварив падни угао у предметним условима. Неутемељеност таквог падног угла признаје и Тужитељство БиХ и његов стручни сведок, јер не одговара Таблицама гађања за топ 130 мм и не дозвољава пад пројектила на тло у рејону наводно „прецизног циља“ услед висине околних зграда – по самом др Зечевићу.

Оштећење на подлози начињено ударом упаљача од гранате и „крила“ су довољно јасни да се на основу тога прецизно може кога је правца граната долетела. Тако је Унпрофор утврдио правац од 270 ± 10 степени. Са Сlike 3.1.2 се лепо виде фрагментациони трагови на тлу. „Крилца“ су под око 150° , исред тачке експлозије нема избачаја тла, али их има уназад (наслaге В, В1 и В2), које би могле, у предметном догађају, бити блокиране корпусом аутомобила голф Мк1, па одатле и непрепознатиљиве, на што су се „режисери“ и ослањали.

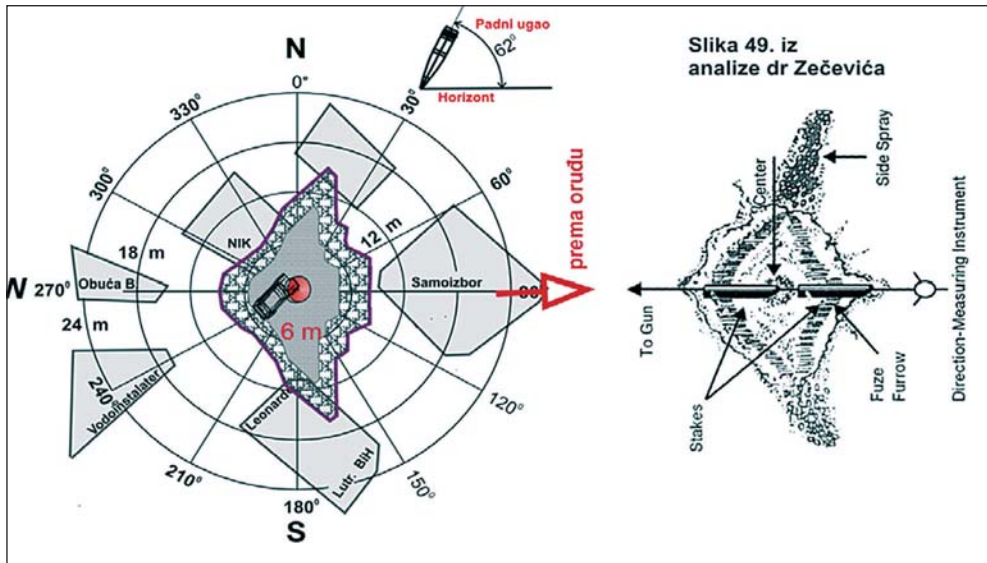

Слика 3.1.3 Трагови фрагментације на тлу при експлозији у Тузли 1995. године, (маслинасто оивичена стрела) и како их вештак објашњава (мала слика горе десно) – великом сликом тврди да је пројектил дошао слева а малом горњом сликом фрагментације исте форме показује да је дошао са насупротне стране. Уствари, горња сличица, копирана са Интернета је потпуно исправна за падни угао 62° али само ако је топ био у селу Гаврићи з. од Кисељака!! Може бити и овако и онако али увек тако како суду БиХ треба.

Слика 3.1.4 Графички представљени трагови фрагментације на тлу при поставци да је пројектил 1995. године долетео са истока. (оранж стрела). Збога изгледа трагова у стварном догађају истраживачи су се окренули опитима којима је ова претпоставка потпуно побијена.

У стварном догађају 1995.године, трагови су дијаметрално супротни као на слици 3.1.3, врх је усмерен према западу, „крилца“ су под око 100° до 110° а никако 150° , на врху „стреле“ нема избачаја материјала али га има позади са југоисточне стране кратера и то много, а правац стреле указује да је неко експлозивно, и при томе цилиндрично тело, било усмерено са истока на запад а не обрнуто како тврди др Берко.

Слика 3.1.5 Графички коректно представљени трагови фрагментације на тлу при поставци да је пројектил 1995. године долетео са истока са падним углом већим од 50° (слика лево). Али гле, вештак др Берко прилаже свој доказ (слика десно) – иста матрица фрагментације али је смер долета пројектила дијаметрално супротан. Та десна слика, опет игнорантски прекопирана са Интернета, показује истинске трагове фрагментације при падном углом од 30° са исправним азимутом долета пројектила (види такође Сliku 3.1.2). Вештак или нема елементарног појма о предмету вештачења или је велемајстор у примитивном фалсификовању.

Ама не, зна он то одлично само неће да зна, јер му треба друго па од β -ете гради гради мете и домете суду и тужилаштву БиХ.

Извршена су 4 опита уз детонирање реалних пројектила 130 мм на полигону уз присуство 4 исправна и тренутно, за вожњу, регистрована аутомобила голф Мк1, за проверу горње претпоставке.

Симулирани су падни углови од 20° , $31,6^\circ$ по Унпрофору, 43° по вештаку одбране, и 55° по захтеву израелског вештака,

са доласком пројектила са истока. Оба су показала ефекте који су одраније познати – како по ефектима на околину тако и по обиму и облику фрагментације.

Распон кракова стреле – „крилаца“ разликује се за 35° , а дијапазон ширења је знатно смањен. Због тога су три групе инжењера према траговима фрагментације правог пројектила 130 мм, добијених детонацијом истога, извеле стварне експерименте у чак 4 опита – ТОЦ 2010. године, један опит је урадио истраживачки тим 2014. године и два опита 2016. године, покушавајући да провере да ли је пројектил долетео са истока.

То су били, како је већ раније речено, потпуно промашени покушаји, јер се то није десило а експерименти су то недвојбено показали. (Прилог 1)

На слици 3.1.4 су графички представљени трагови фрагментације на тлу какви би требали да буду да је поставка др Зечевића имало утемељена на истини (површинска шрафирана стрела са врхом према истоку), док линијска жуте стрела на слици 3.1.4 показује на истинску фрагментацију из 1995. године која је потпуно супротна.

Раније су приказани катастрофални резултати добијени овим опитима у виду разарања зграда и околним штетама који немају никакве кореспонденције са стварним догађајем у Тузли.

Да је пројектил долетео са запада а са падним углом од 62° или „неколико степени већим“ фрагментациона би се слике потпуно разликовале од оне добијене у стварном догађају. То се није десило чиме је **детаљно оповргнута хипотеза др Берка о долету пројектила 130 мм са запада.**

ЗБОГ ТОГА ЈЕ, У ЦЕЛОСТИ И НЕПОБИТНО, ДОКАЗАНО ДА ЈЕ ВАРИЈАНТА ДР БЕРКА О ДОЛЕТУ ПРОЈЕКТИЛА 130 мм СА ЗАПАДА, У ОСНОВИ ПОГРЕШНА И НЕ МОЖЕ СЕ УПОТРЕБИТИ КАО ВАЉАН СУДСКИ ДОКАЗ.

ДА ЈЕ ВАРИЈАНТА ДР ЗЕЧЕВИЋА МА КОЛИКО ИСПРАВНА, ФРАГМЕНТАЦИОНА БИ СЛИКА ТРЕБАЛА ДА ЛИЧИ НА ОНУ СЛИКУ ГДЕ СЕ ВИДИ ОГРОМАН ИЗБАЧАЈ МАТЕРИЈАЛА ИЗ КРАТЕРА А У СМЕРУ КРЕТАЊА ПРОЈЕКТИЛА.

ОВДЕ ЈЕ ОЧИГЛЕДНО СВЕ СУПРОТНО ОД СТВАРНОСТИ – ФАНТАЗМОГОРИЧНО И НЕБУЛОЗНО ВИЂЕЊЕ ЈЕДНОГ ЧОВЕКА ПРИХВАЂЕНО И ТРЕТИРАНО КАО ВРХУНСКА НАУЧНА ИСТИНА. ОДГОВОРНОСТ ЗА ТО ЗАЈЕДНИЧКИ СНОСЕ И СУД И ТУЖИТЕЉСТВО БиХ.

Шта су одредили и доказали страни експерти:

Референце на одређивање правца гађања на основу метода мерења коришћених од стране др Зечевића, према подацима Ј. Шарона:

Суд је у пресуди јако истакао радње др Зечевића, на основу којих је одређен правац долета пројектила.

Уопштено, др Зечевић је засновао своје одређивање правца гађања на „бразди“ пронађеној у каменим гранитним коцкама источно од центра експлозије.

3. Већ у овом тренутку треба рећи да у смислу одређивања у овом Извештају, слика растурања фрагмената на тлу указује на прави правац гађања, па је последично одређивање др Зечевића фундаментално погрешно.

У професионалној литератури помињу се методи лоцирања извора ватре према центру експлозије и растурању фрагмената.

Насупрот горепоменутом, др Зечевић је одредио оригинални правац ватре ослањајући се на одређену бразду у тлу, одређујући да су њен извор фрагменти пројектила, и да би то могло да указује на правац гађања. Ипак, дубље разматрање исте бразде указује да ова **бразда не потиче од центра бласта већ наставља паралелно са центром бласта...**

Др Зечевић је користио мерење које је контрадикторно чак и методама назначеним у његовом мишљењу.

Анализа правца гађања, према опште прихваћеним методама, указује да би извор ватре требао бити нађен у северозападном правцу насупрот фасаде суседне зграде „НИК“, а не у правцу запада како је др Зечевић нагласио.

Другим речима, пројектил је требао да пробије зид зграде „НИК“ пре експлодирања. Ово потпуно поништава претходну Зечевићеву претпоставку о долету.

Вероватно је да је „бразда“, на основу које је др Зечевић засновао своје одређивање, резултат пуцања, ломљења и раздвајања камених плоча поређаних у полукружне облике и које су служиле за поплочавање пута и тротоара. Заснивање одређивања на овој бразди је погрешно и не указује на извор ватре. [18-19]

Додатно П. Л. Лоран, вештак и професор са Универзитета у Греноблу пише:

Не могу се сложити да је било могуће одредити икакав правац долета. Фотографије су лошег квалитета и не-изометријске. Трагови на гранитним коцкама су у више смерова.

„Бразда“ није поравната са центром кратера, што значи да уопште није „бразда“ (чак претпостављајући да пројектил са падним углом 62° и даље прави бразду).

Осим тога, проф Берко Зечевић користи координате кратера да израчуна азимут од његове „бразде“, што није исправно са математичке тачке гледишта.

Рачунање азимута долета се онда врши од неочигледне „бразде“ коју само он види на фотографијама и коју је помешао са координатама кратера.

А та „бразда“ није чак ни поравната са кратером?

Што се тиче идентификације „бразде“ на основу фотографија, поредећи две узастопне фотографије, изгледа да има

више везе са јутарњом сенком на просторима између гранитних коцки него са било чиме другим.

Није поравната са округлим кратером и предалеко је да би била начињена експлозијом једног пројектила.

Растурање репних фрагмената је нанело штету високо на зиду зграде „НИК“, што није био случај у Тузли.

Експеримент не успева да репродукује тешке жртве код кафеа „Гулам“ и источно од зграде кафеа „Леонардо“.

Нема примећених погодака на кафеу „Капија“, фрагменти су прелетели изнад зграде. Није формиран прави кратер на подлози од гранитних коцки.

Сви поменути експерти који су испитивали утемељеност ставова Тужилаштва и Суда БиХ као и судског вештака, извели су исте закључке; не постоји став, факт, неоспорена тврдња нити било који истински доказ који би генерала Новака Ђукића наредбодавном довео у било какву везу са предметним догађајем а из које би се могла потражити било каква командна одговорност. То признаје и Суд БиХ. **Није, дакле, доказано.**

Али коме требају докази? Суд БиХ треба само осуду јер газде тако хоће.

Двострука мањкавост закључака Суда БиХ, можда још далеко тежа од претходне, огледа се у бројним кључним доказима који категорички и потпуно искључују било какав артиљеријски пројектил као узрок предметне трагедије 1995. У Тузли.

Предметна бразда је од стране домаћих стручњака била оспоравана као други непостојећи кратер, али је права злослутност успоставе тога објекта постала јасна када је утврђено да се падни угао и смер долета не могу једнозначно одредити постојање само једног кратера.

Изводећи своје доказе, др Зечевић није у стању да при постојању ма каквог кратера, јединственог по месту и облику, усагласи своје кључне оптужне параметре – правац долета

пројектила који индицира „кривце“, односно страну која дејствује, са местом одакле је наводно дејствовано.

Слика 3.1.5 а и б Наводна „бразда“ упаљача посматрана по различитим светлосним условима и из различитих праваца. Погледано из једног специфичног угла, посебно из правца истока (лева слика), види се нека „бразда“ а из другога је нема, али нема тога што неће да употреби Тужитељство БиХ.

Будући да је то место прилично далеко од „циља“, потребно је да постоји бар један балистички параметар који одговара „доказаном“ извору ватре.

Због тога он прибегава тактици да за сваки нови „доказ“ тражи нови „кратер“.

Са друге стране, од центра експлозије парчад и уопште продукти експлозије се шире радијално, значи из центра у свим правцима.

Наводна „бразда“ др проф Берка Зечевића уопште не излази из центра кратера већ тангира његов обод али ни то не чини у целости; удаљење те бразде од обода кратера је знатно веће од радијуса истог, што значи да уопште и није „бразда“, па чак ни тангента у уобичајеном смислу те речи. Уосталом Слика 3.1.5. а и б показују то доста добро.

Уосталом, о томе ће опет много више рећи и страни и домаћи стручњаци.

3.2 И СУДИЈАМА СУДЕ, ЗАР НЕ?

У својој другостепеној пресуди, а у предмету ТУЖИЛАШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ против НОВАКА ЂУКИЋА, датираној 11.04.2014. године, СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ, у својој пресуди S1 1 K 015222 14 Krž, а на страни 23. исте пресуде, а под поднасловом:

IV POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE IZ ČLANA 229. ZKP BiH

A STANDARDI ODLUČIVANJA I ŽALBA ODBRANE

под тачком 110, наводи 2 образлажуће изјаве и 2 констатације на основу којих исто Апелационо судско веће усваја вештачење вештака тужилаштва проф др Берка Зечевића и великим делом заснива пресуду баш на том вештачењу:

ИЗЈАВА БРОЈ 1: „Наиме, Апелационо вијеће подржава став првостепеног вијећа када је у цијелости поклатио вјеру вјештаку проф др Берки Зечевићу, из разлога што је на врло увјерљив начин и у складу са правилима струке изнио свој налаз и мишљење на главном претресу“, па одмах затим под тачком 114, на страни 24.:

ИЗЈАВА БРОЈ 2: „Стога Апелационо вијеће констатује да је налаз и мишљење вјештака Берке Зечевића објективан и урађен на високо професионалан начин, базиран на научној основи и на стеченом искуству...“

Треба ли још недоумица на основу чега је суђено и пресуђено у овом случају?

Не треба јер то ни дотични суд сам признаје.

У истој пресуди, страна 24. Тачка 117. се наводи:

КОНСТАТАЦИЈА БРОЈ 1: „Након извршене анализе и оцјене свих напријед наведених елемената, вјештак Берко Зечевић је утврдио на основу таблица за топ М46 калибра 130 мм удаљеност ватреног положаја **за табличне услове и наведене упадне углове**, те иста износи:

$$26500\text{м} \leq XVP \leq 27480\text{м}“.$$

што је, без икакве сенке сумње, судска а срамотна, основно школско – рачунски доказива неистина, која не одговара физичкој стварности на терену. И то на првом кораку!

Из првог пробног лончића – па одмах истина. Кривоклетне истине се тако и рађају – раније су смишљене.

Судска **КОНСТАТАЦИЈА БРОЈ 1)** је **фалсификат првог реда** и најниже могуће врсте, својеврсна измишљотина произвољне и долусне метафизике како Тужилаштва тако и Суда која када се дословно примени по аутоматизму ослобађа оптуженога (и осуђеног) сваке кривице, а инкриминише тужитеље и судије, и то правно, људски и морално – веома, веома тешко!

На даљини од 26500 па до 27128 м, по истом том вештаку, нема захтеваног положаја јер је то он сам, ефектно порекао само једну страницу после него што је утврдио.

То и још много тога о истом трошку. Дакле 27 128 м а не 26 500 м! Није др Берко крив што није добио бољи метар.

Падни угао је овде при томе за минимум 15° мањи од потребног угла којим би пројектил могао да прелети голф Мк1.

Постављени услови не одговарају, јер је сам вештак и то властитим ходом и без помоћи наводно тражио ватрени положај који задовољава услове за уврштење у унапред постављене основне критеријуме које је он сам лично и врло одређено поставио.

Убио се тражећи па је експресно порекао и оно што је наводно нашао и на нових 5-7 страница написао. После му било жао што је било шта нашао.

Правог положаја никада није нашао. На суду се вадио: „Панисам ја ни рекао да је у Пањнику већ у рејону Пањика а то је велика разлика.“

Па можда је то и тако. Само Пањик је тек засеок унутар атара од неколико хектара па се не може наћи у сектору др Берка километар и по даље, тамо и овамо десно или лево. Стотине хектара, богата ли Пањика!

Право посред других већих места, Тумаре, Коса, Мићијевићи (Мушевина), Васиљевци итд. А баш то вештак ради. Меси, муља и лаже.

Услови које је вештак тужилаштва примарно поставио за своју тврдњу из КОНСТАТАЦИЈЕ БРОЈ 1 а суд је прихватио – нису испуњени, чак ни елементарно! Али то је најмањи проблем!

Тешко је, и то веома, што претходно поменути услови уопште нису таблични како то тврди вештак тужилаштва, Тужилаштво и Суд БиХ у КОНСТАТАЦИЈИ бр. 1.

А вештак би то требао да зна. Какав је курс балистике тај човек завршио ако не зна шта су таблични услови гађања? Па добро, ко тврди да је горе написано лаж, измишљотина и фалсификат? Тврде Таблице гађања на које се вештак истовремено позива!

Одакле деинкриминишући докази?

Наиме, на страни 12. истих Таблица гађања, истих оних на које се вештак позива, стоји црно на бело шта су то таблични услови.

Зато је горе наведена судска и вештакова, др Беркова, изјава о **табличним увјетима** ординарна лаж а такав је и **закључак који из те лажи произлази. Другачије и не може бити.**

Ако неко тврди да је у КОНСТАТАЦИЈА бр. 1. тачна, онда мора да докаже да трг „Капија“ у Тузли лежи на надморској висини од **0 метара** (таблични услови) а исто тако треба доказати да је **ватрени положај на планини Озрен на висини 30 м** (гле – планина па на **30 м** надморске висине?), ма где да је на њему тај положај био и где год га неко у дати сектор поставио **па по том просторном сектору премештао!**

Увек + 30 метара! Е тога нема. Ако је и од суда – превише је! Јер чујте и почујте, суд часни тако збори и тако се понашајте – где год ви нишчи на Земљи стојите, на истој надморској висини стојите!

Јербо је бог Земљу савршено округлом и глатком, без икаквих рупа, улегнућа, брда и грба учинио, нема боље кугле од Његове, Беркове.

Нема ту ни Монт Евереста ни велике депресије. Врх „Краљица“ раван као сто, по Трескавици порасле мандарине.

Дивота једна Ни ноголома ни крша, нема шума ни јаруга, златно доба, калдрма посвуда!

Ко каже? Па, поред Берке, каже и бригадир Хокланд, командант сектора Североисток, а то што он **каже то је ван сваке и свачије могуће сумње**. То је он човек сам написао.

И својеручно потписао. „Ван сваке сумње, молим!“

Уосталом, то је и четврти основни закон геофизике по др Берку – вештаку за све и свашта и за сваку прилику.

Друго: Треба да докаже да је **планина Озрен и засеок Пањик јужно од Тузле**, јер др Зечевић потврђује своје научно-балистичке, а по суду математички и научно строго утемељене, налазе гађајући са **југа на север** а не са запада на исток као у стварности, и са надморске висине **30 м** на нулту надморску висину.

Зато му и ордината темена подбацује, одбија да такне преварни горњи слој!

Ту у Тузли-на-мору, на мору где се со вади. Док благ маестрал ћарлија над Тузланским сланим виноградима. Стиг'о геца до колеца!

Треће: Исто тако треба да докаже да Земља не ротира, да њезина површина није закривљена, да су предметни топови 130 мм глатких, неолучених цеви, да пројектил 130 мм није стабилизovan ротацијом, да Кориолисово убрзање не постоји, да деривације нема а висинска разлика између ватреног положаја и циља не постоји а и да постоји то не игра никакву улогу током гађања и представља трајну, увек постојећу, константу.

Па јел'те, гос'н судија? Увек им је висина иста, то је добро познато.

Али у Таблицама гађања пише: да би подаци били „таблични“ циљ нужно мора бити на истој висини као и оруђе (стр. 12. истих Таблица гађања – „циљ“ обавезно у хоризонту оруђа, „таблични угао једнак елевационом.“

У предметном случају, ништа од овога није истина.

Подаци које је својим 3-ДФ програмом срачунао проф др Берко Зечевић не одговарају подацима из Таблица гађања ни за те и такве табличне услове, а камо ли за реалне услове за које он лаже да их је добио од федералног ХМЗ а уствари их је само претпоставио, што и писано признаје и то више пута.

Неопростиве су две горе изнесене и објављене као извесне судско-вештачке и тужитељствене чињенице, а то су:

Лажна, неутемељена, базирана на некоректни и измишљеним инпутима и некоректним прорачуном фалсификована интерпретација добијених података као да је истина да се падни угао од 62°, у табличним условима, добија на даљини од 26500 м – (стр. 73. и 74. анализе др Зечевића), и судски третман те фалсификоване чињенице у својству пуне материјалне истине као која битно придноси оптужби и друге: – Баратање наводним табличним подацима у стварним условима

гађања који се физички битно разликују од табличних на начин да се домет разликује за више од 640 м.

Из набројаних чињеница је више него јасно да је:

- вештак тужилаштва поднео лажне податке и етаблирао непостојеће ствари као недвосмислене чињенице.

- нико током суђења није погледао основне документе као нпр. бар Таблице гађања да би се уверио у ставове вештака, а посебно нико није захтевао супервештачење иако се судски вештаци одбране и оптужбе нису сложили око налаза, дапаче.

Сме ли то балистичар да пренебрегне и да рачуна, на Озрену, нечију кривицу табличним условима са лажним и измишљеним висинама ватрених положаја којих, једноставно, нема?

Не сме!

Сме ли вештак Тужилаштва да својим називи прорачуном дисквалификује Таблице гађања које људи успешно користе више од пола века, износи тим таблицама, супротне податке као истините и при томе тврди да је унутар дозвољене грешке за тај тип документа.

Не сме.

Не сме се ништа од тога ако то не чини он сам. А тај Он је као и увек Тројство – СУД БиХ, ТУЖИТЕЉСТВО ИСТЕ И РАСУЛ ПРОФ ДР БЕРКА ЗЕЧЕВИЋ!

Онако је како они кажу да је било ма шта да се збило, како треба да буде и како ће бити и то мора бити стављено ван сваке сумње.

Констатовано изнад је недоказиво јер је неистинито, па су прорачуни вештака Тужилаштва невалидни и неискористиви за ма какве намене, будући да трг „Капија“ лежи на надморској висини од 229 метара а наводни ватрени положај (по проф др Зечевићу) **на 260 метара** чега физички једноставно нема, сем у коритима околних река.

Таква се надморска висина (**260 м**) налази само дуж самих корита потока и река Лукавац, Жирова, Косамац, Фојница и Буковица, а топови још нису навикли да пливају ни да из/са воде гађају. Глупих ли справа!

3.3 ОСУДА ПО ОБМАНИ

И тако написа вештак др Берко и стави у Закључке своје „Анализе“. Суд БиХ прихвати са одобравањем и похвалом, тј. cum lauda, а Мирсад Стрика тужилац, лако поскочи, подигнутих руку и озареног лица. Па закључи радосно Берко др на страни 93. своје „Анализе...“ да би суд часни касније све то правилно и димензионо усмерио:

5. На основу упадног угла извршена је процјена зоне ватрених положаја оружја, односно минималног одстојање од мјеста пада пројектила. Из Таблица гађања за топ 130 мм М46 за наведене упадне углове и за табличне увјете удаљеност је била:

$$26.500 \leq XVP \leq 27.480 \text{ m}$$

Онда без икакве двојбе, **обори ово непосредно горе написано** са лакоћом, он сам, сам и исти, на страни 76. своје „Анализе...“ где доказа, (са 3-ДОФ, високо научно и математички заснованим софтвером, према амерџ'ким условима из најновије литературе, мало морген, следеће:

Такав минимални (дакле не стварно потребни) падни угао од 62° налази на даљинама обавезно већим од 27128 м а не 26500 м и да њему за пребацивање возила треба 5,5° до 12° већи падни угао који се не може добити у датим условима. [3:64] и – макар и није добро срачунато, нека му буде!

Ако су у исти тај програм др Берка Зечевића постави елевација од 43,261°, дакле само 0,261° већа, добија се домет од 27481 м (1 метар више од вештаковог лимита даљине), а падни

угао од 63,6°. И то је крај сваког балистичког прорачуна и крајњи доказ о подметнутој лажи.

Зар није лажов онај човек који тврди да је на мањој даљини од највеће предвиђене пронашао падни угао за 4° већи (67° 41’), у истим осталим условима?

Може дакле овако, али и не мора. Може и мора само када ја и Суд тако рекао: **meque ponderat cum merces ponderat ipse Deus.** (ко са Берком и Судом БиХ добра мери као да му сам Бог одмерава).

Устврди, напиши и изреци – одмах пореци као неистинито – неодложно потом прихвати оспорено као апсолутну истину, е то се назива првим постулатом методе др Берка у изворном смислу.

И то одмах – страницу за страницом. Не сме се међу двама лажним тврдњама више од две странице текста оставити. Добро, зар нико од вас није прочитао ни једно дело др Гебелса. Шта је вама: „*Wohlen Sie Kannonen oder Butter? Sieg, oder Siechtum erkämpfen?*“

Одмах петицу у закључке. Тада вештак мудри и велеучени, увиде:

7. Узимајући у обзир познате податке о пројектилу, упадном углу, претпостављеним атмосферским параметрима на дан 25. 05. 1995. год. узимајући у обзир да је позиција ватреног положаја била изнад места експлозије за око 30 м, извршен је прорачун трајекторија путања (?) користећи софтвер 3-ДОФ са балистичким коефицијентима наведеним утаблицама гађања за топ 130 мм М46 и одређена је минимална удаљеност ватреног положаја и она је:

$$XVP=27.100 \pm 380 \text{ м}$$

Сада оно горе, а са претходне стране, под 5. више ич не важи. Порече га Беко са лакоћом неподношљивом. Само тако.

Јер доказује својом Сл. 90 да „**нема ни минималног падног угла од 62° испод даљине од 27128 м**“, а одмах потом у закључак уводи да има и на **26720 м**.

Али у крајњем закључку остаје **ово поречено** као потенцијална (ако не дај боже затреба) **сушта и непатворена гола и непатиниран истина** само што има један велики **äминус 380 м** вишка (ко поклону у зубе гледа), па сада више ни ово не важи али у закључцима др Берке остаје све са оним сувишним минусом, посебно за суд важећим.

И оста ово, а претходно **поречено, као истина** по којој ће се судити:

Тиме је потпуно отпала констатација – закључак бр. 5. са 93. стране из закључака др Берка о минималној даљини од **26500 м** јер је то најпримитивнији фалсификат, произведен у („Анализи...“ стр 74 и 75), док потпуна девестација и обарање ове тврдње предстоји одмах.

Дакле и минимална даљина сектора мора да буде далеко преко 27128 м а не изнад 26500 м и 27128 м – укључно.

Надаље, на страни 25, под тачком 119 исти суд доноси нову, надахнуту и мудру и математички засновану констатацију:

КОНСТАТАЦИЈА БРОЈ 2.

„Првостепено вијеће је оправдано прихватило закључак вјештака Зечевића, који је на основу извршене анализе утврдио да је минимална удаљеност ватреногположаја

$$XVP=27100\pm 360m.“$$

Пази, сад је 360 м а како то нико објаснио није.

Малопре, на страни 75, Сл. 88 „Анализе...“ је сам проф др Берко Зечевић изјавио, научно са 3-ДОФ програмом срачунао и писано потврдио да ватрени положај може да буде само на даљини већој од **27128 м (овде горе је то, додуше, заокружио на**

27100 м), јер испод те даљине нема никакве могућности да пројектил 130 мм прелети преко голфа Мк1 а да га не погоди одозго):

Дакле:

Остаје му само једна могућност – да је ватрени положај, ХVP, унутар интервала од ХVP=27128+352м.

Ово горе одмах и у целости поништава три базне констатације из Закључака са стр 93 „Анализе....“ а (5, 6, и 7) док закључак 6. др проф Берке Зечевића непосредно и директно доказује потпуну невиност Новака Ђукића:

6. Топови 130 мм М46 су оружја која се вуку камионима или возилима са гусјеницама. Маса оружја је око 8 т, тако да се могу транспортирати само преко јако чврстог тла и ватрени положај мора бити у близини саобраћајнице.

ХVP=27128+352 м.

Али у предметном сектору нигде нема ни путића ни стазе а камо ли чврста тла и солидног пута или још и саобраћајнице. Што је најгоре ни преко 20-тона носивих мостова преко постојећих водених токова нема. (види карту Топо 1).

„Кад ме већ питаш, мостова нема никаквих. Брвна има. Има пртина и нисководних, плитких бродишта. Шума високих – има и то. И шикара много има. А тек што крша има! ПUTEва, е тога нема, па за кога ту да их градиш, човјече, за дивље прасиће?

Из недођије да долазе у неходију да воде, чуј њега, какви болан путеви? Вратолом до вратолома. Ако баш хоћеш, повешћу вас обојицу. Само пазите има тамо један много гадан чо’јек са танцаром „тврди болан да му својим опанцима родну грудуну разносите, а без питања и накнаде. Пријети, маше оном пушчерином“.

Дакле, без икакве стазе а камо ли пута. Без стазе за лисице, не за људе. Има додуше група надморских висина од 260 м на крајњем домету од 27200 до 27400 м, али на самом нивоу воде р. Буковица. Но ни са њих нема падних углова $\geq 62^\circ$, што доказа и сам проф Зечевић, Берко, доктор.

Али, ако је неко тамо некако довукао топ 130 мм он се и данас још ту налази. Али има још живих људи и сви одреда ће рећи да никада и никаквог пливајућег топа ту нико жив видео није!

НЕМА, ДАКЛЕ, У ТОМ СЕКТОРУ МЕСТА ЗА БИЛО КАКАВ ВАТРЕНИ ПОЛОЖАЈ СА КОЈЕГ БИО БИО ИСПАЉЕН ПРОЈЕКТИЛ 130 мм 25. 05. 1995.

Никада га није ни било! Много је живог света који ће то да потврди и данас. Мноштво је и живих сведока и учесника који добро знају да у тај сектор нико никада није завлачио никаква оруђа а камо ли гломазне и тешке вучне возове са топовима 130 мм.

Само што суд то није хтео да провери. А могао је и морао. Лична веровања не би требало да буду део судског одлучивања. Очито су била.

Следи закључак под 4. са стране 93. експертизе вештака тужилаштва, др Берка:

4. Одређен је упадни угао ХЕ пројектила 130 мм у тренутку експлозије у интервалу:

$$62^\circ \leq \Theta \leq 67^\circ \text{ и } 41'$$

А сада ни ово више не важи је се голф Мк1 ни са 74° ни са 86° пребацити не може. Нема падног угла! ([6:20-21]. Једва и да дође до 62° а преко тога нема, како сам др Зече-

вић признаје сам себи и нама и суду – треба му бар „пар степени већи“. А наћи га не може. Па ко год је икада видео топографску карту када погледа знаће то из прве.

Па зато сад, ни оно под б. сада више, пуј пике, не важи! Нико боље од др Берка не обара сам себе. Не важи – дакако, али само за нечију кривицу и за један једини Суд важи, за суд БиХ и за једног јединог нареченог кривца важи и даље. Само да **овај** кога **Они** изабраше буде крив, ко мари за доказе. Докази, па то је одавно много прецењена категорија. Коме, уопште, требају докази? Ако ти не верују, зашто су те за судију бирали?

3.4 СВЕДОЦИ И МЕТОДЕ

Један је човек рекао: „Не дирајте ми више тога профу, пре-подобнога!“

Јер он, проф др Берко Зечевић, нама итекако треба. Бог’до, све непријатеље моје одсада па унапријед довијека, тај преумни Беркић артиљер’ји учио и моје стазе, богазе и ватрене положаје по мајци Земљици тражио!

„Њему само приступ суду не треба дозволити. Тамо он си-рома’ не може да се уздржи па како год започео; да престане да лажуња – не може никако!“

Површан увид и накнадна вештачења су непобитно доказа-ли, али је и очигледно, да су констатације под 1. и 2. заснова-не на изворно ноторним и бедно примитивним кривотворинама (фалсификатима и злонамерним подметањима видљивим очима лаика) а очима вештака професора др Берка Зечевића, итекако. А то што је он видео знали су и суци и тужиоци..

Зато су горе наведене изјаве Апелационог и Првостепеног већа о поверењу вештаковој доказаној високој професионално-сти, стручности и уверљивости, као и о раду у складу са прави-

лима струке, уствари засноване на свесно умишљеном лажном и ординарном кривотворењу, док су и констатације суда под 1. и 2. саме по себи међусобно дубоко контрадикторне и међусобно потпуно искључиве.

Ко год је икада видео топографску карту када погледа знаће из прве... а **ЗНАЋЕ КО ГОД ДА ЈЕ ТУДА ХОДИО** и онај који није, да унутар др Беркова сектора на даљинама преко 27128 м:

Нема нигде, ама баш нигде, ни засеока Пањик ни његовог ширег рејона. (добро погледати скоро следеће топографске карте 1: 25 000).

Где нема Пањика нема ни ватреног положаја како у Пањику тако и у рејону засеока Пањик, па нема ни трунке СТИДА ни КАЈАЊА код адресара који је одаслао генерала Ђукића на 20 година робије.

Ту, у наведеном, а за осуђеног генерала Новака Ђукића просторно-инкриминишућем интервалу, саграђеном од стране самог проф др Берке Зечевића **нема ватреног положаја где би могло да се постави топ 130 мм а да не буде бар на 330 до 430 м висине, дакле, 100 до 200 метара више него што то тврди вештак Тужитељства.**

Да би, уопште, могао да се постави на неки ту разуман ватрени положај топ се мора подићи и до тврдог тла, доброг пута и лаког приступа и извући то јест, из корита реке на неку знатно већу висину.

Свако подизање за 37 м смањује даљину гађања за 100 м.

Подизање ватреног положаја за 200 м смањује даљину гађања за, ни мање ни више, него $(200 \div 37) \times 100$ или 540 м!

Свако смањење даљине за 200 м смањује падни угао за око 1°.

Вештак завршава своје прорачуне са елевацијом од 43° којом почиње излази из свог сектора, лично креираног и ненаметнутог, максималне даљине од 27480 м и са 63,4° падног угла.

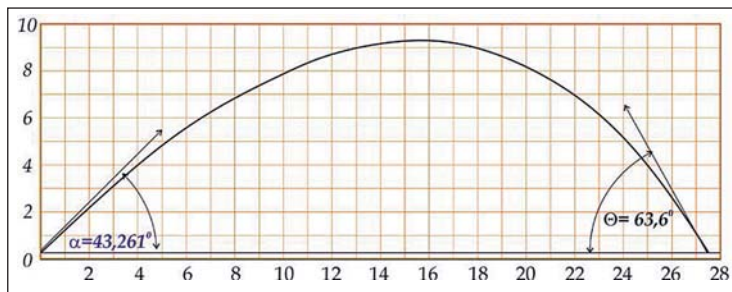
Има још $7,83^\circ$ елевације и $4,2^\circ$ падног угла до краја домета оруђа у табличним условима, а он унутар доњег дела тога рејона тражи падни угао за пар степени већи од 62 а у недођији и на једвите јаде је и онај од $63,4^\circ$ нашао, и то тамо где је то практично, због особина терена, било апсолутно неизводљиво.

Колико је тога само било дозвољено овом човеку!

Са, на пример, актуелних Беркових 43° елевације према Таблици Сл 90. лично и изворно његовој; на 27458 м и са падним углом од $63,4^\circ$ он сам је већ на максималној табличној даљини гађања, али и на горњем лимиту даљина свога сектора! Ако су у исти тај програм др Берка Зечевића постави елевација од $43,261^\circ$, дакле само $0,261^\circ$ већа, добија се домет од 27481 м (1 метар више од вештаковог лимита даљине), а падни угао од $63,6^\circ$.

И то је крај сваког балистичког прорачуна и крајњи доказ о подметнутој лажи.

Колико год му дозволили он не може па не може. Да вам то није, можда, познато?

Слика 3.1.15.в Путања максималног домета у реалним условима гађања као на дан 25. 05. 1995. године. Полазни (таблични) угао је $43,261^\circ$, падни $63,6^\circ$, физички домет (удаљење ватреног положаја од циља износи 27481 м – излази дакле ван сектора др Зечевића $XVP=27.100 \pm 380$ м) али не постоји потребан падни угао ни са највеће даљине ни са најгорег могућег, боље речено, немогућег места за ватрени положај.

Зар није лажов онај човек који тврди да је на мањој даљини од највеће предвиђене пронашао падни угао за 4° већи ($67^\circ 41''$), у истим осталим условима? Тужитељство БиХ тражи бар „неколико степени већи од 62° “. Не може га добити ни на максималној даљини гађања, ни на већој. А и зашто би се мучили да га траже на највећој даљини па и ван ње, **и међу највећим падним угловима, када га могу, по милој вољи, наместити на најмању даљину и нико им не сме приговорити?**

Али што се факти више разликују од наметнутих лажи – то теже њима, јер ко је њима крив што нису у складу са клеветима и подметањима Тужитељства БиХ?

Све остало је фарса:

То је тако енормна разлика која поништава све тврдње Тужилаштва унапред и више него довољно за потпуно одбацивање оптужнице.

Без борбе то не треба очекивати. Ко оволико лаже и подмеће тај ће се тврдо борити да на томе и остане јер зна за своје будуће обавезно следовање. Срамота и поруге неће бити једина казна.

Немогуће је било стручњаку читати, прегледати, кориговати, цртати и доцртавати поменуте позиције држећи у рукама Таблице гађања за 130 мм.

Ко је њима таблицама немуштим крив што се не слажу са продуховљеним тврдњама и контрадикцијама Тужитељства БиХ?

Само је једно оправдање – то је било табу тема која носи главу и о њој се морало ћутати. О свему што поништава оптужницу, морало се ћутати.

А вештак, др Берко то није ни једном погледао иако је могао и морао а и карту је имао пред собом. Још понешто је имао а самога себе, очигледно, није.

Са 43,261° елевације (Сл. 3.1.15.в) пројектил је ван његовог сектора са падним углом од 63,6°, што је и он сам срачунао. Зашто је тражио преко тога?

Јер горња путања је нешто што је он, вештак Тужитељства, по властитој изјави на суду, и по документима сам срачунавао, и сам нацртао.

Није гледао само је цртао а надморске висине није нотирао.

То је једино место у сектору са падним углом већим од 62°, а њему топ 130 мм ни прићи не може.

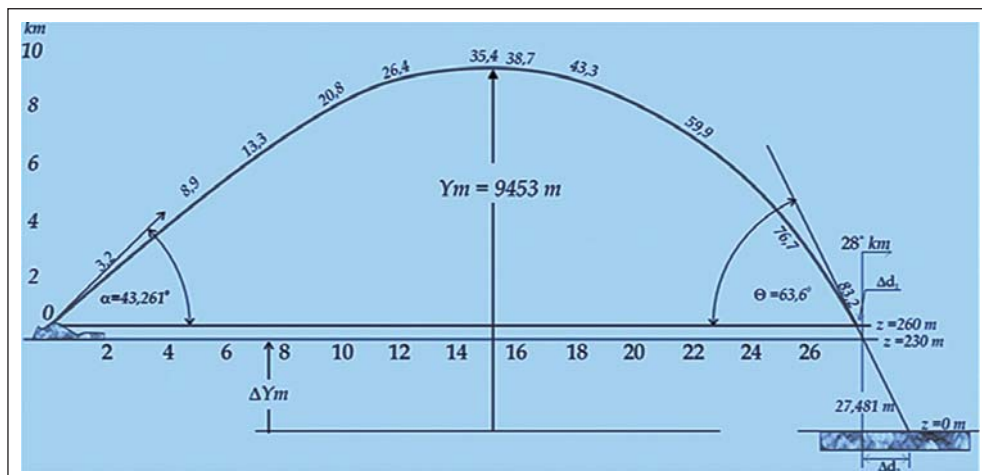
Да су га Руси, ту у јарузи, састављали за опаљење, опет не би могао пројектил да остави Зечевићеву чувену 271° – бразду јер долази из посве другог азимута на којем се тај „положај“ налази!

Ова наредна слика не доприноси много разумевању случаја „Капија“.

Она је симбол тешке ироније и последичне казне која се обрушава на онога ко сведочи криво на ближњег свoga.

Због начина прорачуна др Зечевића у којој му је ватрени положај на +30 м а наводни „циљ“ на 0 м (може и тако да се ради уз одређене предуслове који се касније не смеју искључивати из прорачуна) заборавио је да је стварна путања са висине много веће од 30 м отишла до висине на којој почиње оштро опадање температурног градијента G, који успорава смањење притиска ваздуха и на крају повећава падни угао, па тако, на крају дoмета, он сам рачуна мањи падни угао о оног који стварно фигурише у стварности, тек нешто око 0,2°. Доказује веће, хоће веће, а оно неће па неће, увек срачуна мање!

Овде је једна скица која добро репрезентује Беркове махинације, Удаљеност између наводне падне тачке и топа је 27481 м, дакле 1 м већа од максималне Беркове даљине.

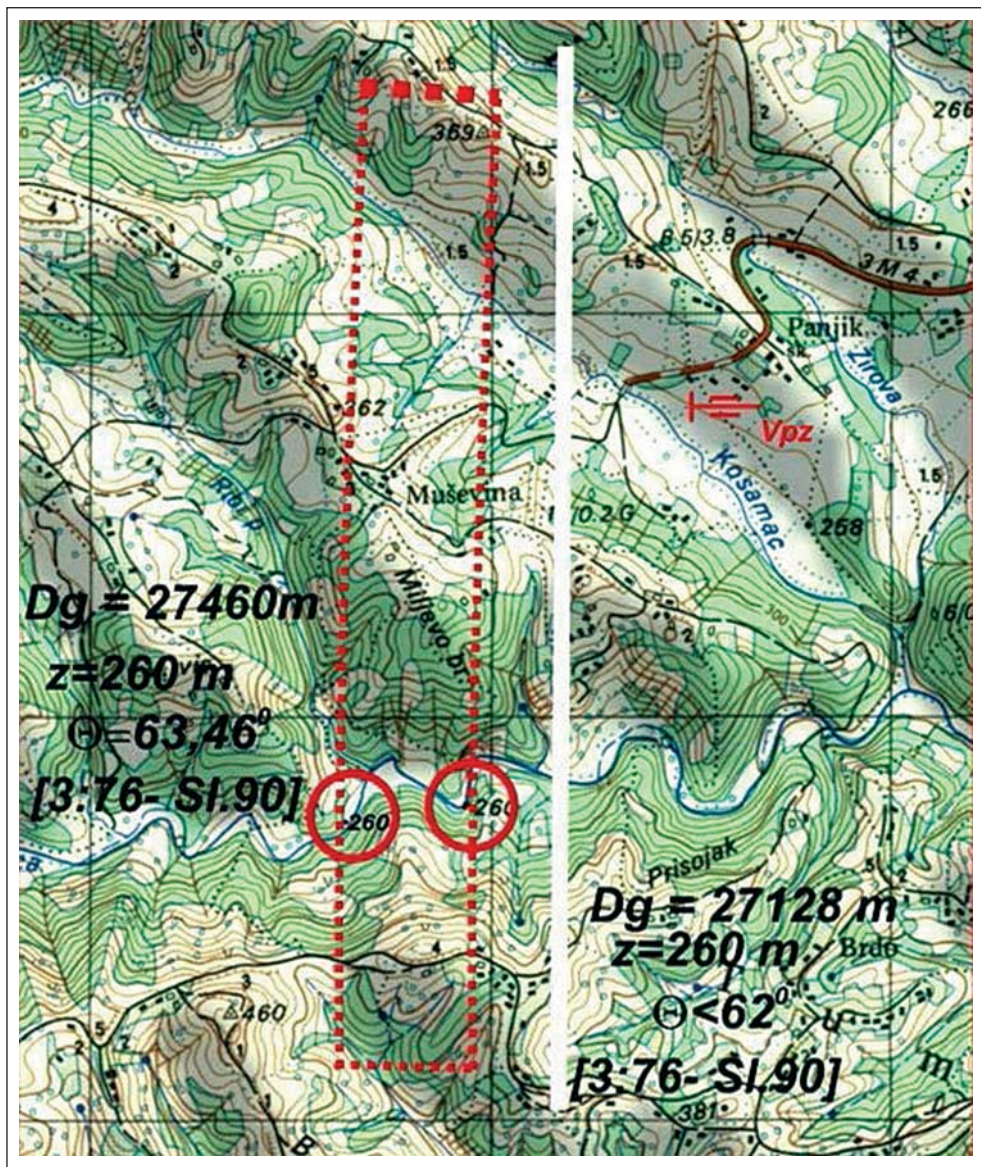
Због разлике између стварних и табличних услова гађања, максимални таблични домет постиже се са 7,830 мање него у табличним условима и пројектил не може да пребаци возило Mk1!

У лажи су заиста, кратке ноге!

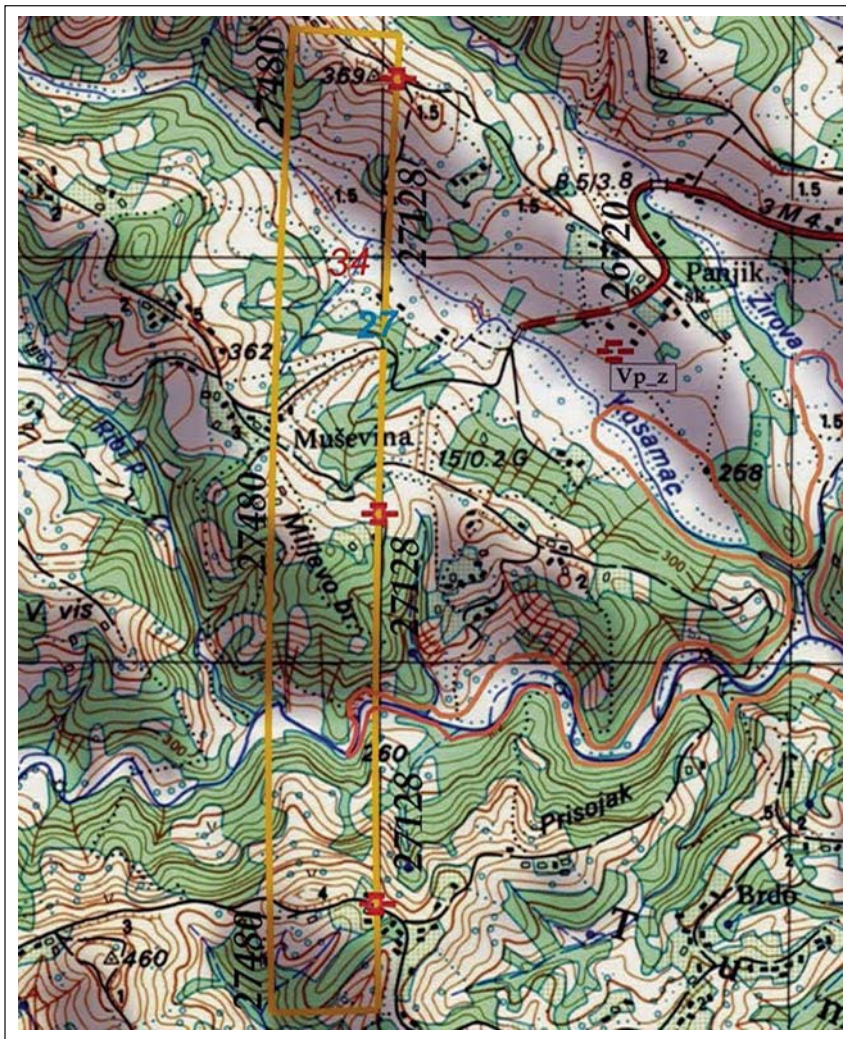
Није то нека разлика али је јак индикатор, јед сада заиста важи омиљена Беркова узречица:

„Нека, то сада нема неку велику улогу, па јел’те гос’н судија, кад погледаш боље ионако је све то било, пиши кући, пропало је!“

Топографска карта бр. 3. Црвено – рејон ватреног положаја др Берка и његов пронађени Вп у Пањику (Vpz) ван тог сектора (???), па наредна 2 од Беркових „могућих“ Вп на немогућим местима са подацима које је вештак срачунао а који показују да је са тим елементима гађања немогуће добити резултате које др тражи да би на тргу пребацио голф Mk1, као ни рационално дејство, уопште.

Топографска карта бр. 3.

Иста карта са сектором и др Берковим ВП али са оранж линијом која означава 260-ту изохипсу и са 3 могућа рационална Вп где би се могла поставити оруђа 130 мм али са висинама изнад 350 м. Јужни положај је упитан јер пут до њега води преко линија зоне раздвајања. У сваком случају могуће висине ВП поништавају у целости и прорачуне и тезе Тужитељства БиХ и његовог вештака.

Ту где је од др Зечевића наречено и написано а од Суда БиХ прихваћено, требао да буде топ 130 мм, нема никаквог солидног пута за 8-тонско оруђе и припадајуће 13-тонско вучно возило, нема лаког приступа, нема адекватног падног угла када топ испали пројектил ако уопште има где да га испали.

Не би могао да гађа да су га на томе месту склапали, не би имали где да га усмере сем у дрвеће пред носом.

Нема ни њему одговарајућег надвишавања, нема ничега од онога што је Суду БиХ подметнуто као базична и необорива чињеница коју др Берко бар 10 пута подвлачио и писано и на суду усмено а све то као необориве пресудне и одлучујуће факте, док је све то била једна обична лаж – јер, дакле, нема места за непостојеће;

Ту, у овако дефинисаном сектору од стране вештака, има и неприступачног и кршевитог тла по којима лисице не крстаре, пешаци нерадо ходе а птице ретко слећу, али чврстог пута, па још и саобраћајнице и лаког приступа нема.

Има пртени путељак који кроз засеок Мушевина води у кањон и ћорсокак из којег нема излаза.

А И ДА ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА И ИМА, ЗБОГ ВЕЛИКИХ НАДВИШАВАЊА НЕМА ПАДНОГ УГЛА КОЈИМ БИ СЕ ПРЕБАЦИО ГОЛФ Мк1 БЕЗ УДАРА ПРОЈЕКТИЛА У ХАУБУ ВОЗИЛА. А ТО СЕ, ПО ПОЗНАТОМ, НИЈЕ ДЕСИЛО!

ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА ЗА ТОП 130 мм, КАКО ЈЕ ТО УСТАНОВИО ВЕШТАК ДР БЕРКО, ДАКЛЕ, БИТИ НЕ МОЖЕ.

СА ДЛАНА ЛЈУДСКОГ 130 мм НЕ ПАЛИ НИТИ ГАЂА. НИОТКУД, ДАКЛЕ, НИКАДА И НИГДЕ.

ОВДЕ НЕМА НИЧЕГА ОД ОНОГ ЗА ШТО СЕ ОПТУЖЕНИ ТЕРЕТИ!

3.5 ДОКТОРОВА АНАЛИТИКА

Током читавог судског процеса Новаку Ђукићу, сведок Тужилаштва др проф Берко Зечевић ламентира о томе како је он овде у веома подређеном положају. Сви његови опоненти, адвокати одбране и њени вештаци па и сам оптужени, настоје да у великој мери и што више могу да збуне часни суд.

Само он, др проф Берко Зечевић, ослањајући је на најновију амерћ'ку литературу, доноси суду чисту, бистру, питку и непатворену истину; сви остали поменути часни суд збуњују подмећући му неку престарелу литературу од пре 50 па и 70 година па чак и из Првог Светског рата.

Ма ко оно беше рачунао правац долета помоћу штапа, напуштен још током тога истог рата? Помоћу штапа и измишљеног „малог кратера“? Да није можда сам др Берко са архаичном ручном бусолом коју је узео само зато што је амерћ'ка? Да би могао да се вади да му је то узрок грешке у долету пројектила јер му ментори нису хтели да позајме добру референтну и базну ГПС или бар неку тадашњу добру Тримбл станицу за мерење лучних секунди. Па да онда тај грдни топ ваљано усмери.

А само је он и нико други, после 12,5 година, децидно па јел'те гос'н судија, пронашао ватрени положај у засеоку Пањик и нацртао га и показао и доказао где је тај положај био. И трагове нашао по којима је тај уклети ватрени положај био тамо где никада није био.

А све по својим мерењима. Па грешио у километрима мешао велика села и њихове засеоке а атаре им немилосрдно ширио, разбацивао и делио по околини, тврдећи да је он сам „једна врло пажљива особа.“

Он је то и срачунао и установио да падни угао од 62° наступа на 26500 м. Тузла је ту, по балистичарима каквих више

нигде нема, на нивоу мора тј на 0 м надморске висине (сол није вода, стварно), а јужно од ње је планина Озрен на 30 м надморске висине. Одатле мали Озренци удицу у море бацају, црвенкасте и природно слане арбуне истребљују јер је то једна сорта таква – геноцидна, знам ја њих добро, па јел’те гос’н судија?

Јужно од тога „Озрена“ је трг „Капија“, не, не баш је обротно, паз’те гос’н судија ово сад је јако важно, јер тако, са З-ДОФ по нановијој амерћ’кој литератури, мора поступати. Што бар ИСАО атмосферу не узме? Не узме, јер је и без тога боље него с неком домаћом коју није радио др Берко.

Јер он гађа Тузлу са југа у свом прорачуну. А по њему, по „Озрену“, ходио и бегуњао озлоглашени к-дант Новак Ђукић. Скрива се као и Берко Зечевић, од граната, по својим властитим речима, током рата у Сарајеву.

Па доктор своје прорачуне оснажује, прорачуном градећи предивну таблицу резултата од којих ће неки сада овде бити приложени као моћно оснажење дивотних прорачуна докторових.

На страни 74. експертизе налази се исечак из карте на којој је вјештак проф др Берко Зечевић утврдио на „основу таблица за топ М46 калибра 130 мм“ удаљеност ватреног положаја за табличне услове и наведене упадне углове, а која, према њему, износи:

$$26.500 \text{ m} \leq \text{XVP} \leq 27.480 \text{ m.}$$

У последњем пасусу те 74. стране стоји реченица која треба да поткрепи горе наведену, где је само нађе, (бар да нам каже) тврдњу. А можда то и није нашао он него онај асистент Јасминко Терзић, или пак, онај Алан Ћатовић који су му припомагали сакупљајући материјале за докторате од свога шефа:

„Одређена је удаљеност θ која је био 26.500 м (на карти је θ означено као минимални домет) при којој је испуњен увјет да је минимални падни угао пројектила у тренутку удара у θ 62°, а који је одређен у овој анализи“, после чега следи Сл. 88. – (Таблица, вештака Тужилаштва др Берка Зечевића ремек дело ничега. Озрен испод Солина).

ФАЛСИФИКАТ ВИДЕ И МАЛА ДЕЦА: ИЗНАД ПИШЕ [26.500 М \longleftrightarrow 62°] А НЕ ОДГОВАРА ОНОМЕ НА СЛ. 88 И ОБРНУТО – АЛИ ОПЕТ ОЛАКО УЛАЗИ У КРАЈЊЕ ЗАКЉУЧКЕ КАО НЕШТО АПСОЛУТНО ДОКАЗАНО.

Очито као повод веселом и заразном смењу познавалаца гађања.

Надвизавање положаја +30 м	Елевација	Време	Крајња	Падни	Домет	Теме путање
	38	76.9	341,32	蒼	26071,4	7476,4
	39	78.5	342,73	蒼	26286,5	7779,4
	40	80,2	344,15	蒼	26487,9	8086,2
накнадно интерполовано						
				61,42°	26500,0	
41	81,88	345,58	-62,0935	26671,4	8395,2	
42	83.5	347,01	蒼	26838,7	8706,9	
43	85.1	348,47	蒼	26989,1	9021,3	
44	86.7	349,93	蒼	27122,6	9337,4	
45	88.3	351,41	蒼	27237,7	9656,3	

Таблица – Сл. 88 вештака тужилаштва др Берка

Некоме другоме, пак, разлог за окамењено смркнуто лице запрепашћено могућношћу да може да чита овако велике игноранције образованог човека. Прво, докторова Таблица Сл. 88, констатује лаж која потире све малопре речено. Свако дете види да нема **62° на 26500 м**. Али то није најважније.

Докторова Таблица Сл. 88, служи само једној сврси – да замаже очи и да докаже да је могуће да је ватрени положај топа био у Пањику тога кобног дана. А није.

Сада се треба под хитно решити несрећне горње Таблице Сл. 88.

Ел ^о	Тл/с	Вк [м/с]	θ ^о	Домер	Теме
38	77,599	343,77	-59,8412	26507,0	7583,1
39	79,274	345,27	-60,6238	26729,4	7892,0
40	80,942	346,79	-61,3761	26937,8	8203,9
41	82,594	348,31	-62,0980	27128,2	8518,
42	82,236	349,85	-62,7924	27301,8	8836,2
43	85,865	351,40	-63,4611	27458,0	9156,5
44	87,482	352,97	-64,1013	27597,1	9478,8
45	89,084	354,55	-64,7195	27717,4	9803,4

Таблица – Сл. 90. из експертизе вештака тужилаштва.

Сада оно горе није тачно (Сл. 88). Само сада је топ 130 мм био тамо баш зато што није могао бити тамо и то по самом др Зечевићу. Свакако је нешто веома занимљиво и потпуно се уклапа у методе Тужитељства БиХ и његовог вештака.

Наиме, обе горње таблице су из њихове продукције. Оп-тужни оригинали прве доказне врсте – тврди Суд БиХ. Они од-лично показују како истражни органи БиХ траже предметни ватрени положај наводног топа 130 мм на Озрену и припа-дајући му падни угао пројектила М79(?) када се тај пројектил са планине на Тузлу испаљује.

И мала деца знају да се вуна не чешља баштенским гра-буљама нити се игла у стогу сена тражи багером. Сваком послу треба да се прилагоди алат.

Суд и Тужитељство БиХ такав алат одавно поседују и то у свом личном власништву. То је вештак проф др Берко Зечевић, познати криминогени балистичар, познат у свету и околини, а и шире. Лажи његове још ће се дуго ширити свемиром.

У артиљерији је основна угловна мера – алат, један хиљадити, а пише се као 0-01. Код овога типа оруђа то значи да у једном лучном степену (1°) има 16,666... хиљадитих, или 100 хиљадитих (1-00) унутар 6° . За ближу представу, угао од 0-01 (1 хиљадити) носи 1 метар на 1 километар даљине или $\approx 27,5$ метара на 27,5 км.

Свака ма и минимална грешка у углу (а испод једног хиљадитог углавном не може да буде сем случајно) по правцу баца пројектил десно или лево ван граница ширине трга „Капија“ од ≈ 14 м ширине.

Све и да хоћеш, погодак самог трга ће увек бити само ретак случај, само то и ништа више.

А како то ради вештак тужитељства? Е, па он мери степенима, **(и то само до 45° а за домет од 27480 м треба 51° , али то нема везе, све ионако иде у закључке и то како СТВ дружина хоће).**

А сваки 1° по правцу носи ни мање ни више од 480 м а по даљини и око 200 метара унутар разумног опсега елевационих углова. Уз додатне грешке резолуција вештака у мерењу у артиљерији се креће бар 1° по правцу (480 м) и стално око 600 до 1600 м по даљини. На простору који је мањи од 500×600 м = 30 хектара, он ништа пронаћи не може.

Тако се вештак тужитељства чешља баштенским грабуљама са 16,7 шиљака. Тако гарантује сам себи да тражену бубу на и у глави неће никада пронаћи са оваквим алатом.

Увек ће остати 15,7 промашених према једном могућој, случајно набоденој, вредности позиције на којој се та бубица крије.

Но он и не може тражено да нађе када га нема.

Метод тражења индикативан – и треба да се не нађе али је нужан привид мучног и дуготрајног трагања. За посматраче и оне који деле похвале. Cum lauda!

Треба погледати сл. 88 и сл. 90 које од вештака тужитељства и потичу. Он ништа не тражи, он набада, он је уверен да ионако ништа наћи неће.

Зато му и треба Тузла на мору а Озрен на 30 м висине, зато му и треба лажни падни угао какав се не може добити гађањем.

Ако је топ био тамо око Пањика, падни угао би му био неких 59,6° али то не сме да се сазна.

Зато доктор обезвређују стару Сл. 88. и прави нову Таблицу а стару оставља важећом и уноси је у закључке. Ево вам нове! Шта год треба, ово је СТВ дизајн. Што тражите то и добијете.

Под насловом:

„Основни њрорачунски њодаци за њројекѡил 130 мм М79 уз увјеѡ висинске разлике између ваѡреног ѡоложаја и мјестѡа екѡлозије, ѡараметѡара аѡмосфере одређени софѡвером 3-ДОФ“ (Страна 76. експертизе вјештака проф др Берка Зечевића), подебљаним црвеним подацима о дOMETИМА и и падним угловима др Берка указује се на величину његове „научне“ лажи о домету и падном углу у, само по њему, референтним условима).

Сада и ова нова Сл. 90 иде у закључке на страну 93 „Анализе...“, по принципу; натовари му све што се може, па било криво или право, само га оптужи! Само да се никада не опорави, јер нама само то треба.

За неке балистичаре, далеко мање познате од др Берка, скоро анонимне, као нпр. онај Молиц од пре 1. СР који одасла први хитац ван атмосфере, па онда они каснији са краја 20. века

као Мекој, Дмитриевски, Лисјенко и др, постоји нека ротација Земље. И закривљеност њезине површине. Па тако, Robert L. McCoy: „Modern Exterior Ballistic, The Launch and Flight Dynamics of Symetric Projectiles“, Schiffer Military History, Atglen, Pa. 1998; Pg 191, препоручује да се поправке због закривљености Земље почну да урачунавају од **2000 јарди (1829 м)**.

Др Берко то не ради ни на 30 000 јарди. Не треба човеку, то не игра никакву улогу ако др Зечевић рачуна и ако се пита!

Поправке због ротације Земље и по правцу и по даљини треба да се урачунају после 10 000 м, по Дмитриевский А. А, Лысенко Л. Н. Внешная баллистика, Машиностроение, Москва, 2005., ИСБН 5-217-03252-9, 49. стр.

Др Берко то не ради ни на 27480 метара.

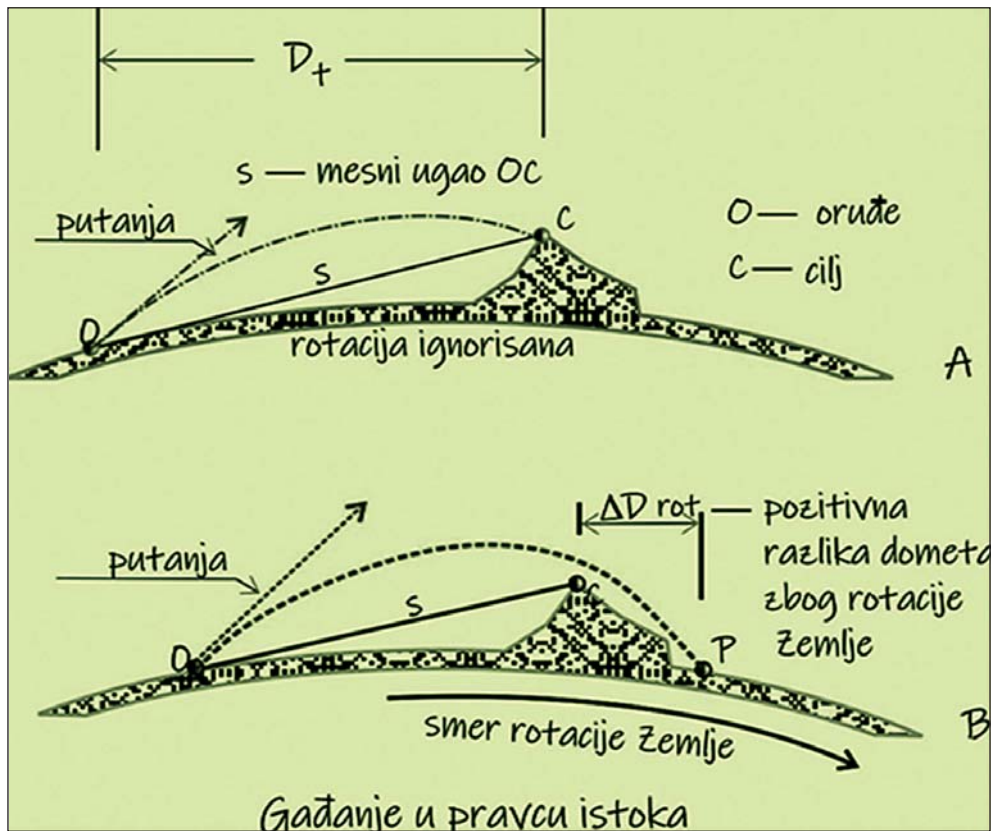
Шта ће нему поправке? Он је балистичар, код њега све то лети где он, премудри, нареди.

И стварно; са ватреног положаја удаљеног 26665 м од наводне падне тачке у Тузли падни угао би био 59,60, а са даљине од 27128 м (сам Берко нашао, описао, одбацио али није признао да је одбацио, али је баш зато убацио у крајње мишљење):

Дт[км]	Тл/с	Θц
26665	77,9	59,6
27128	82,59	62,09

падни угао би био 62,09, како рачуна Берко, доктор (Сл. 90), а при томе у својој Сл. 88. представља вредности које су погрешне за више од 600 метара даљине. Још 600 м, па то није ништа! „То је Берков метод“ – каже суд. „Не разумеш га ништа ма он ипак увек докаже баш оно што требамо!“

Нема овде туђих речи да да их треба проверавати. Да се, случајно, овде не подмеће др Берки Зечевићу. Заиста нема. Све је ово он сам написао у својој експертизи на суду изјављивао по неколико пута, потом порицао, па уносио у закључке.

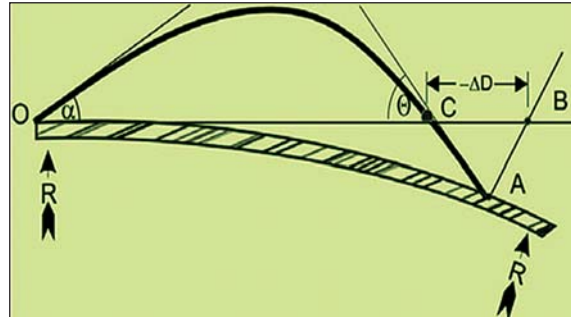
Слика 3.5.1 Негативна поправка даљине због ротације Земље. За време кретања гранате на исток тачка C пада и путању нема шта да заустави – она продужава и пребацује, па треба поправљати смањујући домет. Сви то раде сем Берка вештака и његовог Тужитељства натприродног...

Одређена је удаљеност $\bar{m}o\bar{m}a$ 130 мм М46 је био 26500 м (на карти је $\bar{m}o$ назначено као минимални домет) $\bar{m}p$ ри којем је

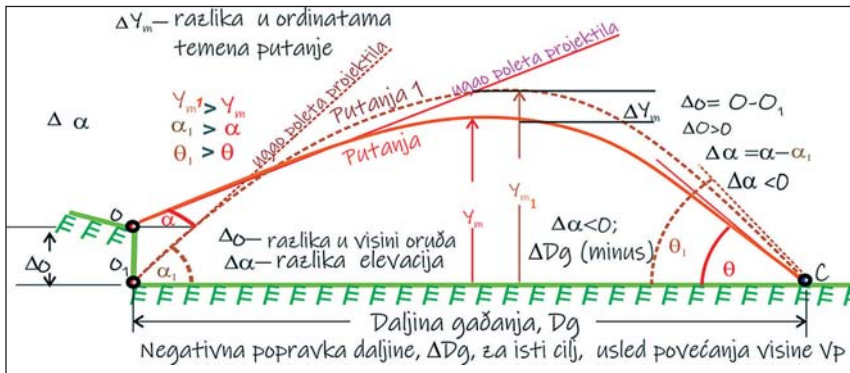
испуњен увјет да је минимални падни угао пројектила у тренутку удара у циљу 62° а који је одређен у овој анализи – цитиран Берко на 74. страни „Анализе...“. Невероватно!

Па је видео и доктор да то није добро. Види он понешто ту и тамо, зна шта никако није добро али не сме да писне а посебно не да напише.

Слика 3.5.2
Негативна поправка даљине због закривљености површине Земље – дуж ОС и потреба за минус поправком даљине гађања – ΔD .

Падни угао од 62° добија се (ПО БЕРКУ) тек на даљини гађања од 27 128 м, како сада он наново рачуна свој нови доказ, одакле директно произлази да доња граница сектора не може бити на даљини мањој од 27 128 м, дакле **никако не на 26500 м**.

Слика 3.5.3 Негативне поправке даљине због различитих висина „циља“ у односу на ватрени положај који др Беко непрекидно мења повећавајући му висину док рапидно мењајући резултат оставља непромењеним.

Па видео и доктор да ни то није добро, јер се падни угао од 62° добија тек на даљини гађања од 27 280 м.

А висине положаја на тим новим даљинама? Јесу ли остале исте? Је ли Озрен шеталиште са непромењивим висинама? Па, очито, за др Зечевића, јесте. А преко тих даљина (27 280 м) нема ничега што Берку треба да оснажи своје тезе – ни пута ни надвишавања ни прилаза ни падног угла већег или једнаког 62° .

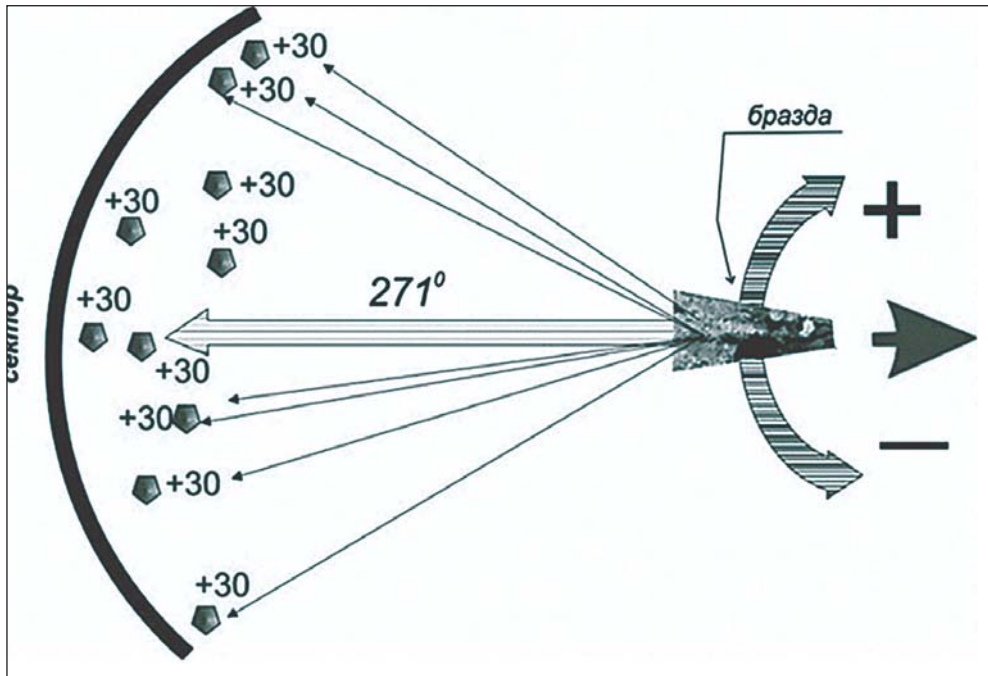
Како год би др Берко мењао даљину од ватреног положаја до трга „Капија“, надвишавање ватреног положаја над циљем је бивало непромењиво. Њему је Босна равнија од Сланих Језера или Атакама пустиње. Па шта, имамо ми „Плаве Воде“, богомдане за такмичење у котрљању тешких топова (Беркорлинг-Куп) по равници босанској, шареној лијепој а безмјерној, где нико ништа под точкове не подмеће! Такво ферплеј такмичење могао је да смисли само проф др Зечевић, један надасве уман и племенит човек, па јел’те гос’н судац?

Нема промене висине ватреног положаја, не мења се прерасподела базичних елемената за гађање.

Само падни угао расте ли расте да би др Зечевић задовољио своје новонабеђене форензичке амбиције и истакао се.

Зато је наведени податак о месту где се испуњавају сви услови за ватрени положај (62° падни угао и $D_g = 26500$ м) заједно са системом прорачуна др Зечевића – кључна и приоритетна тј. инкриминишућа чињеница првог реда, која ватрени положај оруђа смешта у рејон засеока Пањик, подметнута, неистинита и безвредна.

Доња слика приказује стандардни истраживачки метод др Берка. Он се дохватио неке „бразде“ на калдрми 12,5 година после догађаја користећи фотографије. Истини за вољу о „бразди“ је већ све речено.

Слика 3.5.4 Наводни ватрени положај пронашао у Пањику код школе, унутар Зечевићевог сектора под азимутом 272° . Шта је то 500 м и нешто приде за тако врсног стручњака?

Унпрофор-ова истражна комисија је није ни споменула. Као ни голф Мк1. Знали су где су топови и смер долета тако и одредили, да на евентуалног кривца укажу и да се они који буду евентуално проверавали немају зашто да се ухвате.

То су ингениозни потези према оним докторовим.

Нису се никаквим „малим кратером“ петљали и замајавали јер су знали куда то води. Измерено није ништа, на тргу „Капија“ ничега више није било за мерење када су они пристигли .

Онда су дали сектор од 17 па до 27 000 метара и угловну ширину сектора од 20° , или $[(27^2 - 17^2) \cdot \pi] \div 18 = 76,8 \text{ км}^2$. Па нека тај топ тражи ко хоће.

Само подвални поступак је веома рационалан. Тешко би на тој површини било пронаћи и добро скривену батерију са возилима а камо ли једно једино оруђе. Само поступак др Зечевића у редукацији угловног сектора је нарцисоидно ирационалан. Само се др Зечевић залетео.

Иако му је лепо речено да се мане голфа и „малог кратера“ и да постави ватрени положај у рејон Врбак – Церово брдо, на 23 до 24 км а кратер за којег нико ни у ноћи трагедије није знао постави где хоће – но, он није послушао. Шта знају они тамо?!

Он је имао свој метод да израчуна смер долета, иако је касније доказано да се из његовим инпута могу добити и до 7° различити резултати у погледу правца долета или 3,374 километра разлике. Шта је то за једног доктора?

Потом је одредио смер те „бразде“ (повратни азимут од 271°, иако је и ту погрешно, ставивши положај на повратни азимут од 272°.

Па виде доктор да то није добро, због чега допушта сам себи могућност да је погрешно у долазном азимуту од 271°.

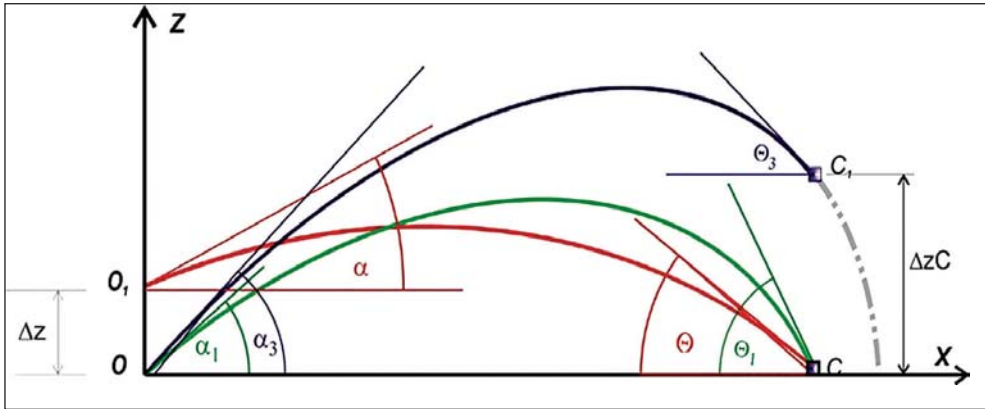
То је и нормални и прихватљиво. Шта ако је погрешно у мерењу тог азимута? Ионако је користио неку бедну и застарелу бусолу.

Али оно што он даље ради је непатворена спрдња и срамота.

Вртећи свој правац долета десно (+) и лево (-), – види слику горе – на брдско-планинском земљишту, он оставља висине потенцијалних ватрених положаја увек на истој висини – тј. 30 метара изнад циља, па му је то главна вредност за улазак у балистички прорачун.

Блажен био творац Босне равне и некрваве. Није он крив – он, човек, само приреди инпуге а асистенти рачунају.

Они у рачунар др Берково смеће убацују – из њега смеће излази – само је сада фино и гламурозно упаковано. Суду и Тужилаштву БиХ је то врхунска наука.

Слика број 3.5.5 Промене полазних и падних углова пројектила при различитим висинским односима оруђе-циљ, O и C , а за циљ на истој топографској даљини.

Ипак уваженом вештаку треба неко потсећање. На слици у једноставном непокретном координатном систему O и O_1 представљају ватрене положаје оруђа O на висинама различитим за вредност Δz , тачке C и C_1 представљају два различита циља на истим топографским удаљењима али на висинама које се разликују за Δz_C .

Путање – зелена (таблична) а може и реална има полазни угао α_1 плава, за циљ C_1 α_3 , а црвена са висине положаја O_1 – α и припадајуће падне углове и Θ , Θ_1 и Θ_3 респективно.

Са слике је видљиво и без рачунања, да се повећавањем висине ватреног положаја O , битно смањује како елевација α падни угао Θ и да је он највећи за исту надморску висину положаја O и циља C , а најмањи код надвишавајућег положаја.

Ово се не сме мешати са гађањем горњом групом углова као код хаубица и минобацача, али то ове не припада предметном случају тј. припада му сет података о надвишавању, елевацијама и падним угловима за топове.

У стварним условима, реална надвишавања стварних ватрених положаја на Озрену су не +30 м већ најмање +45 па све до +207 метара.

Др Берко балистичар то не узима у обзир.

Једноставно: У сектору који је сам дефинисао нема ни једног ватреног положаја који би задовољио вештакове иницијалне захтеве.

А АДЕКВАТНОГ ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА НЕМА ПА НЕМА.

Ватрени положај није био ту и не може бити по прорачуну тужилаштва а због недостатка путева и постојања реалних, знатно већих надвишавања, а ни на другим местима у датим условима.

3.6 LA NAVE DEL MALE (БРОД ЗЛА)

Какав Виљем Тел, па он је тек бледа сенка нашега Робина Худа!

Да ли се оно беше звао Роберт или Робин, није посве јасно!

Тај Швајцарац Виљем тек на једвите јаде погоди јабуку на глави властитог сина.

А наш Робин, урадивши све то у длаку исто врхом стреле још изби и семе из срца те исте јабуке и семе у земљу посади. Ниче дрво јабуке догодине и роди, па Робин узе исту ону јабуку, посади је на главу својега сина а ову на груди своје љубљене леди Маријан, проби јабуку изби они исту семенку те ова нежно паде на хаљину госпоину и проклија одмах, а стрела се заустави

Англосаксонски одговор Робина Худ-а Виљему Тел-у као крунски доказ Суда БиХ.

Тако и Тузлу гађаху својевремено. У размаку од годину дана две послуге са истих другачијих даљина, истим оруђем и пуњењем опалише по једну гранату и свака на друго место паде 8 м једна од друге. Прва не рани никога друга поби 71 човека и рани 372, али обе упутише своје гелере на два, у милиметар иста места заклоњена зидом. У милиметар. Какав Робин Худ, какав Виљем Тел то је зага о правим злочинцима говорена од од стране суткиње гђе Патрише Вејлен и суца Филипа Вајнера.

Она прва погоди прозор заклоњеног бока зграде „НИК“ и разби га.

Она од годину касније из 1995. уради 100% исто.

А прочеље зграде тик уз експлозију читаво 1994, и 1995. године када се фасада доцртава фломастером, као у Суду БиХ 2018.

Па се као докази против Новака узимају рушења из 1994. године, и погибије људи од импровизованих експлозивних направа из 1995. године.

Рушења из 1995. године нико није видео јер су слике рушења из 1994. приказане као оне из 1995, када су сви мртви за пола сата по мрклом мраку прикупљени и однесени да нико не може повезати њихове погибије са местима и обимом рушења околине.

На тргу су остала само платна неискоришћена за ношење тела док су сама та тела бацана у возила као вреће иако је ношење у чаршавима далеко прикладније, лакше и мање опасно по повређене.

Та су платна маскирала лаж о рушењу које се не може узроковати једним артиљеријским пројектилом на тај начин како је то приказано на суду 1995. године лажним и антидатураним фотографијама о чему је већ писано а биће још.

Све оно што је др Зечевић написао о топу 130 мм и последицама његовог дејства можда би и могло да се деси неких 1800 км јужно од рта Добре Наде са италијанским топом из двадесетих година прошлог века, али само под две претпоставке; да између опаљења и пада пројектила дуне оркански рафални ветар брзине 360 км на сат и да је претходно др Берк у канадској амбасади добио тражену потврду да није у другом стању да би могао тамо да стругне када дође време.

Шанса, пак, да у року од године дана два гелера из два различита извора падну на у милиметар исто знатно је мања од шансе да мајмун претрчи преко тастатуре рачунара после чега на рачунару остане натпис: „ОВО ЈЕ НАПИСАО ГЕНИЈАЛНИ ПРОФ ДР БЕРКО ЗЕЧЕВИЋ, ФОРЕНЗИЧАР СА ОНОГА СВЕТА“!

3.7. ПАСИЈЕ ПО БЕРКИ

Суочивши се имало детаљније са проблемима предметног суђења а посебно са сведочењем вештака Тужитељства проф др Берке Зечевића и његовим ординарним и примитивним кривотворинама, које ће и овде бити приказане, људи помисле да је њему било лако да лаже и кривотвори оригиналне документе и материјалне чињенице и то истовремено док праве, боду у очи властитим супротностима.

Шта га кошта – може да каже шта хоће, суд га не спречава, Тужитељство га подупире па чак и стимулише, све му се прихвата као истина, тапшу га по леђима.

Али то баш и није било тако једноставно.

Професор Универзитета мора бар ма да држи до своје репутације па у енормне лажи мора да уплете бар своје најближе сараднике да би га могли подржати ако затреба а проверу ставова на основу којих их је врбовао остављају они по страни под силом шефовског ауторитета.

Када се после протеклих 12,5 година од Тузланског догађаја примио вештачења, он је добио врло детаљне упуте шта треба да уради.

Стиснут тим упутама и доказивањем кривице оптуженог, те заснованости и оправданости његове оптужнице са једне, као и спецификоване упуте Унпрофор-а који је с босанским властима радио првобитну истрагу, др Берка је изабрао најгоре.

Да се једноставно сагласио са том првобитном истрагом и њезиним резултатима, он не би учинио нимало часније дело, јер би и тада крупно лагао и кривоклетно сведочио, али бар не би био сам за то крив – имао би ослонац у неприкосновеним ауторитетима.

Једном речју, имао би оправдање и споља према свету и изнутра – према својим сарадницима. Чак га и сада има а како би тек било да је друго било?

Наиме – Унпрофор се уопште није петљао са голфом Мк1, као ни са његовим местом, нити је нарцисоидно покушао да сузи могући ватрени сектор из којег би могло да дејствује наречено оруђе 130 мм а да то не буде сумњиво.

Само је др Берко хтео да заблиста, да се истакне. Ваљда су га засврбела леђа па није имао ко да га потапше. Или је боја на еврима била свежа, не зна се.

Поред тога, Унпрофор сугерише да ватрени положај топа буде у рејону Врбак-Церово брдо, око 22 до 23,5 км на висини 250 м, да топови (предметни топ такође) буду стари и похабани и да зато захтевају веће елевације да би поуздано пребацили околне зграде и могли пасти на трг „Капија“.

Чак су у виду једног записа наредника Чесајер-а оставили упуте; мајори из Африке нису хтели са тим да се петљају – знали су колико је сати.

У том случају – Берки би било много лакше да то брани. Али где је ту он, где је велика стручност и генијалност? Осим тога немају они везе, они не знају шта се десило у међувремену, они се сада само опијају плодовима свога минулог рада.

Рат у БиХ је стао пре 12,5 година. Разредили се сведоци и унесрећени. Тузла лице променила. Стара Хофманова зграда („НИК“-а) постала музеј. Суд нови, судије још новије, подлије. И странце прибавили да суде. Лаж царује, Берко кладе ваља. Патриша Вејлен води ћудоредну комисију и Уред за брачни морал БиХ.

Одбрану изузели из РС као државе, а све топове које нико више неће (даће њима Амери и боље и новије), сабрали у Бањалуку, зарђале и никакве. Али свима цеви нове, ако се неко за то ухвати – пропаде му посао са исхабаним цевима. А радионичка документација посвуда раширена. Кварење топова сада, пред сам процес, није долазило у обзир.

Све мора да се мења.

Али ту и долази права прилика за некога као др Зечевић.

Генерално узевши, унутар спољне балистике, решавају се 4 главна задатка:

1. Познавајући балистички коефицијент c , почетну брзину V_0 и полазни угао пројектила α_0 , **тражи се домет (даљина гађања) X_T** и сви други елементи путање;

2. За дату почетну брзину пројектила V_0 и домет X_T , као и за познати балистички коефицијент c , **тражи се полазни угао пројектила α_0** као и сви други елементи путање;

3. За познати полазни угао пројектила, α_0 , почетну брзину пројектила V_0 и домет X_T , **тражи се балистички коефицијент c** и сви остали елементи путање;

4. За познати полазни угао пројектила α_0 , домет X_T и балистички коефицијент c , **тражи се почетна брзина пројектила V_0** и сви други елементи путање.

Само др Берко не мора ништа да тражи.

Њему је све већ речено, па узима Таблице гађања, почетну брзину од 930 м/с зна а пуњење је, природно, оно пуно, домет је па зна се, одакле би и могло да да дође но из Пањика јер другде пута ни нема.

Ма, гле, 26700-27000, гле како се само слаже, нови топови а падни угао скоро 60° , све цамије уоколо пребацује, само да се још мало дотера и да се наводни пад са неким прастарим кршем од аутомобила замаскира.

Даће већ Џафић неку олупину! Већ му довели јапију па сад мора да врати.

Какво Церово брдо, какви стари када су нови топови ма како рђаво изгледали.

И тако добри Берка утону у невољу; неће топ ауто да пребаци па неће. Неће колико год да он лажуња. Суд додуше ћути, испомаже како тако, али ни они не могу довека и мимо сва правила. А и неће сви довека, боје се.

Па је добро са времена на време подметнути неку изјаву у штампи како тај Новак и није тако лош човек кавим су га окарактерисали на суду већ баш напротив; он је сјајан и добар него није било других доказа а и адвокати су му били никакви, а посебно су били недорасли и зацело непримерени експерту за све постојеће балистике – др Берки. Па када већ др Берко само истину толкује, да видимо ту истину.

Надаље следи Беркова Таблица са 85 стране његове анализе, у којој он тврди да су они подаци исписани црно подаци за његов предметни пројектил 130 мм, док су истински подаци исписани црвеном бојом.

Има ли макар и један податак да се слаже – а проверити је лако? Нема!

Ово се једноставно не сме онако написати овако пристожно како су то својевремено урадили Чеси. Они су само скромно рекли: „Нема мантију“ – а оставили му светачка уста.

Написали су:

(Presentation of magnitudes shown in the table (above black) proves the misunderstanding of error budget of artillery fire and principles of corrections of aiming angles. [6:90]).

Другим речима „приказ у Табlici, горњи црни део, показује криво разумевање прорачуна поправака у артиљерији“. Односи се на таблицу која следи.

Али тако није и његова исказана **игноранција показује да треба рећи попу поп а бобу боб.**

Ова, горња, констатација заједно са црно попуњеном таблицом није само нетачна – она је лажна и фалсификована до последње бројке, срамотна и недостојна институције испод чијег крова је изишла, и било би много боље да никада није написана.

Она је нелогична, аритметички катастрофално неисправна и вероватносно немогућа.

Чувени балистички стручњак др Берко Зечевић, професор Универзитета, устврђује (види црну таблицу коју он насловљава као Сл. 104).

„Табличне вриједности одступања домета због промјене параметара који утјечу на домет пројектила 130 мм М79 испаљеног из топа 130 мм М46“, при чему то уопште нису подаци за пројектил 130 мм М79, и пише а према томе и рачуна а тако и тумачи и нуди покров за суданију без премца:

„Табличне вриједности одступања домета због промјене параметара који утјечу на домет пројектила 130 мм М79 испаљеног из топа 130 мм М46“ (po dr Berku)						
Одступање домета због промјене, [m]						
Domet[m]]	Δt^0	ΔH_0	Δt^{0b}	W_x	ΔV_0	Σ
	10°c	10	10°c	10 m/s	10 m/s	m
15000	200	79	238	175	197	889
18000	259	105	268	270	222	1124
20000	292	121	291	343	241	1288
24000	330	154	352	517	291	1644
26542	273	193	450	703	372	1991
Стварна вероватна одступања пројектила 130 мм М79 по ТГ, стр. 110-115.						
15000	194	77	243	165	201	Горњи прорачун без смисла, лишен сваког основа
18000	252	103	274	254	227	
20000	285	120	325	324	269	
24000	324	154	360	485	298	
26542	308	181	421	607	349	
27481	254	205	496	709	410	
Presentation of magnitudes shown in the table (above black) proves the misunderstanding of error budget of artillery fire and principles of corrections of aiming angles. [6:90]						

А. Повећање барометарског притиска повећава домет пројектила, па исти додатно пребацује циљ;

Б. Из фабрике оружја излази топ 130 мм са почетном брзином која је **9,3 м/с већа од табличне брзине** – а на ватреном се положају додатно повећава за толико или више па треба додавати позитивне поправке домету;

В. Што је спољна температура већа то је барометарски притисак ваздуха **мањи, па смањује домет**. Како год, само да буде супротно и наопако!

Будући да експерту то није довољно за закључак, онда се сумирају све до крајњих консеквенци дотеране вредности – пренапумпа се температура, ваздуха, температура барута, а на реп пројектила наслони снажни ниспутни ветар (пази овде, сад ветар не гура пројектил уназад онако како експлозија ради са голфом Mk1), а онда се на повећану почетну брзину дода још мало.

Vjerovatna skretanja projektila 130 mm M79 po daljini i pravcu				
Zečevićeva visoko naučna koje je izmislio 2 godine pre svog rođenja i prema kojima je gradio gornju grafiku sa dometom umanjenim za 1 kilometar			Stvarna verovatna skretanja prema Tablicama gađanja str. 110.-115.	
Domет[m]	Vd	Vp	Vd	Vp
	m	m	m	m
5000	53	1,0	26	1,0
10000	51	2,0	29	2,0
15000	57	3,2	40	3,2
18000	64	4,3	49	4,2
20000	70	5,2	55	5,1
24000	82	8,2	68	7,9
26542	95	14	81	12
27481	—	—	92	16

Да ли у горњој табlici др Берка постоји и једна једина бар у метар приближна вредност или је све ординарна лаж и фалсификат који се лако могао установити у приручном документу приложеном у материјалним доказима? **Не, лаж је и фалсификат свака реч и сваки поједини број.**

Чак и летимичан увид у горњу таблицу и фамозну графику др Зечевића насловљену као: „Вјероватна скрећања њројектила 130 мм М79 њо даљини и њравцу“, показују непосредно да су то подаци креирани по оној истој горњој, фалсификованој црној табlici ма одакле да је то вадио др Берко.

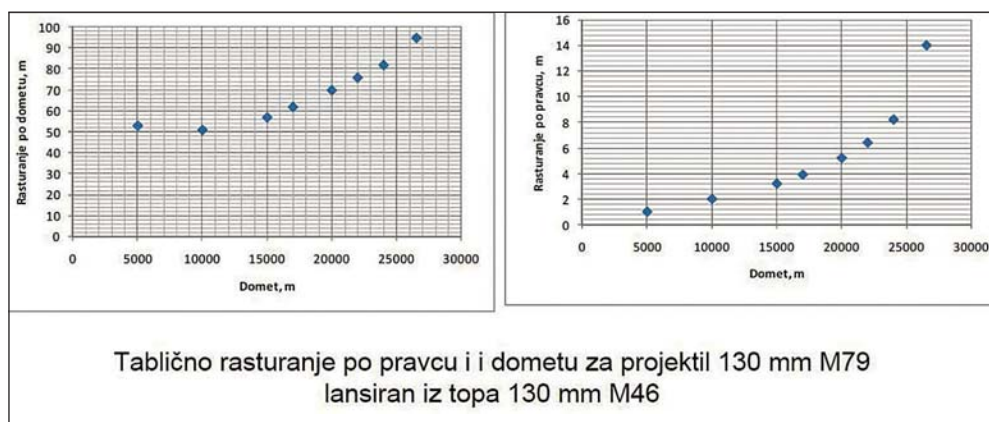
Као и у претходној Таблици др Зечевића, лаж, игноранција или намерни фалсификат и подвала је свака реч и сваки поједини број.

Одакле вадио да вадио горње податке, макар их и уснио, то је типичан фалсификат у свим својим значењима и то један од најфлагрантнијих а има их још и један ће бити употребљен као мото овог материјала.

На основу које је суђено, јер то све иде уз пројектил 130 мм у пакету. Овде је чак и натпис под цртежом-таблицом – погрешан.

Према којима је, дакле, подацима грађена горња графика: према стварним или према онима које је др Берка измислио успут неке две године пре власитог рођења, па му је сада требала овако увећана?

Или се он тога тек тада сетио као једног од бисера који ће бити записани за будућност?

Али зашто?

Па није то ништа, не игра то неку велику улогу гос'н судија, али ја сам, ја ето искористио сам и тај систем, па шта је то, па јел'те $27 \times 8 = 216$ метара разлике или чак неких 270?

Ситница, али сам искористио сам и тај систем и нацртао сам то још, на страни 85-ој да људи могу да прочитају.

Ту је додуше и оних ранијих 1200 м грешке и још понешто ситно, али је важно пронаћи оно што нама треба. А не мора се баш о сваком метру водити рачуна! И не морају сви све да знају.

ИЗ ГОРЕ НАВЕДЕНИХ УСМЕНО ДАТИХ И ПИСАНИХ ИЗЈАВА ПРОФ ДР ЗЕЧЕВИЋА НЕПОСРЕДНО ПРОИЗЛАЗЕ 4 (ЧЕТИРИ) СЛЕДЕЋЕ НЕОПОЗИВЕ ТВРДЊЕ КОЈЕ ИМАЈУ СНАГУ УЛТИМАТИВНИХ УСЛОВА „CONDITIO SINE QUA NON“:

А.) Ватрени положај са којег је, наводно, гађан трг „Капија“ налазио се, према др Берку Зечевићу, у сектору ограниченом са југа и севера азимутима 268,50 и 273,50 респективно, и даљинама: минималном 26 720 и максималном 27 460 м, тј. у распону 27100 ± 360 м;

Б.) Тај наводни ватрени положај надвишава наводну падну тачку за 30 метара;

В.) У непосредној близини наведеног ватреног положаја, због велике тежине оруђа и масивности вучних возила, мора да постоји саобраћајница, јако чврсто тло и једноставан приступ;

Г.) Из прва три услова произлази четврти чији је карактер у основи балистички, а то, минимални падни угао од 62° је (по модулу) који је вештак тужилаштва означио у предметом случају, док је рално потребан падни угао већи од 74° - 86° или 12° до 14° већи.

Ни један од горе наведених ултимативних услова за постојање таквог ватреног положаја: минимални падни

угао; даљина и правац гађања; надвишавање ватреног положаја, саобраћајнице поред ватреног положаја;

- Не постоји у просторно топографском смислу;
- Не постоји у спољно-балистичком смислу;
- Велики број живих сведока зна да положаји никада нису били западније од 27-ме ординатне линије (на карти);

Будући да све материјалне спољно-балистичке, просторно-топографске и терминално-балистичке чињенице говоре нешто дијаметрално другачије уопште није није судски доказан од стране тужилаштва, па се због тога морају поништити као бесмислени, неутемељени и на измишљотинама базирани недоказани сви закључци са стране 93. и 94. експертизе вештака тужилаштва проф др Берке Зечевића.

Разлог томе је што су све његове тврдње, према постојећим документима и у односу на стање на земљишту, топографски-просторно, и балистички потпуно неутемељене, произвољне па чак и злонамерне, те стога неодрживе.

Елевација од 41 лучних степени са којом се у табличним условима гађања добија тек минимални падни угао од 62 лучна степена, одговара табличној даљини од 26 600 м.

У стварним условима, за дан 25. 05. 1995. године, а према др Зечевићу, истом елевацијом добија домет 27 282 м, што износи +682 м, а падни угао још увек мањи од 62 лучна степена (видети Таблице гађања за топ 130, страна 115).

Не узимајући у обзир стварне надморске висине вештак тужилаштва греши бар још толико, што поништава све његове прорачуне и закључке, који, уосталом, уопште не би смели да носе такво име.

Још поразније су доказане чињенице да нису кривотворени само горе наведени балистички прорачуни (о даљини гађања а према падном углу из којег је та даљина гађања изведена) и смеру долета пројектила (одређеног „анализом“ кратера)

У суштини, некривицу Новака Ђукића је доказало само тужитељство БиХ као и његов вештак. Они су сами увођењем немогућих и непостојећих чињеница произвољних инпута обезвредили свој прорачун и сваку тврдњу сем оних истинитих али, незначајних општих – о жртвама и њиховој невиности.

БАЛИСТИЧКА ПРОВЕРА ПОКАЗУЈЕ ДА НА МЕСТО КОЈЕ СУ ОДРЕДИЛИ ТУЖИТЕЉСТВО БиХ И ДР БЕРКО ЗЕЧЕВИЋ НЕ МОЖЕ ДА ПАДНЕ ПРОЈЕКТИЛ 130 МИЛИМЕТАРА, ТО ЈЕ ПОТПУНО У СКЛАДУ СА ТОПОГРАФСКО-ПРОСТОРНОМ ЧИЊЕНИЦОМ ДА АДЕКВАТНОГ ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА ЗА ИСПАЉЕЊЕ ТОГА ПРОЈЕКТИЛА НЕМА, У СЛУЧАЈУ НАСУМИЧНОГ ОПАЉЕЊА ИЗ ЗАДАТОГ РЕЈОНА СА НЕКОГ ДРУГОГ ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА КОЈИ НЕ ЗАДОВОЉАВА КРИТЕРИЈУМЕ КОЈЕ ЈЕ ТУЖИТЕЉСТВО ИНИЦИЈАЛНО ПОСТАВИЛО, ПРОЈЕКТИЛ БИ МОРАО ДА УДАРИ АУТОМОБИЛ.

ТО СЕ НИЈЕ ДЕСИЛО.

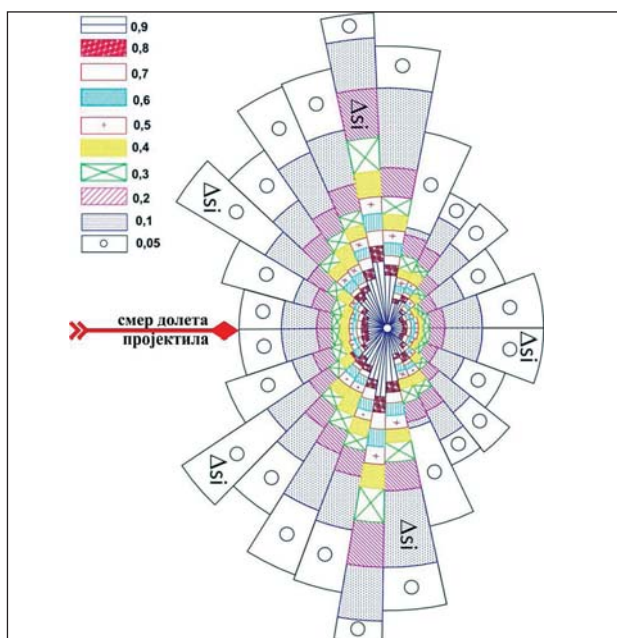
ТО НИЈЕ ЈЕДИНИ ПОКАЗАТЕЉ КОЈИ ПОТВРЂУЈЕ НАМЕШТАЊЕ ЛАЖНИХ ДОКАЗА У ПРЕДМЕТНОМ СЛУЧАЈУ. ЊИХ ЈЕ МНОГО ВИШЕ АЛИ СУ ОВДЕ ПОБРОЈАНИ САМО НАЈВАЖНИЈИ.

ОПАЉЕЊЕ ПРОЈЕКТИЛА 130 мм СА ДРУГОГ МЕСТА НЕ МОЖЕ ДА УДАРИ У ТЛЕ НА НАЧИН ОПИСАН У ОПТУЖНИЦИ, ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ ПУТАЊЕ ПРЕДМЕТНОГ ПРОЈЕКТИЛА НИСУ РАЧУНАТИ.

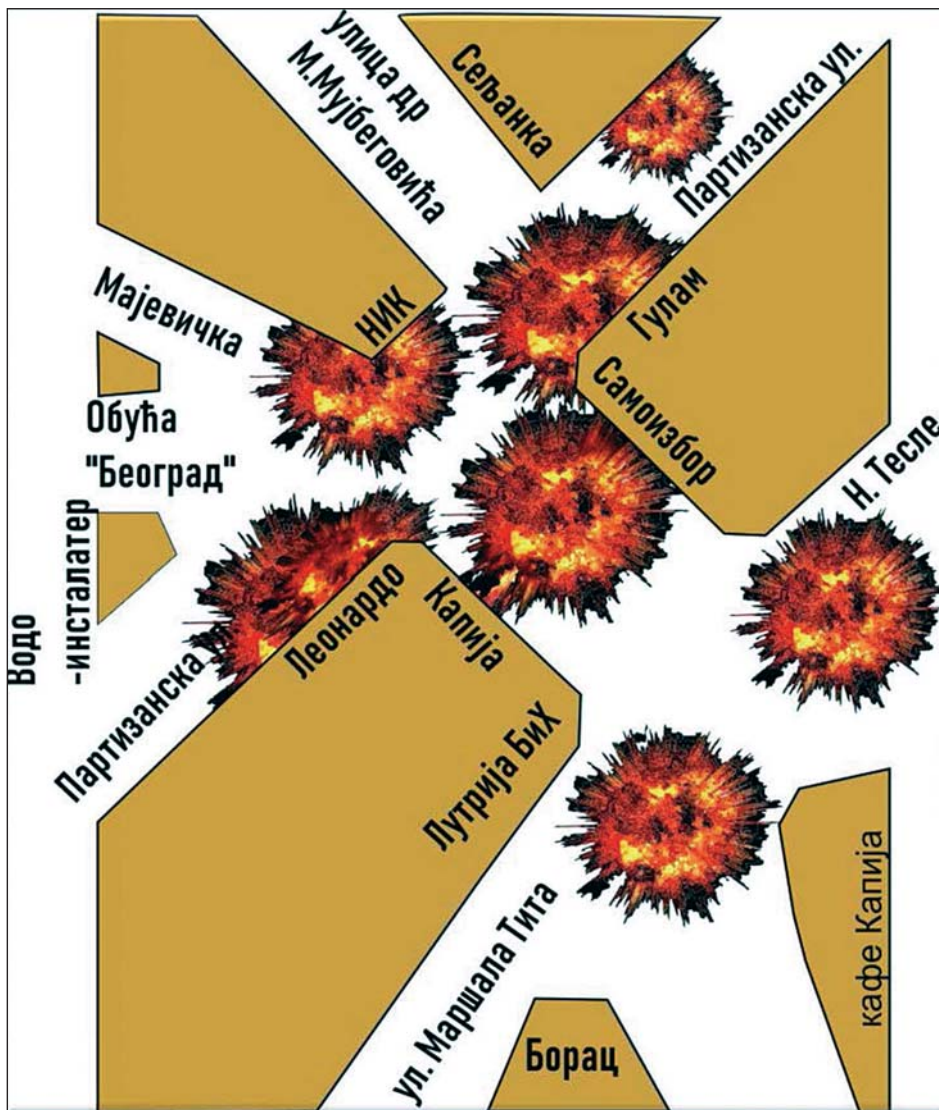
ТИ ЕЛЕМЕНТИ И ОСТАЛИ ПАРАМЕТРИ СУ ИЗМИШЉЕНИ И БАЗИРАНИ НА. ПОТПУНО НЕОДРЖИВИМ ОСНОВАМА ПРИ ЧЕМУ ЈЕ ВЕШТАК ПОКАЗАО ДА НЕ РАЗУМИЈЕ ГОТОВО НИ ЈЕДАН ОД СУШТИНСКИХ ПОЈМОВА ПОТРЕБНИХ ДА БИ СЕ ИОЛЕ УСПЕШНО РУКОВАЛО И УПРАВЉАЛО АРТИЉЕРИЈСКОМ ВАТРОМ.

ВЕШТАКУ ТУЖИТЕЉСТВА ПРОФ ДР БЕРКУ ЗЕЧЕВИЋУ ЈЕ ПО ЊЕГОВОМ ВЛАСТИТОМ ИЗБОРУ И НАМЕРИ ПОТПУНО НЕПОЗНАТО СВОЈСТВО ФРАГМЕНТАЦИЈЕ БОЈНЕ ГЛАВЕ КАО И ЊЕН КООРДИНАТНИ ЗАКОН УНИШТЕЊА .

БУДУЋИ ДА СЕ ПОКАЗАТЕЉИ ЕФИКАСНОСТИ ТОГА ЗАКОНА НИСУ ПОКЛАПАЛИ СА СТВАРНОШЋУ ОН СЕ НЕПРИМЕРЕНО И НЕДОЗВОЉЕНО ОБРАТИО ТЕХНИЧКИМ НОРМАМА КОНТРОЛЕ КВАЛИТЕТА ПРОДУКЦИЈЕ ДА БИ КВАЛИТЕТОМ ПРОЈЕКТИЛА ОБЈАШЊАВО ЉУДСКЕ ГУБИТКЕ.

Слика 3.7.1. Фрагментација бојне главе пројектила 130 мм под 60° са секторима у којима је уништење мете (незаклоњеног човека) у сваком поједином сектору означено парцијалним вероватноћама – лево. Убојни фронт износи 40 м а дубина 20 м, тј 800 м². Супериорна леталност бочних снопова јасно се показује. Вероватноће неутралисања циља у сваком елементарном сектору Δsi се налазе на графици – горе лево.

Слика 3.7.2 Процењена места постављених импровизованих експлозивних направа (ИЕН) на тргу „Капија“ 25 . 05. 1995. године одређеним према очитаним оштећењима на тлу, степену оштећења прислоних зграда и дистрибуцији повређивања људи. Само овако или врло слично распоређене импровизоване експлозивне направе могу бар донекле да објасне догађаје који су се десили у предметном случају на тргу „Капија“.

3.8 ПРОФ ДР БЕРКО ЗЕЧЕВИЋ ИЛИ ЛИЦЕ ЧОВЕКОВО

Ко зна колико је пута у досадашњем тексту вештак тужитељства БиХ др Зечевић назван погрдним именима. То свакако није похвално за онога ко тако нешто пише јер много говори о њему самом – али другачије не би ни могло. Не би, јер тада овога текста не би ни било. А без имало оне Ајзенштајнове, позитивне мржње и утемељеног презира, перо се не покреће а мастило, упркос претпостављеној филантропији, пребрзо пресушује.

Свако ко се иоле потруди да прати овај судски случај очима неутралног и непристрасног посматрача, згрозиће се до херпеса над гомилама назиданих накарадних, тешких лажи, материјалних неистина и фалсификата најгоре и најниже врсте. **На крају то још и кулминира одвратним, последњим, дрским и безочним државним фалсификаторским чином федерације БиХ, којим се примитивно, фломастером и хемијском оловком, на изворним судско-истражним фотографијама доцртавају потребни „докази“ којих никада није било ни у стварности ни током суђења Н. Ђукићу. Све за оправдање, сада већ давнашње, срамне осуде.**

И тако. Човеков први порив по пристизању на сметлиште није да чисти него да пљуне. Наравно да тако нешто није лепо. Пренеразиће се даме. Неке. Оне много више воле да згрожени чисте.

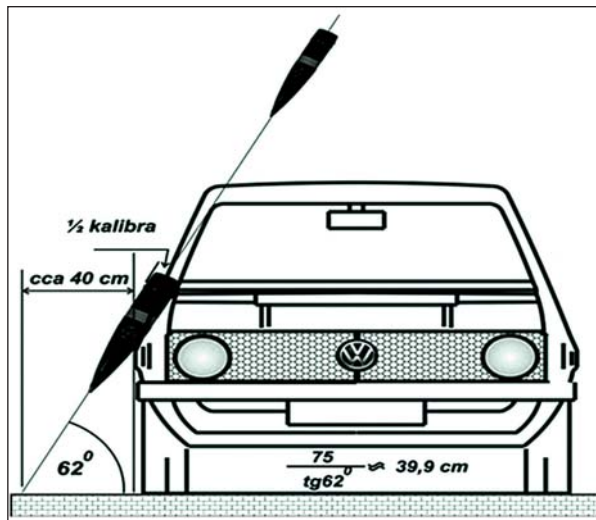
Зато др Берко доби све те епитете. Кривокленик. Лажов. Фалсификатор. Лажни сведок. Намицатељ и креатор окривљујућих доказа. Ингениозни проналазач нематеријалних истина, поткупљени и уцењени човек, паранатурал креатура чији подли аргументи не згражавају и не иритирају толико властима невероватношћу и неутемељеношћу у физици, колико у неуобичајено снажној убеђености да ће томе неко споља веро-

вати и могућношћу да заиста верује. Испаде да ипак неко верује, чак шта више да много њих верује јер су перцептивно подешени на слепо веровање. Истина се не пита.

Суочен са тако енормном неправдом и предимензионираном депонијом лажи и подметања, човек не може да се запита како је могуће да све ово произађе из пера и устију једног човека. И тада се неминовно рађа мисао о томе **да ли је он уопште имао икаквог избора. Шта ако га није имао?**

И тада све почиње да бива другачије и речи и слова и реченице и редови и приче и странице. И речено и написано а посебно оно, наводно, схваћено.

Да се потсетимо. Инкриминишући пројектил долеће са **запада**, прелеће преко аутомобила голф Мк1 и експлодира покрај његовог предњег десног, **југоисточног**, точка. Др Зечевић је вештачио а суд прихватио – минимални падни угао пројектила је био **62°**. **Научно доказано; мин њет!**

Слика 3.8.1 Долет пројектила 130 мм са падним углом од 62о удара у каросерију возила. Обзиром да је упаљач тренутни, инерциони и са успорењем у случају било каквог контакта (удара) тела у возило, он ће да „одради“ и доведе до експлозије на возилу а не на тлу.

Такав падни угао геометријски пласира падну тачку пројектила или центар експлозије на око 40 цм од десне стране каросерије возила. (Слика 3.8.1)

У стварности, то се не може тако десити, јер би половина калибра врло брзо (надзвучно) падајућег пројектила (пречник: 14 цм око водећег прстена) прошла кроз каросерију возила и експлодирала на горњем делу возила када не би било никаквог предметног кратера на тлу.

Слика 3.8.2 Пројектил 130 мм намештен на падни угао од 62° , уз возило голф Мк1, непосредно пред експерименталну експлозију у фебруару 2016. године. Овде је очито да би, у случају оваквог долета пројектила више од половине његовог пречника прошло кроз каросерију возила што су нотирали и страни експерти, поништивши тако сваку могућност да се тако нешто уопште деси.

Поред тога, стабилисани топовски пројектил није обична материјална тачка већ ротирајуће тело и у простору се не креће тако да слепо следи тангенту на своју путању. Ротирајући пројектил 130 мм врши сложено кретање око своје динамичке осе и скреће стално удесно (код овог типа оруђа) услед чега се појављује двојно кретање; пројектил ротира око тангенте на путању, тангента стално скреће удесно да би се томе прикључило још и обртање Земље градећи нову силу; ону која, овде код нас, додатно скреће пројектил удесно, јаче подрива оне десне обале река и учесталије троши десне железничке трачнице. Кориолисову силу. И још неке, мање значајне, ефекте.

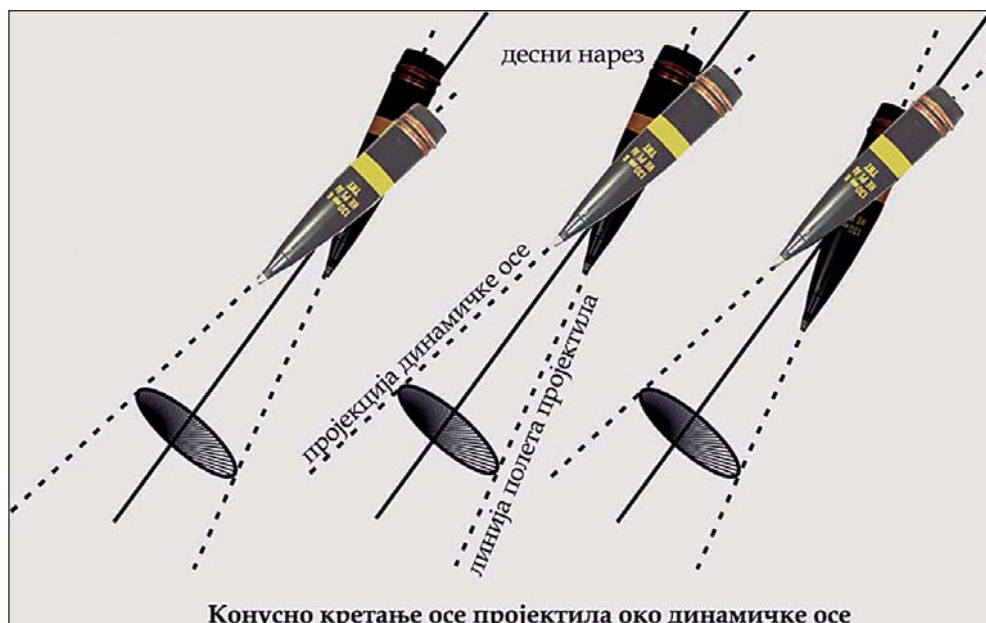
Природно је да све то проф др Зечевић јако добро зна и да исто не може порећи без озбиљних последица по своју репутацију само што мора све да умота у низ заданих лажних и унапред зацртаних, политички наметнутих обланди. И то што зна мора да сакрије ако други не знају.

Због тога, готово неприметно, посред једног пасуса скривено, ставља битну реченицу, која се налази на страни 64. његове експертизе:

Проф др Берко Зечевић: „Анализа увјета који су довели до масакра особа на тргу „Капија“ дана 25. 05. 1955. год у 20:55 сати“, где је изричито написао:

„Обзиром да је θ гранични угао, а реално овај θ и $\dot{\theta}$ пројектила је жиројскојски стабилизиран систем и ротира јако великом брзином око своје уздужне осе и при томе врши прецесионо и нутационо кретање, вјеројатније је да је θ адни угао био већи за $\Delta\theta$ ситејени.“ – завршен цитат.
[3:3]

„За пар степени“ не значи „пола“, не значи „ни један и нешто“, не значи ни „1,4“ већ бар два или више. Бар +2 или чак нешто више!

Слика 3.8.3 Ево зашто вештаку др Зечевићу треба падни угао „већи за пар степени“ да би пребацио возило голф Mk1. Централна непрекинута линија усмерена је према месту према којем „стреми“ врх иницирајућег упаљача на врху пројектила али сам врх пројектила може бити у различитим угловним положајима током свог конусног (лепезног) кретања па треба обезбедити да пројектил буде изнад препреке за бар 1,5 калибара да не би прерано, односно, на њој, експлодирао.

И овом горњом сентенцом из своје „Анализе...“ др Зечевић устврди први бисер међу смећем, изневши

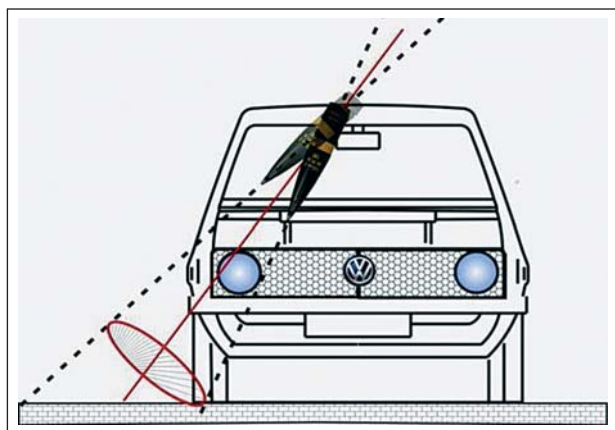
ДРУГУ СНАЖНУ АПОЛОГЕТСКУ ТЕЗУ: „НИЈЕ НОВАК КРИВ“, против оптужнице а у корист нужне некривице Н. Ђукића!

Која је била прва?

Ово испод је била прва. Подаци не одговарају подацима за топ 130 мм и не слажу се са Таблицама гађања.

**PODACI OD DOMETU PROJEKTILA 130 MM OF 482
ZA DATI UPADNI UGAO NE ODGOVARAJU PODACIMA
IZ TABLICA GAĐANJA ZA ARTILJERIJSKI SISTEM 130
MM M46 I PROJEKTIL 13 MM OF 482. цитат из [3:3]:**

Дакле, после ове прве и оне малопређашње друге, имамо:

Слика 3.8.4 Будући да пројектил долеће како је на овој слици и показано, он би обавезно, а уз исти непромењени падни угао, пласирао центар експлозије на возило чак иако би ЦЕ био на много већој удаљености од 40 цм од каросерије возила а то се није десило. Знатно подизање пројектила, уз непромењену удаљеност падне тачке од возила захтева знатно већи падни угао који се гађањем не може добити. При томе, уз удаљеност падне тачке за 40 цм од возила и кратер $\phi=50$ цм, обод кратера је требао да буде на $(40-25=15)$ 15 цм од каросерије док сви материјални, полицијско-истражни и судски докази показују да је ивица (обод) кратера била дубоко испод возила, а тиме и центар експлозије много ближи самој каросерији.

Другим речима, пројектил није могао никако да падне тамо где је то тужитељство показало, а од раније се зна да га је др Берко поставио произвољно мимо материјалне доказе. Чак и тада каже др Зечевић: „НИЈЕ НОВАК ОДГОВОРАН!“

Поред тога, страни експерти су, после обиног експериментисања и мерења, те детонације истинског пројектила 130

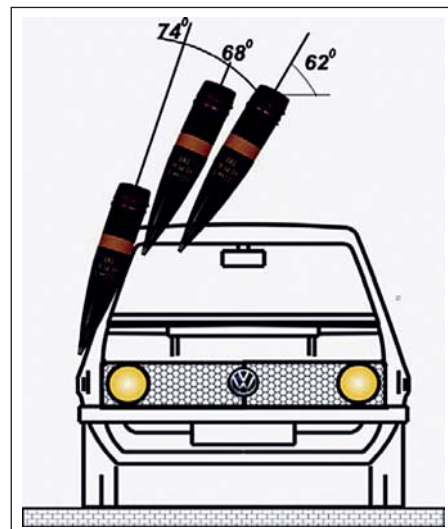
мм на реплици трга „Капија“, написали и и врло утемељено доказавши, опитом који Тужитељство није извело, објаснили: – цитат ... Проф Зечевић је такође дефинисао положај аутомобила пре експлозије као 470 мм од зида зграде продавнице „НИК“, и 1300 мм од левог ћошка зграде продавнице „НИК“.

Позиција стране аутомобила голф Мк1 је, дакле, била 470 мм од зида зграде продавнице „НИК“ и 1300 мм од левог ћошка зграде продавнице „НИК“.

Пројектил је постављен на дрвену даску од 1 цола и постављен поред аутомобила.

„Није било физички могуће (због њисусиства ауџа голф Мк1) њосџавиџи њројекџил у њозиџију дефинисану у екџерџском извешџају њроф Берка Зечевића – (уџао између лонџиџудиналне осе њројекџила и џла 62°, удаљеносџ носа њројекџила од њошкова зграде њродавнице „НИК“ од 2,65 метџара од левог и 5,60 метџара од десног. уџао између лонџиџудиналне осе њројекџила и џла је био око 74° у овом случају“. – џиџаџи из екџерџџизе сџручџаџа чешког МО. [6:201-202]

Слика 3.8.5 Практични графички приказ горње проверене тезе експерата из чешког МО-или другачије речено – не може се, у заданим условима, пребацити пројектилом аутомобил у реалним, предметним, условима гађања а под просторно-топографском претпоставком о његовом примарном месту а са доказима Тужитељства БиХ, дакле ни са 62°, ни 68° па чак ни са 74°, па је стручно сведочење др Берка неутемељено и потпуно погрешно.

Суочен са овим доказима који су му се наметали као резултати властитог рада још док је спроводио своју истрагу, сада већ пре пре 10 година, др Берко је схватио истину – нико разуман неће веровати оно што он докаже јер то не може да се докаже. Али боље је написати оно што захтевају уз ризик нечије, па чак и масовне, неверице него написати истину после које, безрук и обезглављен, ништа више неће моћи написати.

Зато је уградио још две mine у своју експертизу. Једну у виду Таблице Сл. 90 на страни 76 са прорачунима даљина и падних углова.

Док су остале таблице и прорачуни рађани као да су ногама рађени са Тузлом на нивоу мора и табличном висином од +30 метара и слично као што је гађање на север, без ротације Земље и закривљености њезине површине, дотле је ова о којој је реч срачуната веома добро. Даљина није најкоректнија због Беркових симплификација и претпоставки о непостојању неких параметара.

Због тога су даљине (домети) у њој већи за око 100 м а падни углови за око 0,5 лучних степени али то се овде може занемарити без битних последица на резултат.

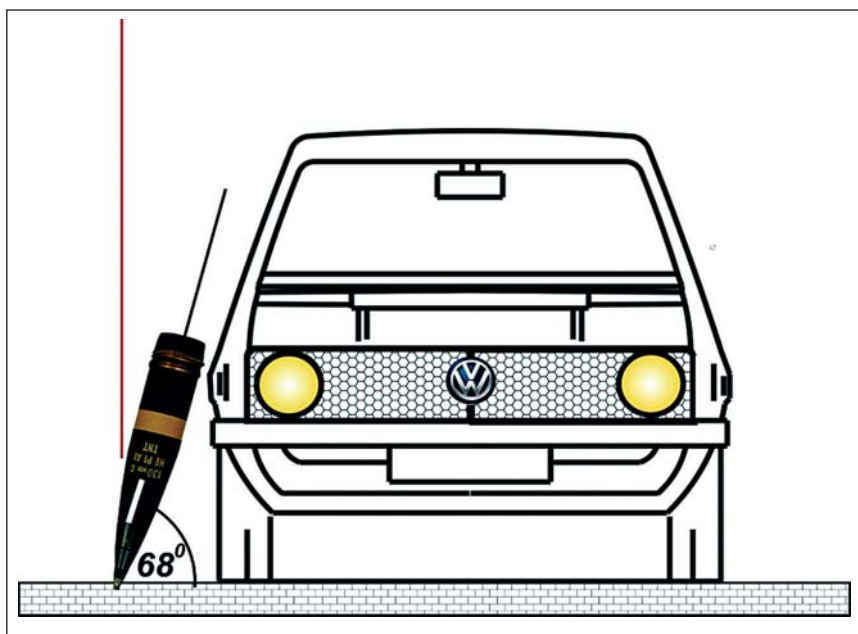
VJEROVATNA ZONA LANSIRANJA HE PROJEKTILA 130 MM M79							
	Ugao lansiranja	Vrijeme leta	Padna brzina	Padni ugao	Domet	Tjeme	Skretanje
Meteo uslov 2, y0=30 m	38	77,599	343,77	-59,8412	26507,0	7583,1	41,3
	39	79,274	345,27	-60,6238	26729,4	7892,0	42,2
	40	80,942	346,79	-61,3761	26937,8	8203,9	43,0
	41	82,594	348,31	-62,0980	27128,2	8518,9	43,8
	42	84,236	349,85	-62,7924	27301,8	8836,2	44,6
	43	85,865	351,40	-63,4611	27458,0	9156,5	45,3
	44	87,482	352,97	-64,1013	27597,1	9478,8	46,0
	45	89,084	354,55	-64,7195	27717,4	9803,4	46,7

Слика 3.8.6 Ово је та слика-таблица. 5. и 7. ред су наредна и врло снажна апологетска теза др Берка која гласи: „Испод домета од 27128 м нема потребног падног угла. Ево ме на крајњем домету са елевацијом од 43° и немам чак ни 63,5° падног угла! 64,1013° имам далеко ван свога сектора на 27597 м!

А оруђе сам поставио тамо где ни врапци не силазе, е, ја више не могу и боље не могу! А ако НИКАКО не могу да добијем више од 63,46°, како добити нешто преко. Па мени треба више од 680 да би ми неко поверовао.“

Када би бар могао да довучем падни угао до 68° ! Ни то не би било довољно јер ако се ма и мало подигне надморска висина оруђа, а то се мора учинити јер топови не гађају са воде ни из речних корита, **онда је невиност Н. Ђукића јасно доказана и то од стране оптужбе па чак гласно и од самог Тужитељства свемогућег, да никаквог топовског пројектила није било 1995. године на тргу „Капија“ и да према томе:**

„Г-ДИН ЂУКИЋ НОВАК КРИВ НИЈЕ!“ НИКАКВОГ ПРОЈЕКТИЛА НИЈЕ НИ БИЛО НА ТРГУ „КАПИЈА“!

Слика 3.8.7 И задњим атомима снаге одабра он проф др Берко Зечевић произвољних око 68° падног угла (само мало, мало мање да се неверни случајно не досете) и угради то на 93. страну своје експертизе, у закључке који потом Тужилаштво сервирајући поднесе Суду као покриће за пресуду. Усуди се он, тај вештак судски, још једном да проговори како „звук долазеће гранате у Тузли 1995. године нико није могао да чује све и да је долет исте очекивао“, па заврши вештак и тако заокружи четврту апологетску тезу криком „НИЈЕ НОВАК КРИВ“, али, бар према њему самом: „Ја рекох, написах, оставих и спасих душу своју!“

Већина то не сматра довољним и не мисли да може да служи као оправдање за сва до тада почињена зла сведочења.

Да, заиста тешко да судског заклетог вештака то може оправдати, али је лако приговарачима са стране. Храбрују и људују у топлом, неугрожени у удобном положају, без Дамокловог мача над вратом. Храбри али само зато што сами себе не познају и што се никаквој личној провери нису подвргли. А „ако буде црних (код нас обилатих) дана, свет ће бити пун душмана!“

Један италијански официр из II СР констатовао је једном приликом: „Нигде више бесплатних доушника на свету нисмо имали него некоћ на Балакану.“

Али је боље чинити ишта него ништа. Већина од нас ни не слуги колика је снага и вештина потребна за прескакање препрека у Берковом случају. А те прескакаче не треба игнорисати, због завидне вештине у тој дисциплини која може једног дана да вас лично потражи као степеницу – или тзв. успон-препреку.

Залуду је после свега последично прање савести:

Зечевић: 30. 5. 2016. за лист „Ба“:

„Они су га оштрисали и користе њега и овај случај само да би мене дискредитирали, а да су стварно хитјели њом човјеку помоћи открили би име артиљеријског команданта који је наредио гађање. Његово се име скрива, а због чега њо не знам. Можда је сад неко име у ОС БиХ, полицији, полицајци или где већ.“

Проф др. Берко Зечевић за дневник РТРС јун 2016. године:

„Проблем је што није идентификован прави кривац који је наредио да се изврши гађање, а то господин Ђукић је знао ко је ња особа... шутио је, нисам убијеђен да је он наредио... да се гађа!“

Проф др. Берко Зечевић, ТВ:

„Ја сам чуо о генералу Ђукићу изузетно позитивна мишљења, боље рећи мишљења у суперлативу као најбољи командант Војске Републике Српске који је икада био“....

Слика 3.8.8 Лево горе у црвеном кругу је једини Зечевићев „ватрени положај“ на надморској висини од 260 м а сектор (оранж) је он сам одредио. То су чувени Беркови претпостављени „положаји“ унутар реке Буковице, без икаквог прилазног пута, у кршу и растињу између две косе које скоро 200 м надвишавају корито. Куда год да макне положаје висина мора да порасте а падни угао да опадне. Запад није (на горе од беле линије) никада није био ни један положај током сукоба у БиХ, а из целокупног овог рејона приказаног горе, не добијају се тражени параметри путање па ПРОЈЕКТИЛ 130 мм НЕ МОЖЕ ДА ПРЕБАЦИ ГОЛФ НА ТРГУ „КАПИЈА“.

Па сад, ако од некога не очекујете ништа добро већ само зло, онда би и овакво горње прање савести мало променило вашу слику о свету.

Јер, нити је др Зечевић очекивао овакве драстичне последице свога вештачења нити би без њега исход судског процеса био и за јоту другачији од актуелног.

Нашао би се други вештак а у игри у којој се правила мењају у току саме игре како коме силнијем и безочнијем на ум падне, резултат се увек зна унапред као и онај ко цех плаћа. А знате ли шта је онај исти човек који је говорио да се Берко не дира, а био је тај добро упућен, још казао:

„Плаћали? Ма дајте, знате ли како су га плаћали? Ништа га не питају само дођу к њему и констатују да он није хтео да сведочи када је зван. Казна за то је 30.000 еура. Онда он сада мора сведочи шта они хоће. Када после за то затражи нешто заузврат они га питају зар га није срамота и шта још хоће, па зар му нису оних силних 30.000 еура опростили и шта је то него чиста и непатворена европска годишња зарада?“

Зато, када се оним пепеопосипајућим изјавама у медијима додају оне горње **4 јасне апологетске тезе у прилог осуђеног**, онда се заједно са њима јавља и блага срамота поводом јавног плувања др Зечевића а иза тога се стидљиво јавља и мало јасније назире и показује – **лице човеково**.

Ево где је једини такав „положај“ сада „нашао“ а на месту супротном по скоро свему што је написао и свему што је на суду говорио и изјављивао.

Неутешно, али и без успеха, покушавао је др Берко Зечевић да пронађе најниже место (по надморској висини) од 260 м за ватрени положај инкриминисаног топа 130 мм, односно када су се сви други покушаји накнадне промене иницијалних параметара показали недостатним.

На ближем ватреном положају нема ни минималног падног угла а на крајњем тек нешто преко 63⁰ али се ту не може топом прићи нити се одатле Тузла може гађати.

Предметни се, фантом-топ не може поставити на ватрени положај ни под претпоставком да га је неко тамо волшебно спустио, јер се место, удаљено 27480 м од трга „Капија“ налази унутар густе шуме на левој и десној обали реке, без икаква моста и прилаза. (види слику **3.8.8** и **стр. 261. и 262**).

Ту ни један од услова који је тужилаштво поставило за ватрени положај једноставно нема. **Нема пута** а камо ли солидне саобраћајнице нема **чврстог тла** већ има само воде, **нема лаког прилаза** а нема ни падног угла а камо ли онога који је

неколико степени већи од 62° , а то доказује нико до сам вештак Тужитељства проф др Берка Зечевић, својим балистичким прорачунима. Карта дотичног терена то јасно показује. Види се на њој Vрз „пронађени“ ватрени положај проф Зечевића (са последеценијским траговима камиона) у Пањику ван икаквог сектора, а посебно ван онога који је он сам лично одређивао а без да га је неко на то метлом нагонио. (стр. 261)

Па ако је већ и погрешно у том несрећном „проналаску“ нико га није вукао за уши гонећи га да то и објављује.

Даљина	Дар	Елев.	ОТП	Врем лета	Крајњ. брзина	Падни угао	Падни угао
	хиљ.	степ.	м	сек	м/с	хиљ.	степ.
26000	634	37 59'	7422	76,6	342	994	59,64
26200	649	38 55'	7703	78,1	343	1006	60,36
26400	666	39 55'	8007	79,8	344	1019	61,14
26600	684	41 00'	8342	81,6	345	1033	61,99
26800	704	42 13'	8718	83,5	347	1047	62,82
26900	716	43 00'	9156	85,87	351	1058	63,46
27000	728	43 37'	9157	85,8	348	1063	63,78
27200	757	45 21'	9710	88,5	351	1081	64,86
27400	801	47 53'	10250	92,4	355	1105	66,30
27481	848	50 53'	11487	96,9	360	1129	67,41

Таблица 3.8 Исечак из Таблица гађања за топ 130 мм, пуно пуњење, крај домета, додана колона за падне углове у степенима и виртуелна вантаблична референтна Зечевићева даљина од 26900 м (где је елевација по др Берку тачно 43° , а надвишавале положаја +30м).

Напомена: а.) Даљинар у хиљадитима за елевацију од 430 је 717 хиљадитима у табличним условима. Како је месни угао $\approx -0-01$ или -1 хиљадити (+30м је надвишавање ватреног положаја над „циљем“, даљинар је заокружен на 716 хиљадитих.

б.) Само је црвени ред ред у којем важе тренутни дневни услови, (по др Зечевићу) све остало су оригиналне таблице гађања за табличне услове.

в.) Таблица служи само да би аматери, помоћу основних Таблица гађања, могли да добију податке о резултатима када они сами алтерирају висинске услове али у реалним условима времена и материјала.

Био је то и његов први километарски промашај који је наводно сам открио после 12,5 година, трошећи време и ђонове по Васиљевцима.

Потом је приказан ватрени сектор, а опет према Тужитељству, и **два могућа положаја на потпуно немогућим местима.**

Не само да су теренско и просторно немогући (мало тога је апсолутно немогуће када људи намере нешто из своје потребе или лудости), него су и лажни будући да има још преко 100 живих сведока који ће посведочити да западно од беле линије, нацртане на приложеној топографској карти, стр. 261. никада нико није поседао ватрене положаје па чак ни са минобацачима 82 мм.

Пример:

Види се положај на карти ни на слици који је наводно на крајњој даљини пронашао др Зечевић не може бити ту и да га треба „извући“ из те рупе. Где год да се заустави биће на висини од преко 300 м а најчешће на 330 м па и до 435 м дакле од 71 па до 205 м већој висини од оне предвиђене вештакове (260 м).

Рецимо да је ватрени положај постављен на даљину од 26900 м и да је заузета елевација по др Берку од 43° али да је ва-

трени положај на већој висини, рецимо 340 м, или $340 - 229 = 111$ м, односно на 111 м већој висини, од оне 229 м висине циља. Дакле, $\Delta Z = 111$ м. Сада се употреби једноставан образац:

D_H – нова даљина гађања, D_P – референтна даљина од 26900 м, $\Delta Z = \Delta Z$ онај који је корисник произвољно изабрао као варијаблу па је

$$D_H = - 2,7 \times \Delta Z + D_P$$

или $D_H = - 2,7 \times 111 + D_P$ или $D_H = - 2,7 \times 111 + 26900$ ња је $D_H = 26600$ м.

Немојте ову формулу да злоупотребљавати на Хималајима али ће за Трескавицу, Јахорину или Голу Лелију бити посве dostatна за ово оруђе, пуно пуњење и последњу трећину домета.

Уласком у приложену Таблицу 3.8 на ту даљину налазе се сви параметри путање у реалним условима атмосфере и материјала где се види да и на крајњем домету падни угао није већи од 62° ($61,98^\circ$) ако се висина ватреног положаја барем мало подигне изнад оне непостојеће за фантастични непостојећи ватрени положај у јарузи др Берка.

Но нико не треба да се труди да диже тешки топ од скоро 8 тона из Беркове дубоке блатне јаруге. Дозвољено му је да га тамо оставе али морају да знају ни са тог места неће обезбедити потребан падни угао за неколико степени већи од 62° којег захтева др Берко Зечевић.

УИСТИНУ НИЈЕ НА ТРГ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ ДОЛЕТЕО НИКАКАВ ПРОЈЕКТИЛ. САМ ВЕШТАК ТУЖИТЕЉСТВА ЈЕ ТО ДОКАЗАО. УИСТИНУ, КАКО ЈЕ ГОВОРИО И ПРОФ ДР БЕРКО – НИЈЕ КРИВ НОВАК ЂУКИЋ.

Прилог 1

ПОРЕЂЕЊА

Изгледа стања лица места, објеката и предмета на тргу „Капија“ у Тузли након експлозије 25. маја 1995. године.

Стање изгледа лица места, објеката и предмета на реконструисаном тргу „Капија“ на полигону Никинци након изведених опита.

Опите су извели 2014. године експерти из Републике Србије и Српске, 2015. године експерти из Републике Чешке и 2016. године експерти из Републике Француске и Израела.

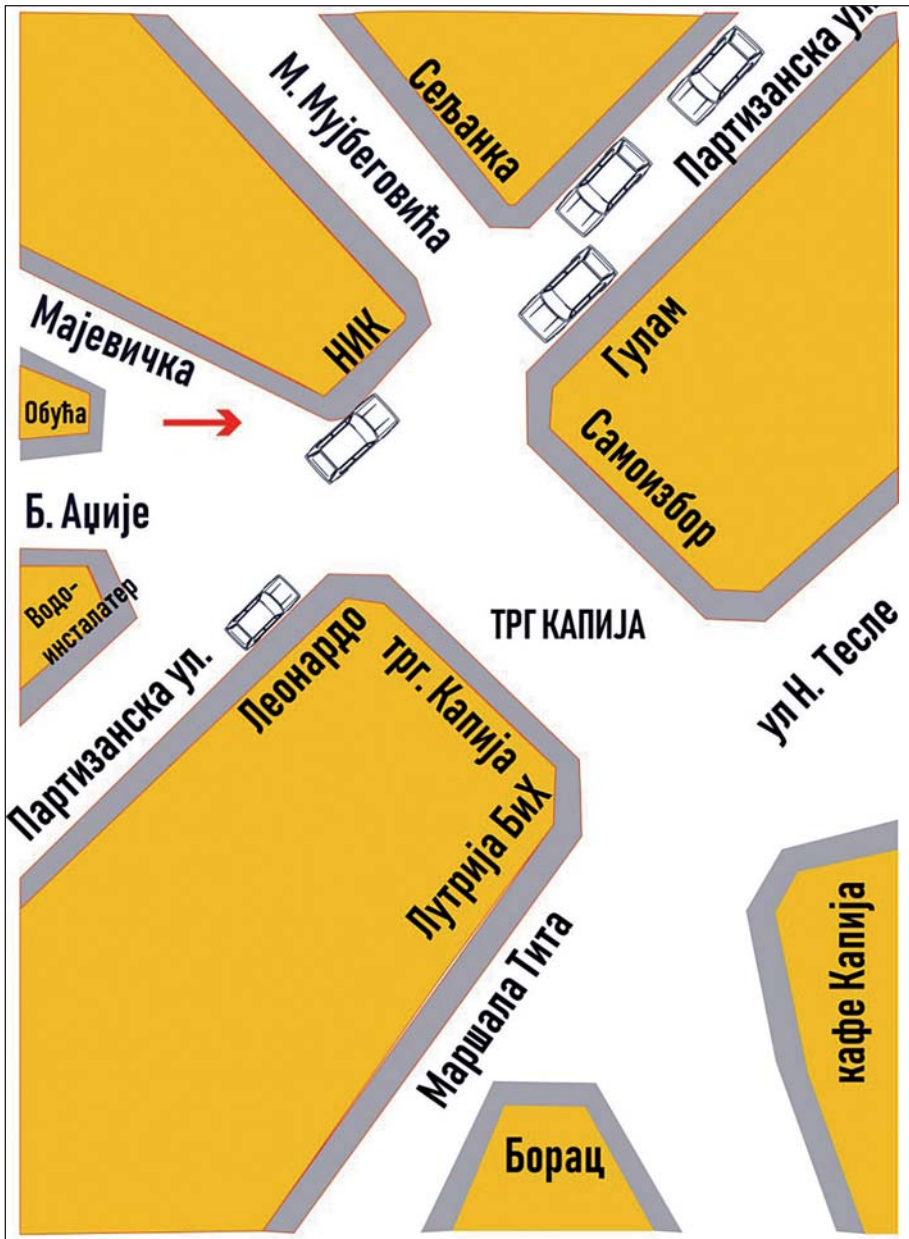
ТРГ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ 25. МАЈ 1995. ГОДИНЕ

Фото М.П. Трг "Катија" данас

**НАТПИС О СРПСКОМ ФАШИСТИЧКОМ АГРЕСОРУ ЈОШ
СТОЈИ ИАКО СВИ ЗНАЈУ ДА ЈЕ ТАЈ АГРЕСОР СВЕ ПРЕ НЕГО
СРПСКИ. ДАНАС, КАДА СЕ ДОБРО ЗНА КО ЈЕ ТО БИО, ИСКА-
ЗУЈЕ СЕ ПРАСТАРА ИСТИНА – НА ВЛАСТИТО УЗГЛАВЉЕ ВИ
НЕЖНО ПОЛАЖЕТЕ НАЈГОРУ СВОЈУ МРЖЊУ И НОЋНУ
МОРУ ДА ВАС УСПАВЉУЈЕ! ЈЕР ШТА ЋЕ ВАМА ИСТИНСКИ
КРИВАЦ КАДА ВИ ВЕЋ ИМАТЕ НЕПРИЈАТЕЉА СВОЈЕГА! НА
ДУШИ, УКЛЕСАНОГ У КАМЕНУ, ПРИСУТНОГ У АВЛИЈИ И
НА МЕКУ ДУШЕКУ! ПА ЗАШТО ТРАГАТИ ОН ЈЕ ИОНАКО
СВЕМУ КРИВ, САДА И ДОВИЈЕКА?!**

ПЛАН ТРГА КАПИЈА 1995 ГОДИНЕ СА УЛИЦАМА ЗГРАДАМА И АУТОМОБИЛИМА У РАЗМЕРИ 1:600

ШЕМА РЕКОНСТРУИСАНОГ ТРГА „КАПИЈА“ НА ПОЛИГОНУ „НИКИНЦИ“ 2014. ГОДИНЕ

ПОРЕЂЕЊЕ

ИЗГЛЕД ТРГА „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ 25. маја 1995. НАКОН
ЕКСПЛОЗИЈЕ И ИЗГЛЕД РЕКОНСТРУИСАНОГ ТРГА „КА-
ПИЈА“ НА ПОЛИГОНУ „НИКИНЦИ“.

Изглед трга „Капија“ 25. 5. 1995.
након експлозије.

Изглед реконструисаног трга
„Капија“ 2014. на полигону Ни-
кинци (поглед од кафеа „Капија“
на трговину „НИК“).

Реконструисани трг „Капија“ – поглед
од „НИК“-а према углу улице др
Мујбеговића и „Самоизбор“-у.

Реконструисани трг „Капија“ –
поглед од „НИК“-а према „Са-
моизбор“-у и кафеу „Капија“.

I ПОРЕЂЕЊЕ

ОШТЕЋЕЊА ФАСАДА ЗГРАДА НАКОН ЕКСПЛОЗИЈЕ НА ТРГУ КАПИЈА У ТУЗЛИ 25.маја 1995. И ОШТЕЋЕЊА ФАСАДА ЗГРАДА НАКОН ИЗВЕДЕНИХ ОПИТА НА РЕКОНСТРУИСАНОМ ТРГУ КАПИЈА НА ПОЛИГОНУ „НИКИНЦИ“

1.2. Поређење у налазима домаћег експертског тима при оштећењу зграде трговине НИК

Изглед чела трговине „НИК“
25. 05. 1995. Нема оштећења (окружено елипсом).

Изглед трговине „НИК“
након опита, 2014. Оштећења (окружено елипсом).

Поређење из налаза чешког експертског тима при оштећењу зграде трговине „НИК“.

Изглед чела трговине „НИК“
25. 05. 1995. године.

Изглед трговине „НИК“ при извођењу експеримента 2015.
(фрагменти погађају чело зграде трговине „НИК“)

ВАЖНО: НА ДЕСНОЈ СЛИЦИ ГОРЕ ВИДЕ СЕ УДАРЦИ ФРАГМЕНАТА ЕКСПЛОЗИЈЕ ПРОЈЕКТИЛА 130 мм У ЧЕОНУ ФАСАДУ ЗГРАДЕ „НИК“, ОШТЕЋЕЊЕ ТЕ ФАСАДЕ, РАЗБИЈАЊЕ ИЗЛОГА И ДЕМОЛИРАЊЕ РОБЕ ИЗЛОЖЕНЕ УНУТАР ЊИХ.

СВЕ ПРОВЕРЕ ПОКАЗУЈУ ДА ЈЕ НЕМОГУЋЕ ДЕТОНИРАТИ ПРОЈЕКТИЛ 130 мм ТАКО БЛИЗУ ЗИДУ А ДА ОН НЕ ОСТАВИ ТРАГОВЕ.

ТО ЈЕ НАВЕЛО ТУЖИТЕЉСТВО БИХ ДА ФАЛСИФИКУЈЕ ИЗВОРНЕ СУДСКЕ ФОТОГРАФИЈЕ МАСТИЛОМ А ПРЕМА ШЕМИ СА ГОРЊЕ ДЕСНЕ СЛИКЕ.

Поређење у налазима израелског експертског тима при оштећењу зграде трговине „НИК“.

Изглед чела трговине „НИК“ 25. 05.1995. Нема оштећења.

Изглед трговине „НИК“ након опита 2016. год. Оштећења окружена црвеним квадратом.

Непостојање оштећења на зиду зграде на 2,2 м удаљености од експлозије пројектила 130 мм са 3,64 кг тротила је посебно индикативно; то је најбољи показатељ који непобитно и потпуно одриче било какву експлозију пројектила на предметном тргу и предметном месту тога дана.

То је посебно значајно када се упореди са експерименталним степеном оштећења и рушења исте фасаде зграде и зарања њезиних излога.

1.3.1 Додатни налази израелског тима у вези са оштећењем зграде „НИК“.

Почетак експерименталне експлозије из фебруара 2016. године. Крупни фрагменти велике кинетичке енергоје ударају у чеону фасаду зграде „НИК“ лево и десно, потом се уздижу и њихови се удари виде високо на фасадама зграде „Самоизбор“ и трговине „Сељанка“.

Нема ни помена таквим траговима у стварном догађају из 1995. године који јасно показују да се тада није радило ни о каквој експлозији пројектила а посебно не онога 130 мм за чије је „испаљивање“ осуђен г. Новак Ђукић.

1.3.2. Стање у погледу оштећења возила голф МК1 после израелског опита бр. 1.

Предњи крај возила голфа МК1 разорен као и прочеље зграде „НИК“. Опит из 2016. Ничега сличног није било у стварном догађају на тргу „Капија“ 1995. године.

Тешко разорен зид са леве стране возила голфа МК1. Опит из 2016. Ничега сличног није било у стварном догађају на тргу „Капија“ 1995. године.

1.3.3. Природно после тога је, дошао и други израелски опит.

Изглед опитне експлозије из 2016. са непобитним и очигледним ударима многих фрагмената у чеону фасаду зграде „НИК“ која је тиме знатно оштећена.

Изглед чеоне фасаде зграде „НИК“ после две експерименталне експлозије стварног пројектила 130 мм у фебруару 2016. године – обим разарања фасаде у односу на реални догађај из 1995. године је неупоредив. Није залуду израелски форензичар изјавио да је испитао ставове Тужитељства БиХ из скоро сваког угла и да се ниједан закључак не слаже са спекулацијама др Зечевића који је стручно сведочио лажно недоказано, непроверено и фундаментално погрешно.

1.3.4 При томе израелски тим не заборавља како је та фасада изледала 25.05. 1995. године, детаљи (слика лево и десно горе), а ни предметни аутомобил испред зграде а из 1995 – десно доле.

Нема оштећења на левој страни фасаде НИК-а, а голф Мк1, уз мало мајсторског труда могао је да се одвезе са места несреће 1995. године, што је неко и учинио јер се ни данас не зна чије је било ни одакле је дошло. Суд се није ни потрудио да то истражи и није му било сумњиво што је већ трећу годину нерегистрован, а паркиран на строго забрањеном месту; није се упитао ко га је ту дошлепао.

Можда Израелци и нису заборавили првобитно стање објеката у Тузли после трагедије из 1995. године. Горње слике показују да нису заборавили.

Али су у БиХ заборавили. У суду. У Тужитељству. Берко није ни знао.

И ево, посве на крају, у Прилозима, једног места на којем се то не мође ставити на терет – вештаку Тужитељства проф др Берку Зечевићу јер он у овој последњој, колосалној превари без председана, боље речено примитивном покушају такве преваре, посве сигурно није учествовао.

То ни њему није пало напамет, што показује да је он имао много ментора и наредбодаваца и да су иза њега многи бакарне купе чакањили.

Како се зна, Новак Ђукић се жалио на пресуду.

Поступајући по споразумним правилима која су потписале споразумне земље БиХ и Србија о међусобним признавањима судских пресуда, Суд из Србије је тражио да му се доставе документа из случаја Ђукић пре признавања пресуде суда БиХ.

И суд БиХ и његово Тужитељство, свако по једанпут, одговарају, током 2017. и 2018. године да они та документа немају. Реп мачки, мачка репу, а папира нема па нема, треба пуно времена да се тако шта поновно направи..

Под притиском и после узастопних настојања и државних разговора одаслани адвокати одлазе из Београда у Сарајево да би донели барем део документације.

Донесена документација превазилази све очекиване црне слутње.

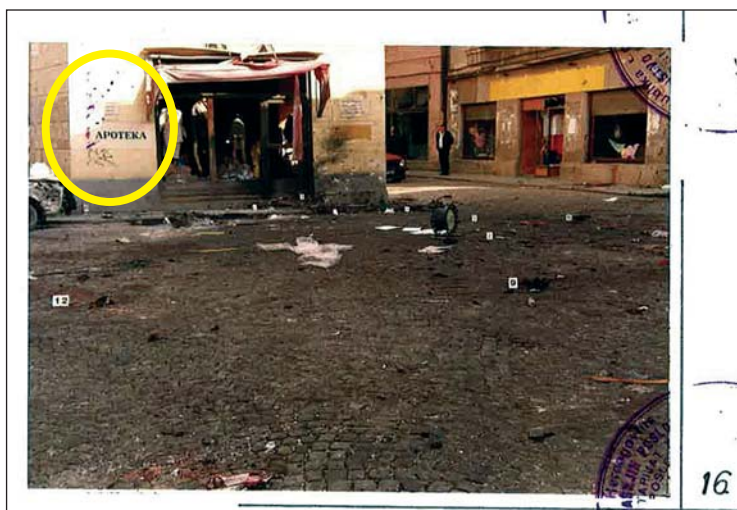
Види се да сем превођења *viva voce* током суђења судија Патриша Вејлен није добила ни један писани докуменат на енглеско језику као ни немачки судија Филип Вајнер из Апелационог већа, на немачком, али су, равноправно учествовали у суданији.

„О, велевлажна Земаљска владо“, овако чега се ни Орвел није досетио! Да суде орлу што је летео??!

После трагедије у Тузли, сведоци су потврдили да је снимљено око 1500 фотографија не рачунајући оне који се могу издвојити из видео записа. На суђењу г. Ђукићу фигурирало је само 75 или око 5%.

Осам година после суђења, 2018. године, Суд БиХ шаље документе са предметног суђења.

Ни једна од слика са суђења није једнака овим новопослатима; репагиниране су, садржајно осиромашене, смањиване по неколико пута, рекадриране су и другачије сечене чак и у случајевима када очито приказују исте сцене и позиције. Али неколико од њих представљају праве бомбе бешчашћа, а две (16. и 39. су најкарактеристичније). Обе се фотографије односе на исту сцену: фасаду зграде „НИК“ из 1995. после експлозије.

Једна какве су биле и све предходне само битно мања и друга, исто тако мања али ретуширана. Обе имају нова означавања са стране, сада више не слободном руком него рапидографом и шаблоном (да се вратимо у 1995), виде се стари

печати стари преко десет година а преко њих ударени дорађени нови печети са истим насловима као и некада али који сада више не вреде па су стари морали бити изнова рађени (требало је за то и времена и труда и трошка).

У међувремену, схвативши енормну грешку која им се провукла приликом подметања доказа, а пошто су им пале у руке експертизе свих међународних вештака, у Суду БиХ рукама, хемијском оловком и фломастером уцртавају оштећења од наводне „експлозије“ пројектила код зграде „НИК“ и то на њеној левој фасади.

То раде тачно према чешком графичком (фото) предлошку добијеном опитом из 2015. године и безочно шаљу у Београд као „документацију“ за докусуривање већ докусуреног човека. Нови број са шаблона и нови печети. Да је види да је криво-творење савесно планирано и извођено.

Али да зло буде веће а и срамота приде, заборавила та браћија да и другу слику из те „послане документације“ преуреди и офарба па она остаде иста као и оне од пре 23 године – само мања. (број 39 доле)

Ево и те 39. слике – фотографије и “нове документације” која показује прочеље исте зграде из истога дана. Нови број, нови печат, само оштећења (лево) нема.. Или је било пренапорно или су људи једноставно заборавили. Треба добро погледати ове нове бројеве писане шаблоном који су означили “оригиналне судске” фотографије добијене 2018. године. (пореди са сликом која следи из 1995. године) Е, ако пак још има неко да не верује са киме има посла, на следећој страни су залепљене једна за другу фотографије ЦСБ Тузла бр. 15. и бр. 16. из те 1995. године, а њима се јасно види на бедни покушај примитивног фалсификовања на слици бр. 16. из 2018, -те према резултатима које је добио тим одбране да би се поновно оптужио невин човек само и сада сви у суду и Тужитељству БиХ и знају да је невин ако је ико икада и сумњао.

Овде су, 1995. године, после догађаја, печати у документацији са леве стране а бројеви фотографија исписани руком а слике имају димензије 2009x 1510 дпи.

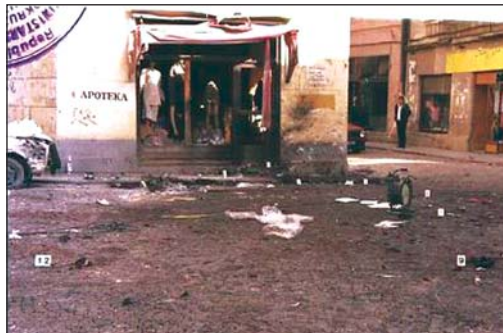

На слици број 16 из 2018, печати су са десне стране, слика је са десне доње стране полууоквирена и формат јој је 745x534 дпи, или седам пута сиромашнија детаљима од претходне из године дешавања.

Требало би да бар ове слике зграда, ако слике залудно побијених људи не буду могле, да побију последње ексере у сандук једне страшне људске и судске преваре. Те преваре су замотане у ткање од до неба вапијућих лажи, фалсификата и злочињења сваке врсте, похрањене у ковчег од невиних дечјих костију запечаћен печатом др Гебелса са надом у васкрснуће у новој моћи и ван сваке одговорности.

Поређење оштећења излога у згради трговине „НИК“.

2.1. Поређење у налазима српског експертског тима при оштећењу излога зграде трговине „НИК“.

Изглед излога трговине „НИК“ 25. 05. 1995. г. дан после експлозије. Оштећење, је само у поломљеном стаклу, фасада зграде лево од излога – нетакнута, лутке су остале усправно и неоштећене.

Изглед излога „НИК“ након опита 2014. године у „Никинцима“. Оштећење је потпуно, унутрашњост излога и просторија у целости демолирана, поломљено стакло.

У наредним поређењима ће се више инсистирати на показивањима разлика у обиму оштећења зграда које се односе на стварну експлозију и њезине последице и последицама које су узроковале више пута поновљене експерименталне експлозије изазиване са намером да се изуче како те последице тако и разлике.

Ове разлике није смео нико да пренебрегне, а то је обилато чињено од стране Тужилаштва и Суда БиХ. Нико не би смео да каже да њихов вештак то није видео.

2.2. Поређење у налазима чешког експертског тима при оштећењу излога зграде трговине „НИК“.

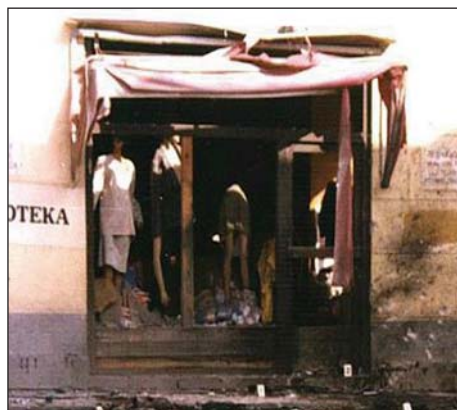

Изглед излога трговине „НИК“, 25. 05. 1995. Оштећење се огледа само у поломљеноим стаклима излога, лутке су остале усправно, необорене и неоштећене, а платнена надстешница излога смо незнатно оштећена. Оваква оштећења при експлозији 3,64 кг тротила представљају грубо ругање здравој памети и тешку увреду за било кога ко се оваквим послом, само успут, бавио.

Изглед излога „НИК“ након опита из марта месеца 2015. године. Оштећење потпуно, поломљено стакло поломљени дрвени оквири излога, лутке и унутрашњост излога уништени, возило бачено на зид угла зграде „НИК“, предње вешање аутомобила сломљено. Ивичњак тротоара знатно оштећен, приземни део фасаде руиниран. Сама оштећења на левој страни фасаде зграде „НИК“ овде се не виде јер је слика овде тако сечена али се одлично виде на другим сликама.

2.3. Поређење у налазима француског експертског тима при оштећењу излога зграде трговине НИК

Изглед излога трговине „НИК“ 5. 05. 1995. Оштећење је само у поломљеном стаклу, лутке су остале усправно неоштећене, разлике посве несразмерне.

Изглед излога „НИК“ после опита 2016. Оштећење потпуно, излог потпуно уништен, оквир излога разорен предњи део аута уништен.

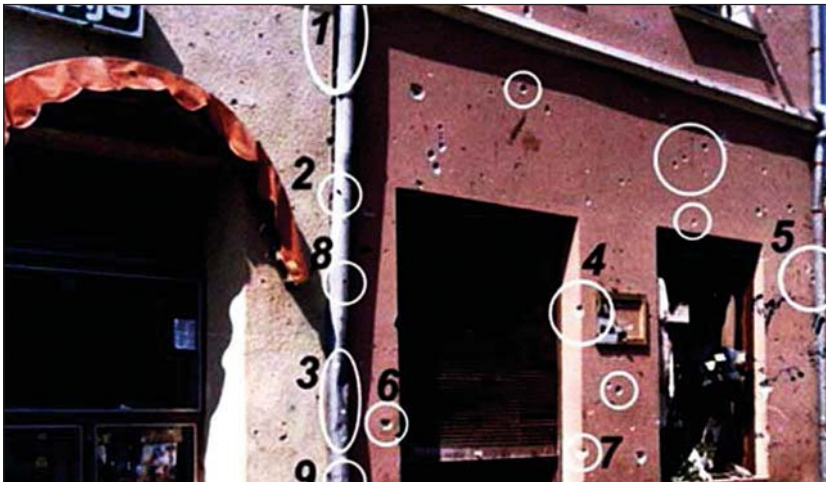

Поређење оштећења фасаде зграде продавнице „Капија“

3.1. Поређење у налазима српског експертског тима при оштећењу фасаде зграде продавнице „Капија“.

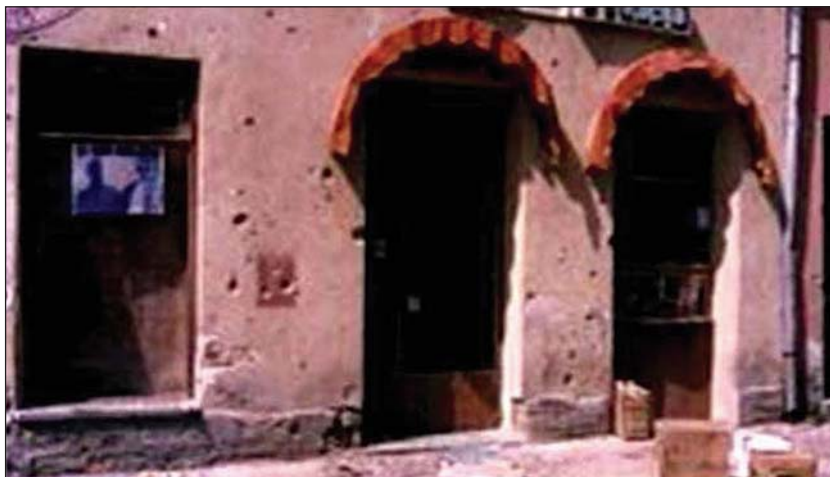

Разлика у шаблону оштећења зграде трговине „Капија“ у експерименту (горе) и са лица места (доле).

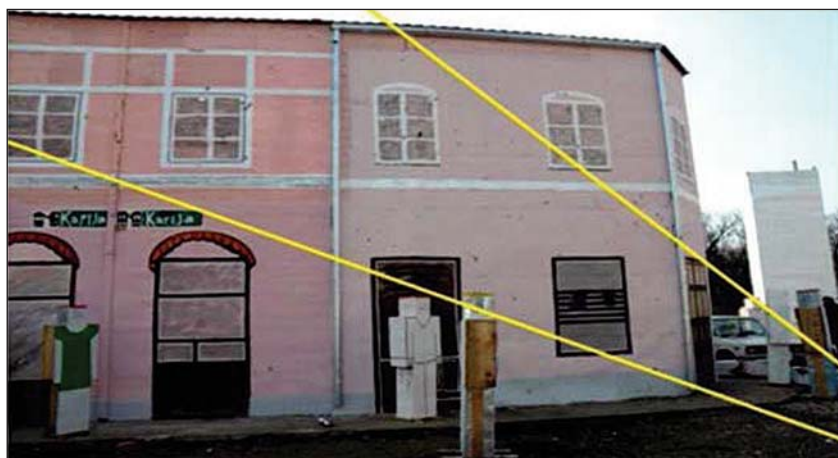

Изглед продавнице „Капија“ 25. 05. 1995. Значајни су кружни дефекти на фасади, посебно на приземним деловима.

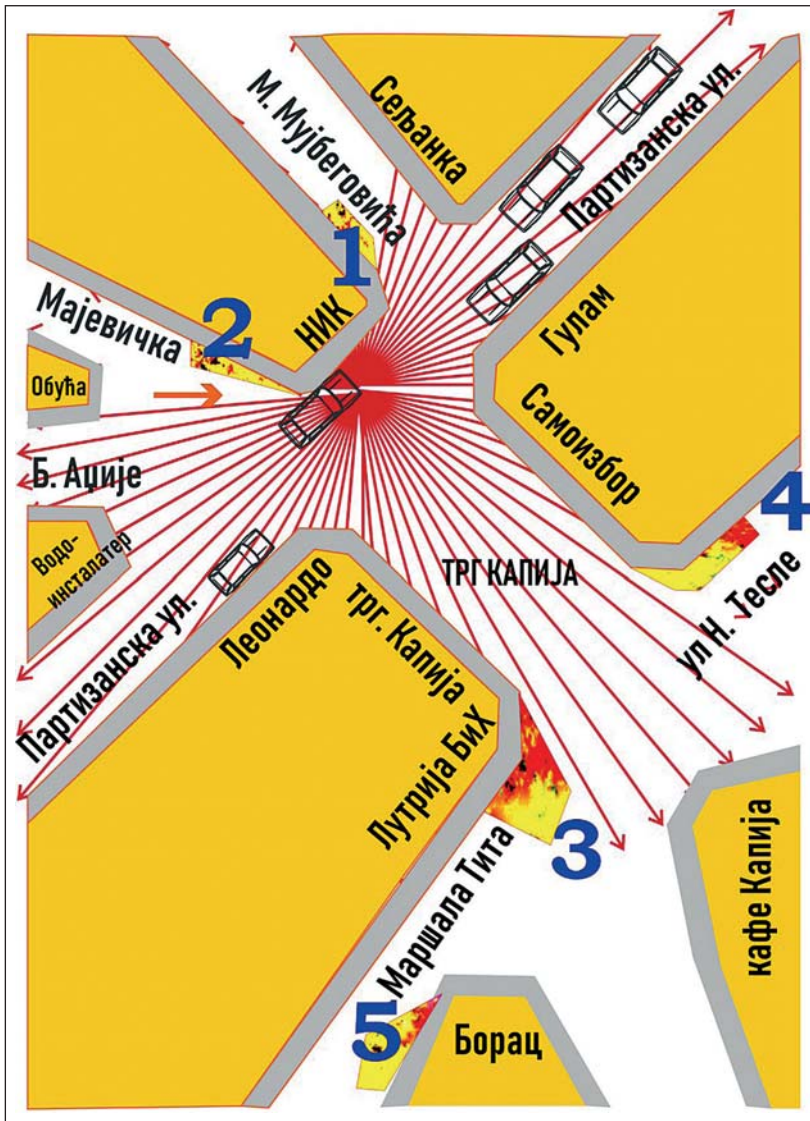
3.2. Поређење у налазима чешког експертског тима при оштећењу фасаде зграде „Продавнице Капија“

Изглед продавнице „Капија“ 25. 05. 1995. Значајни су кружни дефекти на фасади од масивних фрагмената, посебно на приземним зидовима.

Изглед продавнице „Капија“ након експеримента 2015. године. Сви су се фрагменти након експлозије усмерили између жутих линија на слици; није било дефекта на фасади од фрагмената на приземним зидовима.

Места на тргу “Капија” на којима никако не може да буде оштећења ако се експлозија догоди на предметном месту код зграде НИК. Та “сигурна места” у мртвим угловима, означена су великим плавим бројевима. Ни једно није било поштеђено; напротив! То показује да, у предметном случају, није експлодирао пројектил 130 мм, него на сваком од означених нешто друго-импровизовано!.

4. Поређење оштећења фасаде зграде кафеа „Капија“.

4.1. Поређење у налазима српског експертског тима при оштећењу зграде кафеа „Капија“.

Изглед објекта кафеа „Капија“ са баштом 25. 5. 1995. Оштећења на објекту и столовима и столицама баште на 36 метара од наводног центра експлозије.

Оштећења на жардињери од фрагмената експлозије (на средини горње слике са десне стране) која је потпуно заклоњена од експлозије која се дешава код зграде „НИК“ јер је у потпуности заклоњена тј. у мртвом је углу, али показује да је и око кафеа „Капија“ дејствовала нека блиска експлозија будући да је оштећена и једна фасада на гради Борац где је пронађено и једно људско стопало. Бела стрела – простирање фрагмената.

4.2 Изглед објекта „Кафеа Капија“ са баштом 25. 5. 1995.

Оштећења на објекту и столовима и столицама баште на 36 метара од наводног центра експлозије.

Изглед објекта кафеа „Капија“ са баштом након опита 2015.
НЕМА ОШТЕЋЕЊА НА ОБЈЕКТУ И БАШТИ КАФЕА „КАПИЈА“.

4.3. Поређење у налазима израелског експертског тима при оштећењу зграде кафеа „Капија“.

Изглед објекта кафеа „Капија“ са баштом 25. 5. 1995.
Оштећења на објекту и столовима и столицама баште на 36 метара од наводног центра експлозије.

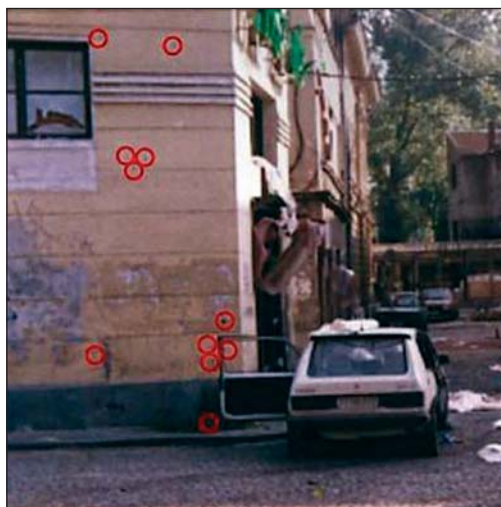
Изглед објекта кафеа „Капија“ након опита 2016.
НЕМА ОШТЕЋЕЊА НА ОБЈЕКТУ И БАШТИ КАФЕА „КАПИЈА“.

II НЕМОГУЋА ОШТЕЋЕЊА ФАСАДА

ОШТЕЋЕЊЕ ФАСАДА ЗГРАДА НАКОН ЕКСПЛОЗИЈЕ НА ТРГУ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ 25. маја 1995. У ОДНОСУ НА ЦЕНТАР ЕКСПЛОЗИЈЕ.

ПРИКАЗ ИСТИХ НАКОН ИЗВЕДЕНИХ ОПИТА НА РЕ-КОНСТРУИСАНОМ ТРГУ „КАПИЈА“ НА ПОЛИГОНУ „НИКИНЦИ“.

1. Фасада зграде „НИК“ у Мајевичкој улици.

Оштећена фасада од експлозивних фрагмената. у Мајевичкој ул.1995. године позади и бочно од аутомобила голф Мк1.

Центар експозије 25. 05. 1995. године, поред предњег десног точка истог аутомобила.

СЛЕДИ ПРИКАЗ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИХ РЕЗУЛТАТА ПОСЛЕ ВИШЕ УЗАСТОПНИХ ОПИТА СА ЕКСПЛОЗИЈОМ РЕАЛНИХ ПРОЈЕКТИЛА У СИМУЛИРАНИМ УСЛОВИМА НА РЕПЛИЦИ ТРГА „КАПИЈА“.

Графички приказ односа центра експлозије и фасаде зграде „НИК“ у Мајевичкој улици.

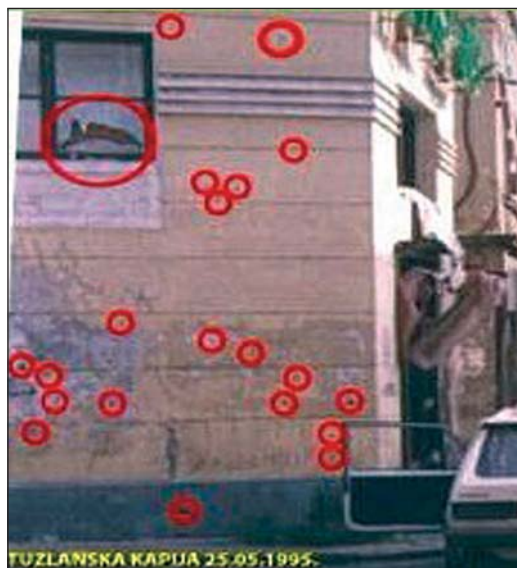

НЕМОГУЋЕ ЈЕ ИМАТИ ОШТЕЋЕЊЕ НА ФАСАДИ ОД ФРАГМЕНТА ЕКСПЛОЗИЈЕ У МАЈЕВИЧКОЈ УЛИЦИ ЈЕР НЕМА ОПТИЧКЕ ВИДЉИВОСТИ У ОДНОСУ НА НАВОДНИ ЦЕНТАР ЕКСПЛОЗИЈЕ ГРАНАТЕ.

Десни део слике је десна (северо-западна) фасада „НИК“-а а она на горњој слици је десно и даље од пртљажника возила фолф Мк1 – обе у мртвом углу у односу на ЦЕ. Обе стране фасада, у обичном говору, лева и десна, тешко су оштећене само је чеона код експлозије остала читава!!!

Поређење у налазима српског експертског тима при оштећењу зграде трговине „НИК“ у Мајевичкој улици а која је под 90° (без оптичке видљивости) у односу на место експлозије.

Изглед фасаде трговине „НИК“ у Мајевичкој улици 25. 05. 1995. након опита 2014. Бројни су дефекти од фрагмената експлозије. Посебну пажњу треба обратити на начин ломљења стакла на горњем прозору – парчадно дејство.

Изглед фасаде трговине „НИК“ после опита 05. 09. 2014. Нема дефекта на фасади ни потреба за реновирањем ове стране фасаде (леве) након неколико узастопних опита. Обратити на експлозивно разарање стакла на горњем прозору.

Стварни изглед „леве“ фасаде зграде „НИК“ после трагедије у Тузли 25. 05. 1995. године са низом оштећења којих није смело ни могло с буде, и у више од 7 опита, непроцењено и неоштећено лице те исте леве фасаде говоре, о предметном случају, више од гомиле изречених речи.

Поређење у налазима француског експертског тима при оштећењу зграде трговине „НИК“ у Мајевичкој улици а која је под 90⁰ (без оптичке видљивости) у односу на место експлозије.

Изглед фасаде трговине „НИК“ након опита 2016. у Мајевичкој улици 25. 05. 1995. Бројни су дефекти од фрагмената на фасади експлозије на левој страни фасаде у Мајевичкој. Посебно је индикативно парчетом ломљено стакло окружено жутом елипсом.

Фасада зграде „НИК“ у улици Мустафе Мујабеговића. Нема дефекта ни након више пута поновљених опита пројектилском експлозијом, нема никаквих оштећења фасаде.

Графички приказ односа центра експлозије и фасаде зграде „НИК“ у улици др Мустафе Мујабеговића.

НЕМОГУЋЕ ЈЕ ИМАТИ ОШТЕЋЕЊЕ ОД ФРАГМЕНТА ЕКСПЛОЗИЈЕ НА ФАСАДИ ТРГОВИНЕ „НИК“ У УЛИЦИ МУСТАФЕ МУЈАБЕГОВИЋА ЈЕР НЕМА ОПТИЧКЕ ВИДЉИВОСТИ У ОДНОСУ НА ЦЕНТАР ЕКСПЛОЗИЈЕ А БАШ ТА ФАСАДА СЕ ВИДИ НА НАРЕДНОЈ СЛИЦИ КАО И ЊЕН ТАДАШЊИ СТВАРНИ ОБЛИК СА ТЕЖИНОМ ОВДЕ ПРИКАЗАНИХ ОШТЕЋЕЊА.

ЗА РАЗЛИКУ ОД СЛИКЕ СА НАРЕДНЕ СТРАНЕ, ОВДЕ СЕ ВИДИ И МЕЋУСОБНИ ПОЛОЖАЈ ЦЕ И ОШТЕЋЕЊЕ ПОВРШИНЕ ШТО ДАЈЕ БОЉИ УВИД У УКУПНУ СИТУАЦИЈУ.

Фото приказ претходног графичког односа центра експлозије и фасаде зграде НИК у улици Мустафе Мујабеговића (Слика је екстрахована из судско-полицијске документације – са фотографије бр 6. ЦСБ Тузла од 30. 05. 1995. године, па то показује да су на суду и Тужилаштву БиХ били упознати са њом као и са оним шта та слика показује.)

Када се замисли да посматрач стоји и гледа у прочеље зграде „НИК“, излог и фронталну фасаду, ово што гледа на слици је десна фасада те исте зграде . Експлозија се десила на самом левом углу фронталне фасаде, па никаква парчад са места експлозије није могла да стигну до ових места сем парчади која су прошла кроз доње прозоре а из унутрашњости зграде.

Међутим, нема никакве могућности за ожилке на зидовима и за парчадно ломљење спратних стакала при чему фрагменти долећу ИЗ ПРАВЦА КОЈИ ЈЕ ПОТПУНО СУПРОТАН ПРАВЦУ ДОЛЕТА ПРОЈЕКТИЛА. Оштећења на овој фасади су најбољи индикатор који показује да је из близине (нпр. кафеа „Гулам“) дејствовала нека друга експлозија будући да она примарно пријављена, основна експлозија пројектила 130 мм никако није могла да продукује оваква оштећења фасаде у потпуном мртвом углу. Страни експерти су посебно нагласили

значај ове и других таквих фотографија у предметном случају. Када се замисли да посматрач стоји и гледа у прочеље зграде „НИК“, излог и фронталну фасаду, ово што гледа на слици је десна фасада те исте зграде .

Експлозија се десила на самом левом углу фронталне фасаде, па никаква парчад са места експлозије није могла да стигну до ових места сем парчади која су прошла кроз доње прозоре а из унутрашњости зграде.

Страни експерти су посебно нагласили значај ове и других таквих фотографија у предметном случају.

Када се говори о левој или о десној фасади зграде „НИК“, онда овај пејсажни цртеж рађен према тачним грађевинским

мерама показује те две бочне фасаде као о и чеону са аутомобилом голф Mk1 и наводним местом експлозије пројектила 130 мм 25. 05. 1995. године. Црне линије које се спуштају према носу возила представљају „сноп“ путања којима је могао пристићи наводни пројектил, а у центру круга опасног дејства ударног таласа се налази центар експлозије.

Само се при овако постављеном импровизованом експлозивном направом (ИЕН) може добити простирање фрагмената експлозије по десној фасади „НИК“-а и убиства људи око кафеа „Гулам“ – црвене линије повучене на фотографију из ЦСБ Тузла постављену преко пејсажне графике.

Поређење у налазима француског експертског тима при оштећењу зграде трговине „НИК“ у улици Мустафе Мујабеговића која је под 90° (без оптичке видљивости) у односу на место експлозије).

Изглед десне фасаде трговине „НИК“ у ул. М. Мујабеговића након предметне експлозије године 25. 05. 1995. године. Уочљиви су дефекти од фрагмената експлозије у висини приземља зграде. То је уствари приземље исте зграде са претходне слике која је преузета из фотодокументације ЦСБ Тузла из 1995. године.

Изглед те исте, десне фасаде трговине „НИК“ у ул. М. Мујабеговића након опита 2016. Нема дефекта на фасади, само су сва стакла разорена од ударног таласа експлозије. Фотографија после опита из фебруара 2016. године

3.1. Поређење у налазима српског експертског тима при оштећењу зграде „Лутрије БиХ“ у односу на место експлозије (ван оптичке видљивости). Графички приказ односа центра експлозије и фасаде зграде „Лутрија БиХ“ и фасада у улици Н. Тесле – бившој.

НЕМОГУЋЕ ЈЕ ИМАТИ ОШТЕЋЕЊЕ ОД ФРАГМЕНАТА ЕКСПЛОЗИЈЕ НА ФАСАДИ ЗГРАДЕ „ЛУТРИЈА БиХ“ ЈЕР НЕМА ОПТИЧКЕ ВИДЉИВОСТИ.

Ово је такође карактеристичан случај дејства наводних „пројектилских“ фрагмената по местима где то није могуће као што је то овде у „мртвом углу“, тј. о месту без оптичке видљивости центра експлозије гледано са места оштећења – с тим што се никако не ради о рикошетима (ударцима после одбијања парчета од неке препреке).

Мноштво погодака у мртве углове и рањавања људи на тим местима узроковао је захтев свих страних експерата да се проведе нова међународна истрага поводом оваквих погодака јер би она бацила посве ново и другачије светло на Тузланску трагедију.

Изглед фасаде „Лутрије БиХ“ 25. 05. 1995.

Уочљиви су
многобројни дефекти
од фрагмената
експлозије у
приземљу зграде

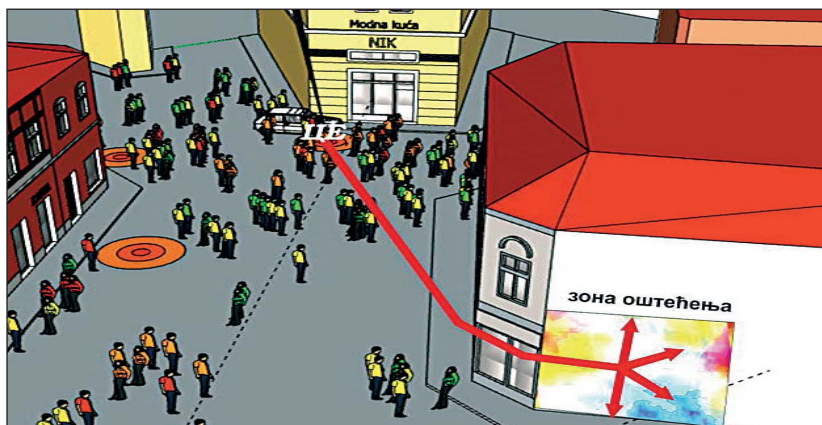
Изглед фасаде
након опита 2014.
Нема дефекта
на фасади.

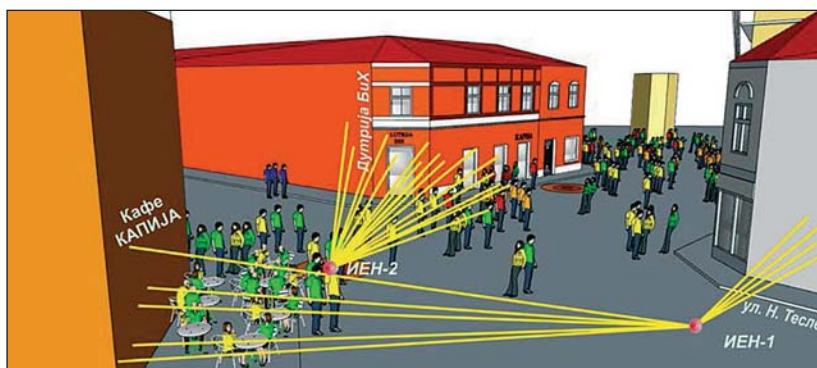
Оштећења у
мртвом углу у
улици Н. Тесле
– види и наредну
графику.

Графички приказ односа центра експлозије и зграде „Самоизбор“, на углу на којем улица тадашња Н. Тесле (сада Јеврејска улица) излази на Трг.

НЕМОГУЋЕ ЈЕ ИМАТИ ОШТЕЋЕЊЕ ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ НА УГЛУ ЗГРАДЕ „САМОИЗБОР“ ЈЕР НЕМА ОПТИЧКЕ ВИДЉИВОСТИ У ОДНОСУ НА НАВОДНИ ЦЕНТАР ЕКСПЛОЗИЈЕ.

Овај графички приказ показује једини начин да се десе погоци у претходне мртве углове – у десном горњем углу слике је врх зграде „НИК“. Експлозија се не види, само се види црном линијом означен „правац долета пројектила“.

Оштећењу предметног возила голф посвећено је доста простора. Овде само оријентирно.

Голф МК1 ујутро 26. 05.1995. године после наводне експлозије пројектила 130 мм. Кратер се види испред предњег десног точка.

Нема никаквог кратера и нема предњег краја возила после стварне, опитне експлозије пројектила 130 мм.

НЕМА У ОВИМ ФОТО И ГРАФИЧКИМ ПРИЛОЗИМА НИШТА ШТО БИ ПОДРЖАЛО ТЕЗУ ТУЖИТЕЉСТВА БиХ О ЕКСПЛОЗИЈИ ПРОЈЕКТИЛА 130 мм У ТУЗЛИ 1995. ГОДИНЕ.

ТАКО ЧЕГА И НЕ МОЖЕ БИТИ БУДУЋИ ДА ЈЕ ДОБРО ДОКАЗАНО ДА ЈЕ ПРЕДМЕТНИ ПРОЈЕКТИЛ ОБИЧНА ИЗМИШЉОТИНА ПРЕДСТАВЉЕНА ОД СУДА И ТУЖИТЕЉСТВА КАО УЗРОК ТРАГЕДИЈЕ.

Када се ради о аутомобилима, индикативан је још један случај. На углу, испред кафеа „Леонардо“ стајао је 1995. један аутомобил ПЗ 125 који је остао неоштећен после предметне експлозије, на општу неверицу експерата, јер је доста људи изгинуло испред и иза тог возила.

Неоштећен ПЗ 125 испред и иза којег су погинули многи људи.

Тешко оштећено опитно заменско возило 101, на истом месту после експерименталне експлозије са ударцима 27 фрагмената велике кинетичке енергије, 7 само у возачко предње стакло.

Прилог 1.1

После свих наведених истраживања, могуће је сагледати цео склоп подметања „доказа“ за оптужбу. Исто тако је могуће обухватити намере фалсификатора и false flag оператора и њихове методе.

Без изразите намере – пројектил 130 мм, његов положај и могућност како да се ватрени положај оруђа 130 мм нађе тамо где је наречено и да пројектил падне тамо где се захтева – потпуно су неважни. Због убијања људи које се десило треба наћи истину, важно је наћи истину.

Да ли је било тешко побити тузланску децу експлозивом (као данас у Бановићима) и за то некога окривити? Није било могуће јер кривац није смео бити неко Н.Н. већ тачно, унапред дефинисани субјект. У супротном, то би могао да буде било ко. Онима који су ово радили није требала истина. Њима је требао потенцијални кривац у виду ВРС тј. неко из њеног састава. Тај кривац у Тузлу није могао нити био у стању да подметне експлозив.

Средство за доношење тога експлозива на трг „Капија“ не може бити противнички авион јер је над Тузлом зона забрањеног летења. Не може га донети ни било које артиљериско оруђе, јер су линије раздвајања успостављене на преко 20 км.

Само је један топ са дометом преко 20 км а то је 130 мм М46.

Ни то није било лако за инсценацију. За велике губитке и број присутних људи на тргу је требао да буде велики. Бар половина од хиљаде.

Велики број полицајаца у тадашњем ЦСБ Тузла у својим изјавама тврди да су имали један важан задатак, тј. да стално упозоравају људе да се не сакупљају на тргу, док сведоци говоре су-

протно. Велики број сведока понавља залуду да је радио „Камелеон“ данима раније позивао омладину на трг да прослави Дан Мадости иако се тај дан није прослављао од 1992. године.

Мајка погинулог Мурис-а Фатушића, Хава средином 2005. године изјављује да је „25. 05. те године локална радио станица, „Камелеон“ или „ФСЗ“, цео дан позивала младе људе да се окупе на капија тргу да би обележили Дан Младости“. Изјава је забележена дана 21. 06. 2005. године у 09:00 часова.

Да би је демантовао, аутор који све већ зна и зна шта ће она рећи, пише:

„I believe the intention of her statement was that she believed there was some kind of conspiracy behind what happened that evening in choosing that date“ ... The Tuzla masacre, Page 85.

Дакле, да не би неко помислио да је то истини искрено наклоњен аутор који мишљењу овога сведока прикључује своје поуздане закључке у виду да он резолутно и са индигнацијом одбија тврдњу дотичне Мурисове мајке Хаве да су Срби гађали Тузлу артиљеријом зато што их је бомбардовао НАТО, јер, он, аутор јасно и поуздано, међународно потврђено, зна да се НАТО није мешао у Босни све до после Дејтонског споразума, па зато захтева за њу, Хаву, обавезну психолошко психијатријску помоћ, „јер се ето зна да она тако мисли зато што верује да постоји нека врста завере иза тога што се десило те вечери тога датума“. Тек толико – успут. За оне који верују да је онима споља стало до истине.

Само што срце мајчино истину спознаје већини недоступним методама, док глуво ни себе не чује!

Са великим бројем људи наступају нови проблеми.

За намештање догађаја треба обезбедити услове у којима ће лаици бити уверени да се ради о пројектилу артиљерије.

За експерте није важно јер ће њима приступ бити забрањен све до склањања доказа.

Слика П.1.1

Обичан свет препознаје дејство артиљерије према левковима-кратерима које остављају експлозије артиљеријских пројектила.

Дакле, некакав кратер требао је да се види. Пројектила нема, неће бити ни кратера, па га треба ископати.

Уствари и да има пројектила он на калдрми не оставља препознатљиве трагове. Посебно када долази под падним углом од преко 62° .

То је први проблем. Други проблем потиче из теорије гомиле.

Тамо где је много људи мало је места где би могао да падне пројектил артиљеријског оруђа а да не удари у некога од људи и при томе експлодира а да не стигне до тла да би створио ма какву препознатљиву ознаку на калдрми.

Тренутни артиљеријски упаљач може до детонације да доведе гранчица тања од таке-уп оловчице али је то уједно и инерциони упаљач који ће „одрадити“ и у условима без директног удара носа упаљача у препреку.

Ако се кратер не буде видео – нема уверљивог доказа за посматраче. Али пројектил не може да долети у ту гомилу, а да пре пада не удари у некога.

Зато треба да се обезбеди „празан простор“ унутар гомиле где би се могао „приказати“ кратер који је, наводно оставио експлодирани пројектил.

Ситуација показује да је при нотираној густини људи на тргу другачије било немогуће добити ма какав кратер јер га је требало раније ископати на тргу а да то нико не види док би раније довлачење некога објекта, какав је нпр. ауто, то олакшало.

Тај „празан простор“ може бити било где на тргу „Капија“ јер никоме неће бити дозвољено да анализира дистрибуцију фрагмената наводне експлозије ни да је доводи у везу са местима погинули и рањених, јер ће мртви бити склоњени са трга пре доласка било каквих и било чијих истражних органа који би могли посумњати у „истину“.

Оправдање је пронађено у чињеници да фашисти само траже прилику за ново опаљење ако се било шта предузме. Значи осматрају!

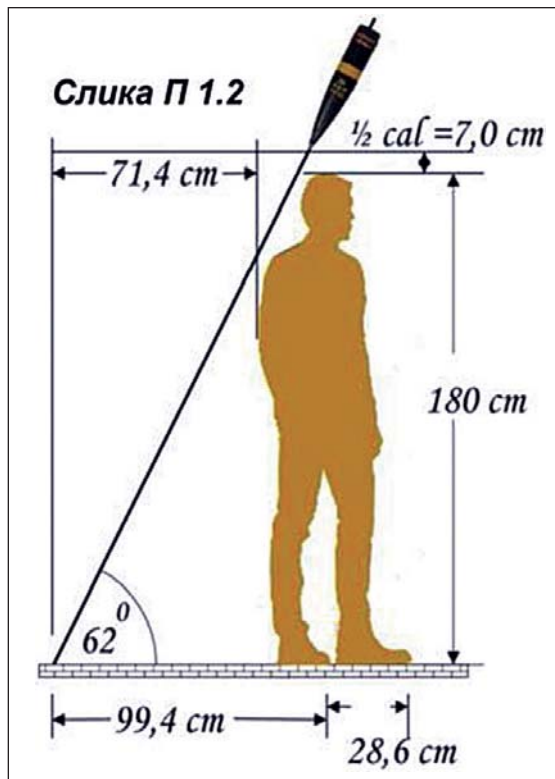
У складу са тим је изведена инсценација у режији аутора ове трагичне фарсе. Платила је омладина која и данас чека истину.

Конкретно возило, дуго око 3,90 м и широко 1,63 м, према подацима полиције, што је око 6,4 м², било је одлична маска за постављање лажног, претходно ископаног а потом возилом покривеног, кратера у који је постављен „навлакуша“ експлозив којим је био обложен метални отпад.

За почетак би било довољно да се потражи истина о предметном моторном возилу голф МК1 – чије је одакле је, зашто

је толико времена нерегистрован, односно носи регистрацију од пре три године од нестале државе а још се увек несметано вози и паркира на строго забрањеном месту где цео дан 25. маја 1995. године крстаре многобројне патроле полиције у униформама и у цивилу и тај исти аутомобил посматрају цео дан па чак, наводно, и двојица гину поред њега. То возило је послужило као онај поменути „празан простор“ унутар гомиле где би се могао „приказати“ кратер експлозије артиљеријског пројектила.

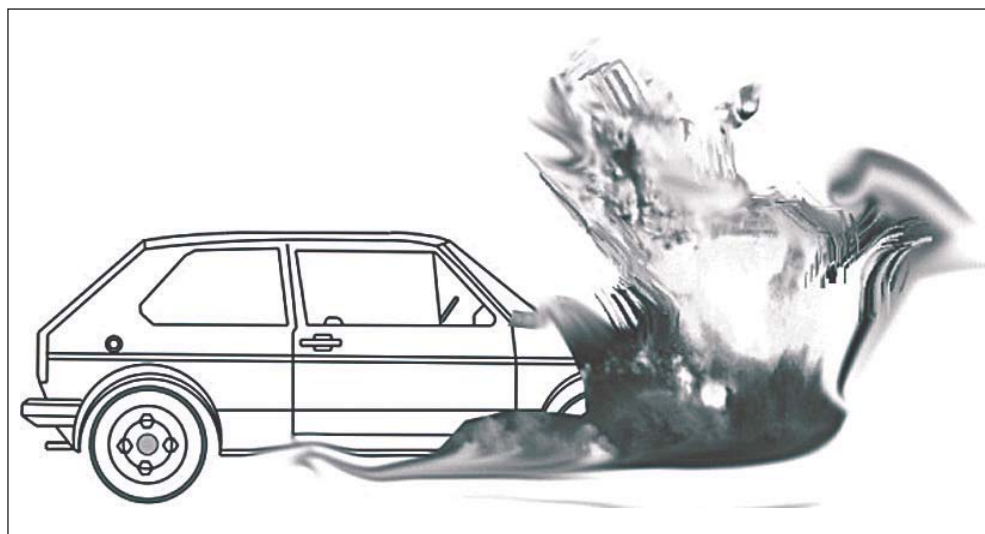
Пројектил долазећи под углом који је заступало Тужитељство БиХ од 62° , треба да прелети човека. Да га у лету не би закачио (експлозија на човеку) треба да га прелети за бар 7 ако не и дупло више центиметара.

Слика П.1.2.

У том случају на удаљењу од 71 цм не сме да буде ни један делић тела другог човека, нити човека између овога приказаног на графици, и падне тачке пројектила, јер би у супротном јединични простор на коме био смео да буде само један човек у датом смеру био $1,28 \text{ м}^2$ или $1,64 \text{ м}^2$.

Постављање тог моторног возила као у Тузли 1995. године, узроковало је да оно својим постојањем опструира један од два најсмртоноснија снопа парчади – леви, гледајући из правца долета, али је десни остао пун и неометен.

Слика П.1.3.

Међутим тамо где је требало да се сручи опасни десни снап 40-еро људи је преживело а погинуло 10, а тамо где је тај снап био фрагментима најсиромашнији и најслабији – унапред, погинуо је 21 човек, 17 их је тешко рањено а 42 лакше.

То је невероватни, ретко или никако забележен феномен у којем је број мртвих готово једнак оном тешко рањених.

Неке су радње биле организоване професионално.

Отсуство узимања било каквих трасолошких доказа; која је врста експлозива, одакле потиче црна и црвена прашина на тргу, ембарго на питање зашто је „кратер“ прекопан а возило дирано у току ноћи 25/26. мај 1995. године, забрана било каквих обдукционих радњи и децидно одређивање правог узрока смрти, забрана рентгенског снимања, непотпуна евиденција рањавања, одсуство приказа сумњивих рана као код Мемић Едесе и сл. последице су такве организације.

Инстант објава узрока трагедије пре него је било ко у предметним условима могао то да провери и проверено установи, експресно склањање погинулих пре доласка судских органа, невероватно брзо прање улица и уклањање остатака ткива и одеће, забашуривање пронађених фрагмената који никада на суду нису ни показани а камо ли проверени, те познавање и евидентирање броја мртвих и рањених у дневнику надлежне полицијске станице пре предметне експлозије, и то у броју који нико тога тренутка није могао да зна, указује на ту организацију, указује и на то да су организатори овог ратног злочина били сигурни да ће добити пуну подршку за своја подметања доказа, био је свакако мање организован део преваре.

Следећи, неупоредиво траљавији део организације се односи на заостале трагове које су Суд и Тужилаштво БиХ упорно сакривали током целог суђења, односи се на трагове и дејство фрагмената у мртвим угловима и ван оптичке видљивости.

У настојању да губици буду што већи груписано је више ИЕН које су оставиле те трагове на недоступним местима, у дубоком уверењу да то не игра никакву улогу. И истина, на суду је то само писано нотирано а у току процеса то нико није ни приупитао.

Енормно велики број људи погинулих од типичног ударног таласа блиске експлозије, при чему се нико од тако усмрћених није налазио ни близу предметној нареченој експлозији, феномен

је који указује на огромну лаж и потпуно неадекватну и пристрасну, лоше вођену првобитну и накнадну истрагу. Одбијање истинских аргумената а од стране тог истог суда БиХ, доказаних експериментом, и то у ваљаном жалбеном року, је зато више него индикативно. Писана одлука тога суда: „Не требамо нове доказе чак и да потпуно ослобађају!“ – све говори о ставу једног нељудског суда и о суђењу какво је поднео Новак Ђукић.

Чувени Суд БиХ и његово Тужилаштво; ту се судило Новаку Ђукићу.

Не зна се тачно и није могуће разлучити ко је тужио а ко је судио мада је по резултату готово извесно да је горе поменути човек имао и свих осам тужилаца и ниједног браниоца. Не меже сам човек ту много да учини; судбина му је извесна.

Овде, на овом Суду, је било посве природно да неки ватрени положај оруђа буде у засеоку Пањик на 260 м надморске висине које постоје само на нивоу воденог тока званог Косамац

која протиче поред тог истог Пањика! Ту, на том Суду, је било могуће и посве природно да тај исти топ буде и на 27480 метара и на висини од 437 м и да још увек буде у рејону Пањика који се налази један километар ближе Тузли а на висини од 437 м!

Ту, у овој згради горе, и само ту, било је могуће да граната тога топа, када експлодира, не наноси тешке бласт повреде ту где је пала него десетинама метара даље, и све ниже и ниже повреде по мери удаљења од центра експлозије.

А, по природном поретку ствари, требало би бити да су Суд и Тужилаштво врховни браниоци Човека, Права и тренутно доступне Правде.

Прилог 1.2.

На горњој слици је делимично расчишћен трг – жута и црвена стрелица показују оштећење коловоза и тротоара од експлозија као и правац ударног таласа на угао зграде „Самоизбор“, док је на доњој слици урађеној од стране једне стране ТВ куће, тек два дана после трагедије показано јасно шта је прво у Тузли поправљано после експлозије – прозори нису застакљени, продавница „Самоизбор“ је празна, без робе и без врата, али је плочник испред „Самоизбор“-а детаљно поправљен и свеже реновиран, а место погибије Мујановић Нешета на калдрми поправљено.

Два човека на горњој слици, један у униформи и други у грађанском оделу, показују на место експлозије испред улаза у „Самоизбор“, очигледно, у ноћи трегедије. Проналажење ових људи данас решава у великој мери случај „Капија“, или бар потпуно мења његов смисао. На слици доље већ је то исто место прекривено чаршавом (без икакве потребе).

У десном доњем углу ове слике из полицијске фотодокументације која је касније рекадрирана види се запрашена кадрма као последица експлозије на тлу а затим у левом горњем углу покривени левкови експлозија испред улаза у „Самоизбор“, покривених чаршавом, плавом цинс јакном и једним качкетом — потпуно излишним и непотребним на том месту дан после експлозије.

Како је овде и непосредно иза аутомобила који се види поред левог угла зграде где се налазио кафе „Гулам“ погинуо чак 21 човек а већина њих од ударног таласа експлозије а уз то су и карбонизовани (чак се види нагорео наслон једне беле пластичне столице) разумно је претпоставити већи број експлозија ИЕН мање снаге на месту око продавнице „Самоизбор“.

Треба такођер приметити да су овде, око самог улаза, страдали: Дедић Зада, Шишић Армин, Вантић Азур, Росић Јасминко и многи други раније наведени а сви од ударног таласа експлозије и да је ОПЕКОТИНЕ ЗАДОБИО ЕЛДАР ХАМЗИЋ.

Експлозија пројектила 130 мм на реплици трга 2015. године са околно распоређеним луткама-макетама помоћу којих је изучаван ефекат експлозије на људе који би се налазили на тргу када би ту заиста експлодирао такав пројектил.

Шаблон удара фрагмената у левокрилни део фасаде зграде НИК добијен током експеримената на реплици трга Капија у Тузли са опаљивањем (детонирањем) правога пројектила 130 мм у симулираним условима, изведен од стране тима за одбрану Новака Ђукића, који су Суд и Тужитељство БиХ копирали у уносили хемијском оловком и фломастером измене у оригиналне фотографије из архива – фотодокументације ЦСБ Тузла.

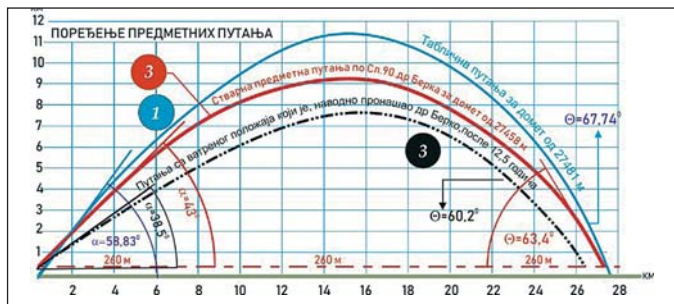
Прилог 2

Било би прилично необично започети неки нови текст сликом, а било би то потребно да се избегну сувишне речи. Ипак је боље на почетку додати неколико уводних речи.

Циљ овога текста је да се са спољно-балистичког становишта докаже неутемељеност, стравична неправда, стварношћу неподдржана, на многобројним фалсификатима заснована, предметна пресуда.

Прави докази се заснивају на струци. То не чита нико, боље рећи гледа онај ко то већ зна па га и не занима много. Математички апарат је комплексан и доступан тек маленом броју људи. Највећа потешкоћа је баш у томе – како такав текст приближити просечном читаоцу. Награда је велика; ко се мало помучи око њега биће му све јасно и то боље него да се мучио читањем целокупне књиге. Услед тога у ових неколико страница је уложен прекомерни труд; углавном знатно већи него онај употребљен за израду преосталог материјала.

У циљу популаризације употребљен је метод сирове логике; одбрана готово искључиво занована на хипотезама, „доказима“ и подметањима „доказа“ од стране Тужитељства БиХ и његовог вештака проф др Берке Зечевића.

Слика П.2. Представа предметних путања које фигуришу у случају „Тузланска Капија“, а кључне су за пресуду.

На слици П.2. приказане су три путање и то под бројем ❶:
Таблична путања за домет од 27481 м са полазним и падним уговима, која подразумева да је:

- Оруђе на хоризонталном месту нулте надморске висине, а циљ у хоризонту оруђа, те да је, по аутоматизму, таблични угао за циљ једнак елевационом углу, дакле, у предметном случају, топ 130 мм има надморску висину 0 м а исто тако и трг у Тузли, $z = 0$ м;

- Приземни ваздушни притисак (H) = 1000 мбар, приземна температура ваздуха (t_{0v}) = 15°C (288K);

- Атмосфера мирна, без ветра;

- Температура барута (t_{0b}) = 15°C (288K);

- Пројектил нормалне масе у односу на пројектни цртеж и захтев, обојен;

- Оруђна цев нова, испаљује први оперативни хитац, почетна брзина таблична, у овом предметном случају 930 м/с.

У датом, предметном случају ни један од ових услова није био ни делимично испуњен, па се ни један елеменат ове путање не би смео представити Суду као референтан и кључан за пресуђивање. А јесте!

Чак је то учињено на најгори могући и најпримитивнији начин.

Ни један од ових услова није, дакле, био испуњен али се помоћу таквих података који, по правилу, никада и нису фигурисали, рачунало. Алгоритам за то је сложен, недоступан највећем броју људи и дуго се учи.

Зато је једно доказивати неке чињенице из овога домена Суду или Тужилаштву или чак другом заинтересованом свету, а друго је пронаћи нешто конкретно, разумљиво свима у виду физички видљивих обележја или објеката на Земљи, као што је, на пример – **остатак од неког ватреног положаја – оруђни закони, пратећа фортификација, приступни путеви.**

Др Зечевић је потпуно свестан те чињенице, па одмах по приступању експертизи (по вољи или силом, не зна се) он даје пут под ноге налазећи после 12,5 година трагове од камиона у засеоку Пањик, село Васиљевци на крају асфалтног пута који ту престаје, где једино то оруђе и може да буде довучено, остатке заклона за оруђа, како он пише (??? – било је само једно ако је било, а остала су била далеко од тога места што и вештак сам документује).

Путања број ③ представља оно што је, наводно, пронашао, описао и на карти обележио др Зечевић, а овде је то представљено у размери 1:200 000.

Лепо је наћи физичке остатке после свих тих година, али је ватрени положај који је др Зечевић, нарекавши пронашао, а са кога ова путања, наводно, реализована, сам по себи неупоредиво фаличнији од оног са којег би се добили таблични резултати – приказани под рбр. ①.

Даљина до тог ватреног положаја је 26655 м, полазни угао, $\Theta=38,5^\circ$, падни угао, $\alpha=60,2^\circ$ (али само ако је висина ватреног положаја 260 м, а није, већа је за бар 15 м) и пројектил никако не може да падне на трг, крај супротног точка возила са падним углом од минимално 62° , јер је достигнути падни угао знатно мањи од минимално потребног за обављање тога задатка.

Вештаку, који не жели да напусти тако „епохално откриће“ као што је заостали ватрени положај, преостају само три поступка: први, гурати то возило према „ватреном положају“ тј. извору ватре тамо где путања има већу висину.

Досег овога поступка је врло ограничен; од центра експлозије до зида зграде, према „извору ватре“ иза, тј. према инкриминисаном западу и планини Озрен, тек је нешто око 2,2 м а полиција је детаљно забележила место возила – само мало (у дм) може да се помера а да се то не примети.

Други поступак се огледа у томе да се ватрени положај премести на неку већу даљину где је и падни угао већи али мора остати на истој висини а то не може физички јер се повећавањем даљине, стицајем топографских услова, повећава и средња висина терена а са тим повећањем рапидно опада падни угао.

Трећи поступак је отровно-дијаболична комбинација Тужитељства и вештака му др Зечевића, а састоји се у алгоритму:

- Померити возило голф Мк1 према зиду зграде око 0,7 м;
- Пронаћи неку средњу путању (путања број ②, са колико толико, већим падним углом и увести је у прорачун;
- Приписати овој последњој максималне параметре оне, у предметним условима, непостојеће, (од оне путање под бр. ①) **и то скупа увести у осуђујуће закључке.**

Да би се у томе успело, било је потребно лажирати, просторне, топографске и балистичке прорачуне, што је др Берко и урадио.

Својевремено је он из ВТИ однео 3-ДОФ програма који је у међувремену знатно усавршен али је за ову прилику урађено све да у потпуности репродукује Беркове резултате. Гађање се врши са југа на север, како је то уосталом, радио и вештак, да би се избегао прорачун поправака даљине и правца због ротације Земље, а само прорачун темена путање није мењан јер је вештаков прорачун у то делу криминално погрешан и рачуна висине путања од висине ватреног положаја као да би пилот који избегава високе пројектиле требао да зна где се налазе положаји артиљерије која те пројектиле одашиље или да нешто збраја и одузима током борбеног лета.

Proracun elemenata putanje

Vrsta gadjanja
 Domet
 Vert. meta
 Vreme
 YXT 229.0

Uglovi
 Rad
 Step
 1/64
 1/60

Elementi gadjanja
 Visina VP 260.0
 Elevacija 43.000
 Pravac 0.0000

Meteo uslovi
 Dh 0.0
 Dt 0.00
 W 0.0
 Wz 0.0

Podaci
 de= 0.1300
 m= 33.4000
 Vo= 930.00

Koeficijent C/i
 0.4702
 Bal.koef.
 Koef.oblika

Koefic.otpora
 Cx(M) Funkcija
 Polinom
 Niz
 cx43

Elementi putanje
 Tc Xc Yc Zc Vc Tetac Psic

 Ys _____

Datoteka
 T-130mm
 Uzmi
 Panti

RUN =====> <===== Pregled rezultata OK Cancel

Слика П21. Припрема за прорачун: Балистички коефицијент за елевацију од 43° (путања број 2) и почетну брзину од 930 м/с једнак је $CX(M) = 0,4702$. Метео-стање се искључује (горе десно) исто како је то урадио вештак Тужилаштва. Висина „циља“ се подеси на 229 м над морем што је висина трга „Капија“. Гађа се за добијање домета и других елемената путање (горњи леви угао). Општи подаци о пројектилу у левокрилној колони на центру, како следи, 0,130 пречник пројектила у м, потом маса од 33,4 кг и на крају почетна брзина од 930 м/с за пуно пуњење. У средини горњег реда уносе се јединице мере за елевацију – овде су то степени а елевација се уноси као 43° . На врху се налази висина ватреног положаја $Z_{вр} = 260$ м. Балистички коефицијент се узима из Прегледа 1, стр. 12 Таблица гађања.

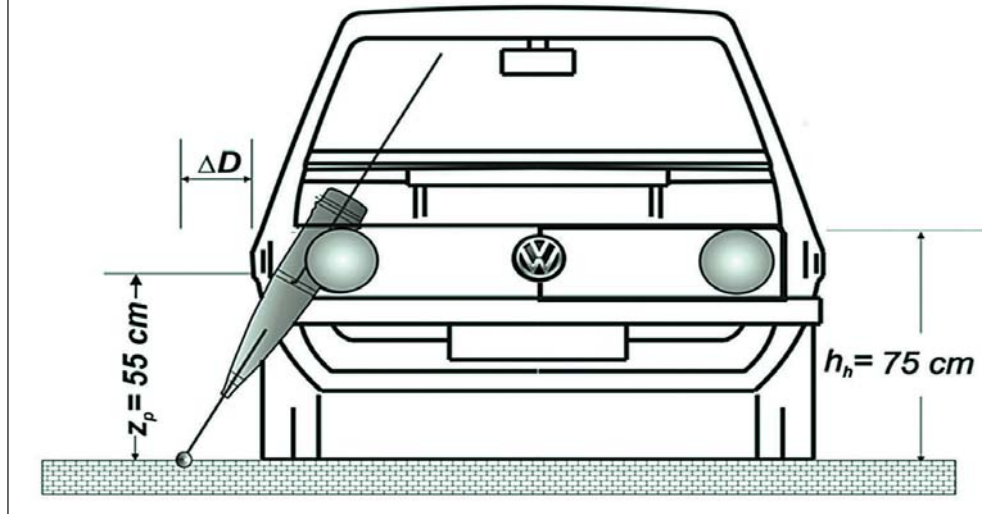
Balistički koeficijenti za TF projektil sa upaljačem UTIU M72		
30°	40°	45°
0,4716	0,4705	0,4669

Следи прорачун.

Слика П22. Прорачун путање по тези и методу др Зечевића, истим програмом са резултатима као у његовој Таблици (Сл. 90), тј. домет од 27458 м, висина „циља“ 229 м, елевација 43°, и падни угао Тетац – (односно падни угао – овде у радијанима), дакле, $1,1087 \cdot 57,296 = 63,52^\circ$, што су готово идентични резултати у односу на његове.

Слика П23. Иста позиција само је путања заустављена на даљини која одговара десној страни поклопца моторног простора возила голф Мк1 (27458-27457,7 = 0,3 м), где се види да је висина путање у истом тренутку једнака свега 55 цм изнад тла (229,55-229 цм), док је висина возила на том месту минимум 75 цм. То несумњиво указује да би се, под претпоставком коју је изнео др Зечевић а Суд БиХ прихватио као мериторну, експлозија десила на поклопцу голфа Мк1 а не на тлу.

z_p = visina putanje u odnosu na h_n na dometu $Dg - \Delta D$
 h_n visina poklopca motornog prostora, $h_n=75$ cm
 ΔD udaljenost CE od boka vozila; $\Delta D= 0,3$ m

П24. Графички приказ горњих прорачуна: Најпре се узме у прорачун стварна даљина (домет тј. 27458 мм по др Зечевићу) а после добијања резултата при чему на крају путање висина треба да буде једнака висини „циља“. Потом се даљина гађања снажује за ΔD и прорачун наставља изнова, али сада за даљину од 27457,7 м, чиме се падна тачка повлачи са нареченог места према извору ватре а на бок каросерије возила.

После тога се добија нова висина путање над боком каросерије возила и она износи $Z_p = 55$ цм, тј. минимум 20 цм мање од висине коју пројектил треба да „прелети“ пре пада на калдрму.

Овиме је свака тврдња др Зечевића потпуна побијена; и она о месту возила пре експлозије, као и она о падном углу α , понаособ, она о месту саме експлозије која потпуне елиминираше топ 130 мм и његов испаљени пројектил као виновнике предметне трагедије.

Сада треба да се пажљиво упореди резултат прорачуна са слике П22. са резултатом који је дао проф др Берко Зечевић, вештак Тужилаштва са резултатима које је он сам публикувао

на страни 76 своје експертизе, па се уверити да су они, у оквиру прдвиђене тачности, оптимизовања корака интеграције, заокруживања и слично, готово до у дециметар даљине и у 1/20-тину степена идентични.

Падни угао од $1,1087 \cdot 57,296 = 63,52^\circ$, што је слагање у 1/10000, док су даљине и елевације потпуно идентичне, што показује да је овај софтвер потпуно репродуковао резултате др Берке.

Употреба резултата добијених прорачуном је већ друга ствар. Када се ради о Тужитељству БиХ и његовом вештаку то није употреба резултата већ **тешка злоупотреба**. На страни 74, своје експертизе вештак Тужилаштва проф др Берко Зечевић, рачуна путање у наводно стварним условима какви су били у времену експлозије на тргу 25. 05. 1995. године, а које је добио од ХМЗ БиХ, иако у закључку каже (пише) да те податке није узео у обзир већ их је претпоставио и увео у прорачун.

Нулту варијалну метео раван он ставља на ватрени положај који је +30 м над циљем па од те висине рачуна податке о путањама који су сада ниже у односу на апсолутне за вредност висине ватреног положаја, али то овде није од виталном значаја будући да нам подаци о темену путања нису од интереса.

Срачунаати подаци нуде далеко бољу слику о стварном догађају од оне шпекулативне која се као централна нит провлачи овом експертизом. Али све је залуду; **ништа од онога што је сам срачунао и доказао он није закључио – напротив – све је закључио дијаметрално супротно**.

После таблице-Слике 90, показана је писана изјава вештака Тужитељства о параметрима путање на даљини од 26500 м а у својој сл. 90. он је срачунао посве другачије али је оно шпекулативно са 64. стране унео у закључак а ово срачунато са 75. заборавио и потпуно испустио.

Таблица – Сл. 90. др Зечевића са стране 76. његове експертизе којом он нехотице потврђује апсолутну некривицу осуђеног Новака Ђукића у предметном случају „Тузланска Капија“.

Meteo uslovi:2 Y ₀ =30m	α	T _L	V _k	θ_c	$\theta_{\text{НИЛ}}$	Domet	Y _s	Skretanje
	38	77,599	343,77	-59,8412	997,4	26507,0	7583,1	41,3
	39	79,274	345,27	-60,6238	1010,4	26729,4	7892,0	42,2
	40	80,942	346,79	-61,3761	1022,9	26937,8	8203,9	43,0
	41	82,594	348,31	-62,0980	1035,0	27128,2	8518,9	43,8
	42	84,236	349,85	-62,7924	1046,5	27301,8	8836,2	44,6
	43	85,856	351,40	-63,4611	1057,7	27458,0	9156,5	45,3
	44	87,482	352,97	-64,1013	1068,4	27597,1	9478,8	46,0
	45	89,084	354,55	-64,7915	1079,9	27717,4	9803,4	46,7

Sl. 90. Osnovni proračunski podaci za projektil 130 mm M79 uz uvjet visinske razlike između vatrenog položaja i mjesta eksplozije, parametara atmosfere određeni su softverom 3-DOF

Слика П25. Ко хоће да се увери у лажно сведочење на суду БиХ, треба надаље пажљиво да упореди ову горњу Таблицу са следећим изјавама из експертизе др Берке Зечевића: „Анализа увјета који су довели до масакра особа на тргу „Капија“ дана 25. 05. 1955. год у 20:55 сати“, где је написао изричито:

„Обзиром да је њо гранични угао, а реално овај њиј љројектила је жirosкојски сџабилизиран сисџем и ројтира јако великом брзином око своје уздужне осе и љри њоме врши љрецесионо и нуџационо креџање, вјеројаџније је да је љадни угао био веџи за љар сџејени.“ – завршен цџџаџ. [3:64]

У 6-ом реду Таблице-Сл.90. др Зечевић показује да је минимални услов испуњен на 27128 м и да испод тога, тј. на даљини мањој од те (27128 м – 4-ти нумерички ред таблице и нагоре), ватрени положај никако не може да буде, што показује да је ординарна лаж његова тврдња са стр. 93. Али на

овој страници његове експертизе, а то су закључци, односно сумарно мишљење из којег, иако је математички доказано, произлази потпуно супротан оптужујући закључак:

5. На основу упадног угла извршена је процјена зоне ватрених положаја оружја, односно минималног одстојање од мјеста пада пројектила. Из Таблица гађања за топ 130 мм М46 за наведене упадне углове и за табличне увјете удаљеност је била:

$$26.500 \leq XVP \leq 27.480m$$

где он то допушта и на даљини од 26500 м односно да даљини мањој за 628 м а од оне коју је, прорачуном, само малопре, сам одредио.

Што се тиче горње изјаве [3:64], дакле, падни угао, према вештаку, треба бити већи за неколико степени од 62°, а то је минимално 64° и више! Таквог угла знатно већег од 64° односно, 64° нема у његовом сектору и први такав сличан се проналази на даљини од 27717,4 м (9-и ред таблице или 237 м изван максималне Беркове даљине) а то није унутар сектора др Зечевића са крајњом даљином од 27480 м, а и да јесте једноставно није топографски тачно.

Са друге стране др Берко Зечевић тврди:

Одређен је упадни угао ХЕ пројектила 130 мм у итервалу експлозије у интервалу:

$$62^\circ \leq \theta \leq 67^\circ \text{ и } 41'$$

Падни угао од 67°41' добија се, по стандардним Таблицама гађања, стр 114, на домету од 27481 м али са елевацијом од 50°53', док то проф др Берко Зечевић добија са елевацијом од 43°! Али то последње је и најближе истини; др Зечевић с није ни приближио елевацији од 50°53'.

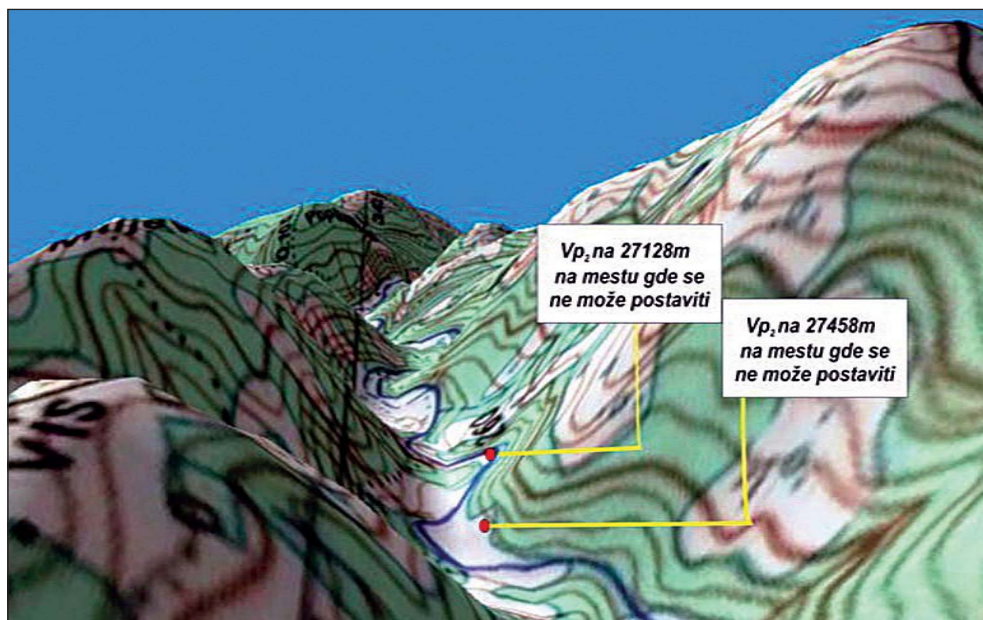
То је нормално чак и у оквирима постављених услова са којом је он рачунао што због висине ватреног положаја што због надвишавања ватреног положаја над наводним циљем-само што је он то сакрио. Како сваки $+1^\circ$ елевације повећава падни угао за око $0,66^\circ$, то доктору Берку мањка бар $(50,833^\circ - 43^\circ) \cdot 0,66 = 7,883^\circ \cdot 0,66 = 5,203^\circ$ падног угла који се не може на-макнути у датим условима, посебно узевши у обзир да је дозвољено да ватрени положај буде тамо где је нарекао др Зечевић а ту се никако није могао наћи будући да се 8-тонски топ није могао ту спусти ни никаквим нормалним путем.

Tc	Xc	Yc	Zc	Vc	Tetac	Psic
86.15c	27481.0	229.0c	0.00	350.1	-1.1105	0.000

Ys 9453.E **1,1105 r = 63,627°**

Слика П26. За разлику од слике П22. где се обрађује и процесира домет и падни угао пројектила за елевацију од 43° , као је то урадио и вештак, овде ће се елевацији од 43° додати још $0,261^\circ$. Како вештак Тужилаштва рачуна домете и падне углове са резолуцијом од 1° , ради грубо и без финијег интерполовања избегавајући незгодне резултате, овде ће посао бити обављен нешто тачније. При томе се добија максимални домет пројектила у табличним условима од 27481 м или 1 м више од онога којим је др Берко затворио свој сектор по даљини. Падни угао у радијанима износи -1,1105 или $63,63^\circ$ и већег од овога у предметним условима не може бити јер се и њиме излази из предметног сектора.

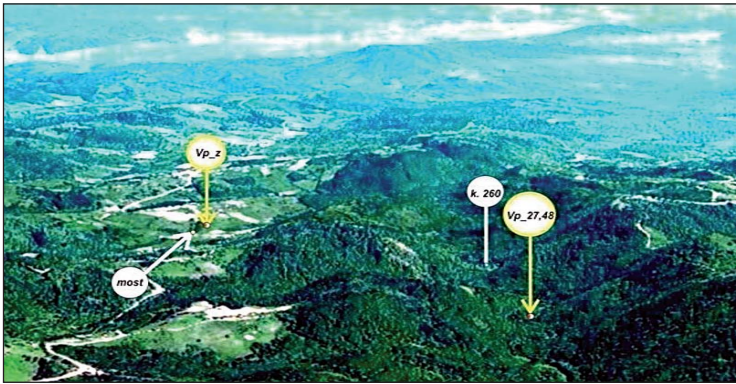
Речено је да вештак Тужитељства рачуна домете елевацијама са резолуцијом од 1° , да избегне оне незгодне и деинкриминишуће (уосталом тај његов програм другачије и не може) због чега овде треба приказати и максимално могуће, под датим условима, резултате који би се лако добили прорачуном, што је др Берко и учинио али имплиците јер је са једне стране чувао своју репутацију а са друге удовољавао присилним менторима.

Слика П27. Једина 2 ватрена положаја са висинама од око 260 м. Први (горњи) не задовољава нумеричке услове о падном углу (види П25, четврти бројни ред Таблице-Сл. 90) а топографски никако. Исто тако је и са овим (доњим) најдаљим – не испуњава услове и посести се не може, док оба уопште нису тамо где др Зеечвић тврди, тј. у рејону за-сеока Пањик.

Максимална даљина је досегнута и пребачена. Падни угао није био за „пар степени већи“ него тек око $1,63^\circ$ што ни изда-

лека није довољно и не може да задовољи примарно постављене услове Тужитељства и његовог вештака. Уосталом, у нашем језику, израз „за пар степени већи“ никако не подразумева за $1,63^\circ$ већи. Ситуација је намерно погоршана чињеницом да су унутар сектора др Зечевића изабрана два ватрена положаја са најмањим висинама у рејону, тачно у кориту р. Буковица, на нивоу самог воденог огледала. Ту, у кањону и у шуми, где се и пешаци тешко и нерадо крећу једва се може спустити минобацач 82 мм а да се не говори о 8-тонском оруђу са још тежим вучним возилом приде.

Слика П28 . Једина 2 ватрена положаја са висинама од око 260 м, али сада на сателитском снимку са којим су људи више фамилијарни. Добро се види јаруга од које су десно и лево висови од 390 м (лево) и 535 м (десно). Околину карактерише тежак крас и шума и одсуство сваког пута. На левој страни снимка се види мост на р. Косамац где престаје солидан и наставља лош макадамски пут узак и без добрих мостова пут као и ватрени положај Vp_z који је вештак, наводно, пронашао у Пањику. Десно на снимку од круга са натписом к. 260 налази се село Тумаре. Поврх косе постоји пут али са истока (од горе) нема приступа а у супротну страну нема прилаза. Доле и мало удесно од натписа „мост“ био је засеок Мушевина део села Мичијевићи. Оба су ова локалитета далеко ближе разматраним положајима од Пањика, али имају ману – нема прилазног пута за топове. Због тога, ма где ставио ватрени положај, др Зечевић тврди да је он у рејону засеока Пањик!

Никаквог пута нема. Нема ни пецарошких стаза а ни једног од основних услова Тужилаштва, тј. постојање „саобраћајнице“, „солидног пута“, „чврстог тла“ и „лаког приступа“, нема ту ни од корова. Али не сме се од тога побећи, ту се једино добије бар мало већи падни угао од 62° , можда се браниоци неће досетити. А треба и оно код Пањика, све због асфалтног пута и наводног „налаза“ Зечевићевог „ватреног положаја“!

Треба и она путања са 11487 м висине и $67^\circ 44'$ ако не-дајбоже затреба ради манипулације.

Додатно, а без икаквих скрупула или сувислих објашњења, вештак Тужитељства БиХ користи елевацију од 38° за домет од 26500 и добија падни угао $-59,84^\circ$, док се тачније добија за 26500 м елевација је $37,976^\circ$ и падни угао од $-1,0431 \cdot r$ или $-1,0431r \cdot 57,765^\circ = 59,46''$ што је готово једнако (у 7 м) док он тврди потпуно другачије – односно на 26500 м падни угао од 62° ! Са друге стране за домет од 27458 м добија он елевацију од 43° и падни угао од $63,64^\circ$ (предметно крајње незадовољавајући за његове потребе), са којом у датим условима добија готово крајњи домет (са разликом од -23м) а придодаје му, намерно и кривотворно, падни угао за елевацију већу чак за $7,833^\circ$, тј ону од $50,833^\circ$ и падни угао од $67,74^\circ$!!

Ова два једноставна поређења показују да је сам проф др Берко Зечевић у потпуности деинкриминисао осуђеног својим, иако непотпуним рачуном, а накнадно га, без икаквог објашњења, тешко оптужио лажним закључцима који из тих прорачуна не произлазе. Његова је заштита била двострука; штитио га је Суд и Тужитељство БиХ и невољност људи да се дубље упусте у оцену и разматрање контрадикторних ставова др Берка. Ова апологетика нема никакву заштиту – најмање од поменутог суда и Тужилаштва, док невољност у разматрању проблема и даље остаје на месту. Чим је истина ближе, тим горе по осуђеног!

Vrsta gadjanja
 Domet
 Vert. meta
 Vreme
 YXT 229.000

Uglovi
 Rad
 Step
 1/64
 1/60

Elementi gadjanja
 Visina VP 260.0
 Elevacija 37.976
 Pravac 0.0000

Meteo uslovi
 Dh 0.0
 Dt 0.0
 Ws 0.0
 Wd 0.0

Podaci
 de= 0.1300
 m= 33.400
 Vo= 930.00

Koeficijent C/i
 0.47065
 Bal.koef.
 Koef.oblika

Koefic.otpora
 Cx(M) Funkcija
 cx43 Polinom
 Niz

Tc	Xc	Yc	Zc	Vc	Tetac	Psic
77.467	26500.0	229.00	0.00	343.1	-1.0431	0.000
						Ys 7794.4

Datoteka
 r-130 mm
 Uzmi
 Pamti

RUN ==>>> <<<<<< Pregled rezultata OK Cancel

Слика П29. Поређење прорачуна: горе Сл. 90. доле упоредни прорачун. Горе се, по подацима др Зечевића, види да је за елевацију од 38° и даљину од 26507 м падни угао $-59,84^\circ$, а доле, добијено упоредним прорачуном за 26500 м, елевација је $37,976^\circ$ и падни угао од $-1,0431 \cdot r$ или $-1,0431r \cdot 57,296 = 59,77^\circ$!

Прорачуни непобитно показују да је вештак све своје лажи и фалсификате урадио свесно – једно је рачунао и доказивао за публику а друго, посве супротно, закључивао.

И за крај, дуг – она путања за минимални дOMET! Сл. 90. вештака, 1. бројчани ред:

α	T_L	V_k	θ_c	α_{HILJ}	Domet	Y_s	Skretanje
38	77,599	343,77	-59,8412	997,4	26507,0	7583,1	41,3

Поређење горњег инсерта из сл. 90. вештака са резултатима прорачуна учињеним накнадно - Слика П29, јасно показује да је вештак био потпуно свестан своје кривотворне и лажне изјаве са стране 74. његове експертизе:

„Одређена је удаљеност топа 130 мм М46 је био 26.500 м (на карти је то означено као минимални домет) при којој је испуњен увјет да је минимални падни угао пројектила у тренутку удара у тло 62° , а који је одређен у овој анализи“ – *завршен циљаш*.

Он сам је срачунао другачије, написао другачије, установио после 2 стране текста изречену **тешку и намерну неистину**, а потом је као непатворену и **осуђујућу истину** унео у закључке на страни 93.:

5. На основу ујадног угла извршена је процјена зоне ваљаних положаја оружја, односно минималног одстојање од мјеста пада пројектила. Из Таблица гађања за тој 130 мм М46 за наведене ујадне углове и за табличне увјете удаљености је била:

$$26.500 \leq XVP \leq 27.480m$$

И према подацима с а Слика 90. којих потичу од самог проф др Зечевића и са Слика П23. и П26. из провере види се јасно да се максимална и мало већа максимална даљина од вештакове добија елевацијом од $43,261^\circ$ док падни угао износи $Q = 63,63^\circ$.

Дакле даље нема, нема већег домета у сектору нема потреба за већим елевацијама ни падним угловима већим од $63,5^\circ$, јер и постојеће елевације до 43° премашују „циљ“, све је сам срачунао и написао, рекао и објавио али му то не смета да на крају (опет страна 93.) напише:

Одређен је ујадни угао ХЕ пројектила 130 мм у тренутку екслозије у интервалу:

$$62^\circ \leq \Theta \leq 67^\circ \text{ и } 41'$$

РЕЗИМЕ О МЕТОДУ ТУЖИТЕЉСТВА БиХ

- ИЗРЕЦИ ФАТАЛНУ И КРИВОКЛЕТНУ НЕИСТИНУ;
- ДОКАЖИ ДА ЈЕ ТО ОРДИНАРНА НЕИСТИНА ДА БИ СЕ ИЗВУКАО У СЛУЧАЈУ ЗЛА;
- ПРВОБИТНУ ФАТАЛНУ И КРИВОКЛЕТНУ НЕИСТИНУ ПРОГЛАСИ ИСТИНОМ И СТАВИ ЈЕ У ОПТУЖУЈУЋЕ ЗАКЉУЧКЕ.
- ПОНАВЉАЈ ТО ЗА ДАЉИНУ ЗА ПАДНИ УГАО И ЗА МЕСТА МОГУЋИХ ВАТРЕНИХ ПОЛОЖАЈА СВЕ ДОК СВИ НЕ ПРИХВАТЕ.

РЕЗИМЕ О ИСТИНИ:

ВЛАСТИТЕ ИЗЈАВЕ И НАПИСАНЕ ТВРДЊЕ ДР ЗЕЧЕВИЋА НА СТРАНИ 64. И 74. ЊЕГОВЕ АНАЛИЗЕ:

„Obzirom da je to granični ugao, a realno ovaj tip projektil je žiroskopski stabiliziran sistem i rotira jako velikom ugaonom brzinom oko svoje uzdužne ose i pri tome vrši precesiono i nutaciono kretanje, vjerovatnije je da je padni ugao bio veći za par stepeni“,

а затим са стране 74. истог материјала које се потпуно подударају са закључком на страни 93:

„Analiza mjesta masakra mladih na trgu „Kapija“ utvrdila je nepobitno sljedeće činjenice nužne za spoljno-balističku analizu iz koje bi proistekla zona ili zone lansiranja projektila:

Identifikovan je kalibar i tip projektila koji je eksplodirao 25. 05. 1995. god. u 20.55 sati izazvao velike ljudske žrtve, a to je HE projektil 130 mm M79 ili OF-482 (ruska oznaka za isti tip projektila).

Oružje iz koga se lansira taj projektil je top 130 mm M46 . Vjerovatni pravac doleta projektila je bio $Az= 271^{\circ} \pm 2,5$

Upadni ugao HE projektila 130 mm u trenutku eksplozije je bio u intervalu:

$$62^{\circ} \leq \Theta \leq 67^{\circ} \text{ i } 41'$$

Iz Tablica gađanja za top 130 mm M46 za navedene upadne uglove za tablične uvjete udaljenost je bila:

$$26.500 \text{ m} \leq XvP \leq 27.480 \text{ m}$$

Topovi 130 mm M76 su oružja koja se vuku kamionima ili vozilima sa gusjenicama. Masa oružja je oko 8 t, tako da se mogu transportovati samo preko jako čvrstog tla i vatreni položaj mora biti u blizini saobraćajnice.

Ako se pogleda topografska karta zemljišta na rastojanje od 26.500 m od mjesta pada i pri rasponu azimuta od $270 \pm 2,5$, tada se može jasno vidjeti da u neposrednoj blizini se nalazi samo jedna saobraćajnica i selo pod nazivom Panjik“.

АПСОЛУТНО СУ И НЕПОБИТНО ПОТПУНО ОБОРЕНЕ САМО ЈЕДНИМ РЕДОМ ИЗ СПОЉНО-БАЛИСТИЧКОГ ПРОРАЧУНА ВЕШТАКА ТУЖИТЕЉСТВА ДР БЕРКА ЗЕЧЕВИЋА, СА 76. СТРАНЕ ЊЕГОВЕ ЕКСПЕРТИЗЕ, КОЈИ ГЛАСИ:

43⁰	85,865	351,40	-63,4611	27458,0	9156,5	45,3
44⁰	87,482	352,97	-64,1013	27597,1	9478,8	46,0

ЧИМЕ ВЕШТАК ТУЖИТЕЉСТВА ДР БЕРКО ЗЕЧЕВИЋ ЛИЧНО ПОТВРЂУЈЕ ДА ЈЕ СВЕ ШТО ЈЕ РАНИЈЕ НАПИСАО И РЕКАО – НЕИСТИНА КРИВОКЛЕТСТВО И ОБИЧНА ЛАЖ.

ОВИМ ЈЕ ОН ЛИЧНО ПОТПУНО ИСКЉУЧИО БИЛО КАКАВ ПРОЈЕКТИЛ КАО УЗРОК ТРАГЕДИЈЕ У ТУЗЛИ 1995. ГОДИНЕ.

ЈЕДНОВРЕМЕНО ЈЕ ДЕИНКРИМИНИСАО ИМАОЦА (ХАБИТАНТА) АРТИЉЕРИЈЕ, ПОСАДЕ ОРУЂА И ЊИХОВ ЦЕЛОКУПНИ КОМАНДНИ КАДАР.

ГОРЊА ЦРВЕНА НУМЕРИЧКА ЛИНИЈА КОЈА ПОТИЧЕ ЛИЧНО ОД ВЕШТАКА ТУЖИТЕЉСТВА ДР БЕРКА ЗЕЧЕВИЋА ПОКАЗУЈЕ НЕОБОРИВО ДА СЕ ПОСЛЕ ЕЛЕВАЦИЈЕ ОД 43° ИЗЛАЗИ ВАН СЕКТОРА МАКСИМАЛНЕ УДАЉЕНОСТИ ОД 27480 М КОЈИ ЈЕ

ВЕШТАК САМ ТАКВИМ ОДРЕДИО А ДА ПОТРЕБАН ПАДНИ УГАО ЗА ПРЕБАЦИВАЊЕ ГОЛФА МК1 ОД „МИН. 62° А СТВАРНО ПАР СТЕПЕНИ ВЕЋИ“ УОПШТЕ НИЈЕ И НЕ МОЖЕ БИТИ ДОСТИГНУТ И ТИМЕ ЈЕ СВЕ РЕЧЕНО.

ТРАГЕДИЈА У ТУЗЛИ 25. 05. 1995. ГОДИНЕ ЈЕ РЕЖИРАНА А ОСТВАРЕНА УПОТРЕБОМ ВЕЋЕГ БРОЈА ИМПРОВИЗОВАНИХ ЕКСПЛОЗИВНИХ НАПРАВА.

РЕЦЕНЗИЈЕ

Књига „ТУЗЛАНСКА КАПИЈА – РЕЖИРАНА ТРАГЕДИЈА“, представља нову књигу аутора Бранковић Илије и нови стручни допринос истраживању једног злочина али и снажну, стручну и научну студију. Она је резултат систематског истраживања злочина на Тузланској капији као и анализа стручних дефиниција, које су одредиле ток судског процеса и довеле до осуде невиног човјека и прикривања стварних извршилаца.

Нова књига је унаприједила готово све оно што смо о овом режиму злочину знали али и потврдила наше знање о аутору као и разлоге због којих је у стручним круговима поштован.

Књига открива доста нових чињеница о злочину и плијени стручним приступом који овог аутор чини зналачки сувереним и прецизним.

Мора се признати да књига представља и нови, важан допринос комплексном и цјеловиом увиду у све аспекте догађаја – увид у, реконструкцијом потврђене, догађаје на војном полигону Никинци у присуству више западних експерата и експерата из Србије.

Премда је рецензија, у начелу, само и углавном „процијена“, ипак је та форма неодвојива од прве импресије како је у случају ове јединствене студије Илије Бранковића, ријеч о изузетном дјелу, у коме, је, пуно аргументованих чињеница и предности, тако да ни коначни закључак, сумирање утисака, не може бити другачије од те прве импресије.

Зато би сувишно било ову форму користити за „препричавање“ дјела или износити неки сажетак, него понудити и личне разлоге и аргументе, зашто ово дјело сматрам, научно и стилски, изузетним, а у друштвеном смислу важним и потребним.

Злочин, почињен на тзв. Дан младости, 25. мај 1995. године у Тузли, ноћу, у 20 сати и 55 минута, познат као „Злочин на Тузланској капији“, означио је брутално убиство 71 особе од 3-27 година старости и лакше или теже рањавање око 240 лица.

Непозната експлозивна направа, коју су „стручњаци“ Унпрофор-а препознали као ТФ гранату ОФ-482 са тренутним (контактним) упалачем, руске производње, наводно је била испалењена из топа 130 мм М-46 са удаљености веће од 17 километара а ту гранату је испалио непостојећи артиљерац и непостојећи човјек, Арсић Момчило. Убрзо је, због командне одговорности и немогућности да се суди измишљеном лицу, окривљен генерал војске РС Новак Ђукић и осуђен, за ово дјело, искључиво, због „сарајевског експерта“, чаршијског апаратчика, по имену Берко Зечевић (који је поред овог имена користио и: Борислав, Берислав и Суљага).

Иако је у духу чаршијског, полтронског менталитета, Берко истицао част и углед Новака Ђукића а суд констатовао да није доказано, да је, било усмено или писмено, генерал наредио гранатирање Тузле, (јер то никада ни прије ни послје није чинио) ипак је изречена казна од 25 година затвора, јер би „...по свим правилима...“, како каже Берко Зечевић, „...генерал Ђукић морао знати ко стоји иза такве наредбе и те гранате“.

Сваки разговор о жртвама класичног терористичког акта почињеног изнутра, прецизно изведене специјалне операције убијања невине дјеце на Тузланској капији вишеструко је бољан у Тузли. Сваку врсту преиспитивања и нужне анализе, чак разговора, одбијају са индигнацијом али, баш због тога, што сви осуђују тај злочин, он се мора истражити а кривац за њега мора бити кажњен.

Новак Ђукић очигледно није тај кривац и очигледно, управо кажњавање часног генерала има за циљ сакрити кривца и организатора – пружити помоћ убицама послје почињеног злочина и омогућити избјегавање праведне казне за злочинце.

У својој првој књизи „Диверзија на Тузланском тргу Капија“ а посебно у, стручном наставку изградње и излагања система необориве аргументације, новој књизи „Тузланска капија – режирана трагедија“ аутор Илија Бранковић, уз допринос многих научника и експерата, објашњава али и доказује, на такав начин, детаљно, прецизно и јасно да ОВА КЊИГА, ПРОСТО, ЗАХТИЈЕВА ОДГОВОР.

Не само од квази стручњака попут Берка у виду наручених конструкција које долазе из Сарајевске касабе, а не познају и не прихватају, неизбјежне законе балистике.

Многа важна питања у Босни и Херцеговини захтијевају одговоре а потребу за њима, као никада до сада, захтијева и овај јединствени стручни али и научни рад.

Упркос магли медијске и идеолошке прашине бачене са Запада на Балкан, на површину су испливале многе дилеме и неке јасне истине. Кроз њих и једно важно питање које је посебно освјетљено кроз борбу Генерала Новака Ђукића: Да ли је Алија Изетбеговић, испуњавајући налоге са запада, био одлучан и спреман, подметнути и обући, Бошњацима „прслуке бомбаша самоубица“, само да би комшијама било теже?

Из тог питања развила су се многа друга, важна, питања за све актере и народе:

Да ли је, тај творац „Исламске декларације“, заиста био спреман послати разбојнике и убице из специјалне јединице СДБ – „Шеве“, да са Унисових небодера „Моме и Узеира“, снајперски пуцају на Тузланске рударе у посљедњем протесту те 1992. године?!

А у септембру те исте године, да ли је баш послао Јуку Празину, да зољама разара Ријасет Исламске заједнице како би истјерао из њега и земље, Реис ул улему Хаци Јакуба еф. Селимовског убијајући при томе пет људи, а међу њима и унука и зета некадашњег реиса Наима Хациабдића док је секретар Омердић том приликом рањен?

Да ли се, због прикривања тог недјела, морало убити Јуку Празину код Лијежа?

И да ли је Алија одобрио убиство Мушана Топаловића Цаце и повјерио га министру полиције Авди Хебибу, у име „праведне освете“ за убијеног сина како пишу и сарајевски медији?

Да ли је Алија у борби за власт наредио убиство команданта властите војске Сефера Халиловића, убијајући му жену и брата њеног, како тврди сам Сефер а у књигама пише и његов син (и син жртве) Семир Халиловић?

Да ли је Алија наредио „Шевама“ да код Врбања моста убију Бошка и Адмиру, јер, ето, дају „лош примјер“ и васкрсавају заједништво Срба и Бошњака?

А убиства у улици Васе Мискина Црног за које у Уједињеним нацијама и Хашком трибуналу, постоје апсолутни докази о убијању свога народа,... а тек Маркале?!

Или рат у „Дазинској крајини“, јер је политички противник, Фикрет Абдић Бабо, прогласио „АУТОНОМНУ ОБЛАСТ ЗАПАДНА БОСНА“, што је политички еквивалент данашњем „Унско-Санском кантону“, некадашњем Бихаћком округу и није ни Република ни Држава, него је назван, како никада раније није – „Западна Босна“, само зато да потврди своју припадност земљи и истакне своје право на малу мрвицу аутономије.

Е то је ипак био рат са преко 3.000 међусобно убијаних муслимана, баш онако, како данас, те двије стране различитог муслиманског разумијевања себства и вјере своје, ратују широм свијета: од Авганистана, Ирака, Сирије, Либије, Пакистана, Нигерије...!

Ипак је то Алија прије њих урадио остављајући касније многе дилеме о сумњивим договорима и личној улози, и у Сребреничком масакру уз америчко и француско покриће.

И тако дођосмо опет до неприхватљивог „Дана младости“ у Тузли 1995. године и црној тачки, на којој је домаћин и јунак – часни генерал Ђукић, рекао „доста“ и употребио своје војничко знање, образовање и морал стицан вјековима у крилу свога народа.

Генерал Новак Ђукић није желио прихватити улогу жртве која би значила обесчашћивање властитог народа и протеклог рата, као највећег изазова који му је историја неметнула.

Јер та измишљена српска кривица, поред општих геополитичких форми има и оне ситносопственичке, себичне, регионалне, комшијске разлоге, интересе и облике.

ЈЕДИНСТВЕНА БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА... УНИТАРНА БОСНА, ЈЕДНА АДРЕСА.

Држава која би требала бити уједињена на демонизацији и анатеми цјелог народа што ју је створио и ослобађао, некада, баш као и данас, што год учинила, прошлост јој се враћа као симптом болести, посебно у оваквом тренутку у коме сваки изузетак може постати ружно правило.

Како се уопште, у оваквој земљи без државе, неко усуђује доносити суд о различитим злочинима што тиште друштво, када је не тако давно, и сам, историји нудио многе примјере никад виђеног дивљаштва?! Ова земља, на себи носи неизбрисиву и незаборавну љагу, ретроактивне одговорности за ужасе које су починили наши преци или неки други људи.

Јер родити се као Босанац или Херцеговац (тачније Бошњак, Србин или Хрват) значи носити терет порока и грдобе који нас обиљежавају као

стигме, то значи признати да смо кроз историју, вијековима сијали сузе и рушевине, гдје год смо ногом предака ступили.

Зато не чуди универзално питање, које сваком секундом егзистенције, одјекује у цијелом друштву:

„Како је могуће да људи толико достојанствени, поносни и храбри у протеклом рату, прихвате у миру живот пун покорности и понижења“!?

И како то да велики историјски догађаји и познате историјске личности, у општој свијести живе као митови или као чисте идеолошке садржине а да се стварне људске драме, борбе и побједе, одвијају у свијести привидно обичних људи, попут генерала Новака Ђукића.

Његов живот и његова судбина је поприште опште борбе добра и зла – борбе појединца са периферије на великим теренима цивилизацијске мржње и подјеле. Његов живот данас представља ту тачку у којој се укрстила судбина поштеног домаћина и часног генерала, који не прихвата, лажљивом пропагандом прописану колективну кривицу, него се бори тражећи за себе више и другачије; правду којом спасава част властитом народу.

Мали, безначајни, чаршијски и режимски експерти, попут Берка Зечевића, каткад због лењости, понекад због самоувјерености, занемарују стварност и чињенице, пишући оптужнице као најгоре експертизе међу најгорим теоријама, описујући увијек, само једну страну, идеолошки утврђене истине.

Фалсификују се факти, злочини се представљају као херојски чин националне одбране: убијена дјеца, жене и немоћни, сликају се квази-умјетничким сликама и боје бојама националних непријатеља, чије је убијање не само оправдано него и нужни херојски чин. И ту нема разлике: сарајевски вјерници и прикривени атеисти, радници и интелектуалци, политичари, пјесници и болесници подржавају ту варљиву илузију властите чистоте и храбрости у преломним историјским тренуцима; а у бити, пред огледалом вјечности, ето их, малих, сиромашних, мржњом испуњених, како батргају у блату стварности коју сами за себе створише а коју славе.

Далеко од Европе, далеко од памети, у грчу – посвађани са моралним вриједностима и са Богом, видно пропадају.

Убиство српског свата, злочини у Добровољачкој, Тузланска колони, Казани, Озрен и Возућа, Мркоњић град, Јајце, Дрвар, Гламоч,... цијела Српска крајина у Хрватској, откривају масовне злочине без казне и умртвљену савјест саучесника – цијелог народа.

Глухе уши „драгог народа“ не желе чути, јер никада нису биле способне поднијети превише истине а довољно је знати само нужне чињенице и прихватити их као такве.

Слика људске патње и националне трагедије у Сарајеву, је идеолошка – блиједна, немоћна и неувјерљива имагинација просјечних тумача прошлости, скривених под идеолошким кишобраном своје вјерске и националне олигархије. За протеклих двадесетак година, у том граду је написано брдо лоше, квазинационалне литературе, док о срамотама и грешкама властитог народа, о злочинима чињеним у име властитог етноса, мало је књига написано, уопште, а ниједна вриједна у естетском смислу.

Али у књизи „Тузланска Капија – режирана трагедија“ аутора Илије Бранковића, све је ово негдје присутно и освјетљено али, осим тога, ево истине и свједочанства о трагедији младих људи, њих више од седамдесет и неправедном кажњавању појединца, да би се избјегла правда; да би се заштитиле и прикриле стварне убице.

Бранковић у књизи јасно указује на лаички приступ Берка Зечевића и Суда Босне и Херцеговине; начин на који Берко мијења већ утврђене чињенице о даљини и положају артиљеријског оруђа из кога је испалена наводна граната, промјера 130 мм.

Послије је и даљина промијењена за 10 километара а ватрени положај премјештен из „села Врбак“ у „рејон насеља Пањик“.

Изражена је упечатљива онтолошка доказаност свих грешака у налазу Берка Зечевића.

У анализи тренутног дејства, радијуса дејства, димензије лијевка, снаге неутралисања живе силе, успјешности дејства и другог, непобитно је утврђено да такве ефекте и посљедице, никада и ни у којим условима, не може изазвати артиљеријски пројектил 130 мм.

Чак и број фрагмената у тијелима жртава је више од 9 пута већи од могућег броја погодака и доказује да су жртве страдале од оруђа мање снаге, са више мјеста експлозије, што показују гелери који су погађали жртве са више страна и у доње дијелове екстремитета, па је јасно да ниједна жртва није страдала од гелера пројектила 130 мм.

Коначно, кроз ову књигу и раније радове и анализе Илије Бранковића, евидентно је направљен рад који представља нешто озбиљно и систематично, што не даје само одговор на питање „ко постави експлозивне направе на Тузланској капији и поби толику дјецу“, него даје потпуно и

јасне одговоре о екстремној, шовинистичкој и разбојничкој природи режима Алије Изетбеговића. Одговара и на друга постављена питања о његовим налозима за ликвидацију и убијање, чак и властитог народа.

Од овог посебног корака коначних објашњења, једног злочиначког акта разјасниће се на исти начин и многи други злочини приписани српском народу.

Зато одговор на ову књигу не може дати Суљага – Берко Зечевић; сваки одговор отвара јасно питање нужности промијене става о суштини протеклог рата, улози западних земаља у њему и улози Алије Изетбеговића. Послије тога, биће једноставно судити све друге злочинце и извршиоце и пронаћи путеве помирења међу народима. А пошто то никоме на Западу и у Сарајеву није циљ, зацртано је убијање још једног у мору невино убијених људи – генерала Новака Ђукића.

И на западу и у чаршији вјерују да је то ипак лакше него признати, колико је рат био прљав посао; ко је у њему кога убијао и на који начин те зашто је, цијели један народ, онај Бошњачки, готово три деценије, слиједио убице, вјерске фанатике и прихватао њихову лаж за истину а њихове злочине за легитимну одбрану.

Као велики интелектуалац и велики стручњак, Бранковић је дефинисао разлику у вриједности и величини стручњака која се не види увијек кроз обим и количину знања, колико кроз врсту знања које испољава. У Бранковићевим књигама и анализама злочина на Тузланској капији, посебно у овој књизи, аутор демонстрира супериорност свога знања о простору, о мети и циљу, о балистици и кретању, а посебно о стварним посљедицама које могу изазвати пројектили. Такво знање је неоториво и супериорно у односу на привидна знања, прозападних или чаршијских и режимских, лажних стручњака попут Берка Зечевића.

Злочин почињен на Тузланској капији, указује на посебну институционалну, антидржавну спрегу спољног фактора и патолошке „СДА свијести“ о властитом националном интересу и правосуђу које удовољава политичким циљевима.

У том смислу, ово врхунско стручно дијело, поштованог аутора, Илије Бранковића видим као поруку, захтијев и посебан допринос евидентној потреби да Бошњаци, као правно свјесна етничка група, приступе озбиљним расправама о властитој политици „рата у континуитету“, о подметањима и ликвидацијама које у њихово име учинише вође.

У том смислу сам посебно захвалан аутору и као познанику и као уваженом ствараоцу, што ми је на овај начин пружио прилику да о тако важном питању изнесем, у форми рецензије, потпуну и недвосмислену подршку овом јединственом научном дјелу посебне важности у процесу утврђивања истине те да и сам дам скромни, лични допринос основној моралној интенцији ове студије, да невини не носе терет туђе кривице и да злочинац буде праведно кажњен због почињеног злочина.

Џевад Галијашевић

У Маглају 27. 11. 2018. године

ТУЗЛАНСКА КАПИЈА – РЕЖИРАНА ТРАГЕДИЈА

Трагику догађаја 25. маја 1995. године у 20.55 аутор Илија Бранковић допуњава непобитним доказима који дају ново светло на број погинулих и рањених. Суд и Тужилаштво БиХ не брине контрадикторност у броју присутних на Тргу (400), а погинуло или рањено (443). Настрадали су и они који нису били на Тргу. Да би избегли контрадикторност повећали су број присутних на 1000 до 1500. Тај број не може стати на Трг уколико се рачуна по параметру да једна особа стане на 1 метар квадратни. Таква густина људи заштитила би остале удаљене од места експлозије што није био случај на Тргу.

Да није трагично звучало би иронично, а до тога доводи бирократска површност, односно, и још горе, да се плански изабере, оптужи и осуди човек који није крив. Родбина погинулих и рањених налази се пред великим емоционалним преломом прво да схвати да је трагедија режирана, а затим да прихвати да то није учинио Новак Ђукић.

И ранијим и овим текстом Илија Бранковић то очито доказује критиком фундаментална погрешност Вештака и Тужилаштва: **просторна немогућност ватреног положаја топа 130 мм, балистичка несагласност, груба несагласност ефеката, која се претворила у потпуну несагласност ефеката, немогући догађаји, фалсификовање доказа, измишљање чињеница.**

Трагедију је изазвала непозната експлозивна направа која је експлодирала испод аута. Уочљиви су ефекти неких других експлозија на конкретним телима погинулих, чије је снимке Бранковић детаљно анализирао и установио да су места погибије мењана према потребама Тужилаштва,

примичући их центру експлозије где је немогуће да не буду тотално де-зинтегрисана уколико се евентуално ради о пројектилу топа 130 мм.

Да би се погодио тако мали циљ као што је Трг Капија потребно је било испалити 60 пројектила. За Тужилаштво је пун погодак постигнут само са једним пројектилом.

На другим местима докле нису могли доспети фрагменти гранате, последице су настале од других експлозивних направа. На то указује установљена гараж на телима погинулих.

А, Суд је осудио Новака Ђукића на 20 година затвора јер је прихватио лажан налаз да је трагедију изазвала граната топа 130 мм испалена наводно по наређењу официра потчињеног тада пуковнику Ђукићу.

Вештак тужилаштва др Берко Зечевић кривотворио је кључне аргументе на постојеће материјалне чињенице које су му биле доступне. Познати стручњак (Берко Зечевић) своје знање је усмерио да оправда лажну оптужбу и Суд наведе на погрешан закључак. Користио је методе напуштене после Првог светског рата и америчку литературу за руски топ чији је ватрени положај померао према сопственим конструкцијама узимајући за претпоставку нулту надморску висину иако је знао да је Озрен планина. Морало се доказати и оно што је теоријски немогуће.

Бранковић је доказао да је др Берко Зечевић био присиљен, притиснут окупаторском чизмом, да своје стручно знање погрешно усмери и лажно сведочи, навикнут на бесмислице попут минобацачке гранате која експлодира испод тезге након што је пробила непробојни кров надстрешнице на пијаци (Маркале). Постао је доследан у оригиналу свог фалсификата, занемарујући чак и своја стручна знања.

По признању Суда његова експертиза је постала главни ослонац пресуде која је управо због тога потпуно погрешна. Мишљење др Берка Зечевића је фундаментално немогуће (Шарон из Израела).

Берко Зечевић помера ауто голф, по којем по изјавама сведока плеше човек у алкохолисаном стању и остаје жив, ван стварног места где је било на дан трагедије. Чешки експерти су доказали да ни под тим условима пројектил не може да падне ни под углом већим од 74° чак до 86° што је близу правога угла који је немогуће постићи са топом 130 мм, нарочито не, жироскопски стабилисаним пројектилом.

Због таквих намештаљки Берко се изложио Илији Бранковићу као и предмет трагикомичне ироније. Судски документи настали на основу таквог вештачења показују да је у Тузли приказан **теоријски и прак-**

тично немогућ догађај. Пројектил није испаљен на „Капију“ у Тузли. Бранковић према томе са непобитним доказима доказује и апсурдност и неутемељености захтева Суда БиХ Вишем суду у Београду да призна пресуду против генерала Новака Ђукића.

Величина жртава је предимензионирана у односу на последице рањавања од топовске гранате. Преувеличан је и број парчади по жртвама. Доказано научном анализом налаза добијених експериментима на полигону Никинци. Аутори су интернационалног састава признати код својих држава и у свету. Доказали су да су оптужба и осуда Ђукић Новака засновани на произвољно индукованим и измишљеним премисама. Бесчаст која је тако настала не може бити описана ни са неколико томова књига. Бранковић је доказао да је „сценарио“ др Берка Зечевића фундаментално погрешан и намерно инсцениран. Разумљиво је што је главнину текста Бранковић посветио побијању „експертског“ налаза др Берка Зечевића.

У другом делу свог текста Бранковић анализама и формулама поткрепљује и утврђује своје налазе и изводи закључке као уверљиве доказе.

Аутор Бранковић свој текст означава као „још једну анализу даног случаја“ још увек недовољну да се трагедија сагледа у целини. Толико су му били изложени: Суд, Тужилаштво БиХ, њихови експерти и сведоци (неки су остали живи иако су били на месту експлозије претпостављене гранате) да није могао да избегне иронију и њихове глупости изложи оштром научном суду.

Кључни закључак Илије Бранковића:

„ДАКЛЕ, НИКАКАВ ПРОЈЕКТИЛ 130 мм НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАО НА ТРГУ „КАПИЈА“! ТИМЕ СЕ ПОНИШТАВАЈУ СВЕ УТВРЂЕНЕ ПОСЛЕДИЦЕ СЕМ САМИХ ПОГИБИЈА ЉУДИ КОЈИМА СУД БиХ НАМЕРНО НИЈЕ УСПЕО ДА ПРОНАЂЕ УЗРОКЕ.“

То је утврдио и стручњак УНПРОФОР-а.

Готово истоветне закључке изводи Бранковић на крају различитих тематских поглавља у својој књизи. Све је на Тргу Капија било намештено да би се сакрили они који су убијали младост у Тузли 25. маја 1995.

Планирана је и изведена диверзија на тргу „Капија“ (поглавље 2.2.6) са више експлозија које ће постићи ефекте „црног Лабуда“ (што више погинулих на истом месту у истом тренутку), да би се окривила Република Српска и Војска Републике Српске, повећала мржња која се годинама подстиче према српском народу.

Новак Ђукић је случајни индивидуални узорак командне одговорности који је са високим чином био близу Тузле, а персонализован је као командант тактичке групе. Нажалост најбоља одбрана Новака Ђукића постале су „мртве ствари и погинули људи“ чијом анализом Бранковић доказује тоталну лажност експертизе др Берка Зечевића. Тако неки докази изгледају као понављање. Уствари се ради о неопходним поређењима да би се са сигурношћу у тврдило да су постављене експлозивне направе. Посебну вредност представљају упоредне анализе фотографија насталих на лицу места 1995. и оних у експериментима 2014-2016.

У својим изјавама родбина погинулих тврди да прави починиоци недела неће бити кажњени, а има их и у Тузли.

Суд БиХ ће, пак, морати одмах и без одлагања повући своју, без председана срамну, неутемељену и фундаментално погрешну, ванправну и нефер пресуду.

Свестан чињенице да судови одбијају нове налазе, а остају при лажима др Берка Зечевића аутор Бранковић Илија је у свом тексту комбиновао стручну терминологију са књижевним наративним спорадичним деловима текста и тако књигу учинио читљивом за шири круг читалаца па је **препоручујем за објављивање**. Искрено се надам да ће се наћи неки суд у свету који ће непобитне аргументе бар узети у разматрање. Тако ова књига може да послужи и као експертиза, без које се лажна пресуда не сме признати ни у једном суду на свету.

Петар Шкрбић, м.р.

Видосав Ковачевић, мр.

ЛИТЕРАТУРА

1. Предмет: Гранатирање – скица кратера, бр. 20–1/02–3–9–7–175/95 којег је током 25/26. 05. 1995. године урадио крим. техничар ЦСБ Тузла г. Ирфан Џиновић.
2. Скица лица мјеста инспектора ЦСБ Тузла Недима Мутапшића.
3. Проф др Берко Зечевић: Анализа увјета који су довели до масакра особа на тргу „Капија“ дана 25. 05. 1995. год. у 20.55 сати.
4. Ј. Шарон: „Преглед закључака извештаја експертског мишљења Др. Зечевића који се тичу узрока и резултата експлозије која се десила на тргу Капија у граду Тузли 25. 05. 1995.“, Тел Авив 2016. године.
5. П. Л. Лоран: „Техничка процена експлозије у Тузли 25. маја 1995.“, Гренобл 2016. године.
6. Ванредни проф. Јан Коменда, др. Лудек Једличка др. Роман Витек: „Експертски извештај о Тузланском догађају од 25. Маја 1995. у 20:55“, Брно 2015. година.
7. Судски вештак, Др Мирјана Анђелковић-Лукић, дипл. инж. за област узроци пожара, експлозија и хаварија – експлозиви, Налаз и мишљење: „Стручно и експериментално разматрање догађаја на Тузланској Капији који се догодио 25. 05. 1995. год. у 20.55 сати“, Београд 2014.
8. Судски вештак, Др Мирјана Анђелковић-Лукић, дипл. инж за област узроци пожара, експлозија и хаварија – експлозиви: Допунско вештачење „Стручног и експерименталног разматрања догађаја на Тузланској Капији који се догодио 25. 05.1995. год. у 20.55 сати“: Налаз и мишљење, Београд 2016.

9. Попарић Миле, дипл. маш. инж: „Стручно вештачење околности и раније утврђених чињеница у вези случаја експлозије на тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године“, Налаз и мишљење, Београд 2014. године.

10. University of Sarajevo, Mechanical Engineering Faculty, Defense Technologies Department, Case: Tuzla square Kapija, Massacre of young people, Tuzla 25. 05.1995.

11. „Стрелба наземной артиллерии“ КНИГА I, Военное издательство, Министерства Обороны ССР, Москва 1960;

12. Robert L. McCoy: „Modern Exterior Ballistic, The Launch and Flight Dynamics of Symetric Projectiles“, Schiffer Military History, Atglen, Pa. 1998; Pg 191, 2000 јарди (1829 м).

13. Група аутора – професора и сарадника Лењинградске Војне Артиљеријске Академије, под општом редакцијом: Генерал-мајор артиљерије А. И. Матвеев: „Теорија стрелбџи наземной артиљерије“, учебник, Ленинград 1966.

14. Таблице гађања за топ 130 мм М46, ССНО, УА –156/2, Војно издавачки завод 1984. г.

15. „Таблицы стрелбџи 130 мм пушки М-46“, ТС/ТАУ N0 265, издание третье, Главное артиљерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961.

16. Др Александар Стаматовић: уџбеник, „Физика експлозије“, Београд 1996. године.

17. Др Александар Стаматовић: уџбеник, „Конструисање пројектила“, Београд 1995.

18. В. Д. Большаков: „Теорија грешака посматрања са основама теорије вероватноће“ превод са руског, Научна књига Београд, 1970.

19. Е. С. Вентцель: „Теорија веројатностей“, Москва 1962. године.

20. Подаци из више правила и упутстава која регулишу живот, рад и борбена дејства артиљеријских јединица.

21. Рачунарски софтвер за балистички рачунар топа 130 мм М-46.

22. П. Л. Лоран: „Техничка процена експлозије у Тузли 25. маја 1995“, Гренобл 2016. године.

23. А. А. Дмитриевский: „Внешняя баллистика“, Москва, Машиностроение, 1979.

24. Дмитриевский А. А, Лысенко Л. Н. Внешняя баллистика, Машиностроение, Москва, 2005, ИСБН 5-217-03252-9, 49. стр.

Фотодокументација –

25. Гранатирање Тузла Капија 2

Фотодокументација – 13.

26. Гранатирање Тузла Капија, Записник о увиђају 25. 05. 1995. Извјештај о истрази гранатирања; Уред команданта (Извјештај бригадног генерала Nagrup-a Haukland-a).

27. Анекс А (Цртеж лица мјеста 20-1/02-3-9-7-195/95).

28. Анекс Ф (Извјештај истраживање у вези са гранатирањем Тузле-Мешовита комисија МУП Сарајево и Унпрофор-а).

29. Анекс Ф апендикс 1 БСЦ.

30. Анекс Ф апендикс 4 (Прорачун минималног угла пада). Филмски запис о предметном догађају снимљен непосредно после експлозије на тргу.

31. Извештај Техничко-Опитног Центра Београд о извршеним експериментима на полигону Никинци; „Утврђивање дејства убојних средстава под приближним условима који су били на тргу „Капија“ у Тузли на дан 25. мај 1995. године у 20.55 часова“. Извештај о полигонском испитивању, – број ТОЦ-12-1385, од 23. 09. 2014. године.

32. Топографска карта 1:25000 Добој, 425_3_4, скица лица места криминалистичког техничара Ирфана Џиновића (1), скица лица места инспектора ЦСБ Тузла Недима Мутапчића (2) као и документи самог тужилаштва у предметном случају, а посебно горе поменута анализа вештака тужилаштва др Зечевића (11).

33. Explosions and Blast-Related injuries, Nabil M. Elsayed, James L. Atkins, стр. 26.

34. Документи Тужилаштва БиХ, МАТЕРИЈАЛНИ ДОКАЗИ, Документација о погинулима.

35. Документи Тужилаштва БиХ, МАТЕРИЈАЛНИ ДОКАЗИ, Тузла гранатирање 2.

36. Е. С. Вентцель, Л.А. Овчаров: Теория вероятностей, Издательство „НАУКА“, Москва 1973, Издание второе стереотипное.

37. Експертиза материјалног дејства артиљеријског ТФ пројектила 130 mm – ИЗВЕШТАЈ – од 27. 03. 2010. године на полигону у Центру за испитивање НВО Никинци.

38. Вјештак, проф др сци. мед. Жељко П. Каран, специјалиста судске медицине Судско-медицинска анализа, Бањалука 1914.
39. Попарић Миле дипл. маш. инж. Артиљеријско-балистичка анализа повреда погинулих лица на тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године налаз и мишљење, Београд 2015. год.
40. Sudski veštak za balistiku, vatreno i hladno oružje mr Vlada Kostić, dipl. maš. inž u saradnji sa stručnim licem za balistiku Brankom Luković, dipl. maš. inž. : Dopunsko balističko veštačenje u vezi sa događajem i okolnostima u slučaju eksplozije na mestu „Капија“ у Тузли дана 25. маја 1995. године Izveštaj i mišljenje, Београд, 2025. године.
41. Попарић Миле дипл. машинж. Артиљеријско-балистичка анализа повреда погинулих лица на тргу „Капија“ у тузли 25. маја 1995. године, налаз и мишљење, Београд 2015. год.
42. Документ: Justice Report 10 Novembar 2008 и <http://www.justice-report.com/bh/sadržaj-članci/analizađukić-priče-o-prekinutoj-mladosti>
43. Др Бакир Накаш, директор Државне болнице у Сарајеву, Изјава свједока дата истражитељим Међународног кривичног суда за бившу Југославију, од новембра 1995. год. страна 2 (ERN број 03043279), други пасус. Документ: Bakir Nakaš 0304-3278-0304-3282 – 10. 11. 1995.
44. Military Ballistics, A battlefield weapons system, Volume K, CL Farrar&Royal Military College of Science, DW, Leerning Shrivenham, UK.
45. Republika Bosna I Hercegovina, Ministarstvo unutrašnjih poslova, CSB Tuzla, broj: 20-1/02-3-9-7-175/95, дана 30. 5. 1995. године, Fotodokumentacija: Granatiranje, Tuzla „Капија“ 2.
46. Dr Bernard Jervis: Tuzla massacre, Massey University, Palmerston North New Zealand, 2007.

САДРЖАЈ

УВОД	5
ДЕО ПРВИ	
1. Трг „Капија“ или феноменологија немогућег	11
1.1 Индикатори који руше оптужницу	16
1.2 Парцијални закључци	50
ДЕО ДРУГИ	
2. Методика злочинења (STB custom design)	69
2.1 Опростите – чеснејши Берка то није знао	73
2.1.1 Плач Дедић Заде или загробна истина	89
2.2 Постекспериментални докази	100
2.2.1 Посебни случајеви	108
2.2.2 Човек који је четири пута умирао	113
2.2.3 Где год да су били – свеједно је	124
2.2.4 Фантастични подметнути бројеви	135
2.2.5 Технички приступ балистици рањавања и оштећења	141
2.2.6 Планирање и извођење диверзије на тргу „Капија“	159
2.2.7 Тајни сведок одбране Мемид Едиса и ућуткани сведок	198
2.2.8 Столица и један кафански сто	202
2.2.9 Аднанови шрапнели	208
2.2.10 Крвава бесчасна жетва	210

ДЕО ТРЕЋИ

3.	Спољно-балистичка апокалипса	220
3.1	Катехизис др Берке ученога	222
3.2	И судијама суде, зар не?	244
3.3	Осуда по обмани	250
3.4	Сведоци и методе	255
3.5	Докторова аналитика	264
3.6	La nave del male	277
3.7	Пасије по Берки	281
3.8	Проф др Берко Зечевић или лице човеково	293

ПРИЛОЗИ

1.	308
1.1	345
1.2	354
2.	358

Рецензија, Џевад Галијашевић	377
Рецензија, Петар Шкрбић, Видосав Ковачевић	385
Литература	389

CIP - Каталогизација у публикацији –
Народна библиотека Србије, Београд

355.426(497.6)“1992/1995”
355.432.3(497.6)“1995”

БРАНКОВИЋ, Илија (1945 -)

Тузланска капија : режирана трагедија / Илија Бранковић. - Београд : Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица : Фондација „Правда за генерала Новака Ђукића“ : „Филип Вишњић“, 2018 (Београд : „Филип Вишњић“). - 396 стр. : илустр. ; 24 cm

На спор. насл. стр.: Диверзија на тузланском тргу „Капија“ / Илија Бранковић. - Тираж 500. - Стр. 377-384: Рецензија / Џевад Галијашевић. - Стр. 385-388: Тузланска капија-режирана трагедија / Петар Шкрбић, Видосав Ковачевић. - Библиографија: стр. 389-392.

ISBN 978-86-6309-208-2 (ФВ)

Грађански рат - Босна и Херцеговина - 1992-1995 б) Тузла - Диверзантске акције - 1995
COBISS.SR-ID 274303500